EYLÜL 2000
SAYI:66 1.500.000 TL.

POPÜLER SİNEMA DERGİSİ

sinema

I SSN 1300-8161

Yeni yerli yapımlar

"Kusursuz Fırtına"

"Görünmeyen Tehlike"

"60 saniye"

Yükselen yıldız

Angelina Jolie

66
0 816004

Bir ajan kılık değiştirecek,
ama silahından çok daha
fazlasını gizlemesi gerekecek

VAY ANAM VAY

BIG MOMMA'S HOUSE

TWENTIETH CENTURY FOX VE REGENCY ENTERPRISES SUNAR BİR DAVID T. FRIENDLY / RUNTELDAT ENTERTAINMENT YAPIMI
MARTIN LAWRENCE "BIG MOMMA'S HOUSE" NIA LONG PAUL GIAMATTI TERRENCE HOWARD MÜZİK RICHARD GIBBS MÜZİK DÜZENLEME SPRING ASPERS KURGU BRUCE GREEN, A.C.E. VE KENT BEYDA, A.C.E.
YAPIM TASARIMI CRAIG STEARNS SEKANSLI YÖNETMENİ MICHAEL D.O'SHEA, A.S.C. YAPIM AMİRİ MARTIN LAWRENCE JEFFREY KWATINETZ RODNEY LIBER VE ARNON MILCHAN YAPIMI DAVID T. FRIENDLY, MICHAEL GREEN
ÖYKÜ DARRYL QUARLES SENARYO DARRYL QUARLES VE DON RHYMER YÖNETMEN RAJA GOSNELL

www.ozenfilm.com.tr www.vayanamvay.com

15 EYLÜL'DE SİNEMALARDA

GEAR UP

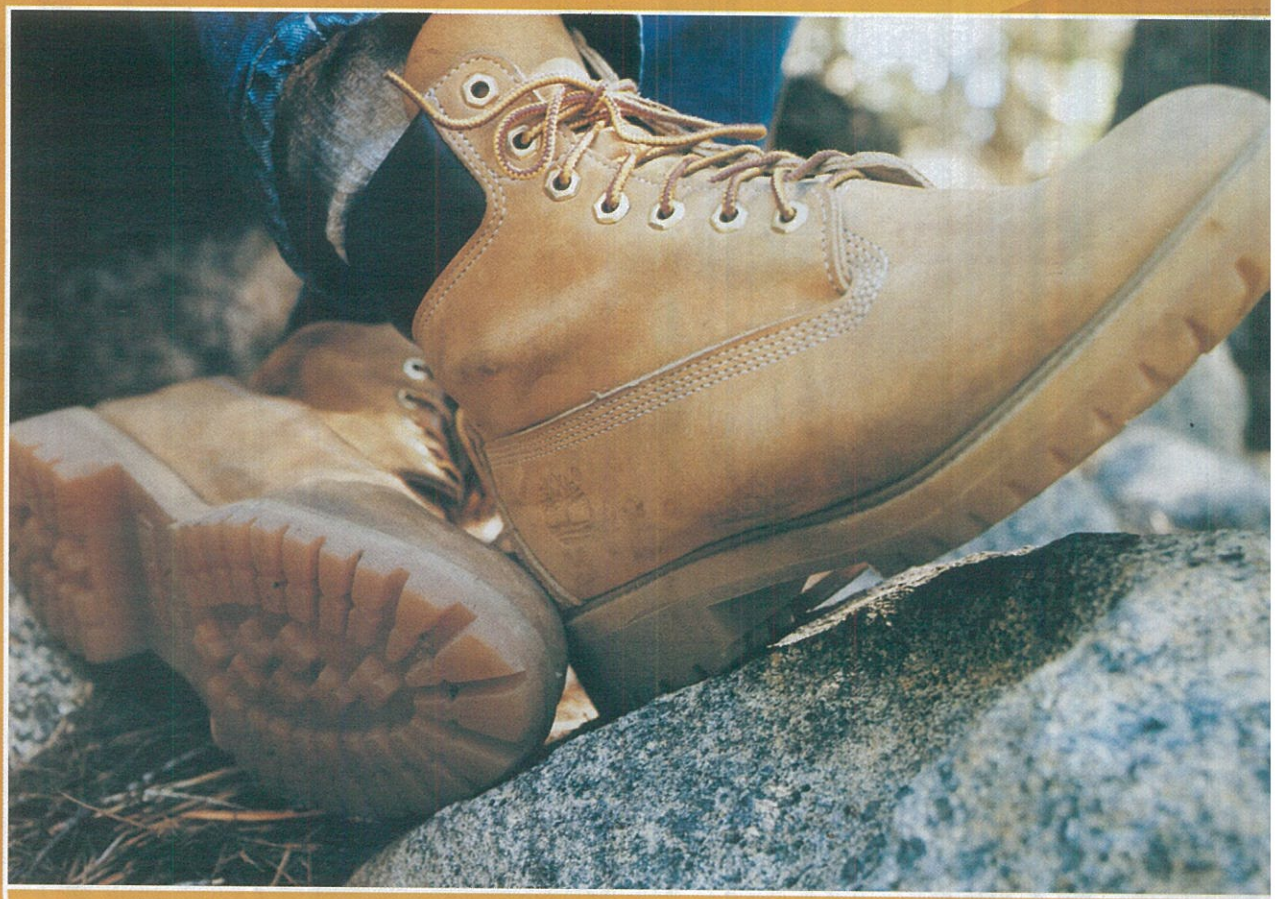

Timberland®

İstanbul Suadiye Timberland Store - Ankara Migros Timberland Store

İstanbul: Akmerkez Deriden • Ulus Deriden • Nişantaşı Deriden • Akkavak Deriden • Galleria Deriden

deriden®

Ana Sponsor

SONY

Sponsorlar

Hürriyet

NTV

SHOW TV

star digital

POWER

İLETİM

Ben Sıra Beklemem

- Ev Sinema Sistemleri
- Kameralar
- Ses Sistemleri
- Görüntü Sistemleri
- İletişim
- Ev Otomasyonu
- Oto Müzik Sistemleri
- Oto Sinema Sistemleri

HOME ELECTRONICS

SHOW 2000

5-8 Ekim

CNR Dünya Ticaret Merkezi, 3.Salon Atatürk Havalimanı Karşısı, Yeşilköy

Sizi buraya bekliyoruz...

FUAR DAVETİYESİ

HOME ELECTRONICS DERGİSİ EYLÜL

Gündem

38 **60 SANİYEDE VINNN!**
Oto hırsızları üzerine bir aksiyon: "60 Saniye"

42 **ANGELINA JOLIE**
Oscar'la birlikte kaderi de değişiyor

46 **ŞEYTANİ BİR ARZU**
Görünmezliğin cazibesi "Görünmeyen Tehlike"de

50 **DOĞANIN ÖFKESİ**
140 milyon dolarlık "Kusursuz Fırtına"

58 **AĞIR SİKLET AKSİYON YILDIZI**
Martin Lawrence "Vay Anam Vay"da.

62 **KOCAMAN BİR KOMEDİ**
Eğlenceli bir film "Çakmaktaşlar Taş Vegas'ta"

66 **ELISABETH SHUE**
Zirvede değil ama herkes onu tanıyor

Dosyalar

70 **YENİ YERLİ FİLMLER**
Önümüzdeki sezon gösterilecek Türk fimleri

77 **DETEKTİFLERİN KARNESİ**
Gerçek polisler polisiye filmleri yorumluyor

80 **SICAK FİLMLER MEVSİMİ**
Yeni sezon filmleri

86 **"SEN HA, BANA HA!"**
Unutulmaz kavga sahneleri

92 **AMATÖRLERİN EFSANESİ: 8 MM**
Pelikülden vazgeçemeyenler için...

Her Ay

18 AYIN FİLMLERİ
14 ELEŞTİRİLER
18 ÖZEL SEANS
30 IŞIK VE GÖLGE
32 **PROFİLLER**
Mark Wahlberg, Heath Ledger, Kevin Bacon
98 BİR SENARYO YAZMAK
101 **EV EĞLENCESİ**
Filmografi, Klasik Sahne, DVD, Soundtrack, TV Rehberi
114 **SİNEMA ÇIKIŞI**
Taner Birsel

Armağanlar

BÜYÜK BOY AFİŞ: "Kusursuz Fırtına"
AFİŞETLER: "High Fidelity", "Big Momma's House", "Cinsel Masumiyetin Kayboluşu", "Gone In 60 Seconds"
KOLEKSİYON KARTI: "Şangaylı Kadın"

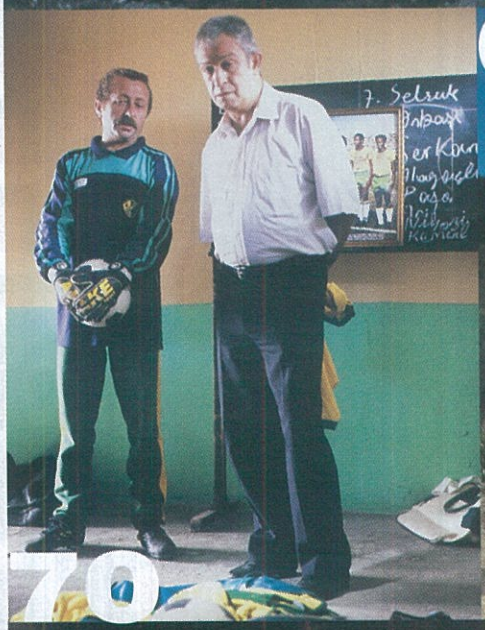

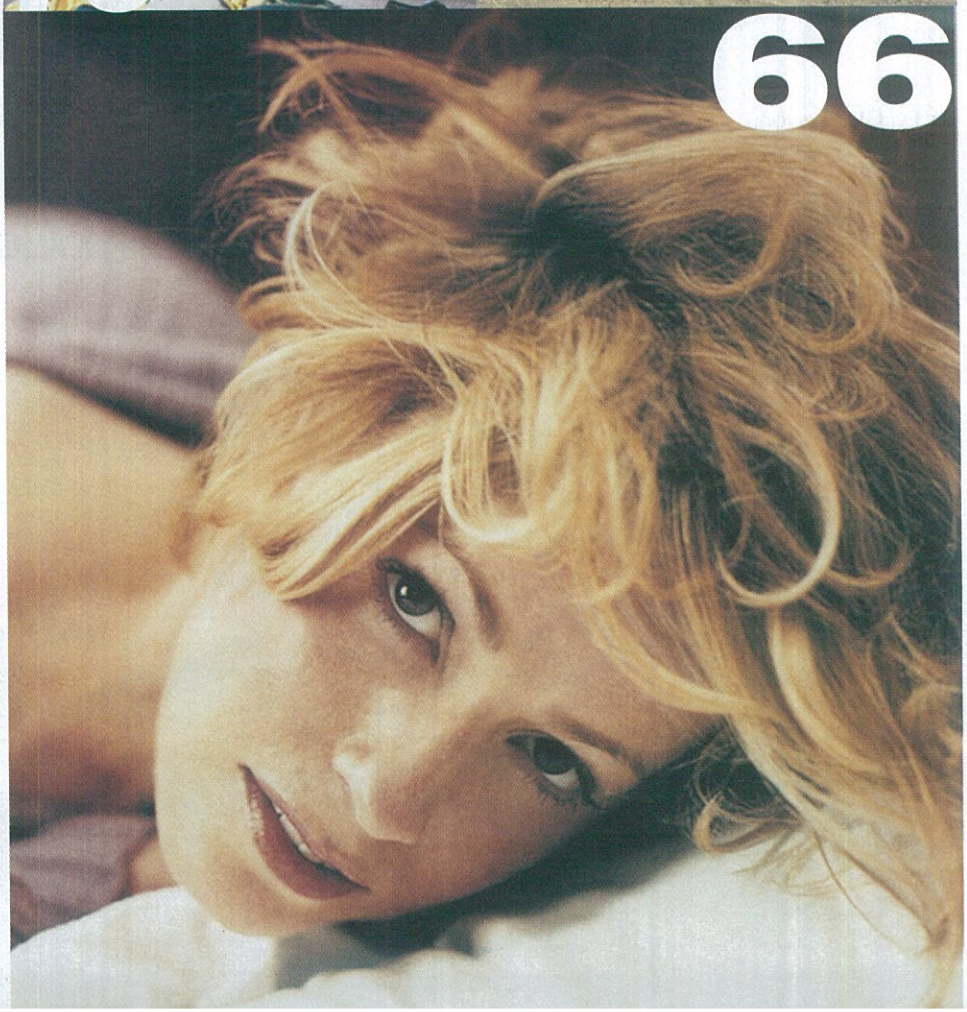

1 NUMARA HEARST

Yönetim Kurulu Başkanı
ÖNAY BİLGİN
İmtiyaz Sahibi
ERCAN ARIKLI
Genel Yönetmen
MEHMET E. DEMİREL
Genel Yönetmen Yardımcıları
AHMET ÖRS
NÜKHET SARIOĞULLARI

Genel Yayın Yönetmeni
(Sorumlu)
MEHMET AÇAR
Görsel Yönetmen
FİLİZ DAL
Yazı İşleri
SENEM ERDİNE
BURÇİN S. YALÇIN, BURCU AYKAR

MEDİ GRUP

Genel Müdür-(Dergiler)
ECE ARMAN
Satış Direktörü
TÜLİN ÇİM
Satış Müdürü
AYFER DEVELİOĞLU
Rezervasyon Teknik Müdürü
İSMAİL KARPUZOĞLU
Tel: (0212) 219 99 39
Fax: (0212/) 219 91 81
Ankara Temsilcisi
NURCAN TÜRKÖZ TULUY
Tel: (0312) 468 50 50
Fax: (0312) 467 36 20
İzmir Temsilcisi
SEVTAP ER
Tel: (0232) 461 67 00
Fax: (0232) 461 30 32

İnsan Kaynakları Koordinatörü
ŞAKİR GÜLSEVER
İşletme Müdürü
AYDAN ERBUĞ
Pazarlama Müdürü
BORA ÇİFTÇİ
İdare Müdürü
ZELİHA DÜNDAR
Promosyon Müdürü
HAKAN EL YILDIRIM
Tanıtım Sorumlusu
LEVENT GÜRÜN
Teknik Müdür
ENGİN ALTUNTAŞ
Ofset Hazırlık Müdürü
AKİF ÖZKAYA

SİNEMA
1 NUMARA HEARST YAYINCILIK A.Ş.
ÜRÜNÜDÜR
Adres: Teşvikiye Bostanı Sokak No: 8
Nişantaşı, 80200 İstanbul
Telefon: (0212) 291 11 11
Ankara Bürosu: (0312) 468 50 50
DAĞITIM
Birleşik Basın Dağıtım A.Ş.
(0216) 585 91 00 (PBX)
BASKI VE CİLT
Elyaf Matbaacılık: (0212) 270 40 00

Yazı ve fotoğrafların tüm hakları SİNEMA dergisine, yayınlanan ilanların sorumluluğu ilan sahiplerine aittir.
Bu dergi basın meslek ilkelerine uymaya söz vermiştir.

Okur Hizmetleri Servisi: (0212) 315 30 87 - 315 30 63
Fax: (0212) 2199168 E-Mail: abone @ birnumara.com.tr

APAK TASARIMI: SERHAT GÜRPINAR

SUNAL VE ALİM HOCA

Herşeyden önce iyi bir oyuncuydu...

Yıllar önce televizyonda seyrettiğim bir filmdi. Şimdi adını hatırlamıyorum ama 70'lerin hemen başlarında çekilmiş olmalı... Belki de Kemal Sunal'ın sinemadaki ilk rollerinden biri. Köyden kente yeni gelmiş bir genci oynuyor, İş ve İşçi Bulma Kurumu'nun etrafında olanca saflığıyla dolaşıyor ve üçkağıtçılar tarafından kandırılıyor. Sunal'ın bu kısa sahnede gösterdiği olağanüstü performans gerçekten büyüleyiciydi... Son tahlilde, başka bir oyuncu tarafından oynandığında belki şöyle hafifçe gülümsetecek, hemen unutulup gidecek bir sahneydi bu... Ama Sunal, kendisine açılan o daracık sahada ölçülmüş biçilmiş bir karakter sunuyordu bize...

Ben Kemal Sunal'ın genel geçer deyimle "herşeyden önce tipinin komik" olduğu fikrine hiçbir zaman katılmadım. Açıkcası, sinema tarihindeki büyük güldürü ustalarının hiçbirisinin de tipi komik gelmez bana... Başka bir bağlamda hepsi de nefret ettiğiniz "kötü adamlar" haline gelebilirler... Fiziğini kullanma ve oynama yeteneği diye hep ihmal edilen bir şey var...

Üniversite yıllarında uzunca bir süre tiyatroyla uğraştım ve her öğrenim yılı başında yakın arkadaş çevrelerinin "Çok müthiş yeteneği var. Hepimizi çok güldürür, iyi taklit yapar," diye motive edip, tiyatro kulübüne gönderdiği birçok insanın kısa sürede sahne sanatlarının bambaşka bir şey olduğu gerçeğini görüp tiyatro ve oyunculuk sevdasından vazgeçmek zorunda kaldığına tanıklık ettim. Buna karşılık, ilk günden itibaren sessiz sedasız ve iddiasız bir biçimde bir köşede oturanların sahneye çıkar çıkmaz doğal yeteneklerini nasıl sergilediklerini ve zaman içinde ne kadar iyi birer oyuncu haline geldiklerini gördüm...

Güldürü türünün en nankör tarafı budur; işin içindeki birkaç kişi hariç kimse size çok iyi bir oyuncu demez, "A, bak adam ne kadar komik, ne kadar sevimli!", "Canım zaten adamın tipi komik" denir de, bir türlü ne kadar iyi oynuyor, denmez... Belki tiyatroyla uğraşmasam ve insanları güldürmenin ne kadar zor bir iş olduğunu bilmesem ben de böyle derdim. Oysa sinemada da, tiyatroda da seyircinin ne zaman neye güleceği belli olmaz. Büyük kahkahaları, seyircinin gülmekten yerlere düştüğü sahneleri masa başında planlayamaz, provalarda ya da çekimlerde "Burada seyircinin çok gülmesini istiyorum," diye ince hesaplar yapamazsınız. Büyük güldürü oyuncularının hepsinin seyirciyi çok iyi yakalayan doğal bir iç ritmi ve zamanlaması vardır... Seyirciyi güldüren, bu ritm ve zamanlama duygusundan başka bir şey değildir.

Sözün özü, Kemal Sunal bence herşeyden önce iyi bir oyuncuydu... Senaryosu çok kötü filmlerde bile size herşeyi unutturabilecek bir yeteneği vardı. Ama hep aynı tipi oynayarak ve o tipten vazgeçmeverek oyuncu kimliğini biraz da kendisi geri plana itmiş oldu. Onun başka tiplerde de başarılı olabileceğinin ilk ciddi işareti "Propaganda"daki gümrük memuru rolüydü. Sinan Çetin, oyuncu seçimi konusunda ne kadar isabetli kararlar verebildiğini bir kez daha gösterip Türk sinemasına yıllanmış şarap tadında "yeni bir aktör" kazandırmıştı bence... Eminim, Ali Özgentürk'ün "Balalayka"sı da onun için bu yeni başlangıcın ivmeleneceği bir film olacaktı...

Şüphesiz Sunal'ın sinema serüveni oyunculuk bağlamında ele alınmayacak. Çok daha kritik bir toplumsal değişim sürecinin simgesi o... Köyden kente göç eden insanları canlandırarak girdiği bu meslekte, oynadığı son karakter sizce de çok anlamlı değil mi? İnternetin ne kadar kolay bir şey olduğunu anlatıyordu bize... Köyden kente gelen insanların internetin başına oturduğu ve değişimlerin çok süratli yaşandığı şu son 30 yılımızın ileride tarihi yazılırken Sunal'ın adını anmadan geçmek artık mümkün değil...

.....

Ve Alim hoca... Sinema dünyasını saran yaprak dökümü, yüzlerce sinema öğrencisinin unutamadığı Alim Şerif Onaran hocayı da aldı aramızdan... Marmara Üniversitesi GSF Sinema/TV bölümünde yüksek lisans yaparken ondan birkaç ders almıştım. Onun dersine girmiş bütün öğrenciler gibi ben de sonra Alim hocanın adı anıldığında içime yayılan o ferahlık duygusunu iyi tanırım. Herkes severdi onu. Mütevazıydı Alim hoca, babacan, hoşgörülü ve açıkfikirliydi. Son yıllarda sadece galalarda ve festivallerde görüşür olmuştuk. Hiç unutamayacağım kendine özgü tarzıyla tokalaşmak için elimi sıkıca kavrar ve arasıra benden derginin kaçırdığı bazı sayılarını ister, derginin nasıl gittiğini sorardı... Bütün öğrencileri gibi ben de onu unutamayacağım...

...

Nereye gittiklerini bilemiyoruz, tek bildiğimiz onlar bizi terkedip gittikçe içimizdeki terkedilmişlik ve eksilmişlik duygusunun büyümesi...

MEHMET AÇAR
memacar@yahoo.com

NOT: Yarı zamanlı olarak Sinema dergisinde çalışacak, sinemayı seven ve iyi derecede İngilizce bilen üniversite öğrencileri arıyo-

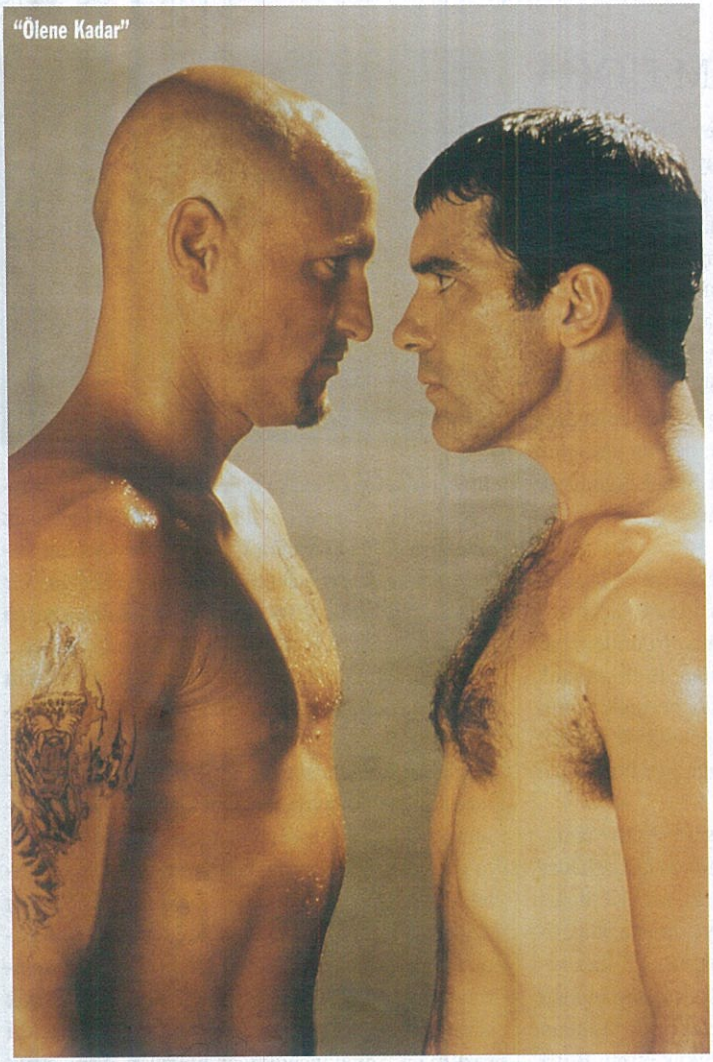
"Ölene Kadar"

EYLÜL

ÖLENE KADAR
PLAY IT TO THE BONE

Yönetmen: Ron Shelton. Oyuncular: Woody Harrelson, Antonio Banderas, Lolita Davidovich, Lucy Liu, Tom Sizemore, Robert Wagner, Hank Goody. Senaryo: Ron Shelton. Görüntü Yönetmeni: Mark Vargo. Müzik: Alex Wurman. Kurgu: Patrick Flannery, Paul Seydor. Yapım Tasarımcısı: Claire Jenora Bowin. Yapımcı: Stephen Chin. Süre: 124 dk. Yapım: ABD. Dağıtımcı: Özen Film. Gösterim Tarihi: 25 Ağustos.

Vince (Woody Harrelson) ve Cesar (Antonio Banderas) yıllar boyunca muhteşem dostlukları ve beraberlikleriyle iyi bir ikili oluşturmuşlardır. İki erkeği birkaç sebep biraraya getirebilir: kadınlar, para, iş ve kader... İkisi de hayatları boyunca bir numara olmayı hedefledikleri ringlerde yaşlanmayı seçmişlerdir. İkisi de boksördür. Ama her boksörün hayatında beklediği o çok büyük maçı yapma ümitlerini yitirmeye başlamışlardır. Ne var ki uzun zamandır beklenen Mike Tyson dövüşünün sabahı organizatör Joe Domino'yu (Hank Goody) derinden sarsan değişiklik belki de onların hayatları boyunca bekledikleri fırsat demektir. Dövüş iptal edilmiştir. Hemen profesyonel, lisanslı ve iyi iki dövüşçü bulunup ringe çıkarılmalıdır. Vince ve Cesar acilen Las Vegas'a çağrılırlar. Böylece ikisi yanlarına Vince'in eski, Cesar'ın yeni sevgilisi Grace'i de (Lolita Davidovich) alarak arabayla yola koyulur. Ancak yol üç dostu çok farklı etkileyecek ve önlerindeki dövüş onlar için bambaşka anlamlar kazanacaktır.

NOTLAR: Daha önce "Bull Durham"la beysbolu, "White Men Can't Jump-Beyazlar Beceremez"le basketbolu ve "Tin Cup"la golfü konu alan filmler çeken yönetmen Ron Shelton "Ölene Kadar"la bu kez boks ringlerine çıkıyor. Filmin en ilgi çekici yanı zengin oyuncu kadrosu, kuşkusuz.

ÇAKMAKTAŞLAR TAŞ VEGAS'TA
THE FLINTSTONES IN VIVA ROCK VEGAS

Yönetmen: Brian Levant. Oyuncular: Mark Addy, Stephen Baldwin, Kristen Johnston, Jane Krakowski, Thomas Gibson, Alan Cumming, Harvey Korman, Joan Collins. Senaryo: Deborah Kaplan, Harry Elfont, Jim Cash, Jack Epps. Görüntü Yönetmeni: Jamie Anderson. Müzik: David Newman. Kurgu: Kent Beyda. Yapım Tasarımı: Christopher Burian-Mohr. Yapımcı: Bruce Kohen. Süre: 90 dk. Yapım: ABD. Dağıtımcı: UIP. Gösterim Tarihi: 22 Eylül.

Fred Çakmaktaş (Mark Addy) ile Barney Moloztaş'ın (Stephen Baldwin) hayatının en güzel dönemidir. İkisi de Bronto Crane Akademisi'nden yeni mezun olmuş, Taşyatağı'ndaki taş ocaklarında işlerini garantilemişlerdir. Öte yandan, Albay Slaghoople (Harvey Korman) ile karısı Pearl'ün (Joan Collins) genç ve güzel kızları Wilma'nın (Kristen Johnston) başı derttedir. Isaac Mizraki'nin en son kreasyonlarına bürünmüş gözalıcı bir kadın olan annesi Pearl kızının yaşamındaki herşeye karışmaktadır. Buna evliliği de dahildir ve tatlı dilli, güleryüzlü bir genç olan Chip Rockefeller'la (Thomas Gibson) evlenmesi için ona baskı yapmaktadır. Wilma çaresiz evden kaçar ve soluğu Taşyatağı'nda alır. Orada Betty O'Shale'le tanışır ve ikisi iyi arkadaş olur. Melrock Place'te bir ev tutarak Bronto King'de çalışmaya başlarlar. Wilma bu arada Fred Çakmaktaş'la tanışır. Tam bir felakete dönüşen ilk buluşmanın ardından Fred ona aşık olurken Barney ile Betty de birbirinden ayrılamaz bir çift haline gelirler. Dörtlü bir arkadaş grubu oluşturan Fred, Wilma, Barney ve Betty, sevimli köpekleri Dino'yu Muhteşem Gazoo adlı yeşil renkli uzaylı yaratıkla başbaşa bırakarak bir B-10 uçağına atladıkları gibi Taş Vegas'ın yolunu tutarlar. Amaçları orada romantik bir hafta sonu geçirmektir. Fakat istenmeyen koca adayı Chip'in de planları vardır. Wilma'yı aklından çıkaramayan Chip, Taş Vegas'taki gece

"Çakmaktaşlar Taş Vegas'ta"

AYIN FİLMLERİ

"Son Durak"

kulüplerinden birinde showgirl olarak çalışan Roxie'nin yardımına başvurur ve Fred'i devre dışı bırakmak için müthiş bir plan geliştirir. Hazırladığı planın sonucunda hem Wilma'yı hem de Wilma'nın ailesinin servetini elde edecektir.

NOTLAR: Bir aile komedisi olan film 1994 tarihli "Taş Devri"nin devamı. Fakat hikaye tıpkı "Yıldız Savaşları Bölüm 1"in yaptığı gibi bizi ilk filmin öncesine götürüyor ve Fred, Barney, Wilma ve Betty'nin henüz tanışmadığı bir yerden başlıyor. İlk film dünya çapında büyük bir ilgi görmüştü.

SON DURAK
FINAL DESTINATION

Yönetmen: James Wong. Oyuncular: Devon Sawa, Ali Larter, Kerr Smith, Kristen Cloke, Daniel Roebuck, Roger Guenveur Smith. Senaryo: Jeffrey Reddick, Glen Morgan, James Wong. Görüntü Yönetmeni: Robert McLachlan. Müzik: Shirley Walker. Kurgu: James Coblentz. Yapım Tasarımcısı: John Willett. Yapımcı: Warren Zide, Glen Morgan, Craig Perry. Süre: 97 dk. Yapım: ABD. Dağıtımcı: Umut Sanat. Gösterim Tarihi: 25 Ağustos.

Alex Browning (Devon Sawa) okul arkadaşlarıyla birlikte Paris'e yapacağı bir uçak yolculuğuna çıkmak üzeredir. Yolcu kabinindeki yerini alıp kemerlerini bağladıktan sonra uçak tam kalkmak üzereyken uçağın kalkıştan birkaç saniye sonra havada patlayacağını görür. Kaçınılmaz sonu önceden görerek paniğe kapılır ve herkesin uçaktan inmesini ister. Çıkan kargaşa sırasında Alex'in de içinde bulunduğu yedi kişi uçaktan zorla indirilir. Havaalanının bekleme salonuna geri dönen Alex'in yanında Billy ve Tod adlı iki arkadaşı, onun uyarısına kulak vererek uçaktan inen Clear (Ali Arter) adlı genç bir kadın, Alex'i desteklediklerı için uçaktan atılan Carter (Kerr Smith) adlı bir yolcu ile onun Terry isimli kızarkadaşı ve uçaktan inen öğrencilerin yanında gönüllü olarak kalmayı tercih eden öğretmen Bayan Lewton (Kristen Cloke) vardır. Bekleme salonundaki bu yedi kişi kısa süre sonra Alex'in önsezisinin trajik bir şekilde doğru çıktığını görürler. Çünkü pistten kalkan uçak şiddetle patlayarak havada alev topuna dönüşmüştür. Alex'in önsezileri doğru çıkmış, yedi kişinin hayatı kurtulmuş, ama buna karşın Alex kaza sonrası suçluluk duygusu hissetmeye başlamıştır. Bu arada, başta FBI olmak üzere çeşitli kuruluşlar onun attığı her adımı yakından izlemeye başlarlar. Zaman içinde Alex'in düşünceleri değişir; ölümü kısa bir süre için yendiklerini, ancak kaçınılmaz kaderin bu yedi kişinin yakasına yapışmasının çok uzun sürmeyeceğine inanmaya başlar. Ancak ölümden kurtulan diğer altı kişi onun bu teorisine inanmak istemez. Alex'in önsezileri bir kez daha doğru çıkar ve ölümü kısa süreliğine aldatmayı başaran bu yedi kişi birer birer kaderin kurbanı olmaya başlar.

NOTLAR: "Son Durak" geçtiğimiz ay Paris'ten kalktıktan kısa bir süre sonra düşen Concorde'un külleri henüz dağılmamışken çıkıyor karşımıza. Tanınmamış oyuncularla çekilen film sıradışı bir gerilim. Filmde Kerr Smith isimli genç oyuncuya dikkat etmenizi istiyoruz. Smith'i bizde de gösterilen "Dawson's Creek"ten tanıyoruz ve söylenenlere bakılırsa bu filmde gerçekten iyi bir performans sergiliyor genç oyuncu.

60 SANİYE
GONE IN 60 SECONDS

Yönetmen: Dominic Sena. Oyuncular: Nicolas Cage, Angelina Jolie, Giovanni Ribisi, T.J. Cross, William Lee Scott, Will Patton, Delroy Lindo, Robert Duvall, Christopher Eccleston. Senaryo: Scott Rosenberg. Görüntü Yönetmeni: Paul Cameron. Müzik: Paul Linford, Trevor Rabin. Kurgu: Chris Lebenzon, Tom Muldoon. Yapım Tasarımı: Jeff Mann. Yapımcı: Jerry Bruckheimer, Mike Stenson. Süre: 117 dk. Yapım: ABD. Dağıtımcı: UIP. Gösterim Tarihi: 1 Eylül.

Yıllar önce son derece usta bir araba hırsızı olan Randall "Memphis" Raines (Nicolas Cage) 6 yıl önce bu işi bırakmıştır. Ta ki Raymond Calitri (Christopher Eccleston) isimli bir kötü adam Randall'ın kardeşi Kip'i (Giovanni Ribisi) kaçırana kadar... Raymond'ın Randall'dan fidye olarak tek istediği bir gün içerisinde 50 adet otomobili çalmasıdır. Aksi takdirde Kip'i öldürecektir. Fakat bu zorlu fidyede Randall'ı zorlayacak olan birşey sözkonusudur: Raymond'ın Randall'dan çalmasını istediği otomobiller hiç de kolay bulunacak türde değildir. Örneğin 1967 model Shelby Mustang GT 500'ü bulmak pek de kolay gerçekleşecek gibi görünmemektedir. Kısacası Randall'ı zamana karşı zorlu bir yarış beklemektedir.

NOTLAR: Olağanüstü aksiyon sahneleri olduğu söylenen "60 Saniye" özellikle, Oscar'lı oyuncuları Nicolas Cage ve Angelina Jolie'yle değer kazanıyor. Fakat oyuncu kadrosundaki diğer isimler de gözden kaçırılmamalı.

KUSURSUZ FIRTINA
THE PERFECT STORM

Yönetmen: Wolfgang Petersen. Oyuncular: George Clooney, Mark Wahlberg, Diane Lane, William Fichtner, Karen Allen, Bob Gunton, Mary Elizabeth Mastrantonio, John C. Reilly. Senaryo: Bill Wittliff (Sebastian Junger'in kitabından). Görüntü Yönetmeni: John Seale. Müzik: James Horner. Kurgu: Richard Francis-Bruce. Yapım Tasarımı: William Sandell. Yapımcı: Gail Katz, Wolfgang Petersen, Paula Weinstein. Süre: 129 dk. Yapım: ABD. Dağıtımcı: Warner Bros. Gösterim Tarihi: 15 Eylül.

Oldukça başarılı bir avukat olan Bobby Shatford (Mark Wahlberg) kızarkadaşı Christina Cotter'la (Diane Lane) birlikte yeni bir yaşama başlamanın hazırlıkları içindedir. Ona göre bu yaşamın masraflarını karşılamanın tek yolu balık tutmaktır. Chris'in karşı gelmesine rağmen sezonun son seferinde Billy'yle (George Clooney) birlikte okyanusa açılmaya karar verir. Andrea Gail adlı teknede onlara ek olarak dört kişi daha vardır. Billy normal balıkçı teknelerinin gidemediği noktalara giderek şansını zorlamaya karar verir. Kıyıdan iyice uzaklaşınca, yaklaşan korkunç fırtınanın sesi duyulmaya başlar. Billy fırtınayı yenerek sahile geri dönebileceğinden emindir. Bu arada, meteoroloji yetkilileri fırtınanın şiddetini belirlemeye çalışmaktadırlar. Yetkililer bir süre sonra anlarlar ki, gelmiş geçmiş en

"60 Saniye"

"Kusursuz Fırtına"

şiddetli fırtına çok yakındadır. Böylece, Andrea Gail mürettebatı bu amansız fırtınanın ortasında kalakalır. Onları zorlu bir mücadele beklemektedir.

NOTLAR: Nefes kesen fırtına sahneleri olan "Kusursuz Fırtına" 1991 yılında gerçekten yaşanmış bir olaydan esinlenilerek çekildi. Daha önce 1981 tarihli "Das Boot"la da denizlere açılmış olan yönetmen Wolfgang Petersen, bol özel efektli, zengin oyuncu kadrolu bir filme imza atmış.

GÖRÜNMEYEN TEHLİKE
HOLLOW MAN

Yönetmen: Paul Verhoeven. Oyuncular: Kevin Bacon, Elisabeth Shue, Josh Brolin, Kim Dickens, Greg Grunberg, Joey Slotnick, Mary Randle, William Devane. Senaryo: Scott Thompson, Andrew W. Marlowe. Görüntü Yönetmeni: Jost Vacano. Müzik: Jerry Goldsmith. Kurgu: Mark Goldblatt. Yapım Tasarımı: Allan Cameron. Yapımcı: Alan Marshall, Douglas Wick. Süre: 114 dk. Yapım: ABD. Dağıtımcı: Warner Bros. Gösterim Tarihi: 8 Eylül.

Karizmatik, yetenekli ve son derece saygın bir bilimadamı olan Sebastian Caine (Kevin Bacon), Birleşik Devletler'in çok gizli bir araştırma projesinin sırlarını ele geçirir. Bu proje kapsamında yeralan görünmezlik formülü, hayvanlar üzerinde başarılı sonuçlar vermiştir. İhtiraslı biri olan Caine, Pentagon'un kurallarını hiçe sayar ve formülü kendi üzerinde dener. Artık korkunç bir kumarın oynandığı geri alınamaz bir süreç başlamıştır. Caine ve çalışma arkadaşları Teğmen Linda McKay (Elisabeth Shue) ve Teğmen Matthew Kensington (Josh Brolin) formülün etkilerini gidermenin yollarını aramaya başlarlar. Fakat bir süre sonra Caine megalomani krizlerine girerek yeni gücünü istediği şekilde kullanmaya başlar. Yetenekli bilimadamı, eski çalışma arkadaşlarını varlığının tehdidi olarak görmeye başlar.

NOTLAR: "Robocop", "Total Recall-Gerçeğe Çağrı", "Temel İçgüdü" gibi zamanında çok ses getirmiş filmlere imza atan Paul Verhoeven bu kez "Görünmeyen Tehlike"de bilimkurgu ile gerilimi harmanlıyor. Verhoeven'ın, "çılgın bilimadamı"nı nasıl ele aldığı da ayrı bir merak konusu.

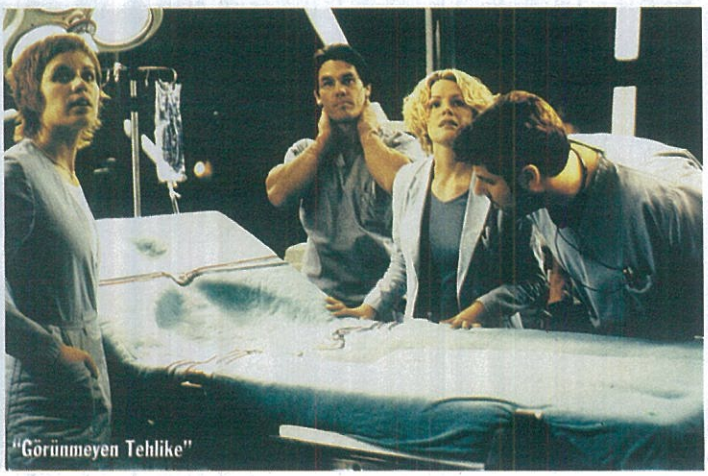
"Görünmeyen Tehlike"

VAY ANAM VAY
BIG MOMMA'S HOUSE

Yönetmen: Raja Gosnell. Oyuncular: Martin Lawrence, Nia Long, Paul Giamatti, Jascha Washington, Terrence Dashon Howard, Ella Mitchell. Senaryo: Darryl Quarles, Don Rhymer. Görüntü Yönetmeni: Michael D. O'Shea. Müzik: Richard Gibbs. Kurgu: Kent Beyda, Bruce Green. Yapım Tasarımı: Craig Stearns. Yapımcı: David T. Friendly, Michael Green. Süre: 98 dk. Yapım: ABD-Almanya. Dağıtımcı: Özen Film. Gösterim Tarihi: 15 Eylül.

FBI ajanı Malcolm Turner (Martin Lawrence) zeki, sert ve kılık değiştirme ustasıdır. Çözümleyemediği hiçbir şey yoktur. Vahşice işlenmiş bir cinayetler zinciri mi sözkonusu? Hiç sorun değil. Malcolm olayı halletmek için yaşlı bir Asyalıya dönüşüverir. Fakat Malcolm son görevinde aynı zamanda bir hapishane kaçkını olan

"Vay Anam Vay"

acımasız bir banka hırsızını yakalamak üzere küçük bir güney kasabasına gelir. Koca Ana (Ella Mitchell) olarak bilinen bir Ana'nın evinde pusuya yatar. Zira Koca Ana, banka hırsızının sevgilisi ve oğlu tarafından ziyaret edilecektir. Plan basit gibi görünse de "büyük" bir problem vardır: Koca Ana beklenmedik bir şekilde şehir dışına çıkar. Böylece Malcolm şimdiye kadarki en zorlu rolüne soyunur: bu huysuz güneyli ninenin yerine geçer.

NOTLAR: Son olarak "Blue Streak" ve "Life-Müebbet Kuşları" adlı filmlerde izlediğimiz Amerikalı siyah komedyen Martin Lawrence yeni filmiyle karşımızda. Lawrence biraz da Eddie Murphy'nin izinden giderek "Big Momma's House"da kılıktan kılığa giriyor.

KAPLAN TIGGER
THE TIGGER MOVIE

Yönetmen: Jun Falkenstein. Türkçe Seslendirenler: Bülent Kayabaş, Sezai Aydın, Bulut Buldu, Mehmet Keskinoğlu, Galip Erdal, Burak Urans, Ayhan Kahya, Gülen Karaman, Arda Aydın. Senaryo: Jun Falkenstein (A.A. Milne'in aynı adlı kitabından). Müzik: Richard M. Sherman, Robert B. Sherman. Sanat Yönetmeni Toby Bluth. Yapımcı: Cheryl Abood. Süre: 77 dk. Yapım: Japonya-ABD. Dağıtımcı: UIP. Gösterim Tarihi: 15 Eylül.

Sevimli kaplan Tigger, koskoca ormanda tek kaplan olmanın aslında yalnızlığın ta kendisi olduğuna karar verir. Birbirinden harika hayvan dostları vardır; özellikle de genç Roo çok iyi bir arkadaştır. Ama ormanın bir yerlerinde başka kaplanların da olması gerektiğini düşünmeye başlar. Bu konuya çok fazla kafasını takınca çareyi Yüz Dönümlük Orman'ın derinliklerinde kendi aile köklerini aramak üzere büyüleyici bir yolculuğa çıkmakta bulur. Tigger'ın arayışları sonuç vermeyince çevresindeki hayvan dostları onu biraz olsun neşelendirebilmek için ne gerekiyorsa yapmaya başlarlar. Hatta kaplan kostümleri bile giyerler. Ancak arkadaşlarının tüm çabası sevimli Tigger'ın üzüntüsünü daha da derinleştirmekten başka işe yaramaz. Sonuçta da hayata küserek kaplan akrabalarını bulma umuduyla fırtınalı soğuk bir kış gecesinde ormanın derinliklerinde gözden kaybolur. Bu durum üzerine hayvan dostları Pooh, Piglet, Rabbit, Roo ve Eeyore duruma el koyarak geniş kapsamlı bir arama ekibi oluşturur ve Tigger'ı aramaya başlar.

NOTLAR: Televizyonlarımızda da

BMW, Castrol'u tavsiye ediyor.

BMW VE YAŞAM
Fotoğraf Yarışması

Borusan Otomotiv
BMW Group
Distribütörü
Bayi Bilgi Hattı
0800 219 01 02

BMW ile yaşam kareleri

Borusan Otomotiv, sizi **BMW VE YAŞAM** konulu fotoğraf yarışmasına davet ediyor. Her anı dolu dolu yaşatan, hayatı yakalayan BMW'yi bu sefer siz yakalayacaksınız! Yarışma siyah/beyaz baskı, renkli baskı ve deneysel fotoğrafçılık olmak üzere üç kategoride gerçekleşecek. BMW'yi ve yaşamı en iyi yakalayanlar ödüllendirilecek.

"Kaplan Tigger"

gösterilen ve sevimli bir kaplanın maceralarını anlatan "Kaplan Tigger" pek çok Hollywood animasyonu gibi ailece izlenebilecek bir yapıt. Film ABD'de 11 Şubat'ta vizyona girmiş, 45 milyon dolara yakın bir hasılat elde etmişti.

KOMŞUM BİR KATİL
THE WHOLE NINE YARDS

Yönetmen: Jonathan Lynn. Oyuncular: Bruce Willis, Matthew Perry, Rosanna Arquette, Natasha Henstridge, Michael Clarke Duncan, Amanda Peet, Kevin Pollak, Harland Williams. Senaryo: Mitchell Kapner. Görüntü Yönetmeni: David Franco. Müzik: Randy Edelman. Kurgu: Tom Lewis. Yapım Tasarımı: David L. Snyder. Yapımcı: David Willis, Allan Kaufman. Süre: 101 dk. Yapım: ABD. Dağıtımcı: Avşar-Pinema. Gösterim Tarihi: 25 Ağustos.

Nicholas "Oz" Oseransky (Matthew Perry), Montreal çevresindeki lüks banliyö semtlerinden birinde yaşayan bir diş hekimidir. Yandaki eve yeni taşınan komşusu Jimmy "Tulip" Tudeski (Bruce Willis) ise bir zamanlar elemanı olduğu Chicago'da faaliyet gösteren Gogolak adlı bir Macar mafyasından kurtulmak için Kanada'ya yerleşen profesyonel bir tetikçidir. Aralarında çok büyük farklar olduğu halde Oz ile Jimmy'nin kaderini birleştiren ortak bir noktaları sözkonusudur: ikisini de katiller öldürmek istemektedir. Birkaç kiralık katilden kurtulmak Jimmy için çocuk oyuncağıdır ama Oz için ölümün soluğunu ensesinde hissettiği tehlikeli bir oyundur. Hayatta kalma endişesi bu iki insanı birbirine sımsıkı kenetlerken Jimmy'nin soğukkanlı kişiliğini, Oz'un ise dişçi aletlerini kullanmaktan başka çaresi yoktur.

NOTLAR: 24 milyon dolarlık bir bütçeyle çekilen "The Whole Nine Yards" bilhassa yetenekli isimlerden oluşan oyuncu kadrosuyla göz dolduruyor. Suç-komedi türünde olan filmin yönetmeni "My Cousin Vinny"den anımsayabileceğiniz Jonathan Lynn.

İŞARETLER VE MUCİZELER
SIGNS AND WONDERS

Yönetmen: Jonathan Nossiter. Oyuncular: Stellan Skarsgård, Charlotte Rampling, Deborah Kara Unger, Dimitri Katalifos, Ashley Remy, Davi Simonds. Senaryo: James Lasdun, Jonathan Nossiter. Görüntü Yönetmeni: Yorgos Arvanitis. Müzik: Adrian Utley. Kurgu: Madeleine Gavin. Yapım Tasarımı: Yvon Crenn. Yapımcı: Marin Karmitz. Süre: 105 dk. Yapım: Fransa. Dağıtımcı: Belge Film. Gösterim Tarihi: Eylül.

"Komşum Bir Katil"

Evlat edinilerek Amerikalı olan Alec Felton (Stellan Skarsgård) ve Yunan kökenli bir Amerikalı olan karısı Marjorie (Charlotte Rampling) iki çocuklarıyla Atina'da yaşamaktadır. Alec gerek iş hayatında gerekse de kızıyla olan ilişkisinde küçük ayrıntıları dikkate alıp onları birer işaret olarak yorumlamaktan hoşlanan birisidir. Hiçbir şeyin tesadüf olmadığına inanan ve güçlü işaretlerin etkisi altında olan Alec, bir meslektaşı olan Katherine'le (Deborah Kara Unger) yaşadığı yasak ilişkinin sonunda ailesini terkederek Amerika'ya gider. Oraya vardıktan sonra, hayatını yönlendiren aynı inanç sistemi, kendisini, geri dönüp ailesini tekrar elde etmek için son bir çaba göstermeye iter. Fakat politik açıdan aktif biri olan Andreas (Dimitri Katalifos) adındaki adamın, ailesinin hayatına girmiş olması bu durumu güçleştirmektedir.

"İşaretler ve Mucizeler"

NOTLAR: Yetenekli oyunculardan meydana gelen kadrosuyla ilgi çeken "İşaretler ve Mucizeler" dijital kamerayla çekilip peliküle aktarılmış bir film. Her yönüyle uluslararası bir kadro oluşturan yönetmen Nossiter kimilerine göre "iyi bir film"e imza atmış. Hollywood sinemasından sıkılanlara...

THE WHITE RIVER KID

Yönetmen: Arne Glimcher. Oyuncular: Antonio Banderas, Ellen Barkin, Wes Bentley, Beau Bridges, Christopher Crane, Bob Hoskins, Kim Dickens, Randy Travis. Senaryo: David Leland (John Fergus Ryan'ın romandan). Görüntü Yönetmeni: Michael Chapman. Müzik: John Frizzell. Kurgu: Sam O'Steen. Yapım Tasarımı: Bill Groom. Yapımcı: Antonio Banderas, Arne Glimcher, Robert Greenhut. Yapım: ABD. Dağıtımcı: Avşar-Pinema. Gösterim Tarihi: 22 Eylül.

Edgar (Bob Hoskins) adlı bir dolandırıcı ile Meksikalı arkadaşı Morales Pitman (Antonio Banderas) küçük çapta bir "iş"e girişmeye karar verirler: rahip kılığına girecek olan iki kafadar, kendi ürettikleri düşük kalite çorapları sözde bir manastırda barınan görme özürlü çocukların yaptığını söyleyerek Arkansas eyaletini baştanbaşa dolaşacaktır. Bu işi çok geçmeden uygulamaya geçirirler. Ancak başarıyla uyguladıkları planları, 20 yaşındaki "Beyaz Irmağın Çocuğu" lakaplı yasadışı işler yapan bir genç (Wes Betley) ile "Elma Lisa" lakaplı nişanlısının (Kim Dickens), yollarına çıkıp onları rehin almaları ve eyalet boyunca vahşi bir yolculuğa zorlamalarıyla darmadağın olur. Uzun yolculuk boyunca karşılarına görme özürlü bir fahişe (Ellen Barkin), şarkı söyleyen bir şerif (Randy Travis) ve sevgi dolu Weed ailesi çıkar. Zaman içinde Edgar ile "Beyaz Irmağın Çocuğu" arasındaki ilişki baba-oğul ilişkisine dönüşür.

NOTLAR: Zengin oyuncu kadrolu bir filmle karşı karşıyayız. Filmin dışarıda pek beğenilmediğini eklemekte fayda var.

Sen zamana uymuyorsan...
Zaman sana uysun.

Rado 'Xeramo', zamanın değişen şeklinin bir simgesi gibi. Yüksek teknoloji ürünü seramik yapısı ve safir camıyla her zaman güzel. (Deri kayışlı seçeneği de bulunuyor.)

www.xeramo.com

RADO
Switzerland

Eleştiri

KRİTİK ALINTI

"Kalbim Seninle"

Güm güm, güm güm, güm güm... Filmi "gümleten" işte bu ses: Kalp atışları! Filmin türü romantik-komedi olduğu için olası tüm saçmalıklara göğüs germeye hazırız ama güldürdüğü sürece! Gülünç bir durumu öykünün romantik tarafına kaydırması ya da onu gerçekten romantik sanması yönetmen ve senarist Bonnie Hunt'ın temel zaafı olmuş. Buna karşın yardımcı karakterlerle renklenen eski usul, yenilip yutulur bir film "Kalbim Seninle".

ALİN TAŞÇIYAN, Milliyet

BOX OFFICE

4-6 AĞUSTOS 11-13 AĞUSTOS

FİLM *Haftalık Antrakt Sinema Gazetesinden alınmıştır*	HAFTA SAYISI	HAFTA SONU SEYİRCİ SAYISI	TOPLAM SEYİRCİ
TÜRKİYE			
Görevimiz Tehlike 2	8	24.936	654.306
İkimizin Hikayesi	6	17.488	261.785
Rüyamdaki Afrika	1	17.193	17.193
Romeo Ölmeli	2	17.099	55.361
28 Gün	3	11.699	87.261
Gladyatör	12	8.655	632.847
Kalbim Seninle	1	8.445	8.445
Haykırış	4	5.136	45.819
Aşk Oyunu	4	4.525	60.730
Şahane Bekar	5	4.380	69.789

FİLM	HAFTA SAYISI	HAFTA SONU HASILATI	TOPLAM HASILAT
İNGİLTERE		(milyon £)	(milyon £)
Gone In 60 Seconds	2	1.0	3.9
Stuart Little	7	0.7	11.6
The Perfect Storm	3	0.6	6.4
Chicken Run	7	0.6	23.6
Görevimiz Tehlike 2	6	0.3	16.1
Rules Of Engagement	1	0.3	0.3
High Fidelity	4	0.3	3.4
Final Destination	13	0.2	9.4
Gladyatör	14	0.1	29.7
The Flintstones In Viva Rock Vegas	3	0.1	1.0
Vatansever	5	0.1	3.8
The Road To El Dorado	2	0.08	0.3
Thomas And The Magic Railroad	5	0.06	1.5
My Dog Skip	1	0.06	0.06
Titan A.E.	3	0.06	0.7

ELEŞTİRMENLERİN YILDIZ TABLOSU

	Mehmet Açar	Tunca Arslan	Burçin Yalçın	Atilla Dorsay	Ali Ulvi Uyanık	Murat Özer	Uygar Şirin	Uğur Vardan	Alin Taşçıyan	Sevin Okyay
Kusursuz Fırtına	★★★	-	★★★	★★★½	-	★★★	-	★★½	★★★	-
Soygun	★★★	★★	-	★★½	★★★	-	-	★★★	★	★★
Vatansever	★★½	-	★½	★★★★	★★★★	★★	-	★½	★★	★★
Dünyadan Sonra	-	★★	-	-	★★★★½	-	-	-	-	-
Sensiz Olmaz	★★★	-	★★★	★★★½	-	-	-	★★★½	★★	★★★
Felicia'nın Yolculuğu	-	★★½	★★★★½	★★★	★★★★	-	★★	★★★	★★★	★★★★
Kalbim Seninle	-	-	-	★★	★★½	★★½	-	★★	★	★★½
Rüyamdaki Afrika	-	★★½	-	★★	★½	-	-	-	-	★★
Romeo Ölmeli	-	★★	★★	-	★★★½	-	★½	-	★★	★★½
Cennetin Ötesi	-	★½	-	-	★★★	-	-	★★	★	-
28 Gün	-	★★	-	★★★	★★½	★	★★★	★★★	★★	★★½
Köprüdeki Kız	-	★★½	-	★★★½	★★★	★★★	-	★★★	★★★	★★★
İkisini de Sevdim	★★½	-	-	★★	★★½	★★½	-	★★	★	★★½
Aşk Oyunu	-	★★	-	★★	★★★½	★★	-	★★½	★★	-
Haykırış	★★★	★	-	-	★½	★★½	-	★★★	★★½	★★

Koyu renkte olan bantlar en yüksek yıldız ortalamasına sahip olan filmleri gösterir.

Eleştiri

Filmin başında ailesini herşeyin üstünde tutan Benjamin Martin, sonlara doğru bunun yalnızca "önce vatan" düsturuyla gerçekleşeceğini farkediyor.

VATANSEVER *Militarist anlayışını önceki filmlerine yedirmiş olan Emmerich, bir kez daha bunu hakkıyla yerine getiriyor.*

"Vatansever"in fragmanlarında yazan "Bazı şeyler uğruna savaşmaya değer" cümlesi aslında "Alman kökenli" Roland Emmerich'in Hollywood'da yönettiği 5 filmde yapmaya çalıştığı şeyi özetler nitelikte. Militarizm onun en fazla önem verdiği şey ve aşağıdaki yazıda diğer Hollywood filmlerine değinerek Emmerich'in "Vatansever"de de nasıl sinsice militarizmi olumladığının altını çizmeye çalışacağım.

Emmerich'in ilk filmi olan 1992 tarihli "Universal Soldier", Vietnam'da ölen askerlerin yeniden diriltilerek günümüzde kontra terör operasyonlarında kullanılmasını konu alan bir bilimkurguydu. Biri "yoldan çıkmış", diğeri "yoldan çıkanı yola getirmeye azmetmiş" iki "yeniden diriltilmiş" askerin birebir mücadelesini yansıtan bu filmde pek de anti-militarist öğeler bulmak mümkün değil. Fakat Emmerich'in esas savaş yanlılığı bu filmden sonra belirmeye başladı. 1994 tarihli "Stargate"te Piramitler'den bir başka boyuta açılan bir kapıyı imha etmekle görevli Amerikan ordusuna mensup bir albayın (Kurt Russell), adamları (yani emrindeki askerleri) ve bir bilimadamıyla (James Spader) birlikte nükleer bir bomba kullanarak bu "kötülük timsali" kapıyı yok etmeye çalışması anlatılır. Filmin sonunda "geçit" havaya uçurulur ve bilimadamı kendi isteğiyle "öteki taraf"ta kalır. İşin ilginç kısmı, filmdeki Amerikalılar "öteki taraftaki" Mısırlılara bile özgürlükleri için başkaldırmaları gerektiğini öğütler. Emmerich'in 1996'da çektiği "Independence Day" dünyanın üzerine bir kara bulut gibi çöken "kötü niyetli dev uzay aracı"nın 4 Temmuz'da, ABD'nin önderliğinde yok edilmesini konu alır. Bu filmde sadece başkan figürünü incelemek bile yeterli aslında. Savaş karşıtı olduğunu sık sık belli eden Clinton'a nazire yaparcasına bu filmdeki ABD başkanı savaş uçağına atlıyor ve uzaylıları can evinden vuruyor. 2 yıl sonra çektiği "Godzilla"da canavarı imha etmek için de ABD ordusu devreye girmek zorunda kalıyor. Ve canavar, tam "öteki taraf"a geçmek üzereyken köprüde F-16'larca vuruluyor.

İşte "Vatansever" de Emmerich'in militarist anlayışını diğer filmleri gibi başarıyla yansıtan bir yapıt. İsmi bile savaşı anımsatıyor insana, doğrudan. Patriot, biliyorsunuz, Körfez Savaşı sırasında adını çok sık duyduğumuz bir hava savunma füzesi. Karşımızda ailesi vatanından önce gelen Benjamin Martin (Gibson) karakteri var. Savaşın vahşetini Fransız ve Kızılderililere karşı deneyimlemiş bir figür Martin. Yanıbaşında vuku bulan savaşa katılmak istemiyor; zira ailesini herşeyin üstünde tutuyor. Ancak kötü kalpli Albay Tavington (Jason Isaacs) oğlunu öldürünce Martin tam bir ölüm makinesine dönüşüyor. Film ilkin aileyi (ya da yuvayı) vatandan daha fazla önemsemenin getirdiği olumsuz sonuçları betimliyor ("Home" sözcüğünün İngilizce'de hem yuva hem de vatan anlamlarına gelmesi, bu film bağlamında düşününce, insana son derece ilginç geliyor). Martin'in baldızı ona bir sahnede "Sen utanılacak birşey yapmadın" diyor. Martin de "Hiçbir şey yapmadım. Utanmamın sebebi bu" diye karşılık veriyor. Yani Martin başlangıçta edilgen ve savaşa katılmamakta ısrar eden bir karakter olduğu için oğullarını kaybediyor (Bir nevi cezalandırma bu). Ayrıca, filmin başındaki toplantıda "Ben bir ebeveynim. İlkelerim olması gibi bir lüksüm yok" diyen Martin daha sonra ne kadar yanıldığını farkediyor. Öte yandan, daha önce de ima ettiğim gibi, Emmerich "öteki"nden pek hoşlanmıyor. "Vatansever"de de doğrudan İngilizler'i olumsuz bir öteki portresi çerçevesinde gösteriyor bizlere. Üstelik, "öteki"ni kötülerken yaptığı tek şey Amerika'yı kutsamak. Bu, Emmerich'in neredeyse her filminde mevcut. Örneğin, "Stargate"te bilimadamı, albayın geçidi yok etmekle görevlendirildiğini anladığında önce hiddetleniyor; fakat daha sonra o da geçidin kesinlikle yok edilmesi gerektiğini düşünüyor. Böylece bilimsel zeka askeri zekaya yenik düşmüş oluyor. "Godzilla"da da yaratığı Fransa'nın yaptığı nükleer denemeler ortaya çıkarsa da hayvan geliyor, Manhattan'ı tehdit ediyor.

"Vatansever"deki siyah karakterin sunumu da çok tartışıldı. Filmde Occam isimli siyah karaktere sürekli olarak gelecekte siyahlar ile beyazların barış, kardeşlik ve eşitlik içinde yaşayacakları söyleniyor. Bana göre bu vaatler Bağımsızlık Savaşı'ndan sonraki 200 yıl boyunca siyahların ABD'de çoğu zaman yalnızca köle gibi bir yaşantı sürdürdüğü gerçeğini değiştirmiyor, ne yazık ki. Ve filmde yapılan bu olumlu, kardeşçe "siyah-beyaz" tasvirler siyahları sistemin içine çekmekten başka bir amaca hizmet etmiyor gibi görünüyor.

Alman kökenli Emmerich'in bu kadar savaş yanlısı filmler yönetmesi; buna bir de sonuna kadar "Amerika", vatan, millet söylemlerini eklemesi aslına bakılırsa dayanılacak gibi değil. Yine de, şunu itiraf etmek gerek: Hollywood sinemasının 90'ların ikinci yarısında nasıl bir seyir izlediği üzerine derin araştırmalara girişecek sinema kuramcılarına çok zengin bir veri sunuyor Emmerich, filmleriyle. Ve ABD'nin nasıl adım adım eril ve muhafazakar bir yola yaklaştığının altını iftiharla çiziyor. Karşımızdaki "Vatansever" de bunun yalnızca son ayağı olmaktan öteye bir anlam taşımıyor.

BURÇİN S. YALÇIN

★½ (The Patriot) Yönetmen: Roland Emmerich. Oyuncular: Mel Gibson, Heath Ledger, Joely Richardson, Jason Isaacs, Chris Cooper, Tcheky Karyo, Lisa Brenner, Adam Baldwin. Senaryo: Robert Rodat. Görüntü Yönetmeni: Caleb Deschanel. Müzik: John Williams. Kurgu: David Brenner. Yapım Tasarımcısı: Kirk M. Petruccelli. Yapımcı: Dean Devlin. Yapım: ABD. Dağıtımcı: Warner Bros. Gösterim Tarihi: 18 Ağustos.

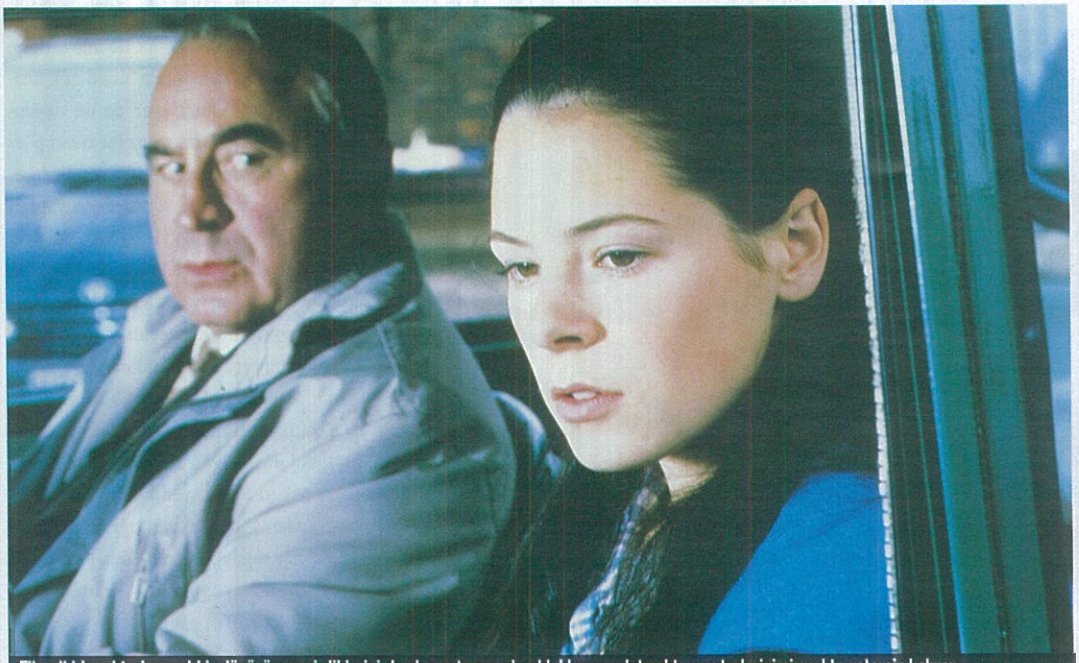

Film, iki karakterin nasıl bir dönüşüm geçirdiklerini, başlangıçta nerede olduklarını anlatmakta, portrelerini çizmekte yetersiz kalıyor.

FELICIA'NIN YOLCULUĞU *Egoyan*

filmin tüm eksilerine karşın, kariyerinin en yetkin yönetmenlik performansını ortaya koyuyor.

"American Beauty-Amerikan Güzeli" filminde, Mena Suvari'nin canlandırdığı Angela Hayes karakterini, bilmem hatırlar mısınız... Fazlasıyla genç olmasına karşın her yaştan erkeği baştan çıkarabilecek bir güzelliğe sahip olan, ağzını her açtığında seksten bahseden, sayısız erkekle yaşadığı maceranın her birini bıkıp usanmadan anlatan, etrafındaki herkeste daha şimdiden feleğin çemberinden birkaç kez geçtiği izlenimini uyandıran, güzelliğini fettanlı ve girişkenliği ile pekiştiren bir kızdı Angela... Ve bütün bunların ardından, filmin finalinde bakire olduğu ortaya çıkıyordu. "Amerikan Güzeli"nin en dokunaklı sahnelerinden biriydi bence bu... Belki de Angela ve benzerlerinin, dünya üzerinde yaşayan en "hazin" kişilik türlerinden biri olduğunu düşünmemden gelmektedir bu hissim... Hiç sahip olmadığı bir şeyi, kişiliğinin en temel özelliğiymiş gibi sunarak geçen bir yaşamın, ne kadar çok yalanla dolu, ne kadar hastalıklı ve ne kadar yorucu olduğunu düşünebiliyor musunuz? Hepsi bir yana, bütün bunların aslında nasıl da büyük bir acı olduğunu tahayyül etmeye çalışalım mı?

Gariptir, bana Angela'yı hatırlatan Felicia değil, bizzat "Felicia'nın Yolculuğu" filminin ta kendisi... Bazı filmler Angela'ya benzer çünkü ve "Felicia'nın Yolculuğu" da onlardan biri... Bu filmler, olduklarından çok daha fazlasıymış gibi dururlar. Bir filmden beklenebilecek şeylerin tamamını karşıladıklarından o kadar emindirler ve o kadar "olmuşlardır" ki, filmin her karesinde daha fazlası için uğraşılmadığını görürsünüz. Gerek olmadığı için... Angela gibi kişiliklerden (ve filmlerden) sonuçta nefret edemezsiniz. Durum başlı başına üzücüdür, sevme sevmeme ikilemine hayat alanı tanımaz ve fazla söze gerek bırakmaz.

"Felicia'nın Yolculuğu", kendisini hamile bırakan sevgilisini aramak üzere İrlanda'dan kalkıp İngiltere'ye gelen genç Felicia ile, İngiltere'de karşılaştığı, bir "catering" firmasında yöneticilik yapan Hilditch'in öyküsünü anlatıyor. Aslında, sinemanın sık sık ele aldığı bir tema, yeni tanışan iki kişinin birbirini dönüştürmesi... Ancak Atom Egoyan'ın filmi, iki karakterinin nasıl bir dönüşüm geçirdiklerini, başlangıçta nerede olduklarını ve daha sonra nereye, neden geldiklerini anlatmayı başarmak bir yana, baş karakterlerinin portrelerini bile tam anlamıyla çizemiyor.

Hilditch'i ele alalım. Onun hakkında, sıradan bir Hollywood psikolojik gerilimindeki katil hakkında sahip olduğumuz bilgiden daha fazlasına sahip değiliz. Kendisini film boyunca sık sık, annesinin hazırlayıp sunduğu, zamanında hayli popüler olan, eski bir yemek programını, tekrar tekrar izlerken görüyoruz. Belleğimize kazınan en önemli görüntüler bunlar... Fakat bu sahneler, "annesinin baskın ve baskıcı kişiliğinin, egosunun yükü altında ezilerek büyüyen çocuk" klişesinden daha fazlasını söylemiyor bize... Peki ya, filmin başında Hilditch'in, dayanışma, doğallık, dostluk gibi gözden düşen kimi değerleri, günümüzde prim yapan karşıtlarına tercih ettiğini gördüğümüz sahne neye hizmet ediyor acaba? Son derece insancıl ve kibar bir beyefendi olarak tanıdığımız karakterin, aslında bir katil olduğunu anladığımızda "yaşadığımız şokun" dozunu artırmaya mı? Hilditch'in, cinayetlerinin sebebini "kayıp kızları huzura kavuşturmak" olarak açıklaması, sinemasal anlamda ne kadar doyurucu bir açıklama? Hepsinden önemlisi, Felicia neden Hilditch'i önceki kızlardan farklı biçimde etkiliyor?

Felicia'ya gelince, o, Hilditch'den bile daha az tanıdığımız bir karakter... Kelimenin her anlamıyla saf bir kız olması en belirgin özelliği... Ama belki de tek özelliği. Kimliğini kanıtlayabileceği en küçük bir belge bile olmadan ayak bastığı İngiltere'de kendisini sorguya çeken polise, hiç düşünmeden "İrlandalı'yım" yanıtını verdiği sahne tek başına bu konuyla ilgili her şeyi anlatmaya yetiyor zaten... Üstelik, filmin en önemsiz anlarından biri gibi görünen bu sahne, çok önemli bir şeye işaret ediyor bence... Egoyan'ın filminde eksik olan bir erdem bu sahnnede fazlasıyla mevcut: Sinema, işte bu sahnede olduğu gibi, bir yandan hikayesini anlatırken, bir yandan karakteri hakkında çok temel bir cümleyi, seyircisinin gözüne sokmadan kurabilecek kadar güçlü aslında... Ve böyle yapıldığında güzel.

Gerek karakterleri, gerekse hikayesi, sayısız boşluk içeren filmin en önemli kozu Bob Hoskins'in oyunculuğu... Hoskins, pek yaşayan bir karakter olmayan Hilditch'e, ayrıntılarla zenginleştirdiği, dikkatli, ölçülü ve derin yorumuyla hayat kazandırıyor.

Öte yandan Egoyan, filmin tüm eksilerine karşın, kariyerinin en yetkin yönetmenlik performansını ortaya koyuyor. Angelopoulos'u hatırlatan kimi plan sekansları ya da genç sevgilisinin Felicia'ya yaptığı veda konuşmasını, Felicia'nın saçları üzerinde dolaşan ellerinin yakın plan görüntülerinin üzerine düşürdüğü sahne gibi bazı bölümler, unutulmaz sinemasal anlar olmamalarına karşın, olgun bir yönetmenin izini taşıyorlar.

Tuna Erdem bir yazısında, Egoyan'ın öykülerini "yedi kat peçeleyerek" seyircinin karşısına getirdiği tespitini yapıyordu. Haklı olduğu kesin... Ancak Egoyan'da hem çok fazla sayıda peçe var, hem onları teker teker kaldırmak öğretici bir deneyim olmaktan uzak, hem de bütün o peçeleri kaldırdığınızda altlarından pek kıymetli bir şey çıkmıyor.

UYGAR ŞİRİN

★★ (Felicia's Journey) Yönetmen: Atom Egoyan. Oyuncular: Bob Hoskins, Elaine Cassidy, Arsinee Arsinée Khanjian, Peter McDonald, Gerard Mc Sorley, Brid Brennan, Claire Benedict. Senaryo: Atom Egoyan (William Trevor'ın aynı adlı romanından). Görüntü Yönetmeni: Paul Sarossy. Müzik: Mychael Danna. Kurgu: Susan Shipton. Yapım Tasarımı: Jim Clay. Yapımcı: Bruce Davey. Süre: 116 dk. Yapım: Kanada-İngiltere. Dağıtımcı: Medyavizyon. Gösterim Tarihi: 4 Ağustos.

İşte yeni yayın döneminde atv'nin ilk bombası!..

EYLÜL'de ATV'de

Günaydın İstanbul Kardeş

ATV dev bir prodüksiyonla çok merak edilen bir ismi Doğa Rutkay'ı ve usta oyuncu Volkan Severcan'ı yanyana getiriyor.
İstanbul'un sevgilisi D.J. Alican ve sevimli Sadenaz'ın kahkaha, heyecan ve duygu yüklü serüvenleri yeni sezonun en iddialı dizisinde...

Yapımcı: İrfan Tözüm
Yönetmen Çağan Irmak
Senaryo: Çağan Irmak,
Hakan Haksun, Levent Evkuran

atv

Hannibal'ın Sessizliği

Yönetmen Ridley Scott, "Gladyatör"le tüm dünyayı silkelemesinin üzerinden 1 yıl bile geçmeden yeni filmi "Hannibal"la da aynı etkiyi bırakmayı planlıyor.

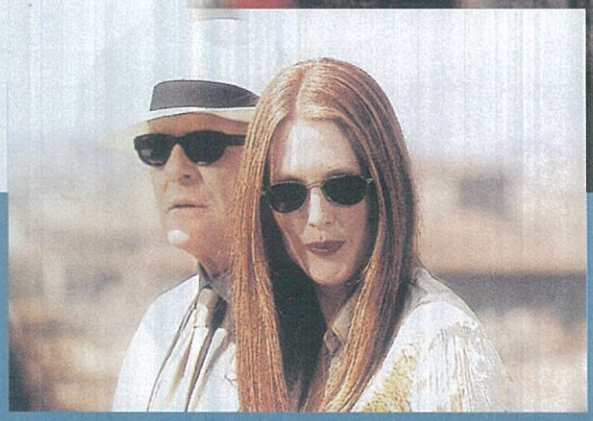

Uzun süredir çekilmesi düşünülen "The Silence Of The Lambs-Kuzuların Sessizliği"nin devamı "Hannibal" 14 Şubat 2001'de ABD'de gösterime girecek. Daha çekim öncesinde sinema dünyasını sarsan haberlere konu olan filmde önce Jodie Foster oynamayı reddetmiş, sonra Jonathan Demme filmi yönetmekten vazgeçmiş ve daha sonra da rivayete göre Hopkins'in beğendiği bir senaryoya imza atan usta senaryo yazarı David Mamet işten uzaklaştırılmış ve yerine "Schindler'in Listesi"nin yazarı Steve Zaillian getirilmişti. Ve film Ridley Scott'ın yönetiminde, Zaillian'ın kaleme aldığı senaryoyla ve ajan Clarince Starling'i canlandıracak olan Julianne Moore'la tamamlanıyor. Gary Oldman ve Ray Liotta da filmde rol alacak diğer oyuncular. Liotta bir FBI ajanını canlandırırken Oldman da Hannibal Lecter'ın eski kurbanlarından biri olan Mason Verger'i oynayacak. Çekimleri Floransa, Sardunya gibi İtalyan kentlerinde ve ABD'nin Kuzey Carolina ve Virginia eyaletlerinde gerçekleştirilen "Hannibal" 87 milyon dolara kotarıldı.

Ozel Seans

Genç müzik yazarını Patrick Fugit oynuyor.

ALMOST FAMOUS

Cameron Crowe'dan otobiyografik esintiler

"Jerry Maguire"ın üzerinden 4 yıl geçtikten sonra yazar/yönetmen Cameron Crowe, ismi yeni belirlenen son filmiyle karşımıza çıkmaya hazırlanıyor. 1973 yılında geçen film, genç ve yetenekli bir gazetecinin bir rock grubuyla birlikte yollara düşmesini ve bu sırada yaşadıklarını anlatıyor. Crowe, "Almost Famous" isimli bu filmin senaryosunu yazdığı gibi, oyuncu kadrosunu da zengin tutmaya çalışmış: Patrick Fugit, Fairuza Balk, Billy Crudup, Jason Lee, Frances McDormand, Anna Paquin, Philip Seymour Hoffman gibi isimler sözkonusu. Crowe gazetecilikten geldiği için filmin yarı otobiyografik nitelikler arzettiği söylenebilir. Zira filmin geçtiği dönemlerde Crowe 15 yaşındaydı ve Rolling Stone dergisinde yazarlık yapıyordu. Çekimleri California'da yapılan filmin 2001'in ilk aylarında gösterime girmesi öngörülüyor.

PROOF OF LIFE

Russell Crowe ve Meg Ryan Oscar yolunda.

Russell Crowe ve Meg Ryan, "Proof Of Life" adlı bir dramada biraraya geliyor. "Şeytanın Avukatı"ndan anımsayabileceğiniz yönetmen Taylor Hackford bu sene Oscar'larda da iddialı olacağı söylenen bu filminde Güney Amerika'da hükümet karşıtı gerillalar tarafından kaçırılan bir işadamının, bir arabulucu tarafından kurtarılmaya çalışılmasını anlatıyor. Fakat filmde işadamının karısı ile arabulucu arasında bir aşk da filizleniyor. Senaryoyu Vanity Fair'de 1998'de çıkmış olan bir haberden Tony Gilroy uyarladı. Oyuncu kadrosunda David Caruso, David Morse ve Pamela Reed gibi isimlerin de bulunduğu "Proof Of Life"ın çekim mekanları ise Polonya, İngiltere ve Ekvador. ABD gösterimi 2000'in Aralık ayına yetiştirilmeye çalışılıyor ama 2001'in ilk aylarına da sarkabilir.

Meg Ryan bu kez romantik bir komedide değil, siyasi soslu bir dramda oynuyor.

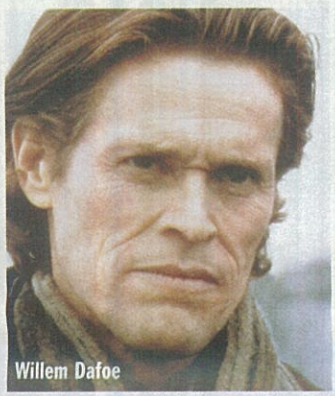
Willem Dafoe

EDGES OF THE LORD

Mütevazı bütçeli bir II. Dünya Savaşı draması

Daha önce her ikisi de Oscar'a aday olan Willem Dafoe ve Haley Joel Osment, çekimleri Polonya'da gerçekleştirilen bir II. Dünya Savaşı draması için kamera karşısındalar. Daha önce "Three Of Hearts" ve "Anna" isimli filmleri çekmiş olan yönetmen Yurek Bogayevicz'in yazıp yönettiği "Edges Of The Lord" adındaki bu dramada Osment, Nazilerden kurtulmak için, çiftçilikle uğraşan bir Katolik ailenin yanına sığınan 12 yaşındaki bir Yahudi çocuğu canlandırıyor. Dafoe ise filmde bir rahibi oynuyor. 7.5 milyon dolar gibi Hollywood standartlarında düşük sayılabilecek bir bütçeyle çekilen filmin yapımcısı Zev Braun "Edges Of The Lord"un Nazi soykırımını ele alan sıradan filmler gibi olmadığını belirtiyor.

Christian Bale ve Penelope Cruz.

CAPTAIN CORELLI'S MANDOLIN

Tartışmalı roman beyazperdeye aktarıldı

"Shakespeare In Love-Aşık Shakespeare"in yönetmeni John Madden şimdiden başta Yunanistan'da olmak üzere pek çok ülkede tartışmalara konu olan bir filme imza atıyor. Louis de Bernieres'nin "Captain Corelli's Mandolin" adlı çok satan romanından yapılan bu uyarlamada Nicolas Cage, Penélope Cruz, Christian Bale, John Hurt ve Irene Papas rol alıyor. Yunanistan'ın Kefalonya adasında gerçekleştirilen çekimler henüz tamamlanmadan hem roman hem de film çeşitli açılardan tartışılmaya başlandı. Louis de Bernieres'nin içinde romantik öğeler barındıran romanı II. Dünya Savaşı'nda görev için adaya gelen İtalyan Yüzbaşı Corelli'nin (Cage) yerli bir kıza (Cruz) aşık olması, fakat kızın nişanlısı olan Mandras adındaki balıkçının (Bale) bu duruma şiddetle karşı çıkmasını konu alıyor.

"Asla uygun zamanın gelmesini bekleme."

hemen başla!

NAPOLEON HILL

KEEP WALKING

nie Walker

ohnniewalker.com.tr

"Nane Likörü"

Ürgüp'te Yunan Filmleri

Geçtiğimiz yıl Drama Film Festivali'ne konuk olan Avrupa Filmleri Festivali, bu kez Ürgüp belediyesiyle birlikte ev sahibi konumunda. Etkinlikte Yunanistan'dan gelen ödüllü filmler gösterilecek ve 30'a yakın konuk ağırlanacak.

Türk ve Yunan sinemacılar 18-21 Eylül 2000 tarihleri arasında Ürgüp'te biraraya geliyorlar. T.C. Kültür Bakanlığı, Ankara Sinema Derneği ve Ürgüp Belediyesi'nin birlikte düzenleyeceği etkinlik Drama Film Festivali'nin seçtiği kısa ve uzun metrajlı Yunan filmlerinden oluşan bir programı izleyicilerle buluşturacak.

Geçen yıl Aralık ayında Avrupa Filmleri Festivali'nin Yunanistan'ın Drama kentini ziyareti sırasında Drama Film Festivali'nin de 2000 yılı içinde Türkiye'ye konuk olması kararlaştırılmıştı. İşte bu "söz" Eylül ayında tutuluyor. Türkiye'ye gelecek olan 30 kişilik Yunanlı grup arasında Drama Belediye Başkanı Margaritis Tzimas, Yunan Kültür Bakanlığı temsilcileri, Yunan Film Merkezi Başkanı Mano Efstratiades, Drama Film Festivali yöneticileri, yapımcılar, yönetmenler, oyuncular, sinema yazarlarının yanısıra Yunan televizyonu 1. Kanalı ET1 ekibi de bulunuyor.

T.C. Kültür Bakanlığı'nın maddi katkılarıyla gerçekleştirilecek olan etkinliğe Ürgüp Belediyesi ev sahipliği yapıyor. Ürgüp Belediye Başkanı Bekir Ödemiş ile Ankara Sinema Derneği'nin görüşmelerinin olumlu sonuç vermesiyle etkinliğe mekan olarak Ürgüp seçildi.

Programda hem uzun hem de kısa metrajlı filmler yeralıyor. Gösterilecek uzun metrajlı filmler arasında Pantelis Voulgaris'in yönettiği, 1985 yapımı "Taş Yıllar"; Fotos Lambrinos'un çektiği "Doğum Günü Partisi ya da Sessiz Bir Balkan Öyküsü"; Sotiris Goritsas'ın 1996 tarihli filmi "Balkanisateur" ve Costas Kapakas'ın 1999 yılında çektiği "Nane Likörü" var.

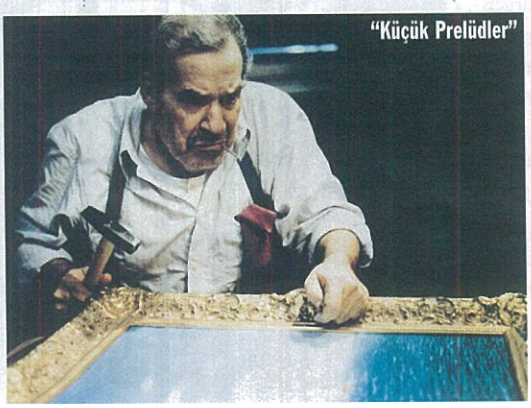
"Küçük Prelüdler"

Ülkemizde de iyi tanınan Pantelis Voulgaris'in "Taş Yıllar"ı Selanik Film Festivali, en iyi film, en iyi yönetmen ve en iyi kadın oyuncu ödülleri ile Venedik Film Festivali özel mansiyonuna sahip bir yapıt. Film, iç savaşın sona ermesinden, askeri diktatörlüğün devrilmesine kadar geçen zaman diliminde, Yunan siyaset yaşamının çalkantılı yılları boyunca bir çiftin yaşadığı aşk ve yabancılaşmayı anlatıyor.

"Doğum Günü Partisi ya da Sessiz Bir Balkan Öyküsü" Bükreşli, Atinalı ve İstanbullu üç genç kadının öyküsünü anlatırken 1900-1930 arası sessiz sinema dönemindeki Balkan sinemasına göndermeler yapan bir belgesel.

Sotiris Goritsas'ın yönettiği "Balkanisateur", çevrildiği yıl ülkesindeki bütün ödülleri toplayan ve iki Yunanlı arkadaşın zengin olma umuduyla Balkan ülkelerinden Batı Avrupa'ya yaptıkları yolculuğu anlatan bir yol filmi.

Costas Kapakas'ın ilk uzun metrajlı yönetmenlik denemesi olan "Nane Likörü" çocukluğunu geçirdiği yere geri dönen ve bu vesileyle 1950'lerin sonunda yaşadığı çocukluğunu anımsayan bir adamın öyküsünü konu alıyor.

Etkinlik kapsamında gösterilecek olan kısa filmler ise şunlar: "İsmail" (Giorgos Zafiris), "Espresso" (Adonis Florides ve Theodoros Nicolaides), "Anna'nın Gülümsemesi" (Nicoletta Gouli), "Dün Öğleden Sonra" (Elissavet Chronopoulou), "Venedik'te Günbatımı" (Spiro N. Taraviras), Küçük Prelüdler (Vangelis Kalambakas), "Parklarda" (Achilleas Kyrikidis), "Amerika" (Savvas Karydas), "Amerikanos" (Christos Dimas) ve "Portakalların Şarkısı" (Yannis Leontaris).

Sinema Seminerleri

Akdeniz Sinema Grubu özel sinema seminerleri düzenliyor. Sinema sanatı, film türleri, sinema tarihi, senaryo, kamera, kurgu, yönetim, film analizi konularında dersler verilecek olan seminerler 18 kişilik özel sınıflarda gerçekleştirilecek. Hafta içi ya da hafta sonu olmak üzere iki programda takip edilebilecek bu dersler, konusunda uzman ve saygın öğretim kadrosuyla her ders için tartışma ve uygulama olanağı tanıyacak. Seminerler için talep edilen ücret 100 milyon TL. Bu ücreti iki taksitle ödeyebilirsiniz. Ayrıca, belgesel yönetmeni Engin Ayça da, belgesel sinema seminerlerine başlıyor. Ama seminere katılacak kişilerin video kameralarının bulunması koşulu aranmaktadır.

Seminerler hakkında ayrıntılı bilgi ve ön kayıt için:
Etkin Prodüksiyon.
Tel: (0216) 445 20 42-445 20 54
Tel: (0532) 254 80 32
e-mail: vuralc@superonline.com

CINE5'ten Kısa Film Yarışması

CINE5'in sinemaya katkıları sürüyor. Bu yıl üçüncüsü düzenlenen CINE5 Ulusal Kısa Film Yarışması yine genç sinemacıların ilgisini çekmeye aday. Seçici kurulunda Mehmet Açar, Can Anamur, Taner Birsel, N. Bilge Ceylan, Şükran Esen, Hilmi Etikan, Hüseyin Kuzu, Sevin Okyay ve Ünsal Oskay'ın bulunduğu yarışmada dereceye girenlere para ödülü verilecek ve başarılı bulunan filmler CINE5'te yayınlanacak. Son katılım tarihi 15 Eylül 2000 olan 3. Ulusal Kısa Film Yarışması'na kurmaca, belgesel, canlandırma ve deneysel filmler kabul ediliyor. Yarışmaya katılacak 8mm, 16mm, 35mm'lik videoların 30 dakikayı aşmamış ve 1 Ocak 2000'den sonra çekilmiş olması gerekiyor. Katılmak isteyen genç yetenekler, eserlere ait bir adet VHS kopya, 3 adet dia ile birlikte şahsen veya posta yoluyla "CINE5 Filmcilik ve Yapımcılık A.Ş. Büyükdere Caddesi No: 163 Esentepe - İSTANBUL" adresine başvurabilirler. Dereceye girenlere verilecek ödüller aşağıdaki gibidir:

En İyi Film Ödülü 2 milyar
Kurmaca Film Ödülü 1 milyar
Belgesel Film Ödülü 1 milyar
Canlandırma Film Ödülü 1 milyar
Deneysel Film Ödülü 1 milyar

Ayrıntılı bilgi için: (0212) 336 14 81

Özel Seans

HAZIRLIK AŞAMASINDAKİ FİLMLER

FROM HELL

Heather Graham ve Johnny Depp, Scotland Yard'ın etrafında dönen birtakım olayların anlatıldığı bu gerilim filminde yan yana boy gösterecekler. Allen ve Alber Hughes ("Menace II Society") filmi yönetmeye hazırlanıyor.
Gösterim Tarihi: 2001

MATRIX 2 VE 3

Carrie-Ann Moss, "Matrix"teki Trinity rolü için bir kez daha kamera karşısına geçmeyi kabul etti. Çekimlerin 250 günden fazla bir sürede arka arkaya İngiltere'de yapılması planlanıyor. Keanu Reeves ve Wachowski Kardeşler de devam filmlerinde görev yerlerini alacaklar.
Gösterim Tarihi: 2001/2002

FORBIDDEN PLANET

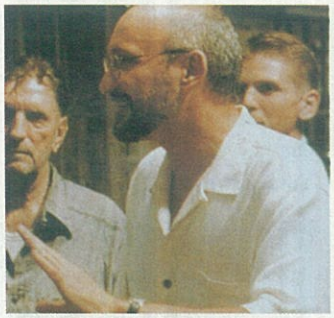

"Yeşil Yol"un yönetmeni Frank Darabont bir süreliğine hapishanelerden uzak duracak ve bu klasik bilimkurgu filminin yeniden çevrimini yönetecek. Oyuncular konusunda henüz kesinleşen birşey yok. Fakat görkemli efektlere tanık olacağız gibi görünüyor.
Gösterim Tarihi: 2001

RIDING IN CARS WITH BOYS

Yönetmen Penny Marshall, Drew Barrymore'la birlikte, oğlunu yetiştirme mücadelesi veren bir genç kızın hikayesine imza atacak. "Girl, Interrupted"ın çatlağı Brittany Murphy de filmde yeralıyor.
Gösterim Tarihi: 2001

THE INCREDIBLE MR. LIMPET

Yönetmen Steve Oedekerk ve Jim Carrey projeden sessiz sedasız ayrılınca Warner Bros'un bu tuhaf komedisinde bir süre belirsizlik hakim oldu. Fakat daha sonra Mike Judge filmin yönetimini üstlendi. Başrollerde ise Adam Sandler, Mike Myers ve (evet, doğru) Jim Carrey yeralacak.
Gösterim Tarihi: 2001

A.I.

"Mansfield Park"ın yıldızı Frances O'Connor, Steven Spielberg'in bu fütüristik epik yapıtının kadrosuna eklenen son isim. Önümüzdeki yaz gösterime girmesi planlanan filmde Haley Joel Osment'ın oynayacağı da doğrulandı. Jude Law'un oynama olasılığı sözkonusu. Çekimler ise 10 Temmuz'da başlıyor.
Gösterim Tarihi: 2001 yazı

BLAIR WITCH PROJECT 2

Evet, "Blair Cadısı" için yeniden kamera arkasına geçilmeye hazırlanılıyor. Filmle ilgili ayrıntılar henüz tam kesinleşmese de filmin resmi sitesi olan www.blairwitch.com'da yeni fotoğraflar ve yeni bilgiler mevcut.
Gösterim Tarihi: 2001 yazı

KEEP WALKING

yeniden

ayağa kalkabilmektir!"
KONFÜÇYÜS

"Zafer, hiç yıkılmamak değil, her yıkıldığında

Johnnie Walker

johnniewalker.com.tr

"Sonsuz Mutluluk"

Ankara'da İsrail Film Şenliği

Ankara Sinema Derneği ve İsrail Büyükelçiliği tarafından 7-10 Eylül tarihleri arasında Ankara'da düzenlenecek İsrail Film Şenliği'nde, 1986-1999 yılları arasında çekilmiş beş uzun, beş de kısa metrajlı film sinemaseverlerle buluşacak.

İsrail Büyükelçiliği ile Ankara Sinema Derneği'nin ortaklaşa düzenledikleri "İsrail Film Şenliği", Ankaralı sinema seyircisini Kızılırmak Sineması'nda 7-10 Eylül tarihlerinde 19.00 ve 21.30 seanslarında İsrail filmleriyle tanıştırıyor. Şenliğin açılış filmi, yönetmenliğini Savi Gabizon'un yaptığı, 1995 tarihli "Aşk Hastası". Filmin başrolünde oynayan ve İsrail'in en ünlü oyuncusu olarak bilinen Moshe Ivgi, şenliğin konuğu olarak Ankara'da olacak ve filmden sonra izleyicilerle söyleşecek. "Aşk Hastası", yaşlı annesiyle beraber küçük bir kasabada yaşayan ve kurduğu korsan televizyon kanalıyla mahalleye, aralarında Türk filmlerinin de bulunduğu videolar gösteren Victor'un öyküsünü anlatıyor. İlginç karakteri nedeniyle çevredeki herkes tarafından sevilen Victor mahalleye yeni taşınan güzel Michaella'ya aşık olur. Michaella'dan karşılık görmemesine karşın hayallerinde yaşattığı aşkını mahalleye canlı yayınla anlatınca ortalık bir anda karışır. "Aşk Hastası"nın, çevrildiği yıl ülkesindeki bütün önemli ödülleri topladığını da belirtelim.

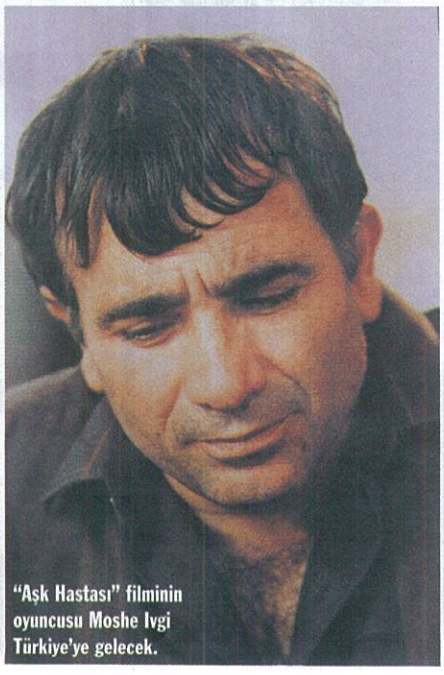
"Aşk Hastası" filminin oyuncusu Moshe Ivgi Türkiye'ye gelecek.

Şenlikte gösterilecek ilk film ise Tuncel Kurtiz'e Berlin Film Festivali'nde en iyi erkek oyuncu ödülünü kazandıran "Kuzunun Gülümseyişi". Ankara'daki İsrail Büyükelçiliği yetkilileri, halen İsrail'de bulunan Tuncel Kurtiz'e ait Gümüş Ayı heykelciğini Türkiye'ye getirip Kurtiz'e sunacaklar.

Assi Dayan'ın yazıp yönettiği "Bay Baum'un Son 92 Dakikası", doktorundan 92 dakikalık ömrü kaldığını öğrenen 47 yaşındaki bir adamın yaşamdan, ailesinden, dostlarından ve iş arkadaşlarından ayrılmaya hazırlanırken yaşadıklarını anlatıyor. Kahramanımız için son derece önemli olan bu zaman dilimi, olayın farkında olmayan çevresindeki insanlar için son derece sıradan bir durum. İsrail Film Akademisi en iyi oyuncu ve en iyi senaryo ödülleri ile Haifa Film Festivali birincilik ödülüne sahip olan film yaşam ve ölüm üzerine olağanüstü ayrıntılar içeren bir komedi.

Igal Bursztyn'in çektiği "Sonsuz Mutluluk" 1990'larda İsrail'de yaşadığı varsayılan Baruch Spinoza ve arkadaşlarının yaşadıklarını öykülüyor. Film, İsrail'deki yaşamı eleştiren, özgün bir komedi yapıtı.

Shmuel Hasfari'nin ilk uzun metrajlı filmi olan 1995 tarihli "Sh'hur-Beyaz Büyü" ise çevrildiği yıl ülkesinde ödüllere boğulmuş bir film. Fas kökenli İsraillilerin renkli ve tutkulu kültürlerini anlatan bu özyaşamsal yapıt kalabalık bir ailenin bireyleri arasındaki çekişmeleri beyazperdeye yansıtıyor.

Şenlikte gösterilecek kısa filmler gerek İsrail'de gerekse de ülke dışında pek çok ödüle layık görülmüş filmler. Kudüs'te bulunan Sam Spiegel Film ve Televizyon Okulu öğrencilerinin yapıtlarından meydana gelen 5 film ve yönetmenleri şunlar: "Doğru Fiyat" (Daphna Levin), "Emin Ellerde" (Oded Davidoff), "Kişisel Amaçlar" (Ran Carmeli), "Bedevi Kumu" (Omri Levy), "Diğer Yanak" (Yuval Zafrir)...

İFSAK Kısa Film Yarışması

Bu yıl 22. kez düzenlenen Ulusal Kısa Film ve Belgesel Yarışması için gerekli koşullar açıklandı. Buna göre, süresi 20 dakikayı aşmayan kısa ve 40 dakikayı aşmayan belgesel filmler konu sınırlaması gözetmeksizin yarışmada yeralacak. Yarışmaya Ocak 2000 tarihinden sonra gerçekleştirilen çalışmalar kabul edilecek. Son katılım tarihi ise 31 Aralık 2000. Yarışmanın ön seçici kurulu Alin Taşçıyan (eleştirmen), Belma Baş (metin yazarı), Hilmi Etikan (film yönetmeni) ve Tülay Günay'dan (Ifsak sinema birimi sorumlusu) oluşuyor. Yarışmanın tek seçicisi ise Mehmet Açar.
Tel: (0212) 292 42 91/292 18 07
Fax: (0212) 252 44 61

wwW.anted

internet çinleri aranıyor!

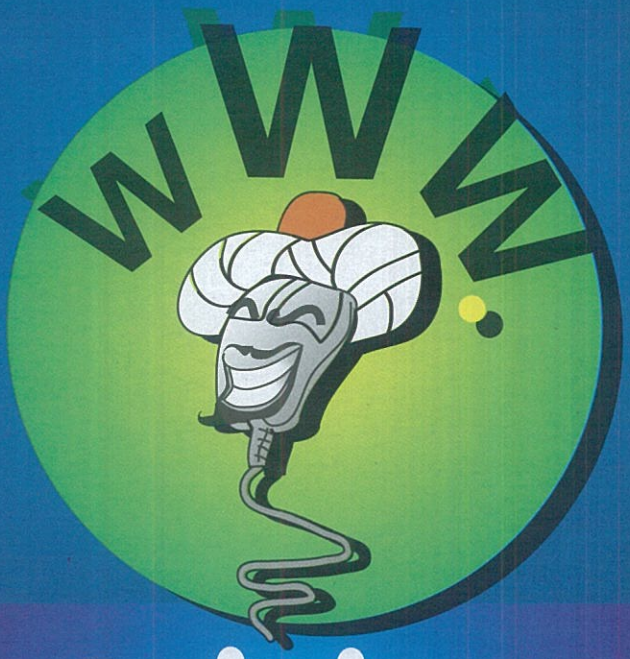

netcini.com

Hayalini kurduğunuz internet işi
Alcatel, IBM, Microsoft ve SAP
desteğiyle gerçekleşiyor.

İletişim Sponsorları

SABAH NTV

Bilgi için: www.netcini.com

Adres: netcini.com Projesi PK 80 - 81301 Kadıköy İstanbul

Visart
0216-325 42 56

Haberiniz olsun, bilge Yoda Bölüm 2'de dövüşecek.

Bölüm 2 Dedikoduları

Hazırlıkları süren "Star Wars: Episode II" serinin hayranları tarafından merakla beklenirken filmle ilgili gelişmelerin de ardı arkası kesilmiyor. Fakat bunların birçoğunun söylenti olduğunu belirtmekte yarar var.

Geçtiğimiz ay "Yıldız Savaşları: Bölüm II"nin Anakin'i belli oldu ve seçilen isim kimilerince şaşırtıcı bulundu. Evet, rolü Jack Lloyd'dan Hayden Christensen devraldı. Kanadalı Christensen yeni Anakin Skywalker olarak beyazperdenin en büyük çıkışlarından birini yapmaya hazırlanıyor. Ewan Mc Gregor (Obi-Wan Kenobi), Natalie Portman (Kraliçe Amidala), Samuel L. Jackson (Mace Windu), Pernilla August (Shmi Skywalker), Ahmed Best (Jar Jar Binks), Ian McDiarmid (Senator Palpatine) ve Anthony Daniels (R2'nun kankası C-3PO'yu oynuyor) gibi isimler kadroda tutulurken "Bölüm I"de Darth Maul'u oynayan Ray Park da yeralacak bu ikinci filmde. Fakat Darth Maul'un yeniden canlanmasını beklemeyin.

Henüz onaylanmamış olsa da Yüzbaşı Panaka'yı oynayan Hugh Quarshie, sözleşmesindeki bazı sorunlardan ötürü yeni filmde oynamayacak. Oyuncu "Bana reddetmek zorunda kaldığım bir teklif yaptılar" açıklamasında bulunmuş. Kesinleşmemiş olan başka şeyler de var: "Bir Zamanlar Savaşçıydılar / Once Were Warriors"dan anımsayabileceğiniz Temeura Morrison ve "NYPD Blues"dan Jimmy Smiths yeni filmde rol alabilirler. Hatta Smiths'in bir Jedi'ı oynayacağı bile söyleniyor. Bir süre önce çıkarılan "James Woods'un bir Madaloria'lı savaşçıyı canlandıracağı" söylentisi ise ne yazık ki yalan.

Filmin yapımcı kadrosunda pek bir değişiklik yok. Gerçi yönetmenlik koltuğu hâlâ boş. Fakat yapımcı Rick McCallum, görüntü yönetmeni David Tattersall, prodüksiyon tasarımcısı Gavin Bocquet, kurgucu Ben Burtt, kostümcü Trisha Biggar, kompozitör emektar John Williams, tasarım yönetmeni Doug Chiang ve görsel efektlerden sorumlu olan John Knoll yeni filmde de görevlerine devam ediyorlar. Senaryoyu yine George Lucas yazacak; fakat Jonathan Hales'in ona yardımcı yazarlık yapacağı açıklandı. Filmin öyküsüne gelince... Henüz bununla da ilgili olarak kesinleşmiş birşey yok. Yine de, Anakin, Amidala ve politik dümenler çeviren Bail Organa arasında bir aşk üçgeni olacağı, hatta Organa'nın ➤

Amidala (Portman) evlenecek ama...

Amidala'yla düzmece bir evlilik yapacağı söylentiler arasında. Ayrıca, hikaye "Güç'ün dengelenmesi" kavramını ele alacak ve Qui-Gon Jinn ("Bölüm I"de Liam Neeson'ın canlandırdığı karakter) öldükten sonra onun neden Obi-Wan, Yoda ya da Anakin gibi bir hayalet olarak görünemeyeceğine açıklık getirecek. Bir başka gelişme de Boba Fett'in filmde önemli bir rolü canlandıracak olması.

Öte yandan, "Yıldız Savaşları"nın roman ve çizgi romanlarında yeralan Aurra Sing adlı ölümsüz kafa avcısının da bu yeni filmde Jedi yakalamak üzere Jabba tarafından kiralanan biri olarak karşımıza çıkma ihtimali var. Sing'i "Bölüm I"de de

Masalcı George Lucas ilk filmin setinde.

izlemiştik; bir tepenin üstünden Pod yarışlarını seyrediyordu.

Söylentiler bu kadarla sınırlı değil. Birbiriyle ilgisi olmayan pek çok söylenti var ortalıkta. Samuel L. Jackson son yapılan MTV film ödüllerinde Mace Windu karakterinin yeni filmde dövüş tekniklerini konuşturacağına dair imalarda bulundu. George Lucas, Fransa'daki bir basın konferansında, Yoda'nın da bu yeni filmde dövüşebileceğini belirtmiş. Tom Hanks'in "Roswell" adlı TV şovunda oynayan oğlu Colin'in de bir Jedi'ı oynaması bekleniyor. ILM'nin önde gelen animatörlerinden Miguel Fuentes de alçak yarışçı Sebulba'nın yeni filmde yeniden görünebileceğini belirtti.

Bununla birlikte, "Bölüm III"ten de söylentiler gelmeye başladı. Örneğin Luke ve Leia'nın "Bölüm III"te doğacakları söyleniyor.

"Bölüm II"nin ana çekim mekanı ise Avustralya'daki Fox stüdyoları. Filmin büyük kısmı orada çekiliyor. Fakat Tunus'a da bir kez daha gidilecek. Portekiz'de de çekim yapılacağı söylentisi ise doğrulanmadı. Avustralya kaynaklı bir başka söylenti de filmin uzunluğuna ilişkin. Kimilerine göre "Bölüm II", serinin önceki filmlerinden uzun olacak. Diğer bir deyişle, "Bölüm II"nin süresi 2,5 ya da 3 saate kadar çıkabilir. Bu da gerçekleşmesi kuvvetle muhtemel bir söylenti. ■

Güç Hayden'e Emanet

O mu, bu mu derken beyazperdede salınacak olan yeni Anakin Skywalker belli oldu. Kanadalı genç oyuncu Hayden Christensen yüzlerce aday arasından seçilerek herkesi şaşırttı. Kendisini daha yakından tanımak isteyenlere aşağıdaki kısa yazıyı okumalarını salık veriyoruz.

Onca söylenti ve dedikodudan sonra "Bölüm II"de Anakin Skywalker'ı ne Leonardo DiCaprio, ne Ryan Phillippe, ne James Van Der Beek ne de Matthew Marsden canlandıracak. Rol Kanadalı Hayden Christensen'e gitti. "Henüz kalkmıştım ki ev arkadaşım içeri girdi ve telefonu elime tutuşturdu. Arayanlar ajanım ve menajerimdi. İkisi de o kadar heyecanlıydı ki, durumu anladım," diyor Christensen. "İlk olarak annemi aradım. Ev arkadaşım da 'Yıldız Savaşları'nın soundtrack'ini yüksek sesle çalmaya başladı. Anneme doğru olduğunu söylemek istemedim başta; ama müziği duydu ve sevinçten bağırmaya başladı." Ekim 1999'da başlayan seçimlerde casting yönetmeni Robin Gurland yüzlerce Anakin adayını önce 442'ye, ardından 25'e indirdi. Bu noktada devreye George Lucas girdi ve bu aktörlerle hem Los Angeles'ta hem de Skywalker Çiftliği'nde görüşmelere başladı. Bu görüşmeler genç aktör sayısının dörde düşmesiyle neticelendi ve bu dört aktör "Bölüm II"nin senaryosunda da olan bir sahnedekine benzeyen deneme çekimi için Natalie Portman'la kamera karşısına geçti. Kalan son isim Hayden Christensen oldu. "Çok yetenekli. Mesleğini başarıyla icra etme hünerine sahip ve ben biliyorum ki belki de yaşamının en karmaşık döneminde olan Anakin'e fiziksel ve duygusal katkılarda bulunacak," diyor George Lucas, "Yıldız Savaşları"nın resmi web sitesinde onunla ilgili olarak.

Christensen, Vancouver'da doğup Toronto'da eğitim görmüş. Oyunculuğa girişi ise dolaylı yollardan olmuş: dünya gençler tramplen şampiyonu olan ablası bir ajansa giderken Christensen de ona eşlik ediyormuş. İşte bu ziyaret daha yedi yaşındayken kendisini birtakım reklam filmlerinde oynarken bulmasına yol açmış. 12 yaşına geldiğinde Kanada'nın ilk pembe dizisi olan "Family Passions"da bir rol bulmuş kendisine. "Higher Ground"da Scott Barringer adındaki uyuşturucu bağımlısı genci canlandırmadan önce de ("Are You Afraid Of The Dark?" da dahil olmak üzere) pek çok TV dizisinde misafir oyunculuk yapmış. Ardından da "Trapped In A Purple Haze", "No Greater Love", "Harrison Bergeron" ve "Love And Betrayal: The Mia Farrow Story" gibi TV filmlerinde oynamış. Ve sonra da büyük perde... 1995'te "Street Law" ve John Carpenter'ın "In The Mouth Of Madness - Çılgınlığın Ötesinde"si, bu yıl da henüz sinemalarımıza uğramayan "Virgin Suicides" onun ilk büyük perde deneyimleri. Christensen 1.85m. boyunda, atletik tipte bir genç (Jedi düelloları için biçilmiş kaftan, anlayacağınız). Piyanoda caz ve blues çalıyor. Erkek kardeşi Tove'la birlikte kendi yapım şirketini kurmuş. Hatta ikisi yakında "Roadside Attractions" adlı bir filme imza atmayı planlıyorlar.

İşte böyle... Bu genç Kanadalı aslında ne kadar zor bir görev üstlendiğinin farkında. Fakat başarılı olduğu takdirde onu nasıl bir geleceğin beklediğini kestirmek için de deha olmaya gerek yok.

19 yaşında bir Kanadalı: Hayden Christensen

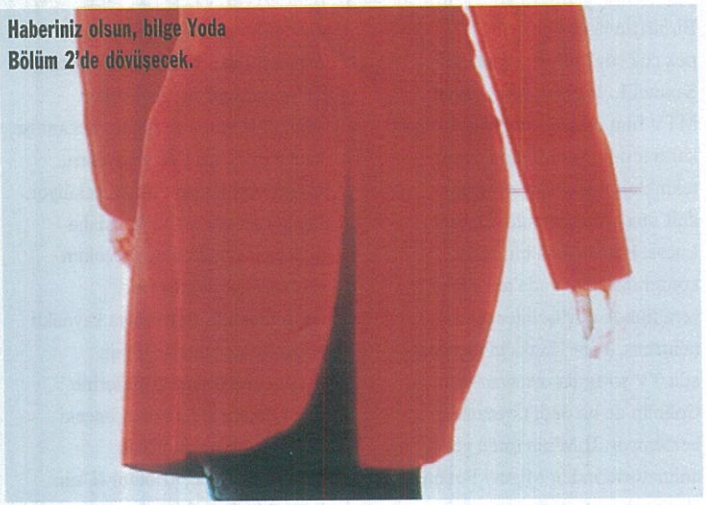

Haberiniz olsun, bilge Yoda Bölüm 2'de dövüşecek.

Dulcinea'da Video Art

1 Eylül-14 Ekim tarihleri arasında Dulcinea'da, 30'a yakın İngiliz kadın video sanatçısının eserlerini kapsayan video-art gösterimleri düzenleniyor.

The British Council'in sponsorluğunda gerçekleşecek olan "Sweetie" adındaki proje 1 Eylül-14 Ekim tarihleri arasında İstanbul'da, 27 Ekim-25 Kasım tarihleri arasında da Ankara'da The British Council Ankara Sanat Galerisi'nde gösterime sokulacak. Projenin küratörleri Cristiana Perella ve Maria Rosa Sossai 8-16 Eylül tarihleri arasında İstanbul'da bulunacak, 14 Eylül saat 19.00'da da Dulcinea'da bir toplantı düzenleyecekler. Projenin temel amacı ise İngiltere'deki kadın sanatçıların video sanatında kaydettikleri son gelişmeleri ortaya çıkarmak ve bunları arşivlemek. Böylece Türkiyeli izleyiciler de Britanya video sanatında kadın kimliği üzerine bilgilenme fırsatı elde edecekler. Gösterimde Tamara Krikorian, Tina Keane, Loise Forshaw, Catherine Elwes, Kate Meynel, Tracey Emin ve Sandra Goldbacher gibi öncü İngiliz video-art sanatçılarının çalışmaları da yer alacak. '80'lere ve '90'lara ait iki ayrı derlemeden oluşan "Sweetie", Dulcinea'da, pazar ve pazartesi hariç her gün saat 13.00 ile 22.00 arasında görülebilir. Art arda gösterilecek kısa filmlerin toplam süresi iki saati buluyor. Gösterilecek filmlerden bazıları şunlar:

1980'lerden

Tamara Krikoria, **"Unassambled Information-Birleştirilmiş Bilgi"**, 1977, 10', siyah-beyaz

Tina Keane, **"Faded Wallpaper-Solmuş Duvar Kağıdı"**, 1988, 14', renkli

Louise Forshaw, **"Hammer And Knife-Çekiç ve Bıçak"**, 1987, 1' 12", renkli

Catherine Elwes, **"Spring-İlkbahar"**, 1988, 8', renkli

1990'lardan

Smith/Stewart, **"Dead Red-Ölü Kırmızı"**, 1994, 3', renkli

Sarah Pucill, **"Backcomb"**, 1995, 6', renkli

Victoria Odhem, **"Sleepless-Uykusuz"**, 1998, 3' 32", renkli

Monika Oeschsler, **"Necking-Boyunlama"**, 1997, 1'40", renkli

Sam Taylor Wood, **"Knackeed"**, 1996, 6', renkli

Clio Barnard, **"Hermaphrodite Bikini-Hermafrodit Bikini"**, 1995, 5', dijital canlandırma, renkli

Jaki Irvine, **"Eyelashes-Kirpikler"**, 1996, 6', renkli

Tracey Emin, **"Why I Never Became A Dancer-Neden Dansçı Olmadım"**, 1995, 6'40", renkli

Safter Yılmaz Hollywood'dan Bildiriyor

HOLLYWOOD'UN MONOTON YAZI

2000 yılının yazı Hollywood için monoton geçti. Bunda stüdyoların denenmiş konulardaki filmleri sinemalara sürmeleri ve risksiz bir yaz sezonu geçirmeyi gaye edinmeleri büyük rol oynadı.

7 milyar dolarlık yıllık gişe gelirinin yüzde 40'ını yaz sezonunda sinemalara gelen filmlerden sağlayan stüdyolar 1999 yazının 3 milyar dolarlık toplamına ulaşamadılar. 2000 yazının toplam gişe geliri 2.7 milyar dolarda kaldı. Bu arada toplam sinema seyircisinde de yüzde 10 bir düşme olduğu tesbit edildi.

1999 yazında "Star Wars: Episode 1" ve "The Blair Witch Project" ile "The Sixth Sense" gibi fimler milyonlarca seyirciyi sinemalara çekmişti. 2000 yazında ise denenmemiş konulardaki filmler büyük sürpriz yaratmadılar.

Disney stüdyosunun eski başkanı Joe Ruth 2000 yazı için "Büyük ve ilginç filmlere akın edecek sinema seyircisi var. Ancak onları heyecanlandıracak filmler sinemalara gelmedi. Son yılların en formül filmlerinin gösterildiği ve stüdyoların çok çekingen ve ihtiyatlı hareket ettikleri bir yaz geçirdik" dedi.

2000 yazının Amerika'da en çok gişe yapan filmi 212 milyon dolarla "Mission: Impossible 2" oldu. Eleştirmenlerce beğenilmeyen bu filmin başarısı ünlü yıldızı Tom Cruise'un kitleleri sinemaya sürüklemesine bağlanıyor.

Amerika'da yazın ikinci en çok gişe yapan filmi ise bütün dünyada ilgi ve beğeni ile izlenen "Gladiator" oldu. Amerika'da 181 milyon dolar gişe yapan bu film aynı zamanda Avustralyalı Russell Crowe'u stüdyoların peşinden koştuğu ünlü bir yıldız yaparken, film başına ücretini de 20 milyon dolara çıkardı.

Yazın Amerika'da en çok gişe yapan üçüncü film 165 milyon dolarla "The Perfect Storm" oldu. Bir felaket filmi olmasına rağmen George Clooney ile Mark Wahlberg ikilisini tekrar biraraya getiren bu film stüdyoda dev bir havuzda ve ayrıca bilgisayar ile yaratılan deniz fırtınası sahnelerinin gerçeğe uyması ile seyirciyi sinemalara çekti. Geçen yazlarda volkan patlaması, hortum ile kasırga fırtınası filmleri de büyük gişe yapmıştı. Warner Bros'un 120 milyon dolara mal ettiği "The Perfect Storm", Amerika'da 165 milyon dolar gişe yaptı.

2000 yazında da rekor gişe yapan bir korku filmi var. Bunun adı da "Scary Movie". Yaz aylarında sinema seyircisinin çoğunluğunu teşkil eden gençlere hitap eden Miramax şirketinin bu filmi 140 milyon dolar gişe ile yazın 4'üncü filmi oldu.

Konusunu "comics" kitaplarından alan Fox stüdyosunun "X-Men" filmi 136 milyon dolarla yazın beşinci filmi olurken, ardından Disney'in son çizgi şaheseri "Dinosaur" 133 milyon dolarla geldi.

Amerika'da bu yaz 100 milyon doların üzerinde gişe yapan iki film daha var. Bunlar zenci komedyen Martin Lawrence'ın 114 milyon dolar gişe yapan "Big Momma's House" komedisi ile Mel Gibson'un Amerikan kurtuluş savaşını nakleden "The Patriot" filmleri. Çok kanlı sahneler ile dolu ve 3 saatlik Mel Gibson'un filmi 105 milyon dolar gişe ile yazın 8'inci filmi oldu.

2000 yazında 100 milyon dolar sınırını yakalayacak iki film daha var. Yüzlerce sinemada bu yazı hazırlanırken hala gösterilmekte olan bu iki film de İngiliz yapımı "Chicken Run" ile Nicolas Cage'in oto hırsızları ile ilgili "Gone in 60 Seconds"ı. Bunlardan birincisi halen 97 ve diğeri 95 milyon dolar gişe yapmış durumdalar. Bu bakımdan 100 milyon dolarlık sınırı yakalayarak geçmeleri bir sürpriz olmayacak.

Ucube Kadınlar

Birkaç ay önce "Holy Smoke-Kutsal Duman"da Harvey Keitel'i kırmızılar içerisinde ucube bir kadın olarak görenler şaşırmasınlar. Bu ay gösterime giren "Big Momma's House"da da Martin Lawrence kılık değiştirip çirkin mi çirkin bir kadın olmayı başarıyor. Fakat bu ilk olmuyor. Sinema tarihinde çirkin kadın kılığına giren pek çok oyuncu var. Kimler mi?

BAYAN LYNNE

Bu kılığa giren zat: Kurt Russell
Sözkonusu film: "Tango & Cash" (1989)
Ne hale geldi? Deri bir elbise giydi; gümüş bir kemer, şifon eşarp ve kabarık bir peruk taktı.
Bunu yapmasının sebebi: Kaçak bir suçlu olan Gabe Cash, gece kulübünden polislere yakalanmadan kaçmak için bu yola başvurmak zorunda kalmıştır. Yine de bir polisin tacizine uğramaktan kurtulamaz.

SAYIN ANNE

Bu kılığa giren zat: Anthony Perkins
Sözkonusu film: "Psycho-Sapık" (1960)
Ne hale geldi? Bu iş için sadece bir peruk yetti. Duş perdesini ve ekmek bıçağını bu kostüm değişikliğinin dışında tutuyoruz elbette.
Bunu yapmasının sebebi: Temel gerekçe olarak ödipal nedenleri gösterebiliriz. Yoksa koca bir çocuk neden annesinin yerine geçmek istesin ki!

BAYAN FRANK 'N' FURTER

Bu kılığa giren zat: Tim Curry
Sözkonusu film: "The Rocky Horror Picture Show" (1975)
Ne hale geldi? Malzemelerimiz, bir adet jartiyer, delikli eldivenler, rujlu dudaklar ve şuh bir makyajdan ibaret.
Bunu yapmasının sebebi: Transseksüel olmayı istemek suç mu?

BAYAN GLENDA

Bu kılığa giren zat: Johnny Depp
Sözkonusu film: "Ed Wood" (1994)
Ne hale geldi? Tüylü bir süveter ve koyu renk bir etek giydi. Ayrıca, bukleli peruğu da unutmayalım.
Bunu yapmasının sebebi: Galiba Ed dünyaya erkek olarak gelmekten pek memnun değildi.

BAYAN FRANK 'N' FURTER

Bu kılığa giren zat: Jack Lemmon
Sözkonusu film: "Some Like It Hot - Bazıları Sıcak Sever" (1959)
Ne hale geldi? Zarif beyaz eldivenler, hanım hanımcık çoraplar ve hem zarif hem de hanım hanımcık bir şapka ve çanta.
Bunu yapmasının sebebi: Azılı gangsterlerden kurtulmak için kızlardan kurulu bir caz grubuna girmekten daha iyi bir fikir olamaz.

BAYAN DOUBTFIRE

Bu kılığa giren zat: Robin Williams
Sözkonusu film: "Mrs. Doubtfire" (1993)
Ne hale geldi? Hafif aklar düşmüş, uzun, fakat derli toplu saçlar; tam da yaşlı kadınlara yakışacak türden bir yelek ve gözlük. Ee, dudaklar da hafif bir ruj ister tabii.
Bunu yapmasının sebebi: Karısından ayrıldıktan sonra çocuklarını görmekten mahrum kalan bir adam, çocukları için

BAYAN DOROTHY

Bu kılığa giren zat: Dustin Hoffman
Sözkonusu film: "Tootsie" (1982)
Ne hale geldi? Kıpkızıl saçlar, göğüsleri ön plana çıkaran parlak bir kırmızı elbise ve tabii ojeli tırnaklar... İğrenç, antipatik gözlüğü de unutmayalım.
Bunu yapmasının sebebi: Bir pembe dizide oynayabilmek için bundan daha iyi bir kılık olabilir mi Allah aşkına!

Üç Büyük Oyun Ustasının Ölümü

Geçtiğimiz aylarda üç ünlü aktörü kaybettik. İngiliz John Gielgud, İtalyan Vittorio Gassman ve Amerikalı Walter Matthau...

Ölümleri ardarda geldi. Öyle ki sinemayla pek ilişkisi olmayan kimi gazete-köşe yazarları bile bu sevilen "komedyen"lerin ardarda ölümüne dikkat çektiler ve kişiliklerine bir-iki satırla değindiler. Biz ise biraz geç kalmakla birlikte, üçünü birden ele almayı uygun gördük. Çünkü, biraz geç kalsak da, daha önce biryerlerde dediğim gibi, ömürleri boyunca bize onca mutluluk vermiş olan bu tür sanatçıları son bir kez anma görevi, kolay kolay savsaklanabilir cinsten değil...

Önce John Gielgud gitti. Shakespeare karakterleri kadar çağdaş ve kimi zaman komedi ağırlıklı rollere de canlılık getiren İngiliz... 1904'de doğdu. Baba tarafından Litvanyalı idi, anne tarafından ise ünlü sahne oyuncusu Ellen Terry ile akrabalığı vardı. Tiyatro eğitimi aldı ve daha 17 yaşında ünlü ve eski Old Vic tiyatrosunda sahneye çıktı. Kısa zamanda özellikle Shakespeare oyunlarında yaşının olanak verdiği tüm rolleri ardarda sıralayarak, tam bir Shakespeare aktörü olarak bellendi.

Gielgud'un sinema çabaları hep aralıklı oldu. Daha 1924'te sessiz sinemada ilk önemli rolünü oynadı: "Who is the Man?" 1936'da Alfred Hitchcock'un İngiliz döneminin ilginç filmlerinden olan "The Secret Agent-Gizli Ajan"da başrolü üstlendi. Beş yıl sonra "The Prime Minister" adlı filmde kıraliçe Victoria'nın ünlü başbakanı Disraeli'yi oynadı. Sinema çabaları hep aralıklarla sürecekti. 1950'lerde Mankiewicz'in "Jül Sezar"ında Cassius, Olivier'nin "3. Richard"ında Clarence olacak, Preminger'in "Saint Joan"ında oynayacaktı. 60'larda "Becket"teki Fransa kıralı rolüyle Oscar adaylığı kazanacaktı. Yine 60'lı yıllarda Welles'in "Fallstaff", Tony Richardson'un bir bölümü Türkiye'de çekilen "Hafif Süvari Alayının Hücumu" filmlerinde oynayacak, tam 1970 yılında çekilen bir "Jül Sezar"da bu kez imparatoru canlandırma sırası onda olacaktı. 70'lerdeki rolleri arasında özellikle Lumet'in "Doğu Ekspresinde Cinayet" ve Resnais'nin "Providence"ı hatırlanır.

70-80'lerdeki beyazperde rolleri seyrek olmakla birlikte önemliydi. Polonyalı usta Wajda onu "Orkestra Şefi" filminin başrolü için seçiyor, "Fil Adam"dan "Ateş Arabaları"na, "Arthur"dan "Gandi"ye unutulmaz filmlerde unutulmaz kompozisyonlar canlandırıyordu. Ama en iyisi, sarhoş playboy Dudley Moore'un kusursuz İngiliz uşağını oynadığı "Arthur"du. Bu film ona hem bir Oscar ödülü, hem de genç kuşakların sempatisini getirdi. Tam 78 yaşında!...

90'lı yıllarda, oldukça ileri bir yaşta bile, artık sahneyi bırakmış olduğu halde sinemayı sürdürdü. "Prospero'nun Kitapları"ndan "İlk Şövalye"ye, "Hamlet"ten "Richard'ın Peşinde"ye... Son iki rolü ise yine onun unutulmazları arasındaydı: "Bir Kadının Portresi" ve "Shine". Ve İngilizlerin özellikle sahne başarıları nedeniyle "sir" ünvanı verdikleri Gielgud, 96 yaşında hayattan ayrıldı.

İlginç bir özelliği, birçok İngiliz oyuncusu gibi, zaman içinde yazmaya merak sarması ve özyaşamsal kitaplar üretmesiydi. 1939-79 arası dört kitap yayınladı. Ve bunlardan birinde, bir eşcinsel olduğunu ve çok uzun yıllardır aynı kişiyle, az bilinen bir tiyatro oyuncusuyla birlikte aynı çatı altında hayatı paylaştığını açık yürekliliklе belirtti.

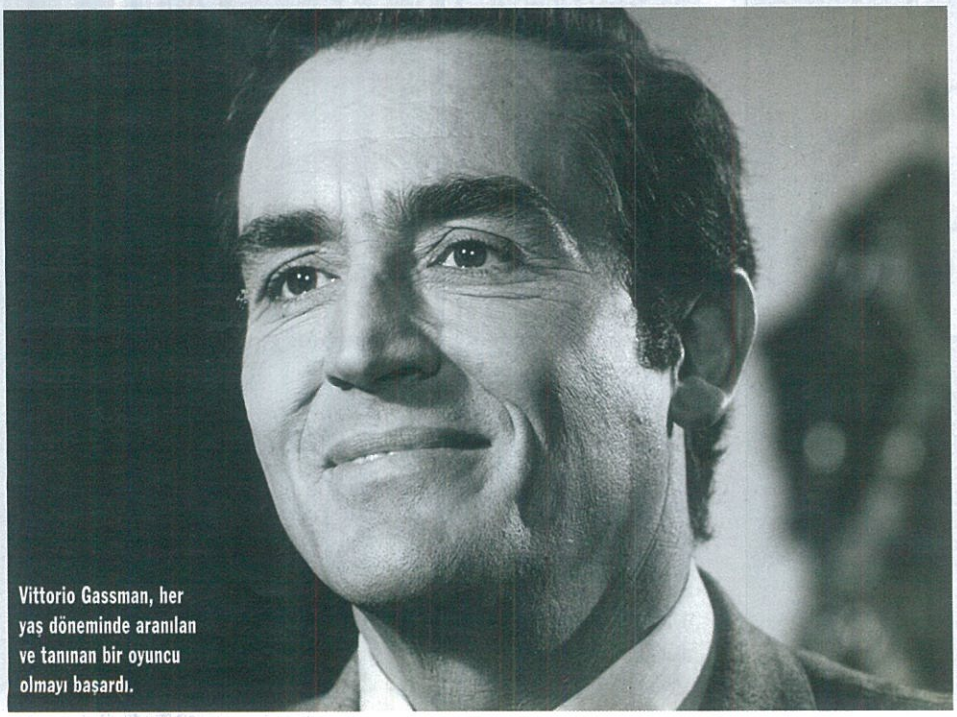

Vittorio Gassman, her yaş döneminde aranılan ve tanınan bir oyuncu olmayı başardı.

BİR "COMMEDIA" USTASI

Vittorio Gassman adına İtalyan oyuncusu denen ve beyazperdeyi o çok özel kimlikleriyle bezeyen oyuncuların son giden temsilcisiydi. Daha öncesinde de Ugo Tognazzi ya da Gian Maria Volonte gibi...

Avusturyalı bir baba ve Fiorentinolu bir anadan 1922 yılında dünyaya gelen Gassman, sırım gibi esmer ve yakışıklı bir İtalyan genciydi. Gençliğinde başlıca hevesi basketbolcu olmaktı. Sonra hukuk okudu, onu da yarıda bırakarak Roma'daki dramatik sanatlar okuluna girdi. 40 kadar oyunda rol aldı. Savaştan hemen sonra, 1946 yılında sinemaya geçti. Birkaç küçük rolden sonra, Giuseppe de Santis'in yönettiği ünlü "Acı Pirinç" özellikle dolgun bacaklı Silvana Mangano'yu, ama aynı zamanda onun kıskanç ve kavgacı âşığı Vittorio Gassman'ı da şöhret yaptı.

1951 yılında yine aynı Mangano kışkırtıcı "El Negro Zumbon" şarkısını söylediği "Anna" filmiyle dünyayı fethederken, partöneri yine Gassman'dı. Bu roller onu Hollywood'a attı. Gassman orda çok parlak olmasa da ilginç bir

kariyer yaptı. "The Glass Web-Camdan Duvar", "Sombrero", "Rapsodi", "Savaş ve Barış", "Mucize" gibi filmlerde oynadı. Esmer yakışıklılığı, Elizabeth Taylor, Gloria Grahame, Yvonne de Carlo, Caroll Baker gibi güzel kadınlara iyi bir kontr'puan oluşturuyor ve aslında pek matah olmayan bu filmler, o yıllarda Hollywod'un savaş sonrasında sürdürdüğü Avrupa'ya açılma, yerel dekorlarda çekim ve oyuncu değişimi gibi ilkelere pek uygun düşüyordu.

Ama Gassman eninde sonunda kürkçü dükkânına döndü. Hollywood'da kaldığı sürede sarışın Shelley Winters'le ateşli bir evlilik de yaparak... Cinecitta'da onu yine Mangano ("Mambo"), Lollobrigida ("Dünyanın En Güzel Kadını") gibi yerel güzeller bekliyordu. Ama aynı zamanda, İtalyan usülü komedinin büyük ustaları. Böylece Mario Monicelli'nin iki başyapıtında oynadı: "I Soliti İgnoti-Toto Gangster" ve "Büyük Savaş". 60'lı yıllarda, Hollywood jönprömiyesi imajını geride bırakmış, iyi ve sağlam bir oyunculuğa doğru dev adımlarla giden bir sanatçı olmuştu.

Ve böylece ardarda o unutulmaz Gassman filmleri ve rolleri geldi. "Barabbas", "Brancaleone Ordusu", "İtalyan Usulü Hayalet", 70'lerde "İtalyan Halkı Adına", yıllar sonra Al Pacino'ya Oscar kazandıran kadın düşkünü kör subay rolünün ilk ve asıl yorumunu içeren Dino Risi başyapıtı "Kadın Kokusu"... Ettore Scola başyapıtları "Birbirimizi O Kadar Sevmiştik Ki" ve "Teras". Arada ABD'ye dönerek rol aldığı özellikle Robert Altman filmleri: "Bir Düğün", "Quintet"...

80'lerde az çalıştı... Mazursky'nin "Fırtına", Resnais'nin "Hayat Bir Romandır", Delvaux'nun "Benvenuta", Scola'nın "Aile" gibi filmlerinde, artık olgunluk çağını süren çok iyi bir oyuncu vardı. 90'larda daha da az çalıştı. Kimi filmlerde karikatür düzeyinde eski gangsterleri oynadı: Rosi'nin "Palermo'yu Unutmak", Levinson'un "Sleepers-Kardeş Gibiydiler"... Ama sanatçıyı artık yaşlılık ve ölüm korkusu sarmıştı. Çevresine sık sık ölümü düşündüğünü ve ürktüğünü söylüyordu. 70'li yaşların getirdiği bunalımı yaşıyordu. Ama sanattan tümüyle kopmadı: iki yıl önce son bir tek kişilik show'la seyircisinin karşısına çıktı.

Ölümü İtalya'da gerçek bir matem yarattı ve günlerce yas tutuldu. İtalyanlar birzamanlar Elizabeth Taylor'dan Gina'ya en güzel kadınları kollarında tutmuş ve sonra yakışıklılığına oyun gücünü eklemiş olan ezeli jönlerini unutmamışlardı. Sanırım kolay kolay da unutmayacaklar...

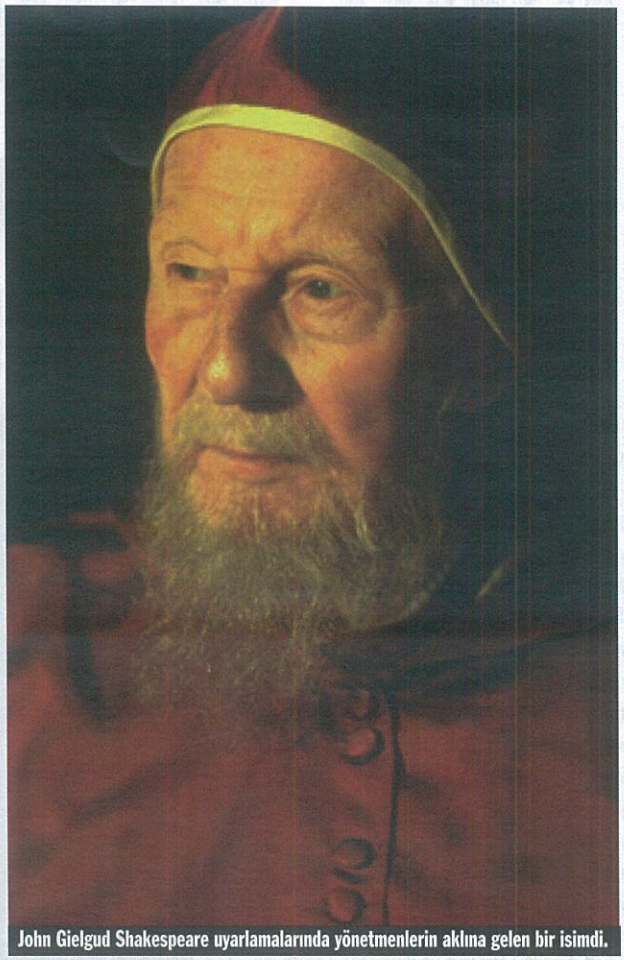

John Gielgud Shakespeare uyarlamalarında yönetmenlerin aklına gelen bir isimdi.

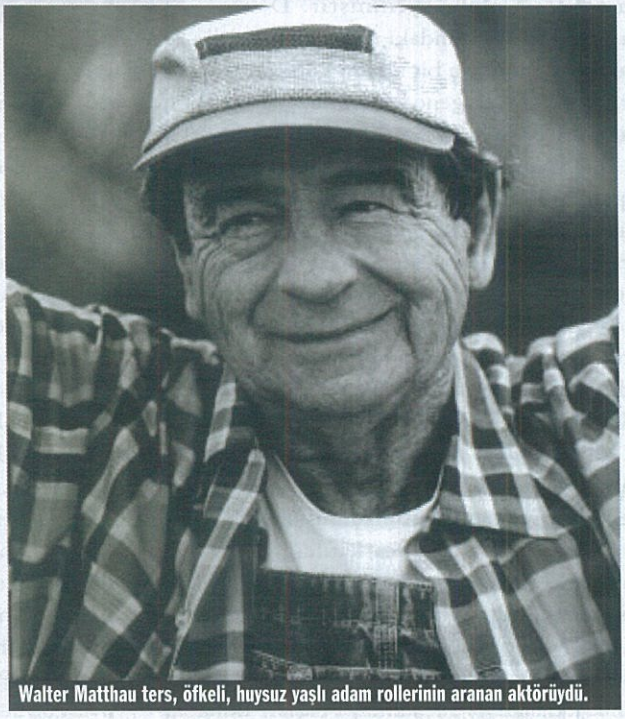

Walter Matthau ters, öfkeli, huysuz yaşlı adam rollerinin aranan aktörüydü.

EN SEVİLEN HUYSUZ İHTİYAR!

Ve sonra Walter Matthau da öldü. Gassman'dan iki yaş büyüktü: 1920'de doğmuştu. Rus yahudisi kökenliydi ve asıl adı Walter Matuschanskavasky idi!... New York'ta çok yoksul bir çevrede büyüdü. 10 yaşlarında aralarda gazoz satmaya başladığı tiyatroda daha sonraları küçük rollere çıkmayı başardı. Savaşta radyocu olarak çalıştı ve savaş sonrasında işi ciddiye alarak oyunculuk derslerine katıldı. Sonra küçük rollerde Broadway'e atladı ve zamanla yetenekli bir aktör olarak tanındı.

Matthau, o ünlü buldog suratıyla önceleri hep kötü adamları oynadı. 1955'lerde geçtiği sinemada, "Bigger than Life"dan "Strangers when we Meet"e, "Lonely are the Brave"den "Charade"e hep küçük rollere, sevimsiz ve silik kişiliklere mahkum gibiydi. Ama tam 1965'te Broadway'de "The Odd Couple-Garip Bir Çift" adlı Neil Simon komedisindeki başarısı, onun kalıcı kimliğini çizdi: ters, öfkeli, huysuz orta yaşlı adam rolleri... Ama o sertliğin ardında kuşkusuz dostça bir yaklaşımın, sevgi ve tebessümün yumuşatacağı bir kalp bulunan... Bu "yumuşatma" görevi de perdede Jack Lemmon'a düştü. Gerçekten de iki sanatçı 1966'daki Billy Wilder komedisi "The Fortune Cookie-Büyük Tasarı"dan başlayarak (ki o film Matthau'ya bir yardımcı oyuncu Oscar'ı kazandırdı), kusursuz bir ikili oluşturdular. "Garip Bir Çift"in sinema versiyonu, "Baş Sayfa", Wilder'ın veda filmi olan "Buddy Buddy" birlikte çok başarılı oldukları filmler oldu. Arada Matthau tek başına "Hello Dolly", "Kaktüs Çiçeği", "Plaza Suite", "Korsanlar" gibi filmlerde de baş roller alıyor, "Kotch"da Jack Lemmon'un kendisini yönetmesine izin veriyordu.

Matthau 1990'larda da çalıştı. Hem de oldukça yoğun biçimde... Lemmon'la beraberliği öylesine özleniyordu ki, önce "Grumpy Old Men-İki Hınzır Adam", ardından "Grumpier Old Men" ve "Out to Sea"de yeniden birlikte oldular. Matthau, "JFK", "IQ-Aşk ve Zeka" gibi filmlerde nefis karakter rolleri oynadı (hele o "IQ"deki Einstein rolü!). Son yıllarda "Afacan Dennis", "I'm Not Rapaport-Mafya Dedesi", "Hanging Up" gibi filmlerde oynadı. (Diane Keaton'un yönettiği sonuncusunun çok iyi olduğu söyleniyor). O, son dönemde kuşkusuz Amerika'nın en popüler huysuz ihtiyarıydı. Ölümüne sanırım en çok eski dostları Billy Wilder ve Jack Lemmon üzülmüşlerdir!... ■

MARK WAHLBERG

sokak serserisiydi oyuncu oldu

Bir zamanlar sokaklarda sürten, uyuşturucu satan, ırkçı gösterilere katılan ve "içeri düşmüş" biriyken şimdi bir Hollywood yıldızı... "Ateşli Geceler" filminde oynadığı pornocu Dirk Diggler karakterinin ardından Wahlberg'in yükselişi sürüyor.

5 Haziran 1971'de Boston'un fakir işçi sınıfı bölgesi Dorchester'da doğan Wahlberg, dokuz kardeşin en küçüğüymüş. Bu yüzden, özellikle anne babası boşandıktan sonra, pek fazla imkana sahip olamamış. Ayrılıktan sonra sadece kendi problemleriyle ilgilenen annesi, oğlunun ergenlik çağında yaşadığı ciddi sorunlardan ve işlediği suçlardan kendini sorumlu tutuyor. Mark 14 yaşındayken ortaokuldan ayrılıp, uyuşturucu kullanmak ve kanun dışı işler yapmaktan ibaret bir hayat sürdürmeye başlar. Günlerini hırsızlık ve uyuşturucu satıcılığıyla geçirmekle kalmaz, şiddet gösterilerine de katılır. Zenci çocukları ırkçı sözler ve sataşmalarla taciz eder. 16 yaşındayken iki Vietnamli'ya saldırı ve hırsızlık suçundan tutuklanır. Hapiste geçirdiği 45 gün onu mucizevi bir şekilde olgunlaştırır, hayatını değiştirmeye, adam olmaya karar verir.

Ağabeyi Donnie Wahlberg, o sırada zirveye ulaşmış olan müzik grubu New Kids On The Block'un bir üyesidir ve küçük kardeşini yola getirmeye kararlıdır. Mark da bir ara grupta yer almış fakat grubun "temiz çocuklar" imajından rahatsız olup, ayrılmıştır. Donnie, Mark'ın müzik konusundaki tüm yeteneksizliğine rağmen, onun için bir albüm kontratı yapmayı başarır. Çünkü Mark genç kızların bayılacağı bir fiziğe sahiptir. Böylece ortaya Marky Mark and The Funky Bunch adlı grup çıkar. Nitekim, genç kızlar rap yapan bu kötü çocuğa bayılırlar. Müzik yapımcısı David Geffen, Mark'daki bu potansiyeli değerlendirmek üzere Calvin Klein ile konuşur ve onu CK iç çamaşırlarının baş modeli yapar. Böylece kısa zamanda Mark'ın bedeni, model Kate Moss ile beraber tüm panoları süslemeye başlar.

1992'de cinsel organına ithaf ettiği kitabı yayımlaması, Los Angeles'ta bir partide Madonna ile kavga etmesi gibi olaylarla adı sürekli manşette kalır ve insanları hikayeleriyle eğlendirir. Ta ki beş sene öncesinde saldırı suçundan tutuklanmış olduğu basında yer alıncaya kadar. Ayrıca katıldığı bir sohbet programında, şarkıcı Shabba Ranks'in bütün homoseksüellerin asılması gerektiğini savunması karşısında sesssiz kaldığı için, onunla aynı fikirde olduğu düşünülür. Böylece bir anda vahşilik, ırkçılık ve ayrımcılık iddialarıyla suçlanmaya başlar. İkinci albümünün satışları da iyi gitmediğinden, Mark oyunculuğu denemeye karar verir.

Sinemadaki ilk büyük rolü Penny Marshall'ın "Renaissance Man" adlı filminde olur. "Bu eski rap şarkıcısı şimdi de oyunculuğa mı özendi?" diye düşünenlere taş çıkartırcasına başarılı bir performans sergiler bu filmde. Ardından "Basketball Diaries" gelir ve başrolde oynadığı "Fear" ile her babanın kabusu olarak izleyicilerin kanını dondurur. Ancak zirveyi, evrim geçirip porno yıldızı Dirk Diggler haline gelen utangaç Eddie Adams'ı canlandırdığı "Ateşli Geceler / Boogie Nights" ile yakalar. Eleştirmenler ve izleyiciler genç aktörün yeteneklerinden etkilenirler.

"Ateşli Geceler"deki başarılı performansı ona George Clooney ile beraber rol aldığı "Üç Kral / Three Kings"deki başrollerden birini getirdi. George Clooney ile rol arkadaşlıkları bu ay seyredeceğimiz "Kusursuz Fırtına / The Perfect Storm"da da devam ediyor. Wahlberg, rolüne hazırlanabilmek için filmin geçtiği Gloucester'da çok vakit geçirmiş, barda kasabalılarla içki içip oradaki hayat şartlarını iyice anlamaya çalışmış. Şimdi yakaladığı bu çizgideki çalışmalarına doludizgin devam ediyor. 2001'de Tim Burton'ın çekeceği "Maymunlar Cehennemi / Planet Of The Apes"de oynamayı senaryoyu görmeden kabul etmiş. Sebebi de senaryo nasıl olursa olsun, Burton gibi bir yönetmenle çalışma fırsatını kaçırmak istememesi. Aynı zamanda yeni bir albüm ve yapımcıyla rap müziğine geri dönmek istiyor. Gelecekte yapmak istediği şey ise kendi filmini çekmek...

"Kusursuz Fırtına", 15 Eylül'de gösterimde

tomania

HEATH LEDGER

gençlik filmlerini sevmiyor

"Senden Nefret Etmemin 10 Sebebi" adlı gençlik filminde oynadığı "cool" serseri rolüyle bir anda dikkatleri üstünde toplayan Avustralyalı genç aktör "Vatansever"de Mel Gibson'ın oğlunu oynuyor.

Adını Emily Bronte'nin "Uğultulu Tepeler" adlı romanının tutkulu kahramanı Heathcliff'den alan 21 yaşındaki bu Avustralyalı, iki senedir Amerika'da yaşıyor. Fakat buraya uyum sağlamaya pek niyeti olmadığını söylüyor. Gerçekten de ortalıkta yırtık pantalonu, bakımsız saçları ve boynunda kamerasıyla dolaşırken görüntü olarak tipik New Yorklulardan oldukça uzak bir noktada...

Ledger oyunculuk kariyerine 10 yaşında doğup büyüdüğü Perth'de, Globe Shakespeare Company'deki müzikallerle başlar. Daha sonra Avustralya televizyonunda çeşitli dizilerde rol alan oyuncunun ilk filmi "Blackrock" olur. Bunu "Paws", "Two Hands" gibi Avustralya'da çok popüler olan ve Heath'in tanınmasını sağlayan çalışmalar takip eder. 19 yaşında Hollywood'a geldiğinde, rol aldığı "Roar" adlı Amerikan dizisine rağmen, pek tanınmamaktadır. Ancak şansı yaver gider ve "Senden Nefret Etmemin 10 Sebebi / 10 Things I Hate About You"daki karizması ve performansıyla hem gençkızların ilahı olmayı başarır, hem de Hollywood'daki birçok genç oyuncunun bir adım önüne geçer. Fakat gençlik filmi yıldızı olarak üne kavuşmak Ledger'ı rahatsız ettiğinden, bir yıl boyunca gelen birçok teklifi reddeder. Ta ki büyük bütçeli "Vatansever / The Patriot" için seçilene kadar... Böylece kariyerinde yeni bir sayfa açılmış olur. Stüdyo, Heath'in performansından o kadar etkilenir ki, Brian Helgeland'ın "A Knight's Tale"indeki başrolü ona verir. Bu filmden sonra, savaş zamanında geçen bir macera olan "Four Feathers"da rol alacak. Hoşuna gitsin ya da gitmesin, aslında Ledger Hollywood'a uyum sağlamaya başlamış bile...

"Vatansever"deki o rolü isteyen çok oyuncu vardı. Hepsinin içinden sıyrılmayı nasıl başardın?

"Vatansever"in seçmelerinin olduğu gün sabah uyandığımda kendimi çok garip hissediyordum. Tıkanmıştım sanki. İkinci sahneyi okurken birden durdum ve yönetmen Roland Emmerich'e bunu yapamayacağımı söyledim. "Zamanınızı harcadığım için çok üzgünüm. Eğer daha sonra gelip yeniden deneyebilirsem gerçekten çok memnun olurum," dedim, elini sıktım ve oradan ayrıldım. Düşünebildiğim tek şey herşeyi mahvettiğimdi. Ama sanıyorum ki benim davranışım onları meraklandırdı. Çünkü beni yeniden çağırdılar.

Ryan Phillippe'le yarıştığınızı biliyor muydunuz?

Bu çok güzel bir rol olduğu için ilgilenenlerin fazla olması çok doğaldı. Ayrıca ben hiçbir oyuncuyla yarışa girdiğimi düşünmüyorum. O noktada artık yönetmen kendisiyle bir yarış içindedir. Çünkü filmin hangi yöne doğru gideceğine karar vermesi gerekir. Beni seçerse film belli bir yöne gider, başkasını seçerse film farklı şekillenir. O yüzden başka kimlerin değerlendirildiği üzerine kafa yormam gerekmedi.

Ülkenizin en büyük yıldızlarından biriyle, Mel Gibson'la çalışmak nasıldı?

Mel'e hakettiği değerin verilmediğini düşünüyorum. Gişe yapan filmlerin yıldızı olması onun zararına oluyor. Hem sette hem de set dışında herkese vakit ayıran, size hayatla ilgili çok şey öğreten bir insan. Çekimler sırasında bana ne yaptığını bilmiyorum ama 7-8 dakikalık ve diyaloğu bol olan son sahneyi çekerken, kendimi canlandırdığım karakterin içinde çok rahat hissediyordum. Çalışmalarımız boyunca hep Mel'i gözlemledim. Sonunda gerçekten babammış gibi hissetmeye başladım.

"Vatansever", "Senden Nefret Etmemin 10 Sebebi"nden sonra büyük bir adım...

Bir yönetmen olsaydım "Senden Nefret Etmemin 10 Sebebi" gibi bir film yapmazdım. Ben gençlik filmlerini seyretmem bile. Fakat, yalnızca yapmak istediklerinizi yapma özgürlüğüne sahip olabilmek için önce istemediğiniz şeyleri de yapmak zorunda kalıyorsunuz.

"Senden Nefret..."den sonra size ne tip roller teklif edildi?

Sadece gençlik filmlerinden teklifler geliyordu. Haftada altı seçmeye katılma şansım varken bir sene boyunca hiçbirşey yapmadan oturdum. İnsanlar bana, "Sen delisin, hayatın boyunca yapılan tüm teklifleri geri çeviremezsin," diyorlardı. İşte sonra "Vatansever" için öneri geldi.

Belli ki belirli bir tip olarak kategorize edilmekten oldukça korkuyorsunuz...

"Senden Nefret Etmemin 10 Sebebi"ndeki karakter yapabileceğimin çok küçük bir bölümünü yansıtıyor sadece.

Tüm bu rol tekliflerini geri çevirmeniz hakkında arkadaşlarınız neler düşünüyordu?

Onlara aldığım tekliflerden hiç bahsetmedim. Kimse arkadaşının paraya sırt çevirdiğini duymaktan hoşlanmaz.

Kızarkadaşınız var mı?

Kızarkadaşım çok başarılı bir model, Christina Chauchi. Birkaç sene önce, Sydney'e ilk gidişimde tanıştık. Daha sonra uzun bir süre görüşmedik ama ben onu düşünmekten kendimi alamıyordum. Geçen sene noel için Los Angeles'a geldiğinde yeniden karşılaştık. O sürekli seyahat ediyor. Şu anda da Arizona'da. (Kızaran yüzünü elleriyle örtmeye çalışıyor.) Ne zaman ondan bahsetsem böyle kızarıyorum.

"Vatansever", hala gösterimde.

Ledger hobilerinden vazgeçmiyor: Step dansına bayılıyor, fotoğraf çekiyor, resim yapıyor ve gitar çalıyor.

KEVIN BACON

"zirveye ulaşamadığımı hissediyorum"

Tahmin ettiğinizden çok daha tecrübeli bir oyuncu... 70'li yılların sonundan beri gösteri dünyasının içinde ve setten sete koşmayı, değişik kişiliklere bürünmeyi çok seviyor. 22 yılda 40'ı aşkın filmde oynayan aktörü "Görünmeyen Tehlike" filminin başrolünde seyredeceğiz.

1994 yılında Pennsylvania Üniversitesi'nden üç öğrenciye "Footloose"u seyrederken ilham gelir ve bir oyun geliştirirler. Oyun, dünyadaki her oyuncunun altı ya da daha az adımda Kevin Bacon'a bağlanabileceği varsayımı üzerine kuruludur. Zincir oluşturmanın şartı ise aynı filmde rol almış olmaktır. Böylece ortaya "6 Adımda Kevin Bacon" (6 Degrees Of Kevin Bacon) adlı kutu oyunu çıkar. Son sayımlara göre, Bacon şimdiye kadar 1434 oyuncu ile perdede görünmüş. Bu ise, 22 senede 40 filmde rol alan işkolik oyuncunun, çalışma alan sınırlarının ne kadar geniş, seçimlerinin de ne kadar çeşitli olduğunu gösteriyor. "Bir filmde oynama kararımı filmin bütçesi, rolümün büyüklüğü veya aldığım para etkilemiyor. Bu tip kaygılardan kurtulduğunuzda, kapıları tüm seçeneklere açık bırakmış oluyorsunuz, çok değişik filmlerde rol alıyorsunuz. Benim için sinemada da 'Kevin' olmak kadar sıkıcı bir şey olamaz. Mutlu bir evliliğim, iki çocuğum var. Uyuşturucu bağımlısı değilim, kimseyi öldürmedim. Gazetecilerin peşinde olduğu gibi, magazin haberlerine malzeme olabilecek bir hayata sahip değilim. Ben zaten başka insanlar olabilmek için aktör oldum. Kendimi, 'Kevin'i perdeye taşımak için değil..."

5 Haziran 1958, Philadelphia doğumlu aktör, 17 yaşında rüyalarını gerçekleştirmek üzere New York'a gider. Bir yandan garsonluk yaparken bir yandan da küçük roller için seçmelere katılır. Bu arada Square Theatre School'a o zamana kadar kabul edilen en genç öğrenci olarak girer. 1978'de kült bir klasik olan "Animal House"da rol alır. "O yıllarda, bir ajansa bile bağlı değildim. Bana sete gitmem için birinci sınıf bir uçak bileti yollamışlardı. Deliler gibi içmiş, hostesi tavlamaya çalışmıştım. O zamanlar hayatımda da sürekli oynuyordum, hiç olgunlaşmamıştım..."

Bunu izleyen birkaç sene içinde önemsiz roller ve pembe dizilerle yetinir. Ta ki 1984'te "Footloose" ile İngiliz diskolarında yeni bir dönem başlatana kadar: İnce kravatlar takmış, kendilerini James Dean sanan çocuklar ve farbalalı etekler giyen kızlar, ellerini çırparak bir daire içinde dans ederler. " 'Footloose' çıktığında Hollywood beni anında farketti. Daha önce yaptığım şeylerden haberleri bile yoktu. Bende gördükleri, kızların beğendiği ve ileride ünlü bir pop şarkıcısı olacak bir çocuktu. Benim istediğim ise kesinlikle bu değildi."

Bundan sonra aksiyon filmlerinde ve romantik komedilerde rol alır. Belki de kariyerinin en karanlık döneminde, özel hayatının doruk noktasını yaşar. "Lemon Sky" adlı filmin çekimleri sırasında sarışın oyuncu Kyra Sedgwick ile tanışır ve ikisi birbirlerine aşık olup, birkaç ay içinde evlenirler. Hemen ardından da çocukları Travis ve Sosie Ruth dünyaya gelir. Evliliklerinin onuncu yılında peri masalı hala devam etse de sorunlar yaşadıklarını inkar etmiyorlar. Yoğun iş programlarına rağmen, iki haftadan uzun bir süreyi görüşmeden geçirmeme prensibini benimsemişler.

1991'de rol aldığı "JFK" ona oyunculuk kabiliyeti konusunda daha da çok güven verir. Nitekim bunu daha iyi ve büyük roller takip eder: "Birkaç İyi Adam / A Few Good Men"de Yüzbaşı Jack Ross ve "Apollo 13"de Jack Swigert'ı canlandırır. Sonra Kevin için farklı ve yeni şeyler deneme dönemi başlar. 1994'te Emmy ödüllü müzisyen ağabeyi Michael ile birlikte Bacon Brothers grubunu kurarlar. 1997'de çıkardıkları ilk albümlerinin adı, FoRoSoCo, yaptıkları müziğin kısaltılmış adıdır; folk, rock, soul ve country. Bacon, "Bu albüm, şimdiye kadar yaptığım en kişisel ve beni en çok ele veren çalışma. Müzik beni gerçekle içiçe yaşatıyor. Elimde gitarla ilk kez sahneye çıkıp kendi yazdığımız bir şarkıyı söylediğimde seyircinin varlığını hissetmiştim. Gözlerinin içine bakıyor, bardak seslerini işitiyor, sigaralarının kokusunu duyuyordum. O zamana kadar yaptığım en korkutucu şeydi," diyor. Hem eleştirmenlerden övgü alan hem de çok satan bu albümü, "Getting There" izler. Bu arada Bacon ilk yönetmenlik denemesini 1996'da "Losing Chase" ile yapar. 1998'de "Wild Things" ile yapımcılığa soyunur. Denise Richards ve Neve Campbell ile birlikte rol aldığı bu film, Bacon için başka bir ilki de beraberinde getirir: tamamıyla çıplak göründüğü ilk sahne. "Bu sahne yüzünden gerçekten çok üzgünüm," diye şaka yapıyor Kevin. "Kontratımda hiçbirşey gösteremeyeceklerine dair bir madde vardı. Fakat ben yapımcı olduğum için şimdi kendimi mahkemeye vermem gerekecek!'

Bacon, 2000'i yıldızlığa ulaşma yılı olarak belirlemiş gibi görünüyor. "13. Cuma" serisinin yıldızı olarak korku filmlerine geri dönüyor. "Stir Of Echoes"da ipnotize olduktan sonra hayaletler görmeye başlayan bir adamı canlandırıyor. "Bu filmde ilgimi çeken, hayaletler ve gizem değil de, karar eşiğine gelmiş bir karakteri canlandıracak olmamdı. Bir tarafta adamın gençliği, rock ve hayallerini yaşama şansı, diğer tarafta ise çok sevdiği ailesi var. Bu karakterin hayaletler görmenin ötesinde bir zenginliğe sahip olduğunu düşünüyorum," diyor. Paul Verhoeven'ın "Görünmez Adam"dan esinlenerek yaptığı "Görünmeyen Tehlike / The Hollow Man"de ise onu bir bilim adamı olarak izleyeceğiz. Bu rol, onun şimdiye kadar üstlendiği en önemli başrol. Zengin filmografisine, senelerdir hiç durmadan çalışmış olmasına rağmen, kariyerinde geldiği noktaya baktığı zaman aslında hiç tatmin olmuyor. "Rol aldığım birçok film çok başarılı oldu, hasılat rekorları kırdı. Fakat insanları filmlere çekenin ben olmadığımı, zirveye ulaşamadığımı hissediyorum..."

"Görünmeyen Tehlike", 8 Eylül'de gösterimde.

Bacon'ın koleksiyonunda her tür rol mevcut. Kötüler, iyiler, cinsi sapıklar ve başkaları...

60 saniyede vınnnn!

Yapımcılığını Jerry Bruckheimer'ın üstlendiği **"60 SANİYE"** (Gone in 60 Seconds) filminde Nicolas Cage bir araba hırsızını canlandırıyor. Ama öyle böyle bir hırsız değil; bir bakıyorsunuz arabanız var, bir bakıyorsunuz, artık yok... **ZARİFE ÖZTÜRK**

Bu dergiyi satın almak ne kadar zamanınızı aldı? 6 dakika, 10 saniye. Dergiyi paketinden çıkartıp, ayın posterinin ne olduğuna bakmak? 2 dakika, 28 saniye. Bu yazıyı okumak? 4 dakika, 10 saniye. Peki sizin arabanızı çalmak için "onların" ne kadar zamana ihtiyacı var? Sadece 60 saniye!!!
"Onlar da kim?" diyecek olursanız, size yapımcı Jerry Bruckheimer'ın yeni filmi "Gone in 60 Seconds"dan bahsedebiliriz. Filmde, Nicolas Cage, en büyük tutkusu

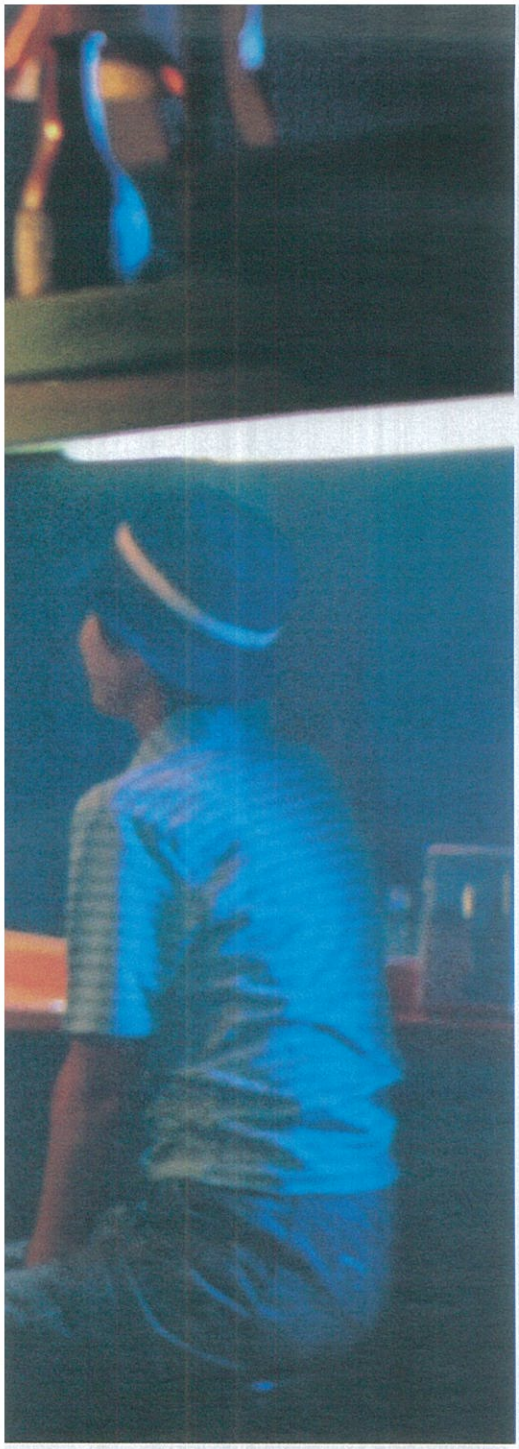

1974 yapımı aynı adlı bir filmin yeniden çekimiyle karşı karşıyayız.

arabalar olan Memphis Raines'i canlandırıyor. Memphis bütün arabalar hakkındaki her bilgiyi, en ufak ayrıntısına kadar biliyor. Bu kadar bilgiyi de araba tamircisinde çalışarak öğrenmemiş; tutkusunun ufak bir ayrıntısı daha var: O arabaları çalmak! Hiçbir alarm, hiçbir kilit, hiçbir otopark onu durduramıyor; 60 saniye içinde arabanız vınn...

Memphis yıllarca her marka arabanın, her modelini çaldıktan sonra, kendine başka bir hayat aramak istediğine karar veriyor. O artık parasını kendi alın teriyle kazanan, "dürüst" bir insan olmak istiyor. Ama, şartlar buna elvermiyor ve Memphis küçük kardeşi Kip'i (Giovani Ribisi) kötü adam Calitri'nin (Christopher Eccleston) elinden kurtarmak için bir gecede 50 araba çalması gerektiğini öğreniyor...

Polis Roland Castlebeck'in (Delroy Lindo) de peşinde olduğu Memphis'in bile bu kadar arabayı tek bir gecede çalması mümkün değil. O da, biraz Cazcı Kardeşler misali, "eski ekibi" topluyor. Robert Duvall, Memphis'e bildiği herşeyi öğreten Otto'yu; Chi McBride, Memphis'in en yakın dostu Donny Astricky'i; ünlü İngiliz futbolcu Vinnie Jones ise, Memphis'in ekibindeki en güçlü adam olan Sphinx'i canlandırıyor. Memphis'in en son yardım istediği kişi ise Ferrari hastası olan eski sevgilisi Sway. Angelina Jolie'nin canlandırdığı Sway, Memphis'e yardım etmeye fazla meraklı değil; ama Kip bir yerde kendi kardeşi gibi...

1974 model "60 Saniye"

Yönetmenliğini Dominic Sena'nın yaptığı filmin konusu bazı sinemaseverlere tanıdık gelebilir. Film, aynı adı taşıyan 1974 yapımı filmin bir uyarlaması. Ama Bruckheimer filmin prodüksiyon notlarında bunun "sadece bir uyarlama olmadığı" üzerinde duruyor: "Bu filme başladığımız zaman ilk filmin ruhuna sadık kalmaya kararlıydık. Ama hikayeyi ve karakterleri geliştirdik. Hem ilk filmin hayranlarının yeniden görmekten hoşlanacağı unsurlara yer verdik; hem de eskiye yeni bir şeyler kattık..."

Yapımcı Jerry Bruckheimer, Hollywood'un en başarılı yapımcılarından biri olarak anılıyor. 14 yıl boyunca Don Simpson ile birlikte çalışan Bruckheimer "Dangerous Minds", "Top Gun", "Beverly Hills Cop", "Crimson Tide" ve "The Rock" gibi başarılı yapımlara imza attı. Simpson öldükten sonra da "Con Air", "Armageddon" gibi filmlerle kariyerine devam etti. Bruckheimer'ın filmlerinde kovalamaca sahneleri, patlamalar, en yeni görsel efektler ve pahalı prodüksiyon sıkça karşılaşılan özelliklerin arasında yer alıyor. Konu olarak ise Bruckheimer genellikle bir şey öğrenmek için güç bir deneyimden geçmek zorunda kalan insanları anlatmaktan hoşlanıyor. Son filmi "60 Saniye" de diğer filmlerinden çok farklı değil.

Yönetmen Sena daha çok çektiği kliplerle ve reklamlarla tanınıyor; ama, 1993 yılında çektiği, başrollerinde Brad Pitt ve Juliette Lewis'in yeraldığı "Kalifornia" filmi yine belli çevrelerde beğeni toplamıştı. Yapımcı Bruckheimer uzun süredir Sena ile çalışmak istiyormuş, ama Sena'nın orijinal "60 Saniye"nin yönetmeni Halicki ile çalışarak sinemaya bulaştığını da bilmiyormuş. "Los Angeles'a ilk geldiğimde Halicki beni kameraman olarak işe aldı. Hatta '60 Saniye'nin bir kopyasını 'Bak evlat, bu film benim ilk filmim' diyerek bana hediye bile etti" diye anlatıyor Sena.

Sena için bu filmde, özellikle arabalı kovalama sahnelerini iyi çekmek çok önemli olmuş: "Değişik bir şeyler yapmak istedik. Bu filmde kötü adamlar iyi adamları kovalamıyor, o yüzden de daha dikkatli olmak zorundaydık. Kovalayanlar kötü olsa o zaman istedikleri gibi herşeyi yakıp yıkabilirlerdi. Ama burada sahneler hem heyecan verici olmak zorundaydı; hem de kimsenin zarar görmemesi gerekiyordu..."

Orijinal "60 Saniye"nin yönetmeni H.B.Halicki ise "Araba çarpışmalarının kralı" olarak tanınıyor. 1974 yapımı filmde tam 45 dakikalık bir araba kovalama sahnesi bulunuyormuş. Söylentilere göre, eğer Halicki'nin filmlerinde bir Rolls-Royce'un parçalanması gerekiyorsa, bir Rolls-Royce

Seyredenler ne dedi?

ELEŞTİRMENLER

"Film fragmanlarında verdiği sözleri tutuyor. Arabalar, yüksek ritmli müzik, aksiyon sahneleri ve pahalı bir prodüksiyon... Herşey neredeyse komik olacak şekilde abartılmış; Bruckheimer filmlerinde zaten arabalar sadece yanmazlar, muhteşem bir şekilde patlarlar. Heyecan veren aksiyon sahneleri için 'Görevimiz Tehlike'ye gidin; insanı sersemleten aksiyon sahneleri istiyorsanız ise bu film işinizi görebilir..."

James Berardinelli, İnternet eleştirmeni

"' 60 Saniye' son zamanlarda çıkan 'Görevimiz Tehlike' veya 'Shangai Noon' gibi birçok aksiyon filminden daha çok bir stüdyo filmi ve bu yüzden stüdyoların yaptığı aksiyon filmlerinin avantaj ve dezavantajlarını taşıyor. Her zaman mantıklı değil elbet; ama film, daha en başta gaza basıyor ve son sürat devam ediyor!"

Michael Wilmington, Chicago Tribune

"Filmdeki insanlar o kadar derinliksiz ki, film seyircileri en çok 1967 model Shelby Mustang'in aynası kırıldığında etkiledi. Seyirci, Bambi'nin annesi yeniden vurulmuş gibi 'Ah'ladı..."

Elvis Mitchell, New-York Times

SİNEMASEVERLER

"Uzun süredir izlediğim en iyi aksiyon filmi. İnsanı heyecanlandırıyor ve Amerikalıların araba tutkularını çok iyi yansıtıyor... Filmi çok beğendim."

Aleone, Los Angeles

"Büyük bir araba meraklısı olduğum için filmi seyretmeyi çok istiyordum. Hatta sadece bu film için İsveç'teki en büyük sinema salonuna bile gittim. Ama büyük bir hayal kırıklığı yaşadım. İlk 40 dakikada Porsche'un çalınması dışında hiçbir şey olmuyor... Bu filmi arabaları için seyredecekseniz, paranıza yazık. Diğer bazı bölümleri fena değil, ama Cage diğer filmlerindeki kadar iyi değil."

PerfectV3, Güney İsveç

"Bu filmi İngiltere'ye gelmeden önce görmem gerekiyordu; ben de Kanada'ya gittim... Robert Duvall ve Delroy Lindo çok iyiler. Vinnie Jones'un performansı da kesinlikle görülmeye değer. Eğer arabaları ve Hollywood aksiyon filmlerini seviyorsanız kaçırmayın!

Moovee, Londra

Bir gecede 50 araba... Eski sevgiliniz yardım etse bile çok güç.

ne yapıp edilip gerçekten parçalanıyormuş. Ancak, kült yönetmen, 1989 yılında, 80'i polis arabası olmak üzere tam 400 arabanın yer alacağı, sinema tarihinin en büyük kovalama sahnesini içerecek olan filmin çekimleri sırasında çıkan bir kaza sonucunda ölmüş. Yeni "60 Saniye"nin yapımcılarından biri olan karısı Denice Halicki ise "Kocam filmlerine sadece yapımcı ve yönetmen gözüyle değil, arabalara tutkuyla bakan bir adamın gözünden bakıyordu. O sinemada ekol yaratan bir insandı" diye anlatıyor.

Araba tutkusu

"Arabalara duyulan tutku" kuşkusuz bu film için de önemli bir konu. Nicolas Cage'in araba kolleksiyonculuğuna meraklı olduğu zaten biliniyor. Cage'in ilk arabası Triumph Spitfire marka bir arabaymış ve ünlü oyuncu filmin çekimleri sırasında bu arabanın aynısından bir tane almadan edememiş: "İlk arabam solmuş sarı renginde fıstık bir arabaydı. Ama bakıma ihtiyacı vardı ve kullanma iznim yoktu. Ben de garajda, güneş gözlerimi kamaştırırken sahile doğru hızla ilerliyormuşum gibi hayal kurardım. Tabii garajdaki tek ışık da, asılı duran ampülden geliyordu..." diye anlatıyor Cage.
Yönetmen Sena'ya göre ise Cage aynı zamanda son derece usta bir şoför. Filmin çekimleri sırasında ise, stüdyo sorumluları son süratten bile hızlı giden arabayı Cage'in kullandığını duyunca "bir miktar" endişelenmişler ve hızın yüzde 20 oranında düşürülmesini istemişler. Ancak Cage için bu o kadar kolay olmamış: "Benim canlandırdığım karakter için hız, olmazsa olmaz bir şeydi" diye anlatıyor.
Bu arada Angelina Jolie de bu filmin çekimlerinde çok iyi vakit geçirdiğini CNN'e anlatmış. "Nicolas ve Giovanni ile takılıp, Ferrari'lere binmek benim şikayet edeceğim bir şey değil" diyor. "Bir sahnede arabayı kullanabileceğim kadar hızlı kullanıp spin attırmamı istediler. Gerçekten çok iyiydi."

"60 Saniye" karanlıkta geçen bir gece filmi.

Aksiyon, gerilim ve elbette biraz da şiddet.

Başrolde: Eleanor ve 10 dublörü

Araba deyince, başroldeki "Eleanor" isimli arabadan da bahsetmek gerek. "Eleanor" için 1967 model Shelby Mustang GT 500 kullanılmış. Bruckheimer bu arabanın üzerinde bazı değişiklikler yaptırmış ve renk olarak da metalik siyahı seçmiş. Filmin çekimleri için sadece Eleanor rolünde 11 tane Shelby kullanılmış. Bunlar birbirlerine tıpatıp benzeseler de, farklı özellikler taşıyan arabalarmış. Bazıları daha hızlı giderken, bazılarında daha gösterişli spin'ler atılabiliyormuş. Cage'e fazla tehlikeli gelecek bazı sahneler için direksiyonu sağda olan bir "Eleanor" yapılmış. Bu sahnelerde uzman şoför Cage'in yanında oturup, arabayı kullanabiliyormuş.

Bu arada, filmin en tehlikeli sahnelerinden birinde Christopher Eccleston'ın oynaması gerekmiş. Eccleston'ın bu sahnede çok büyük bir yükseklikten sırtüstü yere düşmesi gerekiyormuş. Kamera ise bir "crane"in üzerinde, Eccleston'ın düşüşünü yukarıdan çekiyormuş. Tabii bu arada Eccleston'ın emniyeti de ipler yardımıyla alınmış, ama yükseklik korkusu olan aktör için bu yine de fazla eğlenceli bir deneyim olmamış. "Crane'e tutunup sonra ellerimi bırakmam gerekiyordu. İlk seferi pek iyi geçti sayılmaz, ama sonra alıştım," diye anlatıyor Eccleston.

En büyük uzman bir araba hırsızı!

Filmin prodüksiyon ekibi, çalınacak olan arabaları ararken de iyi vakit geçirmişler. İnternete, özel araba satışlarına, arkadaşlarının garajlarına, her yere bakmışlar. "Hem ilginç ve çarpıcı arabalar olsun, hem de fazla uçmayalım istedik. Hem Lamborghini, Ferrari gibi arabalar var, hem de çok kullanılan Toyotalara da yer verdik," diyor Bruckheimer.

Hollywood'da herşeyin akla yatkın bir şekilde gerçekleşmesi gerektiği için (!) araba hırsızlığı konusunda ekibi eğitmek için bir de eski araba hırsızı işe alınmış. Hapis sayesinde araba çalma alışkanlığından kurtulduğu söylenen, 20 yaşlarındaki eski hırsız, özellikle Porsche ve Mercedes çalmak konusunda uzmanmış ve yakalandıktan sonra California'daki araba hırsızlıklarının yüzde 17 oranında düştüğü dikkat çekmiş.

"Bize çok yardımcı oldu. Bildiğimiz herşeyi bize o öğretti. Başka ne yapabilirdik ki? Bir Porsche en çabuk nasıl çalınır diye kitaba bakılmıyor..." diyor Sena.

Kitaba bakılmıyor, ama filmin gösterime girdiği şehirlerde çıkan gazete haberlerine bakılırsa, bu filme bakıp bir şeyler öğrenmek mümkün. Örneğin film Kanada'da gösterime girdiğinde, Burnaby bölgesindeki araba hırsızlığında yüzde 50 oranında bir artış görülmüş. Şef Phil Reid de hırsızlık ve film arasında doğrudan bir bağlantının kanıtlanmamış olmasına rağmen başka bir açıklamanın olmadığını eklemiş. "Bunun önemli bir faktör olduğunu düşünmemek elde değil" diye de demeç vermiş.

"60 Saniye" eleştirmenler tarafından fazla beğenilmediyse de, oldukça büyük seyirci ilgisi gördü ve gösterime girdiği hafta 25,5 milyon USD hasılat getirerek, "Görevimiz Tehlike" filmini ikinci sıraya düşürdü. Buena Vista'nın dağıtım müdürü Chuck Viane "Bizim meslekte sadece halkın fikri önemlidir. Başka bir şey değil," diye açıklama yapmış.

Bu yüksek hasılattan bizim çıkarmamız gereken sonuç nedir peki? Filme giderken otobüse, dolmuşa, minibüse veya taksiye binelim. Yoksa arabalarımızın kaç saniyede gidebileceğini artık biliyoruz...■

Vinnie Jones keyfine bakıyor

Wimbledon ve Leeds gibi takımlarda oynamış olan eski futbolcu, "60 Saniye"de, eleştirmenlerin en çok övdüğü oyuncu.

Filmde dilsiz bir adamı canlandıran Jones, senaryoyu ilk okuduğunda epey şaşırmış. "'Birkaç sayfa eksik olmuş galiba. Benim diyaloglarım nerede?' diye düşündüm" diye anlatıyor. Ancak Jones, özellikle de bu sessiz karakteri canlandırmasındaki başarısı yüzünden beğenildi. "Bugüne kadar yaptığım en zor şeylerden biriydi. Konuşamadığı halde insanların dikkatini ve saygısını kazanmak zorunda olan bir karakterdi bu" diye anlatmaya devam ediyor. Jones, futbolu, 1999 yılında sinema oyuncusu olmak için bıraktı. "Ateşten Kalbe Akıldan Dumana / Lock, Stock and Two Smoking Barrels" filmindeki performansı da çok beğenildi ve İngiltere'de birçok ödül almasını sağladı.

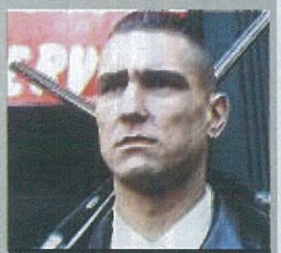
Jones, "Ateşten Kalbe..."de.

Futbol sahasında oldukça agresif bir oyuncu olarak tanınan Jones, sinema oyunculuğunun onu biraz sakinleştirdiğini de söylüyor:

"60 Saniye"de dilsiz bir adamı oynuyor.

"Futbolda ne yapıp edip karşınızdakini yenmek zorundasınızdır. Herşey bununla ilgilidir. Sinemada ise o kadar rekabet yok." Jones, endüstriye yakın olmak için bir yıllığına Los Angeles'a taşınmış. "60 Saniye"den sonra da Guy Ritchie'nin yeni filmi "Snatch'd"de Brad Pitt ile birlikte rol alıyor. "Aslına bakarsanız, son zamanlarda yaşadıklarıma inanmak gerçekten güç. Sinemada bu kadar çabuk ilerlemeyi beklemiyordum," diyor Jones: "Ama ben sadece keyfime bakıyorum..."

Futbolculuk yıllarında...

Erkek kardeşiyle herkesin önünde öpüşmesi ve sürpriz evliliği... Jolie son bir yılın en çok konuşulan aktrislerinden biriydi.

KAFESTEKİ ÇILGIN KALP

Angelina Jolie

25 yaşında. İki Altın Küre, bir de Oscar ödülüne layık görülmüş. Bıçak kolleksiyonculuğu yapıyor; dokuz tane de dövmesi var. Bir dövmesinde "Kafesler içinde tutulan, çılgın kalpliler için bir dua..." diye yazıyor. Bu cümlenin kendi hayatını özetlediğini düşünüyor...

Beş yıl önce adını bile duymadığımız genç oyuncu, Denzel Washington, Nicolas Cage, Winona Ryder gibi oyuncularla başrol paylaşıyor; yeni roller için Catherine Zeta Jones ve Meg Ryan gibi oyuncularla yarışıyor; bir Oscar ödülü aldı bile ve şu anda çekimleri devam eden ünlü "Tomb Raider" filminde Lara Croft'u canlandırıyor. 25 yaşındaki kadın az zamanda bu kadar işi nasıl başardı?

Gazete ve dergilere şöyle bir bakacak olursanız şu bilgileri edinirsiniz: "Eskiden mankendi. Oscarlı oyuncu Jon Voight'un kızı. 'Trainspotting' filminden Johnny Lee Miller ile evlenip boşanmış. Şimdi Billy Bob Thornton ile evli. Bıçaklara ve dövmelere özel bir ilgi duyuyor. Tam dokuz tane dövmesi var..."

Jolie, doğrusunu isterseniz, bıçak ve dövme merakına uyan, "tehlikeli" rollerle adını duyurdu. Bu filmlerde oynarken de skandallardan kaçınmadı. "The Bone Collector"da bir katilin peşindeki polisi canlandırırken "karanlık ve pis kokan", fareli tünellerde dolaşması gerekti. "Girl, Interrupted"da bir sosyopatı canlandırıyordu; canlandırdığı karakter çığlık çığlığa bağırırken, yatağa bağlanarak şok tedaviden geçirildi. İlk kocası Johnny Lee Miller ile evlenirken, damadın adını kendi kanıyla sırtına yazdı. Bu konuda "Evleniyoruz işte.

birazcık fedakarlıkta bulunabilir" dedi. Yeni kocası Thornton ile beraber rol aldığı "Pushing Tin"de soyunması gerekti. Bu konuda "Bence çıplaklık hiç de rahatsız edici bir şey değil. Ayrıca kendi göğüslerimi öyle müthiş filan bulmuyorum" diye konuştu. "Gone in 60 Seconds" filminde de Ferrariler'e özel ilgisi olan bir araba hırsızını canlandırıyor.

Angelina Jolie'nin dövmelerinden birinin kişiliğini de özetlediği söyleniyor. Tenessee Williams'ın şiirlerinden birinden alınmış olan bu cümle şöyle: "Kafesler içinde tutulan, çılgın kalpliler için bir dua..." Jolie bu konuda ise "Evet, benim kişiliğimi özetliyor, ama o dövmeyi biraz herkes için yaptırdım. Kimse tamamen özgür değil. Herkesin yüreğinin bir yerinde o çılgınlık var. Onu dışarı çıkartamıyorlar, istediklerini yapamıyorlar veya olmak istedikleri kişiyle barışık değiller. Bu

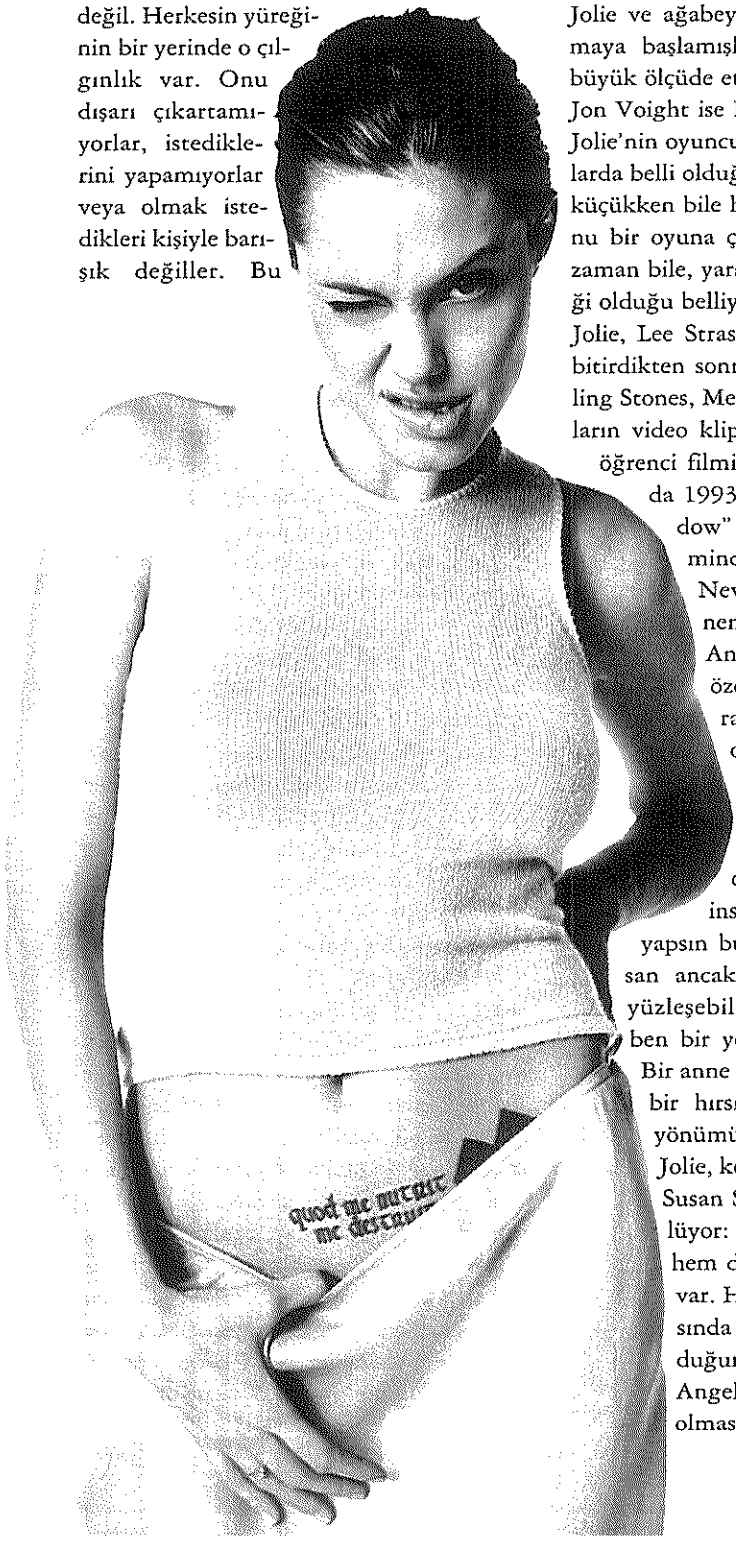

Açıkçası medya Jolie'ye, dövmelerine ve canlandırdığı karakterlere bayıldı; yakasını kolay kolay bırakmayacağa benziyorlar. Medyanın ona bu kadar ilgi göstermesiyle ilgili olarak da "Biliyor musunuz? Bence hepiniz biraz garipsiniz. Bütün medya kafayı mı yedi ne? Açıkçası, kendimle ilgili duyduğum hikayelerdeki yaratıcılık beni şaşırtmaya devam ediyor" diyor...

SİNEMA VE AİLE

Angelina Jolie, tüm bu "çılgın aktris" tanımlamalarına rağmen, oyunculuğa erken yaşlarda başlamış ve bunun için çok uğraşmış olan bir kadın. Jon Voight ve Jolie'nin annesi aktris Marcheline Bertrand, daha Jolie üç, dört yaşlarındayken boşanmışlar. Jolie ve ağabeyi James, anneleriyle yaşamaya başlamışlar, ama boşanmadan da büyük ölçüde etkilenmişler.

Jon Voight ise New York Post gazetesine Jolie'nin oyuncu olacağının çok erken yaşlarda belli olduğunu söylemişti: "Angelina küçükken bile herhangi bir olayı alıp, bunu bir oyuna çevirmekte çok ustaydı. O zaman bile, yaratıcı ve dramatik bir kişiliği olduğu belliydi..."

Jolie, Lee Strasberg Tiyatro Enstitüsü'nü bitirdikten sonra da, Lenny Kravitz, Rolling Stones, Meatloaf gibi grup ve sanatçıların video kliplerinde ve ağabeyinin beş öğrenci filminde rol almış. Arkasından da 1993'de "Cyborg 2: Glass Shadow" ve 1995'te "Hackers" filminde oynamış. Bu sırada da, New York Üniversitesi'nde sinema okumaya başlamış.

Angelina Jolie'nin en büyük özelliğinin canlandırdığı karakterlere "dönüşebilmesi" olduğu söyleniyor. Jolie ise oyunculuğu terapi olarak gördüğünü ve bu dönüşümün de bunun bir sonucu olduğunu açıklıyor: "Zaten insan hayatında ne yaparsa yapsın bu onun terapisi olmalı. İnsan ancak böyle yaparsa kendisiyle yüzleşebilir. Oyunculuk sayesinde ben bir yönüme odaklanabiliyorum. Bir anne oluyorum, bir eş oluyorum, bir hırsız oluyorum. Böylelikle o yönümü iyice araştırabiliyorum."

Jolie, kendine örnek olarak oyuncu Susan Sarandon'u aldığını da söylüyor: "O kadında hem çok zeki, hem de son derece seksi bir taraf var. Hayatı, kariyeri ve ailesi arasında da çok güzel bir denge kurduğuna inanıyorum..."

Angelina Jolie'nin babası ünlü olmasına ünlü, ama Jolie bundan bahsetmekten çok hoşlanmıyor. Voight'un soyadını kullanmıyor örneğin, "Jolie" onun göbek adı. Ama babasının tecrübelerinden çok şey öğrendiğini kabul ediyor: "Bazı insanlar babamı süper bulur, bazıları da ondan nefret ederdi. Ben ise babamın ikisi de olmadığını bilirdim. O normal, sıradan bir insandı. Yaptığı işler çok başarılı olduğu zaman ille de mutlu olmazdı. Babam işini yaptığı zaman mutluydu. Bu da bana çok şey öğretti," diye anlatıyor.

Jolie'nin kariyerine dönecek olursak, 1995'te "Without Evidence", 1996 yılında "Foxfire" ve yine aynı yıl "Love Is All There Is" filmlerinde ufak rollerde yer aldı; ama bu ufak rollerle de dikkatleri üzerine çekmeyi başardı. 1997 yılında ise Gary Sinise ile birlikte, televizyon için çekilen "George Wallace" filminde oynadı. Bu rolle hem bir Emmy adaylığı, hem de "En iyi yardımcı kadın oyuncu" dalında bir Altın Küre kazanan Jolie, ertesi yıl da, yine televizyon için çekilen "Gia" filminde Altın Küre alınca onu Amerika'da tanıma-

- Boyu: 1.67
- İlk kocasıyla "Hackers" filminin çekimlerinde, ikinci kocasıyla da "Pushing Tin" filminin çekimlerinde tanışmış.
- Küçükken Mr. Spock'a aşıkmış.
- Annesi onu "Bunny" (Tavşan) diye, babası da "Jellybean" diye çağırırmış.
- Eskiden Harry Dean Stanton isimli bir yılanı varmış.
- Bıçaklarla oynamayı seviyor. Bir bıçak koleksiyonu var. Yakın zamanda sette bıçaklarıyla oynarken elini kesmiş.
- Çenesinde de bir bıçak izi var. Ama bunu ona 14 yaşındayken erkek arkadaşı yapmış. Erkek arkadaşı bir şey deniyormuş!
- Bıçaklarla uğraşan bir kadın olduğu halde, sert bir kadın olmadığını düşünüyor. Kendini romantik buluyor ve annesine çok yakın.
- Solak ve bu yüzden makas kullanması zor oluyor. Bıçaklara olan merakının bu yüzden ortaya çıktığını düşünüyor.
- Küçükken "Muppet Show"daki kuklalara benzediğini düşünürmüş.
- Vücudunda en sevdiği bölge, kolları. Özellikle kol kaslarını ve kollarındaki damarları seviyor.
- "Gia" filminin çekimleri için saçlarını kazıtmaktan çok hoşlanmış. Kendisini çok seksi bulmuş. Özellikle kadınlar sürekli olarak saçlarını ellemek istiyormuş.
- Diri diri gömülmekten ve köpeklerini giydiren bir kadın olmaktan korkuyor.
- Boş zamanlarında davul çalıyor.
- Tango yapmayı biliyor.
- Öğrenmek istediği iki şey var: Yemek pişirmek ve Fransızca!

yan kaldı. Dikkatini çektiği kişilerin arasında "The Bone Collector"ın yönetmeni Phillip Noyce ve ünlü oyuncu Winona Ryder da vardı.

Noyce, Jolie'yi "The Bone Collector / Kemik Koleksiyoncusu" için çok uygun bulduğu halde, başrolü paylaşacağı Denzel Washington'ın da onu beğenmesi ve iyi bir çift olabileceklerinden emin olması gerekiyormuş. Washinton ile tanışmışlar, konuşmuşlar; Jolie ondan çok etkilenmiş. Washington da şikayet edecek bir şey bulamamış olacak ki, rol Jolie'ye verilmiş. Jolie bu film için "Hayatımda rol aldığım en yoğun aşk hikayelerinden biriydi" diyor.

Jolie'nin Gia'daki performansından etkilenen Winona Ryder da Susana Kaysen'in otobiyografik romanından uyarlanan "Girl, Interrupted"da Lisa rolünün Jolie'ye verilmesinde ısrar etti. Jolie meğerse romanı beş yıl önce okuduğu zaman Lisa karakterinden çok etkilenmiş ve onunla ilgili bütün pasajların altını çizmiş. Jolie bu filmdeki performansıyla da "En iyi yardımcı kadın oyuncu" dalında Oscar ödülü aldı.

Premiere dergisinin yaptığı bir habere göre Angelina Jolie, "Girl, Interrupted"ın çekimleri sırasında sürekli anlaşmazlık çıkarmış ve oyunculardan hiçbiriyle anlaşamamış. Ama kendisiyle yapılan başka bir röportajda "Öyle bir yazmışlar ki, sanki ben kadınlarla çalışmak istemiyorum. Yok öyle bir şey. Ben o filmde bir sosyopatı canlandırıyordum ve rolüme konsantre olmam gerekiyordu. Niye üzerlerine alındılar bilmiyorum..." diye açıklıyor.

Angelina Jolie, "Gone in 60 Seconds"ın çekimleri bittikten az sonra, Mayıs ayında "Pushing Tin" filminin setinde aşık olduğu 44 yaşındaki Billy Bob Thornton ile evlendi. Bu düğün basında fazlasıyla yer aldı. Mayıs ayından beri de Jolie her fırsatta, Thornton'a ne kadar aşık olduğunu, ondan bir gün ayrı bile kalmaya dayanamadığını anlatıyor. Jolie bu sefer de yeni eşinin adını, kolundaki ejderha dövmesinin üzerine yazdırmış...

Jolie, düğünün haricinde, "Charlie'nin Melekleri" filmindeki rolü reddetmesiyle de çok konuşuldu. Genç oyuncu şimdiden rol mü beğenmiyordu? "Alakası yok. Bu rolü insan sert bir kadını oynamak istiyorsa kabul eder. Ama ben zaten bu tür rollerde çok yer aldım. Bir de tabii çok konuşulacak bir filmde rol almak istiyorsa. Ama buna da çok meraklı değilim. Ben sadece oynamak istediğim filmlerde oynamak istiyorum. 'Charlie'nin Melekleri'nde Drew Barrymore oynayacak. Ben de ona tek kelimeyle bayılıyorum. Bence onu bu rolde seyretmek çok eğlenceli olacak. Ben oynasam bu kadar eğlenceli olmazdı..."

Bu arada çekimleri sürmekte olan "Tomb Raider"ın Angelina Jolie açısından ayrı bir eğlenceli yanı olmuş. Bu rolde yer alarak, hem yeni kocasının çocuklarını etkilemiş, hem de eski kocasından intikam almış. Nasıl mı? "Billy Bob'un çocukları 'Tomb Raider' oyununa bayılıyorlar. Benim bu oyunun filminde oynayacak olmam da onlara süper geliyor. Uzun saçlarım var, kas çalıştım; hoşlarına gidiyor. Eski kocama gelince, Johnny de sabahtan akşama kadar o oyunu oynardı. Ben de bu kadınla rekabet etmek zorundaymışım gibi hissederdim kendimi. Madem Johnny oyunu bırakmadı, ben de oyunun içine gireyim dedim..."

Angelina Jolie'den korkulması gerektiğini biz zaten biliyorduk... ■

Yardımcı kadın oyuncu dalında aldığı Oscar ödülü ona kısa sürede şöhret getirdi.

"Oyunculuk 'öyleymiş gibi davranmak' veya yalan söylemek değildir. Canlandırdığınız karaktere benzeyen bir yönünüzü bulup, öteki yönlerinizi görmemezlikten gelmektir."

FİLMOGRAFİ

Lookin' to Get Out (1982)
Cyborg 2: Glass Shadow (1993)
Hackers (1995)
Without Evidence (1995)
Foxfire (1996)
Love Is All There Is (1996)
Mojave Moon (1996)
True Women (1997)
George Wallace (1997)
Playing God (1997)
Gia (1998)
Hell's Kitchen (1998)
Playing by Heart (1998)
Pushing Tin (1999)
The Bone Collector (1999)
Girl, Interrupted (1999)
Gone in Sixty Seconds (2000)
Original Sin (2000)
Tomb Raider (2001)

Yeni teknolojiler sayesinde "görünmeyen" adamın boşluktaki hareketlerini "görünür" kılmak daha kolay.

Şeytani bir arzu

"GÖRÜNMEYEN TEHLİKE" (The Hollow Man) görünmezliğin sırrını bulan bir bilimadamının hikayesini anlatıyor. Yönetmen Paul Verhoeven filmi "şeytani duygular üzerine bir deneme" olarak niteliyor. Ona göre görünmezlik, sahip olan herkesi baştan çıkarabilecek büyük bir güç...

"Total Recall", "Starship Troopers/Yıldız Gemisi Askerleri", "Basic Instinct/Temel İçgüdü" ve "Showgirls" filmlerinin yönetmeni Paul Verhoeven bu ay korku gerilim türündeki yeni filmi "Görünmez Tehlike"yle karşımızda. Başrollerini Elisabeth Shue ile Kevin Bacon'ın paylaştıkları film, yüzyıllardır insanların çok ilgisini çeken ve dolayısıyla da pekçok esere konu olan görünmez olma fikri üzerine kurulu. "Görünmez Tehlike"nin senaryosu son zamanlarda "Air Force One"a yazdığı senaryoyla dikkat çeken Andrew Marlowe'a ait.

Yetenekli olduğu kadar ihtiraslı bir bilimadamı olan Sebastian Caine (Kevin Bacon), Birleşik Devletler'in çok gizli yürüttüğü bir araştırma projesinin sırlarını ele geçirir. Bu proje kapsamında geliştirilen görünmezlik formülü, hayvanlar üzerinde başarılı sonuç vermiştir. Caine hırslarına yenik düşerek, korkunç bir kumar oynar ve formülü kendi üzerinde dener. Böylece geri dönülmez bir süreç başlar. Caine, çalışma arkadaşları Teymen Linda McKay (Elisabeth Shue) ve Teymen Matthew Kensington (Josh Brolin) formülün etkisini gidermenin yollarını aramaya başlarlar; fakat bir süre sonra Caine görünmezliğin verdiği gücü dilediğince kullanmanın büyüsüne kapılır ve bu arada eski çalışma arkadaşlarının varlığını da tehdit olarak görmeye başlar.

"Görünmez Tehlike"nin fikir olarak ortaya çıkışı on yıl öncesine uzanıyor. Yapımcı

Douglas Wick ilk kez 1989'da görünmezlik üzerine bir film yapmayı düşünmüş.
"O sıralar görsel efekt teknolojisinde bir devrim yaşanıyordu. Ben de görünmez bir adamın hareketlerinin beyazperdede artık eskisinden çok daha iyi gösterilebileceğini düşündüm." diyen Wick'e göre insanların hep hayalini kurduğu görünmez olma fikri evrensel bir çekiciliğe sahipti. Üstelik artık beyazperdeye çok daha mükemmel aktarılabilirdi. Ne var ki Andrew W. Marlowe'la karşılaşana kadar uzun zaman istediği kadar iyi bir hikaye bulamadı. Marlowe'un ilgisini çeken, bütün sosyal baskılardan kurtulmuş bireyin psikolojik durumu ve davranışlarıydı. Görünmezlik bunu sağlıyordu. Ayrıca yazar, görsel efektlere çok meraklıydı.
"Andrew'un yazdığı senaryoda henüz gerçekleştirilemeyecek özel efektler vardı," diyor filmin yönetmeni Verhoeven. "Bir sene sonra bunları yapabileceğimizi düşünerek yazmıştı onları. Bu tavrı bizi ve tabii filmi çok ileri götürdü."
Kendi sözleriyle Marlowe'un senaryosu "toplumsal kuralların denetimi altında yaşayan karizmatik bir liderle ilgili bir morality play (yani 15. ve 16. yüzyıllarda karakterlerin erdem ve kötülük gibi ahlaki değerleri simgelediği bir tür dram)". Yavaş yavaş ortadan kalkan toplumsal kurallarla birlikte kahramanımızın bedeni de parça parça yokoluyor.

Kötülükler nasıl yüzeye çıkar?

Paul Verhoeven yapımcı Douglas Wick'in bu proje için düşündüğü tek yönetmendi. Hollywood'da bilim-kurgu filmi "RoboCop"la çıkış yapan Hollandalı yönetmen sonraki filmleri "Total Recall" ve "Starship Troopers" ile aynı türe devam etmişti. Verhoeven Hollywood'daki ilk yıllarında bilim/kurguyu tercih etmesinin sebebini şöyle açıklıyor.
"Çalışmak için Amerika'ya gittiğimde Amerikan kültürünün inceliklerini bilmediğimin ve bunları filmlerimde yansıtamayacağımın farkındaydım. Hata yapmak istemiyordum. Bu yüzden bilim-kurgu türünde çalışmayı daha güvenli buluyordum."
1992'de çevirdiği "Temel İçgüdü" ve 1995'te çektiği "Showgirls" ile psikolojik gerilim türüne yakınlaşan yönetmen "Hayatın unsurlarını gördüğüm şekliyle ele alıyor ve bunları filmlerimde sevdiğim ve nefret ettiğim şeyler olarak kullanıyorum," diyor.
Verhoeven "Görünmez Tehlike"de önceki filmlerinde sık rastlandığı gibi yine insan davranışlarını sorguluyor ve binlerce yıl önce Plato'nun yaptığı gibi o da görünmezliği insan davranışı üzerindeki etkisi açısından ele alıyor.
"Senaryoyu ilk okuduğumda şeytani duygular üzerine bir deneme gibi geldi bana," diyor yönetmen. "Sebastian Caine yavaş yavaş şeytani biri olur. Kendisini günah işlemekten alıkoyamaz çünkü kimse onu görmemektedir. Yaptıkları yanına kar kalacaktır. Dolayısıyla bir süre sonra görünmezliğin avantajları onu bir şeytana dönüştürecektir. Plato ahlakın kesinlikle içimizde olmadığını, başkalarının hakkımızda bildikleri ve bizden beklediklerileyle tanımlandığını söyler. Ona göre görünmez olan insan bu gücün büyüsüne kapılacak ve bu gücü istismar edecek, bilerek ve isteyerek insanların evlerine girecek, çalacak, tecavüz edecek, öldürecektir. Plato, insana içsel olan evrensel bir ahlakın varolmadığını ileri sürmüştü. Yani basitçe hapse girmemek için iyi ve ahlaklı davranıyorduk. Ben kim oluyorum ki Plato'ya karşı çıkacağım?"
Son yirmi yılda yaklaşık 40 filmde çok çeşitli rollerde izlediğimiz deneyimli oyuncu Kevin Bacon filmde görünmez adamı canlandırıyor.
"Kılıktan kılığa girebilen bir aktör olan Bacon'ın yeteneğine hayranlık duyarım," diyor Verhoeven. "Sıfır yerçekimli ortamda, sürekli bir mide bulantısıyla gerçekleştirilen 'Apollo 13'ün çekimlerinde ne büyük bir dayanıklılık gösterdiğini biliyorum. İlk görüşmemizde görünmez bir adamı oynamanın zorluklarından bahsettim öncelikle. Onu görünmez hale getirebilmemiz için çoğunlukla maviye, yeşile veya siyaha boyalı halde rol yapacaktı. Boyanın sürülmesi ayrı çıkarılması ayrı dertti. Bazen de yüzüne plastik bir maske yapıştırılacak ve bu maskenin her gün çıkarılması gerekecekti. Sonra bir de bütün göz yuvarlağını kaplayan lensler vardı. Fiziksel zorlukları olan böyle sıkıntılı bir rol bir yıldıza göre değildi aslında."
Ancak öykü ve özellikle de Sebastian Claine karakteri Bacon'ı da büyülemişti.
"Paul Verhoeven'la çalışma şansı bulmanın dışında canlandıracağım karakter de beni çok etkiledi," diyor Bacon. "Sebastian, güç saplantısı olan, benmenkezci, şımarık bir çocuktur, üstelik de etrafındaki insanları peşinden sürükleyecek bir büyüsü vardır. Görünmez olunca üzerindeki bütün baskı kalkar ve içindeki kötülükler yüzeye çıkar. Böylece çılgın bir canavara dönüşür."
Sebastian'ın bu gizli projedeki çalışma arkadaşı ve aynı zamanda eski sevgilisi olan Teymen Linda McKay rolünde, "Leaving Las Vegas/Elveda Las Vegas"taki Oscar'a aday gösterilen performansıyla dikkat çeken Elisabeth Shue var.
"Hem duygusal hem de mesleki açıdan hep Sebastian'ın gölgesinde kalmış bir kadın," diyor Linda için Shue. "Ancak Matt'le birlikte ölümle yüzyüze gelince dizginleri ele almak ve sevdiği adamla adamla savaşmak zorunda kalıyor. Linda'nın hemen başa geçip tipik bir süper kahraman olmadan güçlü bir varlık sergilemesi hoşuma gitti."
Filmde Josh Brolin'in canlandırdığı Matt karakteriyle tamamlanan bir de aşk üçgeni var. Seyirci Linda'nın, Sebastian'ın kuşatıcı, baskıcı kişiliğinin etkisinden çıkıp sıcak, çekici ve yardımcı bir adam olan Matt'e yönelişine tanık olacak. Sebastian'ın kötülüğün derinliklerine sürüklenmesinin sebeplerinden biri de bu zaten.
"Görünmeyen Tehlike", gerçekliği olmayan bir konuyu beyazperdeye yansıtmaya soyunduğu için görsel efekt teknolojisinin sınırlarını zorlayan bir film. Günümüz seyircisinin Sebastian Claine'in birdenbire ortadan kaybolduğunu görmekle yetinmeyeceğini, bunu seyirciye aşama aşama yaşatmak gerektiğini düşünen film ekibi görsel efekt ve bilgisayar grafik teknolojisindeki son gelişmelerden yararlanmış.
Verhoeven filmde üç dönüşüme tanık

Başrollerde star kimlikleriyle değil oyunculuklarıyla tanınan Shue ve Bacon oynuyor.

"Sebastian Caine kendisini günah işlemekten alıkoyamaz çünkü kimse onu görmemektedir."

Sebastian Caine bir varmış...

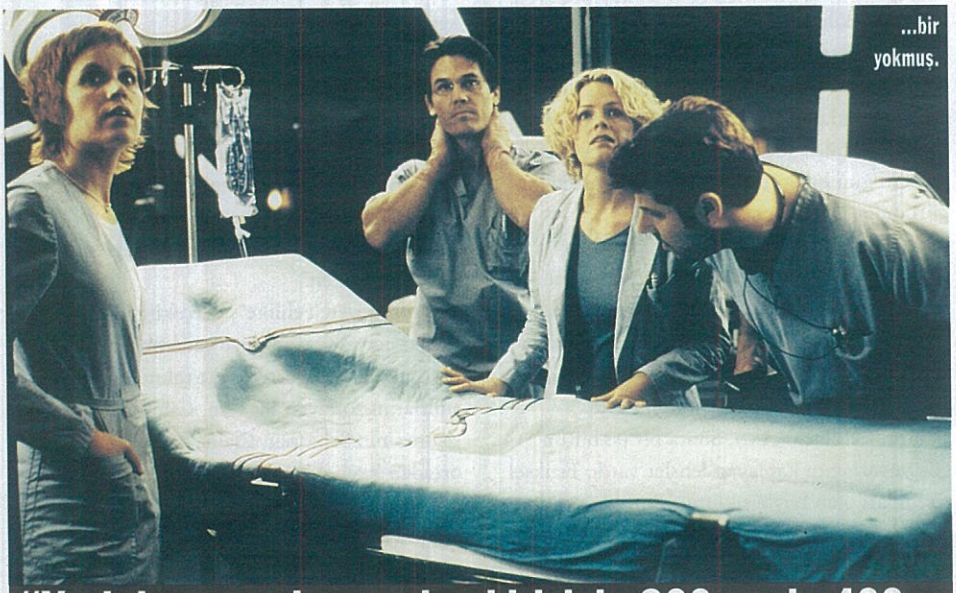

...bir yokmuş.

"Yani danışmanlarımızdan birisinin 300 ya da 400 yaşında bir kadın olduğunu söyleyebiliriz."

olacağımızı söylüyor. "Birincisinde bir gorille deney yapılıyor. Diğer ikisinde ise Sebastian'la. Sebastian görünmezliğe geçiyor, sonra görünür olmak istiyor ama başaramıyor. Görünmezliğe ve görünürlüğe geçişleri birdenbire değil aşama aşama oluyor. Radyasyonlu sıvı vücuduna girerken eti katman katman sıvılaşıyor. Sonra kas sistemi eriyor ve geriye iç organlarla dolu, damarlarla kaplı bir iskelet kalıyor. Ardından organlar yokoluyor, sonra damarlar ve en sonunda da iskelet."

Imageworks'teki tasarımcılar ve teknisyenler insan vücudunu incelemek için hastanelere ve tıp fakültelerine gitmişler, fotoğraflar çekmiş, çizimler yapmış, anatomi derslerine girmiş, otopsileri izlemişler.

"Resim öğrenimi gören kızkardeşim sayesinde Floransa'da bir müze bulduk." diyor Verhoeven. "Derisi soyulmuş insan vücudunun balmumundan heykelleri vardı burada. Damarlar, kaslar, kemikler yani derinin altında ne varsa her şey görülebiliyordu. Bütün bunlar 16. ya da 17. yüzyılda yaşamış bir kadın tarafından yapılmıştı ve anatomik açıdan mükemmel heykellerdi. Onun eserleri bizim için çok yolgösterici oldu. Yani danışmanlarımızdan birisinin üçyüz ya da dörtyüz yaşında bir kadın olduğunu söyleyebiliriz."

Özel "görünmezlik" efektleri

Dönüşüm sahnelerinde insan bedeninin iç yapısını perdeye yansıtabilmek için özel yazılımlar kullanılmış. Bu yeni yazılımlar sayesinde kasların birbiriyle etkileşimi, kemikler, eklem yerleri ve insan vücudunun iç yapısı bütün ayrıntılarıyla görüntülenmiş. "Daha önce hiç insan vücudunun içini bu kadar net görmemiştik." diyor Verhoeven. "Vücudun içinde birbiriyle bağlantılı hareket eden yüzlerce şey var. Küçücük bir hareket ve kasların birbirine bağlı olduğu mükemmel bir dijital beden yarattılar bizim için, böylece bir kol hareket ettiğinde içerideki bütün devinimi görüyorsunuz. Bütün bunları gerçekleştirebilmek için inanılmaz mekanik kurallar ve matematik formülleri kullanıldı."

"Starship Troopers"da görüntüye dev böcekler ekleyen Verhoeven görsel efektlere yabancı değil ancak bir sahneye ekleme yapmanın çıkarma yapmaktan çok daha kolay olduğunu bu filmde görmüş.

"Görünmez adamın başka biriyle etkileşim halinde olduğu sahneler iki aktörle çekildikten sonra görünmez olan filmden silindi." diye anlatıyor yönetmen. "Böylece geride dijital olarak doldurulması gereken bir boşluk kalıyordu. Bu yüzden Sebastian'ın önünden geçtiği herşeyin yeniden boyanması gerekti." Kevin Bacon, görsel efekt teknisyenleri onu kolayca görüntüden çıkarabilsinler diye çoğunlukla yeşile, maviye ya da siyaha boyanmış bir halde rol yapmış.

Pentagon'da çekimler

Filmin ana mekanı olan yeraltındaki laboratuvar, The Tony Pictures'ın stüdyosunda kurulan devasa bir sette gerçekleştirilmiş. "Bir aile gibi yaşayan bilimadamları için başlangıçta güvenli bir yuvaymış gibi duran kapalı bir ortam yaratmak istedim." diyor Cameron. "Ancak Sebastian kendini kaybettikçe laboratuvar giderek daha ürkütücü olmaya başlıyor. Herkesin bu korkunç, görünmez güçle laboratuvarda kapana kısıldığı anlaşılınca öykü bir perili ev filmine dönüşüyor."

Filmin bazı sahneleri, dokuz aylık görüşmeler sonunda gerekli izinler alındıktan sonra Pentagon'da çekilmiş. "Görünmeyen Tehlike" son on yıl içinde dünyanın bu en ünlü resmi binasında çekim yapma şansı bulan ikinci film. "Önemli bir sahneyi bir dünya gücüne ev sahipliği yapan bu etkileyici binanın önünde çekmek istedim." diyor Verhoeven. "Böylece dev bir güce ihanet etmek üzere olmanın tehlikesi çok daha çarpıcı hale gelecekti. Öyle ya, Pentagon bu, şakaya gelmez."

"Görünmeyen Tehlike" çocukluktan itibaren bütün insanların ilgisini çeken, merakını uyandıran, fikir yürütmeye ve tartışmaya açık bir konu olan görünmezlik gibi bir konuya sahip olmanın avantajını iyi kullanmaya soyunan bir film. Bu yanıyla "Hayatımda hiç küçük bir entellektüel çevreye ya da bir sanat çevresine hitap etmek istemedim. Her zaman geniş bir izleyici kitlesiyle iletişim kurmaya çalıştım," diyen yönetmeni Paul Verhoeven'ın çizgisiyle de örtüşüyor zaten. Amerika'da gösterime girdiği ilk haftasonu 26.4 milyon dolar hasılat yaparak, "Çatlak Profesör II" ve "Space Cowboys"u sollayıp zirveye yerleşen film şimdiden hedefini vurmuş görünüyor. ■

Radyo Viva'nın sesi, şimdi Türkiye'nin neşesi!

Marmara'nın radyosu Viva, 1.yaşında tüm Türkiye'de...

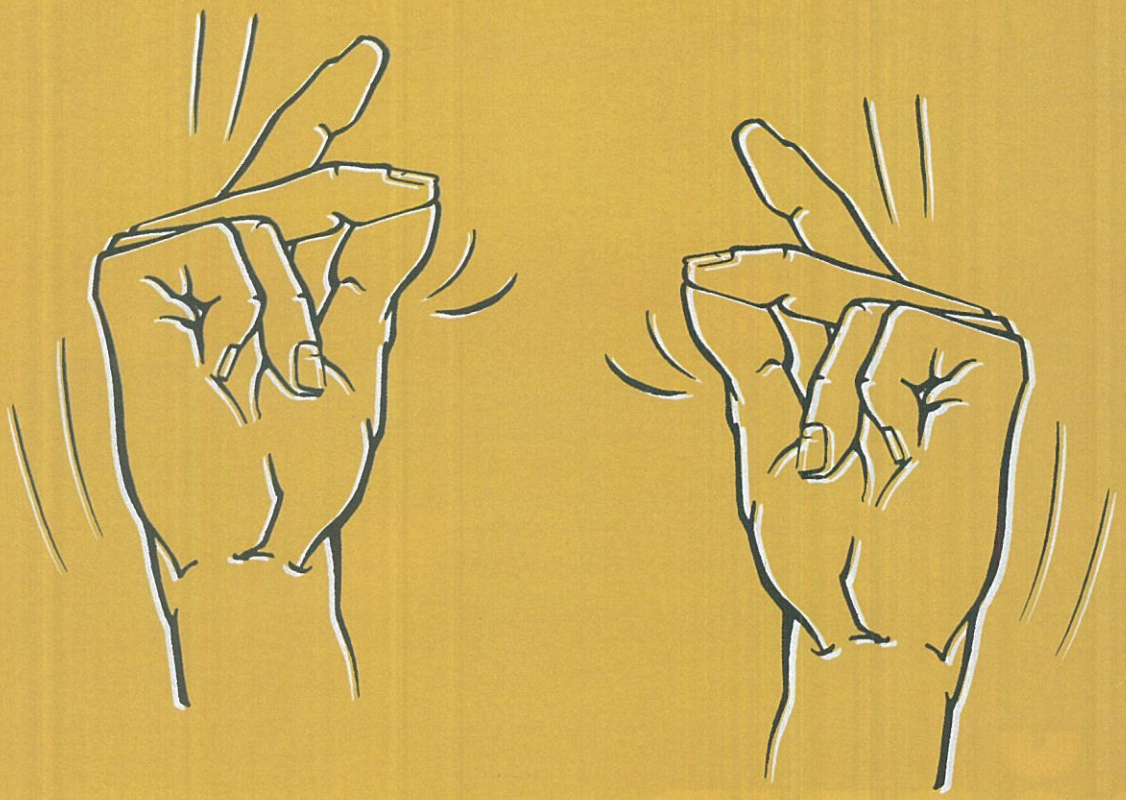

1 yaşındayız 1 yaşındayız

90.1

radyo viva

Sular seher içinde bir büyük studyo prodüksiyonu.

Doğanın Öfkesi

1991 yılının ekim ayında Kuzey Atlantik kıyılarında yaşayanlar tarihe geçecek muazzam bir fırtına yaşamıştı. Sebastian Junger'ın bu unutulmaz fırtınadan esinlenerek yazdığı roman, 140 milyon dolarlık bütçesiyle gösterişli bir Hollywood

filmi haline geldi...
"KUSURSUZ FIRTINA"nın
(The Perfect Storm)
yönetmeni 1981 yılında
çektiği "Das Boot"
ile büyük çıkış yaptıktan
sonra ABD'de çalışmaya
başlayan, "Ateş Hattında"
gibi filmleriyle
hatırlayacağınız Alman
WOLFGANG PETERSEN

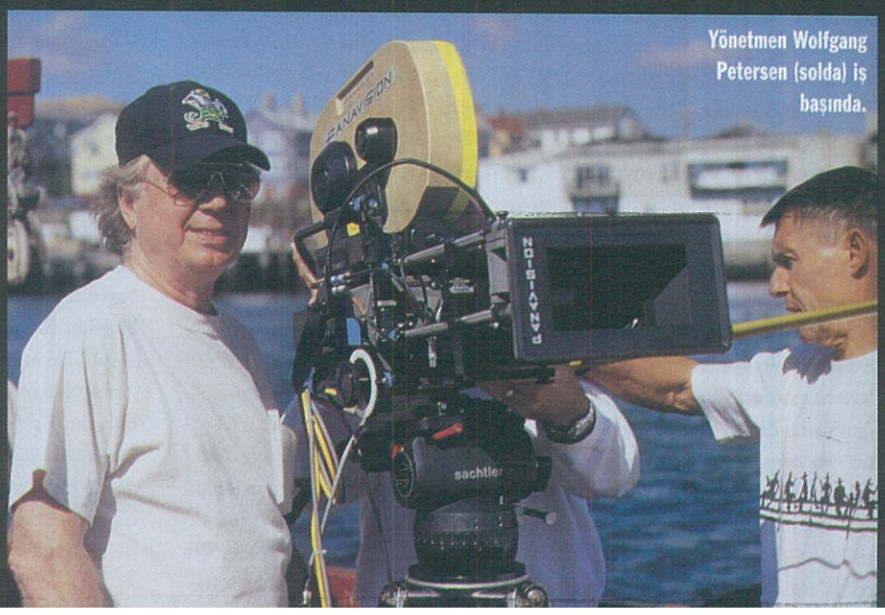

Yönetmen Wolfgang Petersen (solda) iş başında.

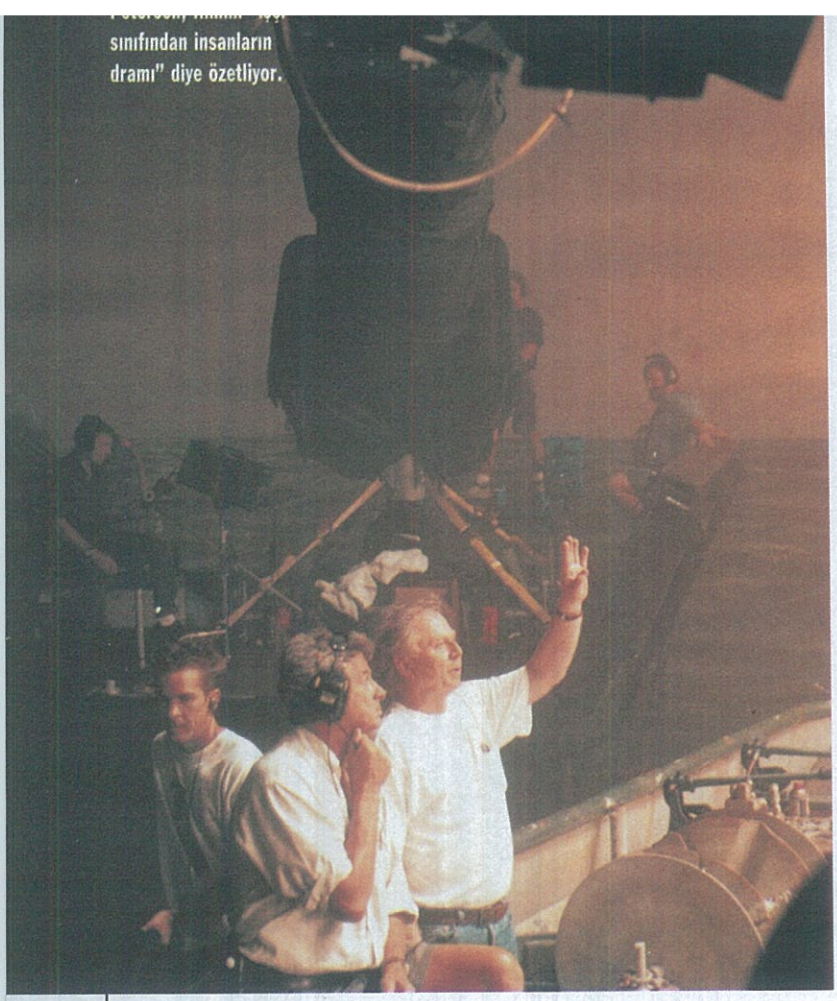

sınıfından insanların dramı" diye özetliyor.

Ne zaman denizde geçen bir büyük stüdyo filmi gösterime girecek olsa en çok konuşulan konu projenin o muazzam bütçesini ne kadar aştığıdır. 70'li yılların başlarında çekilen "Jaws"tan tutun da "Waterworld"e, "Sphere"e, "Titanic"e kadar açık denizde geçen bütün filmler çekimde yaşanan zorluklar yüzünden hep düşünüldüğünden de pahalıya mal olur. Bunun için de ya filmi gişede kurtaracak esaslı bir yıldıza ya da medyanın desteğine hatta kimi zaman her ihtimale karşı ikisine birden başvurulur. Bu ay gösterime girecek "Kusursuz Fırtına" da açık denizde geçen bir film ama 140 milyon dolarlık bütçesiyle sinema tarihinin gelmiş geçmiş en riskli girişimlerinden biri olmasına karşılık ne medyada olay haline getirildi ne de mega bütçeli bir filmi omuzlayabileceğini kanıtlamış başrol oyuncularına sahip. Öyleyse neyine güveniyor dersiniz? Muhtemelen yönetmeni Wolfgang Petersen'e. II.Dünya Savaşı'nda bir denizaltıda geçen ve 1981'de Oscar'a aday gösterilen filmi "Das Boot"la bütün dikkatleri üzerine çektikten sonra 19 yıldır Hollywood'da çektiği filmlerle iyice pişen Alman yönetmen Petersen, "Kusursuz Fırtına" için olabilecek en iyi yönetmen belki de. Sebastian Junger'ın, geçtiğimiz yüzyılın en şiddetli fırtınalarından birine yakalanan Massachusetts'in balıkçı teknesiyle ilgili çok satan romanından uyarlanan film yaşanmış bir Amerikan öyküsü anlatıyor. Petersen de Amerikan öykülerini beyazperdede en iyi anlatan Avrupalı yönetmenlerden biri olarak tanınıyor zaten.

"Das Boot"la parlayan ve bu film sayesinde Hollywood'da kabul gören yönetmen sonraki filmleri "Enemy Mine" ve "Shattered"ta aynı başarıyı tekrarlayamamamıştı. İkinci çıkışını Clint Eastwood'un teklifi üzerine yönetmenliğini üstlendiği "In The Line Of Fire" ile yaptı. Ardından "Outbreak / Tehdit" ve hepsinden fazla gişe yapan Harrison Ford'lu filmi "Air Force One" geldi. "Kusursuz Fırtına" Petersen'in bugüne kadar yönetmenliğini üstlendiği filmlerin en iddialısı belki. Harrison Ford bu filmde başrol almayı reddetti. Mel Gibson'a da istediği parayı ödeyemediler. Sonuçta yine de Hollywood'un yeni gözdelerinden biri var başrolde ama işin doğrusu, balıkçı teknesi- Lane, Mary Elizabeth Mastrantonio ve John C. Reilly filmi for aldığı filmin asıl yıldızları yönetmeni Wolfgang Petersen ve kamerasından yansıyan muazzam fırtına...

Filminizde başrol vermeyi düşündüğünüz Mel Gibson'ın 4 Temmuz'a denk gelen haftasonu sizin filminizle birlikte gösterime girecek "Vatansever"de oynaması ne tuhaf değil mi?

Her iki filmin yönetmeninin de Amerikan hikayeleri anlatan Alman yönetmenler olmaları kadar tuhaf bu da... Mel "Kusursuz Fırtına"da oynamayı gerçekten istedi ve Roland Emmerich de Mel'in önce bizim filmimizde oynamasına olanak vermek için filmini biraz ertelemeye razıydı ama Warner Bros. konusuyla yıldızlaşan bir filmin oyuncusuna yıldız ücreti ödemek istemedi.

Filminizin 140 milyon dolara mal olduğu yolundaki söylenti doğru mu?

Bu rakamdan çok farklı değil ama filmi bütçenin 3.4 milyon dolar altında bitirmemizle gurur duyuyorum. "Kusursuz Fırtına" büyük bütçeli her filmin ile de "Su Dünyası / Waterworld" ya da "Titanic" gibi bir etki yaratması gerekmediğini gösteren bir örnek olur belki. Eskiden olsa böyle bir film sözkonusu olduğunda daha temkinli davranırdım ama bu sefer kendimden emindim. "Das Boot"ta bir tekneyle koca bir filmi bitirdim. Suyun üzerinde aylar geçirdik ve her türlü problemle karşılaştık. Ben planlı biriyimdir, belki de Alman olmamla ilgili bir şey bu. Altı aylık hazırlık sürecini duruma mümkün olduğu kadar hakim olabilmek için harcadım. Saplantılı bir haldeydim. Karşımıza çıkabilecek her türlü aksiliği düşündüm ve hepsine çözüm ürettim.

Bu projeyi kabul etmenizi sağlayan ne oldu?

Kitabı okuduğum ilk günden itibaren kokusunu almaya başladım. Bu bana göre bir şeydi. Almanya'da deniz kenarında büyüdüğüm için denize ve deniz insanlarına çok yakınımdır. "Kusursuz Fırtına"da beni çeken şey, kendi problemleriyle yaşayan işçi sınıfından insanların dramı, bu insanların o problemlerden kurtulmak için denize kaçışlarıydı. Eğer işimi iyi yaparsam "Kusursuz Fırtına"daki karakterlerin kahramanlaşacağını biliyordum. Everest'e tırmandıkları için falan değil sadece çeklerini alabilmek için evlerine balık getirmek istedikleri için. Böyle bakınca önemsiz gibi görünüyor. Oysa öte yanda koca bir savaş vermek zorundalar.

Balık yakalayıp para kazanmak arzusuyla hareket ederek felaket getiren kararlar alan tekne kaptanı rolünü George Clooney'e verdiniz. O karakter filmde kötü adam da olabilirdi öyle değil mi?

Bu doğru bir saptama. Senaryoda onu her kararı ekibiyle birlikte alan bir kaptan yaptık. Balık bulmak için müthiş bir baskı vardır üzerinde. Böyle bir durumda aşırıya kaçmasını hepimiz anlayabiliriz. Deli gibi balık tutarlar, bütün tekneyi balıkla doldururlar. Altın dolu bir tekne. Klasik Yunan hikayesi. "Yaşlı Adam ve Deniz" gibi. Basit, klasik. Teknede ne olur? Buz makinesi çalışmamaya başlar. Sadece balıklar bozulmadan geri dönmelerine yetecek kadar buz vardır. Derken hava bozar. Kaptan adamlarına gidip şöyle der: "Bakın yolumuzun üzerindeki hava çok kötü. İki seçeneğimiz var. Burada güven içinde bekleyip balıkları kaybederiz ki bu çeyrek milyon dolar kaybetmek demektir ya da yolumuza devam ederiz." Yani hikayedeki kötü adam hava koşullarıdır.

Clint Eastwood'un rol aldığı "Ateş Hattında"da ve Harrison Ford'un rol aldığı "Air Force One"da iki efsane yıldızla çalışmıştınız. Sizce Clooney de onlar ayarında bir yıldız olabilir mi?

Kesinlikle evet. Eastwood ve Ford yıllardır bu işin içindeler. Bir odaya girdikleri zaman bütün dikkatleri üzerlerine çeken adamlar onlar. Ama George'un durumu farklı. Şu an için diğerleriyle aynı seviyede, özel muamele istemiyor. Daha çok genç. 5 ya da 10 yıl sonra onlar gibi olabilir. Bu filmin sonlarına doğru bunu hissedebiliyorsunuz. Sakalıyla 10 yıl yaşlı görünüyor. Orada gözlerimi ondan ayıramıyorum. Bence George yaşlandıkça daha iyi olacak. 45'ine yaklaştıkça harika olacak. Kimbilir bu süreç bu filmle başlayacak belki de.

"Gayet sıradan bir adamım"

Fırtınanın ortasında kalan balıkçı teknesinin usta kaptanı Billy Tyne'ı oynayan GEORGE CLOONEY, birçok sahnede dublör kullanmayı reddettiği için filmin maliyetini düşürmüş.

Billy Tyne daha fazla balık uğruna riske atılan usta bir kaptan.

Bu projeden sonra okyanusa bakış açın değişti mi? Daha mı saygılı bakıyorsun?
Evet, tabii ki, saygı duymaya başladım, zaten hep biliyordum okyanusun bizi çok kolay altedebileceğini. Okyanusta çalışan insanlara gerçekten saygı duyuyorum, mesela kaptan Sonny gerçek bir kaptan, bizi tekneyle çıkarttı, iki katlı kaptan köşkü büyüklüğünde dalgaların olduğu resimler gösterdi. Bakarken "Dalgalar beni çok korkuturdu," diye düşündüm

Hiç fırtınada veya doğal afette bulundun mu?
New York'u vuran Floyd Kasırgası yavaşlayıp fırtınaya dönüştüğünde burdaydık. Wolfgang "Hava berbat, çok güzel olacak," deyip tekneyle çıkarttı, hepimiz biraz sarsılsık. Çocukken Cincinnati ve Ohio'dan geçen bir hortum Ohio'da Xenia adında küçük bir kasabayı darmadağın etmişti. Bizim ahırımız da çökmüştü, kızkardeşimle yağan doluları toplamıştık. Ama hikayedeki gibi bir felaketle hiç karşılaşmadım.

Çoğumuz suyun üzerimizdeki etkisinden hoşlanır ve uzun duşlar alırız, tahminimce sizin suda geçirdiğiniz zaman biraz farklı oldu galiba?
Evet dayanılmazdı, içtenlikle söylüyorum bu film çekilirken tek dayanamadığım, altı ay boyunca soğuk suyla ıslatılmaktı. Sabahın yedisinde, özel yapılmış su tankına, yüksekliği nerdeyse bir kat olan kaydıraklardan su toplarının yardımıyla buz gibi su boşaltılıyordu. Eğer kabloyla tekneye bağlı değilsen, tekneden buzlu suya düşüyordun. Çekim aralarında sıcak su akıtan bir hortumla ısınmak için sulanıyorduk. İşin bu kısmı dayanılmazdı.

Wolfgang Petersen'in "Das Boot" filminde çalışan aktörlerden bazıları, yönetmen tarafından çok zorlandıklarını söylemişler. Bu konuda senin düşüncelerin neler, bir aktör olarak ne kadar zorladı seni?
Hiçbir zaman zorlamadı, daha çok "Yüzünü görüyoruz, bunu yapman lazım," şeklinde istekte bulundu. "Das Boot"unki çok daha zor ve uzun bir çekimmiş, ayrıca Wolfgang daha az hazırlıklı ve tecrübeliymiş. Bir de film bir denizaltıda geçtiğinden aktörlerden solgun gözükmeleri için bir yıl güneşe çıkmamaları istenmiş. Bizde böyle istekler yoktu, yorgun ve şaşkın gözükmemiz gerekiyordu, ve açık havada çekiliyordu. Wolfgang "İyi olması için bu gerekli" şeklinde yaklaşıyordu bize, başka bir zorlaması olmadı.

Dublör kullanmadığın sahnelerde "Dur bakalım" dediğin nokta neresidir?
Hiçbir zaman "Dur bakalım" demezsin. Öncelikle beraber çalıştığın insanlara güvenirsin ve ne söylediklerini bilirsin. Zamanı geldiğinde gelip "Bunları yapabilirsin, şunları yapamazsın" dediklerinde biraz zorlayıp "Bunları yapabilirim, şunları da yapabilirim" dersin Ama aktörleri yaralanmasın diye "Bunları ben yapayım" derler. Bu projede gayet iyi bir yüzde tutturduk. Dublör kullanmadığımız için çok para kurtarıldı. Bir gün Lorenzo "Senin ve Mark'ın sayesinde bütçenin birkaç milyon dolar altındayız, bilgisayar kullanmak zorunda kalmadık," dedi. Bende "İyi o zaman artanı Mark'a verin, onun ihtiyacı var," dedim.

Bilgisayardan bahsetmişken, bir aktör olarak etrafındaki teknolojik gelişmeleri izlemektesin.
"Batman ve Robin"de çalışırken boş ekrana karşı oynamak zorunda kaldım, hiçbir şey görmeden direkt olarak boş bir ekrana oynamak epey zor oldu. Bu filmde ise dev bir su tankının içindeydik, dış dünya olarak dev dalgalar görüyorduk. Fiziksel olarak devamlı üstümüze dalgalar patladığından "Hadi üstümüze dev dalga patlamış gibi oynayalım," zorluğunu çekmedik. Yapmamız gereken tek şey patlayan dalgalara tepki vermekti.

Bu projeden sonra balıkçılık mesleğine bakış açın değişti mi? Neler öğrendin?
Önceden bildiklerimden tamamen değişik bir meslek olduğunu öğrendim. Çocukluğum Ohio nehrinin üzerindeki Kentucky'de geçtiğinden bazı balıkçılar tanırdım, eski deniz kurtları filan. Fakat Ohio nehrinde balıkçılar ölmez. Buralarda ise tam tersi hayatları ciddi tehlikede olanlar oluyor ve bu riske karşılık kazançları garanti değil. Aynen Vegas'ta kumar oynar gibi, yüz kere denize açılıp bir günlük para kazanabiliyorlar, geri kalan zamanlarda boğaz tokluğuna çalışıyorlar.

"George ne kadar cool" gibi bir yaklaşım geldi mi?
Film çekilirken karavanıma kapanmam, onun için çekimler arası rahatlamak amaçlı bir basketbol sahası yaptırdım, herkes oynamaya başladı. Önce küçük itişmeler, sataşmalar oldu, oyun kuralları çerçevesinde olduğundan doğal karşıladım, yavaş yavaş herkes anladı ki onlardan bir farkım yok ve gayet sıradan bir adamım, sonra her şey kolaylaştı.

Böyle bir göreve hazırlanmakta zorlandın mı, öğrenmen gereken teknikler oldu mu?
Çok önemli olan noktalar vardı. Tek motorlu ve çelik bir gövdeye sahip olan 23 metrelik bir tekneyi kullanmam gerekti. Gerçek Andrea Gail olmayan, birleştirilmiş bir tekneydi ve sabit tutmak zordu. Devrileceğinden değil ama çok kötü bir dengeye sahip olan tekne tek motorlu olduğundan dönmekte çok zorlandım. Kaptan Sonny bu konularda çok yardımcı oldu, bir keresinde tekneyi çarptık ve hidroliği patlattık. Öğrenmem gerekiyordu. Yavaş yavaş öğrendim.

Oynadığın karakteri nasıl oturttun?
İşten işe koşuşturduğumdan rolüme alışma periyodlarını kısa tutuyorum, çok zor olmuyor. Başlar başlamaz oturmasa da yavaş yavaş hallediyorum. Bazen uzayan saçı kestirmek gibi değişikliklere ihtiyaç oluyor. Ama zamana bırakıldığında herşey kendiliğinden yerine oturuyor.

berg var. Bu filmde insan Clooney'nin aşk yaşamasını bekliyor oysa.
George da Bobby'yi oynamak istemişti ama "Mümkün değil sen kaptansın." dedim ona. Kaptan 38 yaşındadır yani Clooney için mükemmel bir yaş. Bunun daha önce denemediği, riskli, iddialı, dramatik bir rol, onun için büyük bir adım olacağını söyledim George'a.

Clooney ve Wahlberg bu filmden hemen önce çekimleri her açıdan zor geçen bir film olan "Three Kings"in setindeydiler. Bu da zorlu bir çekim olmasına karşılık bu filmde daha rahatmışlar galiba.
Orada George'la yönetmen arasında ciddi problemler yaşanmıştı. Bu filmde George ve Mark çok dayanıklıydılar. Tonlarca suyla boğuştular, onları görmeliydiniz. Tekneden düşmemeleri için çok dikkat etmem gerekiyordu. Neredeyse her gün sabahın köründen gecenin geç saatlerine kadar bu böyle sürdü. Her sabah uyanıp aynı şeyi defalarca yaptılar.

Kadın başrol oyuncusu olarak Diane Lane'e nasıl karar verdiniz?
Onunla 13 yıl önce o 22 yaşındayken tanışmıştım. Şimdi daha 35 yaşında belki ama o yıllar onda çok şey değiştirmiş. Bu rol için geldiğinde "Aman tanrım, bu o kız olabilir mi?" dedim kendi kendime. Gözkamaştıran görünümünün ardında, incinmiş birinin gücü ve kırılganlığı hissediliyordu. Birçok aktrisle görüştüm ama o anında listemin başına çıktı.

"Das Boot"u çektiğinizde Oscar'a aday gösterildiniz ve Avrupalı "auteur" olarak damgalandınız. O zamandan beri filmlerinizde en fazla dikkat çeken şey altyapı oluyor. Bu sizi rahatsız ediyor mu?
Psikolojik açıdan benim için zor olduğunu söyleyebilirim. "Das Boot"tan sonra zorluk çektim. Buraya çağırıyorlar, geliyorsun. Sana teklif ettikleri şeye bakıyor "Bu ne?" diyorsun. Yine de Hollywood filmlerini her zaman sevdim. O filmleri seyrederek büyüdüm ve onların bir parçası olma isteği duydum. Eve dönüp başaramadım demek istemedim. Hollywood'da çektiğim filmlerin piyasa filmleri olduğu söylenebilir mi? Belki. Ama biliyor musunuz, "Kusursuz Fırtına"nın "Das Boot" ile açık bir bağı var. Ayrıca yaratıcı açıdan daha önce hiç bu filmdeki kadar özgür hissetmemiştim kendimi.

Filmin çekimlerinin çoğu su tankında gerçekleştirilmiş.

"Ateş Hattında" ve "Air Force One" gibi bu da yaşanmış bir Amerikan öyküsü. Kendinizi Hollywood'da yaşayan Avrupalı bir yönetmen olarak mı yoksa bir Hollywood yönetmeni olarak mı görüyorsunuz?
Burada yaşayan Amerikalılar'dan biraz farklı bakıyorum olaylara. Onlar bazı şeyleri farketmiyor ya da görmüyorlar bile. "Air Force One" Amerikan propogandası yapan bir film. Bu benim Amerikan filmlerini sevmemle ve küçüklüğümden beri Amerika'ya büyük bir sempati duymamla çok ilgili. Çocukluğumda sisin içinden çıkıp limana giren Amerikan gemilerinden bize yiyecek atarlardı. Muzlar, portakallar ve et. Bunlar cennetten geliyormuş gibi gelirdi bize. Denizciler gülümserdi, tertemiz giysiler içindeydiler ve gemileri çok güzeldi. Amerikalıydılar, iyi insanlardı. Bunu asla unutmayacağım. Sonra John Wayne'in rol aldığı Howard Hawks ve John Ford filmleri seyretmeye başladım. O dünyaya aşık olmuştum çünkü bizim dünyamız ne kadar karmaşıksa o dünya o kadar netti. Kötüler ve iyiler vardı; tabii bir de kahramanlar... 60'ların sonlarında Vietnam savaşı dolayısıyla oluşan Amerikan karşıtı tu. Dolayısıyla buraya geldiğimde Hollywood'da film çekmek istedim. Ote yandan hala, Avrupalı bir bakış açısı edindiğim Almanya'da yaptıklarımı ve öğrendiklerimi buraya taşımış Avrupalı bir yönetmen gibi hissediyorum kendimi.

Almanlar'ın sizin başarınızdan pek hoşnut olmadıklarını söylemiştiniz.
Fransa gibi Almanya da o yönden biraz tuhaftır. Eleştirmenler ve entellektüeller, kendi sinema sanayiilerini zora sokan ve adi filmleriyle dünyayı fetheden Hollywood'dan nefret ederler ki çok da haksız sayılmazlar. Onların pek hoşuna gitmeyen büyük ticari filmler yaptım. Yine de sanırım şimdi aramız iyi. Tabii ki "Air Force One"daki Amerikan propogandası onlara fazla geldi ama "Ateş Hattında" orada çok ilgi gördü, "Tehdit"i de sevdiler. Onlar beni en fazla "Das Boot" yüzünden cezalandırdılar.

"Das Boot"u neden sevmediler peki? Halbuki film genellikle acımasız kötüler olarak karşımıza çıkan Alman askerlerine insancıllık kazandırmıştı.
Bu Almanlar'a özgü bir şey. Filmin hiç politik olmayan bir sözü vardı, sadece savaşın nasıl bir çılgınlık olduğunu, insanları ne hale getirdiğini anlatıyordu. Film dünyanın her yerinde savaş karşıtı mesajıyla alkışlandı. Ama Almanlar o savaşta kendimizi normal insanlarmış gibi gösteremeyiz, biz kötüyüz, diye düşündüler. Almanlar hep çok uç noktalardadırlar. Dünyayı ele geçirip, en büyük biziz, diğerleri kötü dedikten sonra bunun işe yaramadığını görünce bu sefer tam aksi yöne döner, biz kötüyüz derler. Alman olmak çok zordur.

Almanlar'ın çoğunlukla kötü adamlar olduğu Amerikan filmleri çevirilen II. Dünya Savaşı sonrası dönemde büyümek sizin için zor oldu mu?
Tabii oldu. 50'lerde okuldayken bütün tarih derslerimiz 1920'lere kadardı. Asla ama asla Hitler dönemini okumadık. Hep o dönemin henüz çok yakın olduğunu söylediler. Düşünsenize, geçmişte çok kötü bir şeyler olduğunu biliyorsunuz ama ne olduğunu bilmiyorsunuz. Öğretmenler bu konuda konuşmak istemezdi. Ailem bu konuda konuşmak istemezdi. Ama bir keresinde annemin bana olan bitenle hiçbir ilgisi olmadığını söyleyen herkesin kesinlikle saçmaladığını söylediğini hatırlıyorum. Hitler onun yaşadığı yere geldiğinde kendisinin de gözyaşları içinde ona tezahürat yapan sokaktaki insanlardan biri olduğunu anlatmıştı. Bu adam onu tamamen büyülemişti. O zaman anneme teşekkür ettim. En azından bütün bunlara neden olan Hitler büyüsünün nasıl bir şey olduğunu birazcık anlamamı sağlamıştı. Bu çok çirkin bir şey.

Hollywood Yahudi ağırlıklı bir yerdir. "Das Boot" orası için riskli bir filmdi herhalde.
1982 yılında "Das Boot"un buradaki ilk gösterimini hatırlıyorum. Filmin başında 40.000 kişilik Alman deniz taburlarından 30.000 askerin geri dönmediği söyleniyordu. Bunun üzerine salonda müthiş bir alkış koptu. Hepimizin çok şaşırdığını, "Aman tanrım bu gerçek bir felaket olacak" diye düşündüğümüzü hatırlıyorum. Koltuklarımıza gömülmüştük iyice. Ama film bitip ışıklar yandığında ayakta alkışlandım. İnanamamıştım. O anı hiç unutmayacağım, burada olmamın sebeplerinden biridir.

Hollandalı yönetmen Paul Verhoeven, bütün bir halkın bu kadar kötü biri tarafın-

"Su üstünde olmak istemiyorum"

"Üç Kral"dan hemen sonra bir kez daha George Clooney ile birlikte aynı filmde oynayan genç aktör MARK WAHLBERG, konuyu ve yönetmenin adını duyunca projeyi senaryoyu bile okumadan kabul etmiş.

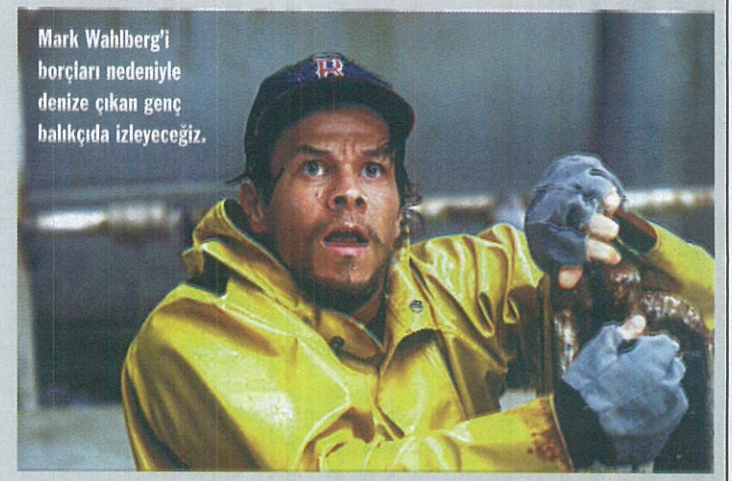
Mark Wahlberg'i borçları nedeniyle denize çıkan genç balıkçıda izleyeceğiz.

Bu projenin senin çocukluğunun geçtiği yerlerde gerçekleştirilmesi nasıl etkiledi seni? Bölgeyi tanıyor muydun?
Aslında bu mekanlar benim için de egzotik sayılır, Gloucester`da bir kere bulunmuştum. Bu proje benim için okul gezilerine benzedi. Mekanın güzelliğine bakın, gördükleriniz dekor değil gerçekten suyun üstündeyiz. Zaten hiç güzel bir mekanda çalışmamıştım, "Üç Kral"da çöldeydim, "Boogie Nights"da ise California vadisindeydim. Aslında California vadisi güzeldir ama çekim süresince hava sıcaklıkları 40 derecenin üstünde olduğundan, film boyunca peruk takmak ve polyester elbiseler giymek oldukça zordu. Tamamen eğlenceli, St. Bart gibi güzel bir mekanda, süper modellerle çalışma şansım olmadı. Olacağını da zannetmiyorum, bundan sonraki filmimde de kömür ocağındayım, yer altında mahsur kalıyorum.

Bu yöreye aşina olman, burada gerçekleşen olaylara yakınlık duymana neden oldu mu? Olayların aslını biliyor muydun?
Kesinlikle. Role seçildikten sonra bile kitabı okumadım, zaten senaryoyu okumadan kabul ettim oynamayı. Wolfgang'a "Senin olduğun her projede, nerde olursa olsun varım" dedim. Olayın aslına kesinlikle yabancı değildim, ve son bir kez eve dönüp, aksanımı oturtup projeye dahil oldum.

Suyun hep sakinleştirici etkisi olduğunu düşünürüz, okyanusa bakış açında değişme oldu mu?
Hayatım boyunca bir daha su üstünde olmak istemiyorum. Bu iskelenin üstünde olmak bile rahatsız ediyor beni. Okyanusa çok büyük saygım var, balıkçılara daha da büyük bir saygı duymaktayım, özellikle ticari balıkçılara, uzun ağ atanlara. Yapmak zorunda kaldığım en zor işti.

Balıkçılarla denize açıldığında neler yapmak zorunda kaldın, herşeyi yaptın mı?
Evet, ilk çıktığımda iki gün iki gece Maryland sahilinden 130-150 mil kadar açıldık. Teknede sadece dört kişiydik, bir arkadaşım, kaptan ve yardımcısı. Benim asistanlarımla geleceğimi, tüm olayları kameraya çekeceğimi, bir şemsiyenin altında güneş gözlüklerimle oturacağımı zannettiler. İki şortum, botlarım ve bir arkadaşımla gittim. Ne yapmak istediğimi sorduklarında "Gemide çalışan adamların yaptığı her şeyi" dediğimde "Emin misin?" diye sordular. "Evet" deyince yapılması gereken işleri gösterip yattılar. Sonraki 20 saat boyunca kafası kesilmiş tavuk gibi bir o tarafa bir bu tarafa koştum durdum. "Keşke asistan ve kamera getirseydim," dediğim oldu tabii, ama muhteşem bir tecrübe oldu, ve inanıyorum ki rolüme gerçeklik kattı. Teknenin üzerinde inandırıcı durmamı sağladı.

Wolfgang'ın 'Das Boot'da çalıştığı aktörlerin sınırlarını zorladığını, limitlerini denediğini duymuşsundur. Senin limitlerin nasıl zorlandı?
Bütün bunları ekranda görmek mümkün. Su tankının içinde olmadığımız gün olmadı, akşamları karavanıma sürünüyordum ve yığılıp kalıyordum. Her zamanki gibi yorgun hissettiğim bir gün beynimi ayaklarımı yönlendirmesi için ikna ettiğimi hatırlıyorum. Gözlerimden yaşlar akıyordu. Çok bunaltıcı ve zordu.

Üstüne boşalan su ve devamlı dönen teknede tipik bir sahne nasıl geçiyordu?
Fırtınanın tam ortasında olmak gibiydi. Floyd kasırgasındaki gibiydi, daha çok su vardı tabii, iki buçuk metre yükseklikten üç bin galon su iki bin pound basınçla tam kafanıza boşalıyor ve biliyorsunuz ki canınızı yakacak. Kulaklarım ağrıdı, boğaz enfeksiyonu geçirdim, su toplarının önünde konuşmaktan sesimi tamamen kaybettiğim zamanlar oldu. 93 çekim günü süresince günde 12 saat... Onbeş dakikalığına ağzınıza mikrofonu dayayıp sarsıntıyı başlatıklarında tutunacak yer ararken, dalgaların ve rüzgarın başladığını hayal edin. Sular yanlardan gelmeye başlamış ve ıslanıyorken yağmur makinasının çalıştığını, tam alışırken de tepenize otuzbin galon suyun boşaltıldığını ve sizi yerden yere vurduğunu, kalkıp yerinizi bulmaya çalışırken su toplarının ateşine maruz kaldığınızı düşünün. Çok zor ve tehlikeli.

Bu tehlikelerin yanında öteki aktörlerden farklı olarak size Diane Lane'le öpüşme şansı verilmiş.
Evet.

Merak ediyorum, böyle bir sahnede ne yapılacağını doğal olarak biliyor musunuz yoksa yönetmen "Dudağını şuraya," diye yönlendiriyor mu?
Daha önceden birkaç kere yapmışlığım var, annem yakınlarda yüksek sesle konuşamıyorum ama birkaç kadın öptüm. İkimiz için de zor bir işti, özellikle hiç tanışmıyor olmamız ve sahnenin ilk çekim günü olması ayrıca zorluk oluşturuyordu. Prova şansımız olmadığından Diane'i arayıp, hiç tanışmadan elbiselerimizi çıkarıp yatağa atlamadan önce buluşmamızın iyi olacağını söyledim ve çok şükür buluşabildik.

Film kariyerine bakıldığında dramatik rollerin fazlalaştığı gözüküyor. Böyle bir projeye girerken kendine güvenin fazlalaşıyor mu? Kendini doğru yolda hissediyor musun?
Hiçbir zaman çiğneyemeyeceğim lokmalar ısırmadım. Kendimi hazır hissediyorum, zaten bütün olay zaman ayırabilmek ve iyi hazırlanabilmekten ibaret. Balık tutmayı öğrenmek, herhangi bir şeyi öğrenmekten zor değil.

George'la "Üç Kral"da çalıştınız, hemen ardından bu projeye başlamak bir sıkışma yarattı mı?
Tabii. "Üç Kral"ın başında olumsuzluklar yaşamamıza rağmen ilerledikçe iyi bir kimya yakaladık. Çalışma biçimlerimizi öğrendik, daha sonraki çalışmalarımızı kolaylaştıracağına inanıyorum.

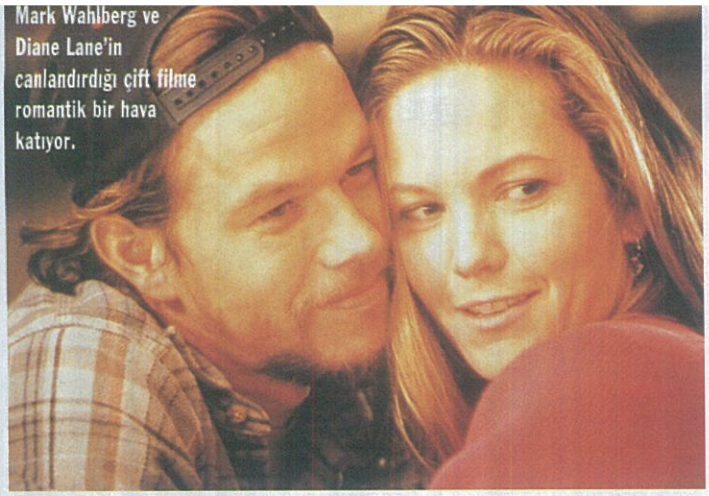

Mark Wahlberg ve Diane Lane'in canlandırdığı çift filme romantik bir hava katıyor.

dan nasıl baştan çıkarıldığını gösteren Hitler'le ilgili bir film çekmek için başarısız bir girişimde bulunmuştu.

İyi fikirdi. Bir keresinde Hitler'in ünlü mimarı Albert Speer'le karşılaşmıştım. Oğluyla arkadaştım. Nazi Almanyası'ndaki canavarların en büyüklerinden biriydi. İçlerinde hala hayatta olan bir tek oydu. Yapılı bir vücudu vardı, uzun boylu, yakışıklıydı. Ne kadar hoş bir adamdı bilemezsiniz. Bütün bunların nasıl olmuş olabileceğine ve neden dikkatli olmak gerektiğine dair biraz ipucu verdi bana. Hitler'le mimarlık ve sanat üzerine konuşmanın nasıl bir şey olduğunu, onun ne kadar ilginç ne hoş bir adam olduğunu bilemezsiniz, dedi. Speer Hitler'le tanıştığında çok gençmiş. Hitler hep mimar olmak istemiş ama kötü bir mimarmış. Karşısında şimdi bile yakışıklı görünen bu adamın 20'li yaşlarındaki hali duruyormuş. Hitler ona aşık olmuş. Ona dünyayı vaadetmiş. Hayır demek çok zor olmuş olmalı. Yalnızca bu ilişki bile çok ilginç.

Peki Speer pişmanlık duyuyor muydu?

Hem evet hem hayır. Yazdığı kitaplarda herşeyi anlatmış. O görüşmeden sonra bu kitapları okudum. O zamanlar Hitler'in ne yaptığını bilmediğini yazıyordu ama ona inanmıyorum. Bu kesinlikle doğru olamaz. Savunma bakanı olmuş ve binlerce insanı savaş kamplarına göndermiş biriydi o.

Çektiğiniz ilk Hollywood filmi "Enemy Mine"dı. Bir başka yönetmenin yerine gelmiştiniz. Kabullenmesi zor, iddialı bir mesajı olan bu film gişede başarısız olmuştu.

Başarısızdı ama bu ilginç bir başarısızlıktı. Filmde Lou Gossett Jr. tarafından canlandırılan iki cinsiyetli bir uzaylı vardı ve bir başka iki cinsli yaratık doğuruyordu. Bu çok çılgıncaydı. Bir tür kült oldu aslında. Peşinden koşacağım bir film değildi ama o sırada Fox yetkilileri zor durumdaydı ve o kadar çok istediler ki ben de sonunda ne olursa olsun bir Hollywood filmi çekmek için bu da bir şans diye düşündüm.

Film iş yapmayınca Hollywood'da şansınızı kaybettiğinizi düşündünüz mü?

"Das Boot" ve "Never Ending Story" gibi dünya çapında ünlü iki büyük filmim vardı. Hollywood'un sevdiğim yanlarından biri de budur; iyi bir film sizi epeyce uzun bir zaman taşıyabilir. Dolayısıyla "Enemy Mine" ilginç bir başarısızlık olarak görüldü sadece.

"Shattered" sizi memnun etmiş miydi?

Fena olmadığını düşünmüştüm ama artık değil. O ekiple ve o senaryoyla daha iyisini yapabilirdim.

Greta Scacchi'nin oynadığı rolü Nicole Kidman'a vermek istemiştiniz aslında öyle değil mi?

O yarış filmi için ("Days of Thunder") Tom Cruise'la tanışmadan önce Nicole'le çok yakındık. Sonra bana gelip "Tom Cruise'la bu filmde de rol alabilirim," dedi. "Yapma Nicole, benim filmimde oyna," dedim. O filmde oynamak için başka bir nedeni daha olduğunu bilmiyordum. Ama hala evli olduklarına göre sorun yok.

Büyük çıkışınızı "Ateş Hattında" ile yaptınız. O filmin yönetmenliğini nasıl aldınız?

Ya iyi bir film çekmeli ya da eve dönmeliyim diye düşündüğüm bir noktadaydım. Ve bu sadece eleştirmenlerin değil seyircinin de sevdiği para yapan bir film olmalıydı. Senaryo Clint Eastwood kanalıyla geçti elime. Clint hem "Shattered" hem de "Das Boot"un büyük hayranıydı. Avrupalı bir yönetmen istiyordu ve Luc Besson'la beni düşünüyordu. Senaryoyu okudum, sevdim, onunla buluştuk ve yaklaşık bir saat sonra Clint "Tamam bunu yapalım," dedi. Sonra da "Yeni bitirdiğim bir filmim var, bir western. Seyretmek ister misin?" diye sordu. Film "Affedilmeyen / Unforgiven"dı ve henüz kimse görmemişti. O sıralar Clint biraz moralsizdi. Filmi seyrettikten sonra hemen eve karımın yanına döndüm ve ona sadece "Ateş Hattında"nın yönetmenliğini almakla kalmayıp Clint'in mutlaka En İyi Film Oscar'ına aday gösterilecek yeni filmini seyrettiğimi söyledim. Doğru zamanda doğru insanla birlikte çalışma şansı bulduğum için şanslıydım.

Peki ya "Air Force One"?

Televizyondaki şov programlarından birinde Harrison Ford'un "Air Force One" diye bir filmde Amerikan Başkanı'nı oynamak istediğini duyunca "İşte bu filmi istiyorum." dedim. Ben eski bir Harrison Ford hayranıyım ve onun hakikaten ilginç bir adama dönüştüğünü izleyerek gördüm. Bu filmi ondan başka kimseyle çekmezdim.

Sette öyle koşullar yaratılmış ki oyuncular filmdeki balıkçılar kadar hayatlarından bezmişler.

Hayal ettiğiniz bir proje var mı?

Evet, Sir Ernest Shackleton'ın öyküsü; geçen yüzyılın başlarında defalarca Antartika'ya giden ve Robert F. Scott'ın ardından kutup noktasına ulaşmayı deneyen ama geri dönüş yolunda hayatını kaybeden ünlü kaşif. Shackleton bunu yaparak yeniden İngiltere'nin galibiyetini ilan etmek, aynı zamanda da kendine ün kazandırmak isteyen bir yabaniydi. Bu filmle ilgili olarak uzun zamandır Mel Gibson'la görüşüyorum. Gibson bu rol için ideal olurdu. Shackleton çok ben merkezci bir adamdır ama sonra kendini etrafındaki insanlara adayan bir kahramana dönüşür. İnsanları bir grupta biraraya getirmek için yapılanlar bakımından muhteşem kahramanlık öykülerinden biridir.

"Kusursuz Fırtına"da teknik sorunlar, özel efektler ve fırtınanın yanısıra bildiğimiz anlatım zorluklarıyla da boğuşmuş biri olarak size çok yabancı bir kahramanlık öyküsü olmasa gerek.

"Kusursuz Fırtına" basit bir hikaye, gerçekten. Denize çıkan adamların hikayesi işte o kadar. ■

"Hiç savaş yaram yok"

Tecrübesiz balıkçı Bobby Shatford'un eşi rolünde izleyeceğimiz DIANE LANE, diğer aktörler gibi ıslak ve zor koşullar altında çalışmamasından dolayı bir eksiklik hissettiğini saklamıyor.

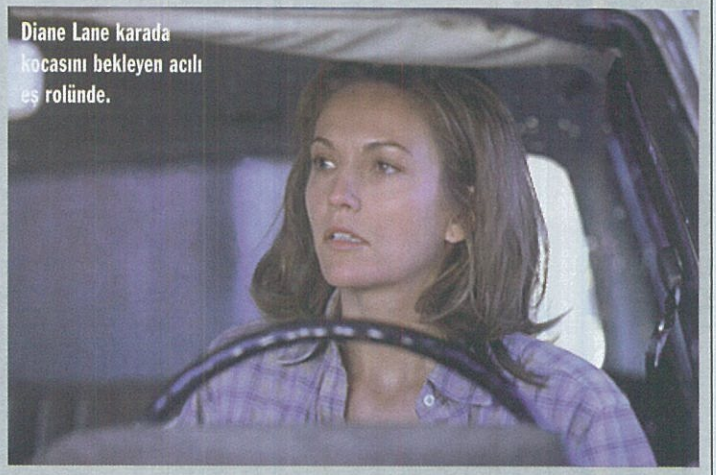
Diane Lane karada kocasını bekleyen acılı eş rolünde.

Daha önce hiç doğal afet yaşamış mıydınız?
Los Angeles'ta yaşadığımdan depremlere alışığım, birkaç defa da Florida'da fırtınalara şahit oldum ama felaket sayılmazlardı.

Fırtınada neler yaşanıyor, çoğumuz bu konuya çok uzağız.
Çok ilginçtir, toplumda birleşmeyi sağlıyor, sevdiklerinin nerede ve nasıl olduğu gibi konular bir ortak ilgi ve yakınlaşma yaratıyor. Taşındığı günden beri uzak durduğunuz komşunuz "mum isteme" bahanesine en yakın dostunuz olabiliyor.

Gerçekten bahsetmişken, aktörlerin canlandırdıkları karakterlerin gerçek olduğunu bilmek, gerçek hayatta Christina adında bir kadının olduğunu bilmek oyunculuğunuzu nasıl etkiledi?
İstediğim zaman Christina'yı arayabileceğimi biliyordum. Hep tereddüt ediyordum, o olanağımı kullanmaktan kaçıyordum. Konuşmaya açık olduğunu, Sebastian'a açıklığından anlamıştım. Onun beynini aldığımı hissettim, zaten kitaptan birebir senaryo işi kolaylaştırdı. Kitapta ve senaryoda olmayan, Wolfgang'ın bilmediği bir şey söyleyecek diye çekiniyordum. Ayrıca alacağım bilgilerin beni Wolfgang'dan uzaklaştıracağından korkuyordum. Bu yüzden Gloucester'a kadar bekledim ve Crow's Nest'e vardığımda araştırmama ve Shatford'larla zaman geçirmeye başladım. Beni üst katta bir odaya çıkartıp telefonda Christina ile konuşturdular. Çok garipti, onu film setine davet edip beni karavanımda bulmasını söyledim. Kasabadakilerin Christina hakkındaki duyguları karışıktı, bizim bildiğimiz hikaye onun Sebastian'a anlattıklarından ibaret olduğundan, kasabalılar eksik kalanları anlatmaya, bana "Bunları neden unuttun" diye sitem etmeye başladılar. Ben karavanımda oturup "Sadece bir aktörüm" derken bir süre sonra kendimi Christina'yı korurken bulmaya başladım. Ne yazık ki bu insanların Sebastian'la konuşma şansları olmamıştı. İlginç ama yazıktı, çünkü senaryomuz yazılmıştı.

Anladığım kadarıyla Mark'la ilk kez çalışmaya başladığınız sahne aşk sahnenizmiş.
Evet.

Biraz garip bir yol değil mi bir filme başlamak için?
İtiraf etmeliyim ki ne kadar çok yaparsan yap her seferinde garip oluyor. Sinema tanrılarının bir oyunu olduğunu zannediyorum. Anlam veremiyorum, uçaktan atlamaya benziyor, tek yapamadığımız "Başka bir şeyden başlayabilir miyiz?" demek çünkü önceden planlanmış oluyor.

Nasıl yaklaşıyorsunuz? Yani tanışmadan hemen sonra "Hadi dudakları kenetleyelim.." gibi mi?
Genellikle. Şaka yapıyorum, biraz öyle ama bu sefer kahve içmeye gittik, tanıştık, vakit geçirdik, karşınızdakinin espri anlayışını anlamak çok önemli çünkü sete gidip pot kırmak veya gücendirmek istemezsiniz. Kendinize güvensizlikleriniz yüzünden savunma mekanizması olarak mizaha ihtiyacınız oluyor. Hele hele çekimin ilk gününde hoş bir başlangıç yapmak istiyorsanız. Biz iyi anlaştık, mizah anlayışlarımız çok uyuştu, bir de duygusal açıdan onu kırmamaya iyi motive oldum, kendisini garip hissetsin istemiyordum. Onun da aynı şekilde hissettiğinden eminim, birbirimizi kolladık.

Özel efektler ve bütün o devrilme sahnelerinde olmadığınız için çok şanslıydınız. Çoğu zaman kuru ve rahattınız. Peki hiç gittiniz mi o çekimlere? Maceraya katılmak istediniz mi?
Evet, hem de çok. Ötekilerle karşılaştırıldığında hiç savaş yaram yok. Hatırlıyorum, bir kere kostüm karavanında Cherry Jones ve Karen Allen'in Polaroid'lerine bakıyordum ve resimlerdeki çürükleri kostüm ve makyaj devamlılığı için çektiklerini zannettim. Sadece resim çektiklerini söylediklerinde vücutlarındaki çürüklerin büyüklüklerine inanamadım. Sağa sola çarpmaktan oluşmuşlar. Çekim sırasında etraflarında hep yardımcılar varmış, düştüklerinde yardıma ihtiyaçları olur diye, gerçi bunlara senaryoyu okuduklarında hazırlanmışlar.

Ses stüdyosunda seyrederken özel efektleri eklediklerinde çıkan işten etkilendiniz mi?
Evet, o stüdyoda başardıkları iş çok önemli. Hatta projenin hazırlık aşamasında da çok heyecanlandım, teknenin çizimi, battığında dibe değmeden durması için verilen uğraşlar, George ve Mark'ın çektikleri. Hatırlıyorum Mark sesini kaybetti, kulak enfeksiyonu geçirdi. Proje başlarken sigorta doktoru sormuştu bana suya girecek miyim diye, hayır dediğimde suya giren herkesin kulak enfeksiyonu geçireceğini söylemişti. Kolay bir iş değil günlerce ıslak durmak, onların mükemmel fırtınaları bir ay sürdü. Gerçekte iki günde bir belki fırtına olur, bu adamlar için her gün vardı.

Bir oyuncu olarak birçok değişik yönetmenle çalışma şansına sahip oluyorsunuz.
Ve aktörle..

Wolfgang Petersen'in size bir aktör olarak kazandırdıkları neler?
Onun kollarına kendimi bıraktım, rahat bıraktım kendimi çünkü ne istediğini biliyordu.Ayrıca bu tür esrarengiz ve duygu yoğunluğu olan filmlerin ustası. Yalnız görsel açıdan değil, duygusal açıdan da çok başarılı. Fırtınanın ve görsel zenginliklerin hazır olacağını biliyordum. Benim görevim duygusal yoğunluğu getirmekti, fiziksel olarak zaten hayatta kalma mücadelesi veriyorlardı teknedeki işlerini yaparlarken. Kadınlar ise evde onları beklerken duygusal fırtınalar yaşıyorlardı. Wolfgang'a çok güvendim, çünkü çok açık ve iyi bir iletişimi vardı. Çoğu yönetmen görsel açıdan üstünken aktörlerle ilgilenmeyi bilmiyor. Wolfgang ikisinde de çok başarılı, her zaman çalışırım onunla.

"Kılık değiştirmenin de bir sınırı var," demek mümkün değil.

Ağır siklet aksiyon yıldızı

Güldürü filmlerinin yeni yıldızlarından Martin Lawrence **"VAY ANAM VAY"**da (Big Momma's House) kılık değiştirme ustası bir FBI ajanı olarak çıkıyor karşımıza. Ancak bu kez yerine geçmesi gereken kişi 160 kiloluk yaşlı bir kadındır... **DERLEYEN BURCU AYKAR**

FBI ajanı Malcolm Turner sert ve akıllı bir kimlik değiştirme ustasıdır. Eski bir hapishane kaçkını olan vahşi bir banka soyguncusunu yakalamak üzere küçük bir güney kasabasına gelir. Çünkü suçlunun eski kızarkadaşı Sherry, Koca Ana (Big Momma) olarak tanınan güneyli mafya liderinin evine ziyarete gelecektir. Fakat beklenmedik bir şekilde Koca Ana kasabadan ayrılır. Bunun üzerine Malcolm planını yapar ve hayatının en zor rolünü oynamaya hazırlanır. Bu aksi, huysuz güneyli ninenin yerine geçecektir. Bunu o kadar iyi başarır ki, şişman yaşlı kadının yemek yapmaktan, kilisede günah çıkarmaya kadar uzanan bütün günlük aktivitelerine adapte olur.

Başrolde Martin Lawrence'ın oynadığı "Vay Anam Vay"da (Big Momma's House) Nia Long, Paul Giametti ve Terrence Howard da rol alıyor. Martin Lawrence, ilk çıkışını televizyonda yapan ve son birkaç yıldır sinema alanında da adını duyurmaya başlayan bir oluncu. Lawrence'ı geçen sezon "Blue Streak" ve Eddie Murphy ile birlikte oynadığı "Müebbet Kuşları / Life"da izlemiştik. Senaryosu Darryl Quarles tarafından yazılan filmin yönetmeni ise Raja Gosnell.

Filmin yolculuğu yapımcı David T. Friendly'nin ofisinde başlar. Quarles kısaca fikrini anlatınca, Friendly'nin çok hoşuna gider ve "Biz bunu satın alıyoruz, sen de yazıyorsun," der. Filmin kemiğini oluşturan fikir, başroldeki aktörün üç farklı kişiyi canlandırmasıydı -akıllı bir FBI ajanı, güneyli bir nine ve Asyalı yaşlı bir adam. Böyle bir rolü kotarabilecek bir aktörün eşsiz oyunculuk yeteneklerinin yanısıra, değişik fiziksel özelliklere ve komedi konusunda özel bir kabiliyete sahip olması da gerekiyordu.

Akıllarında Martin Lawrence olmasına rağmen, senaryo yazımında bu gözönünde bulundurulmamış. "Biz bu rol için Martin'le ilgileniyorduk. Buna rağmen belirli bir oyuncu için bir senaryo yazma yanlışını yapmadık. Öncelikle, inandırıcı bir karaktere sahip eğlenceli bir hikaye yaratmaya çalıştık," diyor Friendly. Senaryo hazır olur olmaz Lawrence'a bir kopya gönderilmiş, o da hemen kabul etmiş. Canlandıracağı karakterlerle yakınlık kurmakta zorluk çekmeyen Lawrence, "Malcolm'u ve Koca Ana'yı anlıyordum," diye açıklıyor. "Filmi oluşturan birkaç karakter olması çok güzel. Ayrıca gerçekten canlandırılmaya değecek karakterler olduklarını düşünüyorum."

Lawrence'la anlaşır anlaşmaz bir yönetmen aramaya başlayan Friendly'nin aklına ilk gelen "Evde Tek Başına 3"ün ve "Never Been Kissed"in yönetmeni Raja Gosnell olur. "Her

zaman Raja ile çalışmayı istemiştim," diyor Friendly. "Bu tür bir çalışmanın altından kalkabilecek çok az komedi yönetmeni var. Raja da benim listemin başındaydı. Bir kurgucu olarak altyapısı ve komedi konusundaki birikimi çok değerli ve önemli." Martin Lawrence da Gosnell'in dizginleri eline almasından çok memnun. "Kurgucu ve yönetmen olarak daha önceki çalışmalarından, çok iyi bir zamanlamaya sahip olduğunu biliyordum. Ve de iyi bir komedinin, iyi zamanlamaya ve kurguya ihtiyacı vardır."

Komedi, aksiyon, romantizm

Gosnell "Vay Anam Vay"daki mizah, aksiyon ve romantizm karışımından çok hoşlanmış. "Senaryo harika karakterlere ve ilginç bir hikayeye sahipti. Öykünün olanaklarını farketmiştim. Aynı anda gelişen birçok olay olduğundan, hepsini bir arada yürütmeyi becerebilmeliydim," diyor. Başarılı bir montajcı olmanın Gosnell'e sağladığı ayrıcalıklar, film çekme tarzına da yansıyor. "Bir kurgucu olarak, montaj sırasında seçim şansımın olmasını isterim. Bu yüzden aynı sahnenin değişik açılardan çekimini yaparım. Alternatif sonlar çekerim. Setteki düsturum, 'Mükemmel, hadi bir tane daha çekelim'di. Teknik bilgiye sahip olduğum için, diğer yönetmenleri tasalandıracak şeyler benim için sorun olmadı."

Gosnell ve Friendly hikayenin komedi, aksiyon ve romantizm unsurlarını biraraya getirdikçe, diğer roller için oyuncu arayışı devam etmiş. Koca Ana'nın torununu canlandırmak üzere Nia Long seçilmiş. "Nia, içinde hem tatlılık hem de acılık barındırıyor -ki Sherry için aradığımız tam da buydu," diyor Gosnell. "Kendisi ve çocuğu için korku duyduğu dramatik dakikalar yaşıyor. Aynı zamanda Martin'le büyük komedi sahnelerinde rol alıyor." Long, Lawrence ile Malcolm olarak kurduğu ilişkiden de, Koca Ana olarak kurduğu ilişkiden de çok keyif almış. "Garip gelebilir ama Martin'le gerçekten de birbirinden ayrı iki iş ilişkim vardı. Malcolm olduğunda daha çok şakalaşıyor, iyi vakit geçiriyorduk, ortam daha rahat oluyordu. Koca Ana olduğunda ise sanki bu yaşlı kadına saygı göstermem gerekiyormuş gibi hissettiğim için herşey daha sessiz ve sakin oluyordu," diyor Nia. Malcolm'un FBI partneri John'u canlandıran Paul Giamatti, Long ile aynı fikirde. "Martin'e Koca Ana makyajı yapıldığında biraz garip oluyordu. Başka bir aktörün karşısındaymışım gibi yani... Onun Martin olduğunu kendime sürekli hatırlatmam gerekiyordu."

Giamatti'nin komedi yetenekleri film için çok önemliydi. "Martin'in inanılmaz gücünün gölgesinde kalmayacak bir komedi unsurunu filme taşıyabilecek birini istiyorduk," diye açıklıyor yapımcı Rodney Liber. Friendly ekliyor, "Paul ve Martin arasında müthiş bir uyum vardı. Çok iyi geçiniyorlardı. Ortak kimyaları, Martin'in sınırlarını iyice genişletmesine olanak sağladı."

Diğer önemli rollerde Sherry'nin bir suçlu olan eski erkek arkadaşında Terrence Howard ve oğlu Trent'te Jascha Washington var. Ella Mitchell, gerçek Koca Ana'yı canlandırıyor. Filme adını veren karakter sadece filmin başında ve sonuna doğru görünse de, hikaye için önemli bir kişi. "Onu klişeleştirip, çok sevilecek bir karakter yaratmak istemedik," diyor Friendly. "Pek iyi niyetli biri olduğunu söyleyemeyiz. Bir sahnede komşunun köpeğini çitlerin üzerinden atıyor. Ancak, filmin sonuna doğru, kocaman bir kalbi ve Malcolm üzerinde büyük etkisi olduğunu görüyorsunuz."

Yapımcılar, makyajın nereye kadar uzanması gerektiğini biliyorlardı. David Friendly, "Gidip, Martin Lawrence'ı kadronuza aldığınız zaman, seyirciye Lawrence'ı sunduğunuzdan emin olmalısınız," diyor. "Bu yüzden makyaj inandırıcı olmalıydı. Yani, filmdeki insanlar onun Koca Ana olduğuna inanmalı, seyirci de Martin Lawrence olduğunu bilmeliydi. Ne de olsa, yıldız o. Makyajla birlikte, Martin'in komedi dehasının ortaya çıktığından emin olmak istedik."

Koca Ana'yı yaratmak için, yapımcılar Oscar ödüllü makyaj ustası Greg Cannom'dan yardım istediler. "Greg, protez bir deha ve özel makyaj alanındaki devlerden biri," diyor Gosnell. Cannom ve ekibi, Martin Lawrence ve Ella Mitchell'in yüzlerini birbirine uydurabilmek için bayağı uğraşmış. Sonunda ortaya çıkan, ikisinin görünümlerinin bir karışımı olmuş. Aralarındaki benzerlikleri güçlendirmek ve Lawrence için yaratılan Koca Ana karakterine daha çok benzemek için

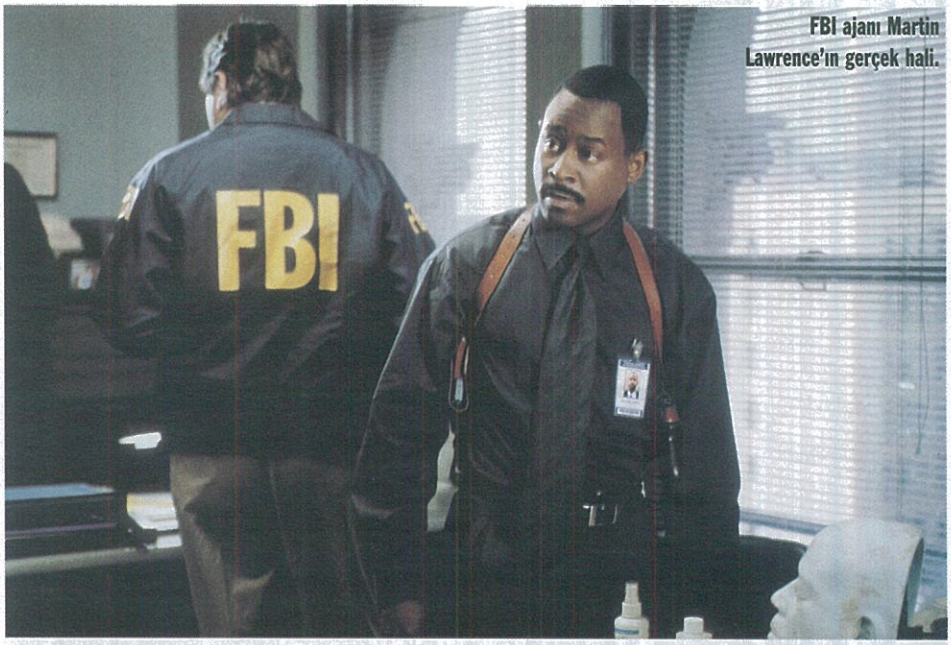

FBI ajanı Martin Lawrence'ın gerçek hali.

Koca Ana'nın evinde geçen günler pek de kolay değildir.

"Filmin kemiğini oluşturan fikir, başroldeki aktörün üç farklı kişiyi canlandırmasıydı."

Malcolm'in iş ortağı John rolünde Paul Giamatti'yi izleyeceğiz.

Nia Long (solda) Koca Ana'nın torununu oynuyor.

"Koca Ana olduğunda sanki bu yaşlı kadına saygı göstermem gerekiyormuş gibi hissediyordum."

Mitchell bir protez takmış. "Benden biraz ona verdiler, ondan biraz alıp da bana!"

Klimalı kostüm

Çekimlerin başında Lawrence'ı Koca Ana'ya döndürmek altı saat alıyormuş. Sonraları alışkanlık kazanan ekip bunu iki saate indirmeyi başarmış. Lawrence'ın geçtiği aşamaları şöyle anlatıyorlar: Öncelikle yüzü temizlenir. Sonra tüm suratına kapatıcı sürülür. Malcolm karakteri bıyıklı olduğu için, bıyık kesilmez ve mümkün olduğunca gizlenir. Sonra bir çene, üst dudak ve silikondan yan parçalar yapıştırılır. Tüm kenarlar yokedilip, ciltle bütünlüğü sağlanır. Bir maskeyle yüz boyanır. Son olarak ruj sürülür ve göz makyajı yapılır.

Cannon ve ekibi, daha hafif, çalışılması daha kolay olan ve en az 18 saat boyunca kullanılabilen yeni bir tür silikon protez keşfetmişler. Bu, daha önce kullanılan ve en fazla 6 saat dayanan jelatin ve köpüğe göre çok büyük bir gelişmeydi. Tüm protezler elde yapılıyordu. "Herkes, makyaj için rahat kullanılan bir silikon üretmeye çalışıyor. Biz "Bicentennial Man"de kendimiz bir tür geliştirmiştik. Daha önce yapılan silikon makyajların sorunu hemen erimesiydi. Bu nedenle, film çekmenin şartlarına uygun, silikon temelli farklı bir tür makyaj geliştirmek zorundaydık. Wes Wofford ve ben, bu tür yeni bir silikon keşfettik" diyor Cannom.

Koca Ana'nın yüzü yaratıldıktan sonra sıra gövdesine gelmiş. Lawrence'ı doğru ölçülerine ulaştırabilmek için (160 kilo) özel bir kostüm yapılmış. Aynı makyaj gibi, şişman kostümünü mükemmele ulaştırmak da aylar almış. "Göğüsleri bazen çok büyük, bazen çok küçük oluyordu. Herşeyin orantısını tutturmak gerçekten zordu," diyor Cannom.

Lawrence'ın 14 saat boyunca rahatça giyebilmesi için hafif bir kostüm hazırlanmış. Diğer nokta, özellikle fiziksel sahneler için, Lawrence'ın kostümün içinde serin kalmasını sağlamakmış. Koca Ana'nın güçlü oyuncular karşısında oldukça zorlu bir basketbol maçı yaptığı sahnede bunun önemi iyice belirginleşiyor. Hatta, kostüm için, bir serinletme sistemi bile tasarlanmış. Ralli pilotları için tasarlanmış olan "serin kostüm", içinden soğuk su geçen damarlardan oluşuyor.

Lawrence çoğunlukla Koca Ana olarak görünse de, filmin açılış sahnesinde oldukça değişik bir makyajla, yaşlı Asyalı bir adam olarak karşımıza çıkıyor ve yasadışı bir köpek dövüşünü basıyor. "Filmi bir patlamayla açmak ve Martin'in karakterinin renkli dünyasına bir giriş yapmak istedik," diyor David Friendly. "Bu sahne ve Martin'in kılık değiştirmiş olması, seyirciye onun kimliği hakkında fikir verecek, akıllı ve sert olduğunu ve kötü adamları alt etmek için herşeyi yapmaya hazır olduğunu onlara gösterecektir."

Koca Ana olmak yarıyor

Asyalı adam makyajının yapılması ve protezin takılması, Koca Ana'nın makyajından bile uzun sürüyormuş. "Protezler çok ince parçalardan oluştuğu için -yanak parçaları, burun, çene, üst dudak, alın ve kel başlık- yaşlı adam makyajı çok daha ayrıntılı ve özenli bir çalışma gerektiriyordu. Koca Ana makyajında olduğu gibi Martin'e benzeme zorunluluğu olmadığı için de tasarlamak çok keyifliydi," diyor Cannom. Lawrence da Asyalı adam kılığını çok zor olsa da eğlenceli buluyor. "Daha önce hiç böyle bir rol almamıştım. Fakat bir kere bu protezlere ve makyajlara bulaştınız mı, gerisi geliyor, kendinizi o karakterin boyunduruğunda buluyorsunuz..."

Filme adını veren (Big Momma's House / Koca Ana'nın Evi) yapının yaratıcısı ise Craig Sterns. "Eve bir kişilik ve ruh vermek istedik," diyor Friendly. "Bahçedeki birikmiş yapraklar, eğrilmiş kepenkler ve diğer aksaklıklar, eve bir yaşanmışlık duygusu veriyor. Bence ev çok gerçekçi oldu. Sıcaklık, sevgi ve tarih dolu. Koca Ana'yı, Koca Ana yapan şeyleri orada buluyorsunuz," diye ekliyor.

Dört araştırmacı Gosnell'in istediği sıcak bir mahallle ortamındaki güney evini bulmak için uğraşmışlar. Uzun aramalardan sonra bulunan mükemmel evin ikizi Universal Studios'da inşa edilmiş. Evin yaydığı sıcaklık duygusunun filmin karakterleri üzerinde etkisi oluyor. "Filmin başında, Malcolm büyük ekran bir televizyondan ve içi takım elbise dolu bir gardrobdan başka pek bir şeye sahip olmayan yalnız bir bekar. Sonlara doğru, Koca Ana olmanın ve onun evinde kalmanın kendisine kazandırdığı değerlere sahip oluyor. Daha iyi bir insan oluyor diyebiliriz..." diyor Friendly. Zaten "Vay Anam Vay"a kalbini veren de bu duygusal değişim. ■

OLİMPOS

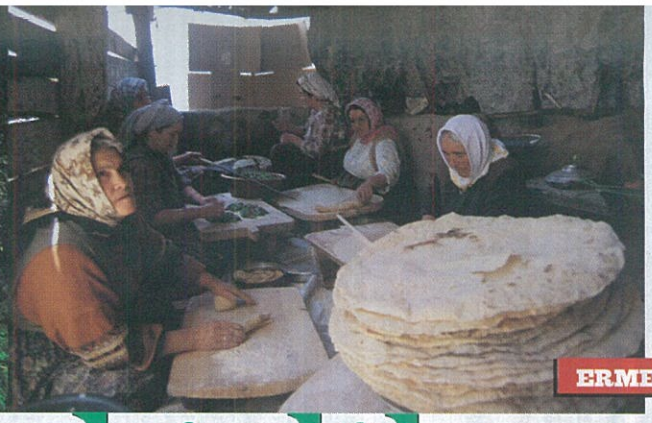

ERMENEK

GEZİ'yle birlikte bir yaz sonu rüyası

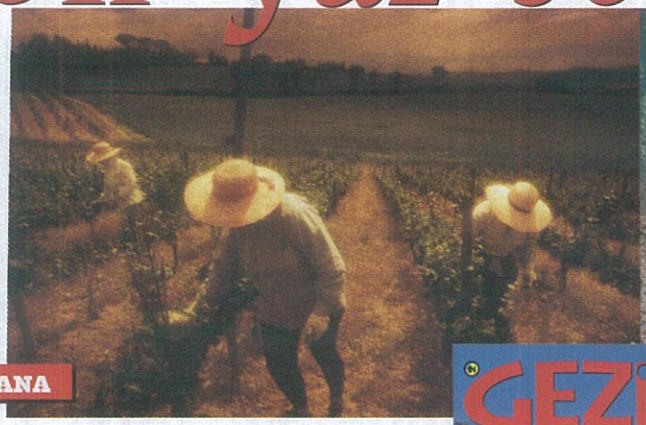

TOSKANA

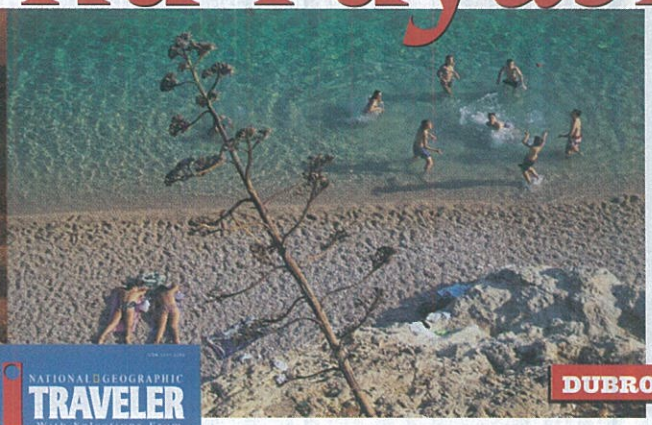

DUBROVNİK

Türkiye'nin en iyi seyahat dergisi

Efes'in gölgesinde yaşayan kent SELÇUK... İtalya'nın şarap diyarı **TOSKANA... Tanrıların dağı, aylakların sığınağı OLİMPOS...** Küllerinden doğan şehir **DUBROVNİK... Toroslar'ın beşiğinde ERMENEK... İzmir'den Çeşme'ye** sarı tabelalar rehberi... **Bursa Hüsnü Züber Evi Yaşayan Müze... Leipzig'de** Bach Festivali... **En iyi sörf plajları... Uçak biletini** okuma dersleri... **Tokyo'nun aşk otelleri...** Bedeni **seyahate hazırlamanın** yolları... **Trekking botları...**

Barney (Stephen Baldwin) ve Betty Moloztaş (Jane Krakowski), Fred (Mark Addy) ve Wilma Çakmaktaş (Kristen Johnson).

Kocaman bir komedi

Birçok kuşağın çocukluk yıllarından çok iyi tanıdığı "Taş Devri" (Flintstones) adlı animasyon televizyon dizisinin ikinci sinema filmi **"ÇAKMAKTAŞLAR TAŞ VEGAS'TA"** (The Flintstones in Viva Rock Vegas) bu ay gösterimde. Filmin özellikle dekorunu, kostümünü ve makyajını yapanların işi ilginçti: Hiç varolmamış bir dönemi "araştırmak" zorundaydılar...

Çakmaktaşlar yeni bir macerayla aramızdalar. Yönetmen yine Brian Levant fakat bu kez hikaye daha da eskilere gidiyor. Kayaların diğer tarafından gelen delikanlı Fred Çakmaktaş, genç ve güzel Wilma Slaghoople'ı tavlamaya çalışıyor. Fred, en iyi arkadaşı Barney, Barney'nin gelecekte nişanlısı olacak Betty ve Wilma romantik bir haftasonu geçirmek üzere kıtanın en çılgın "rock" şehri, Rock Vegas'a gidiyorlar.

Fred Çakmaktaş'ı "The Full Monty / Anadan Doğma"dan hatırladığımız Mark Addy, arkadaşı Barney'yi ise Stephen Baldwin canlandırıyor. Wilma rolünde Emmy ödüllü Kristen Johnson'ı ("3rd Rock From The Sun"), Betty O'Shale olarak da Jane Krakowski'yi ("Ally McBeal") seyredeceğiz. Filmin çekimleri Nisan 1999'da başlamış. Yönetmenin ve sanat yönetmenlerinin uzun ve oldukça detaylı çalışmaları sonucunda tarih öncesi dönemin dekorları hazırlanmış. Yardımcı yapımcı Bart Brown, "Tüm yapım sorumluları, sanat yönetmenleri, kostümcüler belki de hiç varolmamış bir dönemi araştırıyorduk," diyor. Orijinal dekoru yenileyebilmek için yönetmen Levant ilk filmin yapım sorumlularından birkaçıyla beraber çalışmış. Film için 200'den fazla görsel efekt çekimi yapılmış.

Filmin tüm çekimleri Los Angeles'da gerçekleştirilmiş. Chatsworth, Malibu, Simi Valley taş devri mekanları haline getirilip, bir karnaval yeri, Wilma'nın çocuken yaşadığı ev, Fred ve Barney'nin parkı inşa edilmiş. İlk filmden kullanılan tek set ise Wilma ve Fred'in rüya evleri olan Vasquez Rocks.

Las Vegas'a karşı Taş Vegas

" 'Çakmaktaşlar Taş Vegas'ta'yı çekerken, Çakmaktaşların kemik, taş ve lavdan oluşan

dünyalarının sınırlarını genişletmek istedik. Yeni öğeler ortaya koyarak çeşitliliği sağlamaya çalıştık. Yansıtıcı yüzeyler, billur oluşumlar, kocaman istridye kabukları ve balıklar kullandık" diyor Levant. "Benim için en eğlenceli şeylerden biri herşeyi taş devrine göre düşünüp, yeniden yaratmaktı. 40.000 metrekarelik bir imalathanede yüzlerce kişi kalıp yapıyor, bardaklar, tabaklar, kıyafetler üretiyordu. Tarih öncesi güneşin altında hayal edebileceğiniz herşeyi..." diye ekliyor gülümseyerek.
Yapım tasarımcısı Burian-Mohr yönetimindeki ekip setler için 400'den fazla çizim yapmış. Ekibin çalıştığı binanın duvarları renk örnekleri yerine taş, bitki, doğal oluşum resimleriyle doluymuş. Burian-Mohr'un dediği gibi, "Herşeyin en iyisi doğada aslında..."
"Brian'la çalışmak çok keyifli çünkü setlere, dekorlara bayılıyor. Herşeyi filme çekmek istiyor. Biliyoruz ki biz eğer birşeyi yapabilirsek, o çekecek. Tüm taslaklarda ortak bir özellik vardı. Herşey esas büyüklüğüne göre devasa, çok ağır, biçimsiz ve kabaydı. Ayrıca Brian herşeyin bir şaka içermesini, komik olmasını istiyordu" diye ekliyor. Taş Vegas için tasarım ekibi birçok proje ortaya koymuş. Fakat Levant'ın istediği, Taş Vegas'ı gerçek Las Vegas'dan tamamıyla ayıracak birşeylerdi. "Bu defa farklı materyaller kullandık - yarı şeffaf kristal yapabilmek için cam elyafı ve eşyaları kaplamak için 200 kilodan fazla sim" diyor Burian-Mohr.
"1960'ların Vegas'ına Dunes Hotel dahil olmak üzere riayet edildi. Tardust'ı Ceasar's Palace'a göre şekillendirdik mesela, özellikle de girişi. Fakat herşey kristalli ve parlaktı, duvarlar da turkuaz ve amber renkli."
Prodüksiyonun en büyük zorluklarından biri setin devasalığı olmuş. Sadece Frank Stonenatra, Mick Jagged ve diğer ünlülerin yer aldığı sahnenin aydınlatması için 1.5 milyon wattlık ışık kullanılmış.
Kocaman bir oyun makinası olarak tasarlanan kumarhanenin hemen bitişiğindeki Cavern Club, yapay ışıklandırmalı, karanlık, parlak duvarlarıyla Carlsbad Caverns'ı andırıyor. Jungle Room renkli bambu kamışları ve kocaman ağaçlarla dolu. Ve Taş Vegas suitinde sedef kabuktan jakuzi de eksik değil. Taş Vegas, Jungle Room ve kumarhane setlerinin büyüklüğünden dolayı çok sofistike bir ışıklandırma gerekiyordu. Renk, yön ve ışıkların şekilerini otomatik olarak değiştirebilen Design Lighting Group bu konuda yardımcı oldu.

Yirmi yedi binden fazla eşya

Paramount çiftliğinin yeşil, verimli tepelerinde kurulu Slaghoople malikanesi

Mağara devrinde yaşasak da Amerikan kültürü duruma hakim...

Banliyödeki evlerinden çıkıp gelen muhteşem dörtlü Taş Vegas'ta çok eğleniyor.

"Çakmaktaşların kemik, taş ve lavdan oluşan dünyalarının sınırlarını genişletmek istedik."

neo-klasik tarzda tasarlanmış ve dinozor kemiklerinden yapılma ionik kolonlarla süslenmiş. Büyük büyük çiçekler ve yapraklarla dolu bahçelerin çevrelediği etkileyici malikanede, bu hayat tarzını sürdüren kişilerin soğuk ruhunu yansıtmak için lavanta, mavi gibi soğuk renkler kullanılmış. Slaghooplelar'ın yemek odası, Hearst Castle ve Julia Morgan'ın mimarisi göz önünde bulundurularak tasarlanmış. Odanın köşesinde 28 kişinin oturabileceği uzun bir masa duruyor. Koca bir kütük olarak geliştirilen masa Dino'nun, Albay Slaghoople'ın doğumgünü partisine davetsiz misafir olarak gelip, giriş yaptığı yer olur. Bu sahne, set dekoratörü Jan Pascale, özel efektler sorumlusu Brad Dalton, Henson kukla yaratıcıları ve görsel efektler takımının tüm maharetlerini gösterdikleri, oldukça zorlayıcı bir sahnedir.
Görsel efektler süpervizörü Douglas Smith, "Benim görevim problem çözme kapasitemi göstermek. Yönetmenin istediği çekimler nasıl yaratıcı bir şekilde, mümkün olduğunca az para harcayarak ve en kısa zamanda halledilebilir, bunu gerçekleştirmeye çalışıyorum," diyor.

Sage Park'daki karnaval başta inşa edilmesi kolay setlerden biri olarak görünüyordu. "Gerçek bir dönmedolap alıp kayadan yapılmış gibi görünmesi için

Taş Vegas'ta evlilik bir başkadır.

"Filmin enerjisi ilkinden çok farklı olduğu için Wilma ve Betty'nin daha genç ve hareketli olmalarını istedim."

Baldwin kardeşlerin en komiği olan Stephen yine güldürecek.

onu köpükle kaplarız diye düşünüyorduk. Ancak, bir günde kurulup ertesi gün başka şehire taşınan dönmedolapların tersine, herşeye çizimlerden başlamamız gerekti. Kurmamız iki hafta sürdü," diyor Burian-Mohr gülerek.

Tabii ki çekimler ünlü Çakmaktaş arabaları olmadan tamam sayılmazdı. Yeni modellerin içinde Cadirock, Maserocki, Bug, Treebird ve Masterdodge Ram kamyonu bulunuyor. Tüm arabalar standard olarak ayak gücüyle çalışıyor. Ayrıca eski favori modellerden Fred's Flintmobile ve Pearl's Shelby de filmde yer alıyor.

Dekor şefi Russell Bobbitt ve ekibi, set dekorasyonunda kullanılanlar dışında 27000'den fazla eşya ürettiler. En sevilenler arasında avokado büyüklüğünde zeytinlerle süslü kaya kristalinden martini bardakları, taşdevri yemek takımları, Perrier Jurassic Şampanyası ve Saegrock's Seven Shell viski yer alıyor. Kostüm sorumlusu Robert Turturice için film, hayatta insanın eline bir kere geçecek bir fırsat. Çünkü yaklaşık 800 kostüm tasarlayıp, 3000'den fazla ekstrayı giydirmiş. "Sanırım çarpıcı, dikkat çeken giysiler istiyorlardı ve de risk almaktan korkmayıp, uçlara gidebilen birini. Yani, milattan öncesinin modası neydi acaba, nasıl bilebiliriz? Ayrıca o zaman da mutlaka kıyafetlerde sınıf farkı yaşanıyordu," diyor Turtirice. "Karakterlerin görselliğini yakalamak için birçok şeyden faydalandık. Tüm mücevherler elde yapıldı, bunları yapabilmek için yeni metodlar geliştirmek zorunda kaldık. Bütün kostümler de elde dikildi." Özel olarak tasarlanmış kaya kristaliyle süslenmiş 700'den fazla kostüm dikildi. "İşte size sosyetik bir kostümcü. Ama yine de çimden tünikler yapmaktan çok zevk alıyor! Ayrıca Çakmaktaşlar'ın gardrobunu oluştururken, süet ve deriyi kullanmanın yeni yollarını keşfetti" diyor Levant. "Brian ve ben haftada bir kez buluşuyorduk. Hiçbir yönetmenle olan randevuma bu kadar şevkle gittiğimi hatırlamıyorum. Brian çok görsel bir insan. Filmin enerjisi ilkinden çok farklı olduğu için Wilma ve Betty'nin daha genç ve hareketli olmalarını istedim. Brian, Fred, Barney, Wilma ve Betty'yi daha genç ve komik yapmak için yeniden tasarlamama izin verdi. Biraz daha manyak ve gelişigüzel yaşayan tipler yarattım. Jane oyuncak bebeğe benziyor, Kristen ise eteğiyle daha çok klasik bir prensesi andırıyor." Ancak bu kıyafetler pek rahat değildi. Süet ve deriden yapılmış ağır kostümlerdi. Fakat bayanlar beğeniyorlar. "Bana inecik bir bel verdiği için Robert'a teşekkür etmeliyim" diyor Jane. "Kadın vücudunu mümkün olan en güzel şekilde gösterecek giysiler tasarlıyor," diye ekliyor Johnston. Collins de Turturice'nin katkısından memnun. "Kostümleri bu denli akıllıca tasarlayan Robert'ın, Pearl'ü ne şekilde canlandırmamı istediklerini anlamamda büyük katkısı olduğunu düşünüyorum," diyor. Bir gün sette, 40 derece sıcağın altında, o meşhur orkide elbisesinin içinde, "O bir dahi. Onun için kalın, ince, her tür derinin altında işkence çekebilirim!" demiş. Turturice'in yüzünde bir gülümsemeyle dediği gibi, "Sadece bir kural var. Ayakkabı, pantalon ya da gömlek kolu yok."

Protez kafalar, mor lensler

Makyaj departmanının başında bulunan ve "Schindler'in Listesi" ve "Hook" ile Oscar'a aday olan Christina Smith, saç departmanının başındaki Barbara Lorenz ve onun stilistlerden oluşan ekibi günlük olarak çalışıyorlardı. Her oyuncuya önce bütün bir vücut makyajı yapılıyor, daha sonra yüze ve saça geçiliyordu. Çekimler sırasında 700'den fazla peruk kullanıldı. "Bram Stoker's Dracula" ile Oscar kazanan makyaj ustası Matthew W. Mungle, Mick Jagged ve The Great Gazoo için özel protezler yarattı. Seyircinin ilk filmde favorisi olan kuklaları yaratmak amacıyla ödüllü Jim Henson Creature Shop da işbaşı yaptı. "Bu tarih öncesi hayvanları alıp, onlara insan davranışları üzerine alaycı yorumlar yaptırmak, tarih öncesi bir hayvan olmanın zorlukları üzerine konuşturmak çok keyifli," diyor Cohen. "Oyuncular onlarla çalışmayı çok seviyor. Komik ve güzeller. Bir sürü yüz ifadeleri var. Hayvanların tasarımı gerçekten çok başarılı ve sıradışı."

Filmdeki en büyük yenilik küçük köpek Dino. Rock Vegas çıkışını yapan ahtapot ise hem masör hem de krupiyer. The Great Gazoo görsel efektler ekibi Rhythm and Hues'un ve Cummings'in büyülü çabaları sonunda ortaya çıkmış. Smith, "Gazoo iki boyutlu çekim dediğimiz yöntemle ortaya çıktı" diye açıklıyor. Cummings anlatıyor, "Sabah 4'te gelip, kocaman protez bir kafa taktırmak ve mor lensler takmak zorundaydım!" Çekimler boyunca, tüm üniteler arasında müthiş bir uyum ve işbirliği varmış. Görüntü yönetmeni Jamie Anderson'ın filmle ilgili en çok hoşuna giden Brian'la çalışmak olmuş. "Brian sürekli eğleniyor, yerinde duramıyor, oyunlar oynuyor. Film kocaman bir komedi, bir fantezi dünyası. İnsan her gün önemli bir çizgi filmi gerçek hayata geçirme şansını yakalamıyor..." ■

Sofra

Bu yemeklerin ve daha fazlasının tarifleri Sofra'da...

Sofra'dan her okuruna...

fasa Kumaş-Deo

Eylül sayısı bayilerde... Almayı unutmayın!

1 NUMARA HEARST

bir Hollywood
deneyimine sahip.

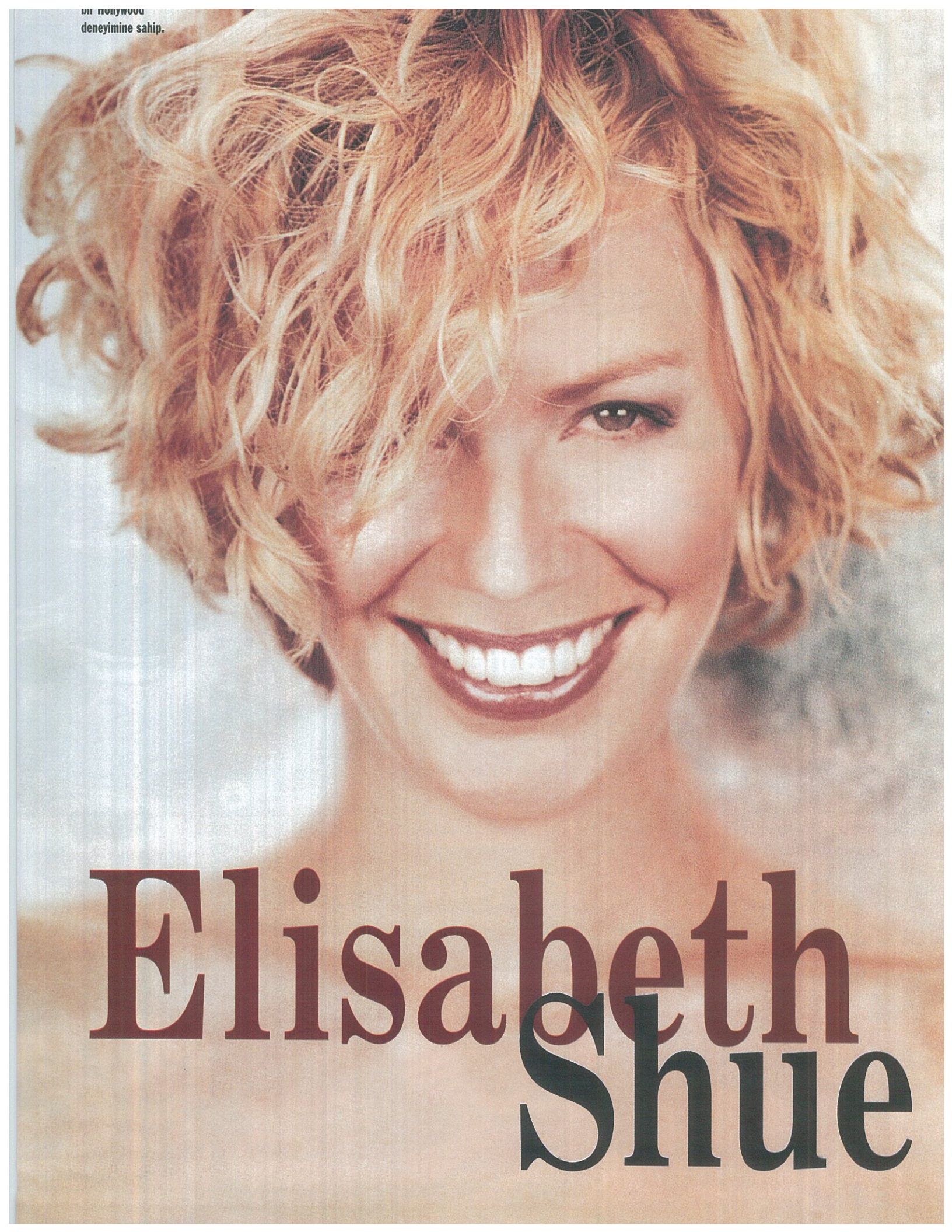

Elisabeth Shue

"ARTIK BÜYÜK BEKLENTİLERİM YOK"

En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu dalında Oscar'a aday olduğu "Leaving Las Vegas" ile herkesin tanıdığı bir yıldız olmuştu... Ama Shue bu filmden sonra bir türlü dişine göre bir rol bulamadı ve başarısız seçimlerinin cezasını çekti. Şu sıralarda, daha önce yarıda bırakmış olduğu eğitimini Harvard Üniversitesi'nde tamamlamaya çalışan 36 yaşındaki aktrisi bu ay "Hollow Man"de (Görünmez Tehlike) seyredeceğiz.

Elisabeth Shue'nun kariyerini "Leaving Las Vegas" öncesi ve "Leaving Las Vegas" sonrası olarak ikiye ayırabiliriz. Üç erkek kardeşiyle birlikte New Jersey'de büyüyen Elisabeth, avukat bir babayla banka yöneticisi bir annenin kızı. Annesiyle babası o dokuz yaşındayken boşanmışlar. Düzgün hatları, temiz yüzü sayesinde Burger King reklamlarında bir rol kaptıktan sonra "The Karate Kid" ve "Adventures in Babysitting" filmlerindeki sevimli yeniyetme rolleriyle başladı sinemaya Shue. "Kokteyl", "Back to The Future II/Geleceğe Yolculuk" ve "Back to The Future III" gibi yetişkin filmlerine geçiş yaptığında da iyi huylu, hassas kızı oynamaya devam etti. Hırslı bir aktrisi canlandırdığı "Soapdish"teki rolü biraz daha sıradışıydı ama "The Marrying Man" ve "Heart and Souls"da yeniden suya sabuna dokunmayan iyi kız rollerine dönüş yaptı. Dolayısıyla da 1995'te onu Nicolas Cage'in karşısında duygusal açıdan tükenmiş bir fahişe rolünde görmek hepimizi şaşırttı. "Leaving Las Vegas"taki (Elveda Las Vegas) performansı Oscar'ı Susan Sarandon'a kaptırmayacak kadar mükemmel bulunmadı belki ama artık herkes Elisabeth Shue'yu en seçkin Hollywood prodüksiyonlarında görmeyi bekliyordu. Ne var ki, Shue "The Trigger Effect", "Palmetto", "Cousin Bette" ve "Molly" gibi ortalama filmlerin haricinde bir tek Woody Allen'ın filmi "Deconstructing Harry / Yaramaz Harry"de ve bir de televizyon dizisi "The Saint"in (Aziz) Phillip Noyce yönetmenliğinde çekilen büyük bütçeli beyazperde versiyonunda rol aldı. Üstelik "The Saint" de beklenen başarıyı gösteremedi ve umutlar yine başka bahara kaldı.

"Total Recall" ve "Basic Instinct/Temel İçgüdü" gibi hit filmlerin yönetmeni Paul Verhoeven yönetmenliğinde özel efektlerle desteklenip güncelleştirilmiş, büyük bütçeli bir "The Invisible Man" uyarlaması olan "Hollow Man"de başrolü Kevin Bacon'la paylaşan Shue, bu ay gösterime girecek filmle uzun süredir beklediği çıkışı yapabilir.

Bu aralar Harvard Üniversitesi'ndeki final sınavlarına hazırlanan oyuncu yaklaşık 19 yıl önce Wellesly College'ta başlayıp Harvard'da devam ettiği uluslararası ilişkiler ve politika eğitimini tamamlamak üzere yeniden üniversiteye dönmüş. Görünüm itibarıyla diğer üniversite öğrencilerinden pek farkı yok belki ama çoğundan farklı olarak Shue 36 yaşında, tanıtımını yapması gereken büyük bir yaz filmi, evde onu bekleyen iki buçuk yaşında bir oğlu ve bir kocası var. Tabii, bir de 20 yıllık bir Hollywood deneyimi...

Harvard'daki eğitiminizi bitirmeye karar vermenizin nedeni neydi?

Beynim çölleşmeye başlamıştı. Hollywood'da zihninizi meşgul eden bir rol aldıysanız şanslısınız demektir ama bu pek sık olmaz. Kendim için daha fazla şey yapmam gerektiğini hissettim. Dünya ile daha sıkı bağlar kurmak istedim, böylece geri çekilmek istediğimde yapacağım başka bir iş olabilirdi hem.

Ne yapmak istersiniz?

Bir şekilde genç insanlarla birarada olmak isterim çünkü gençlik yaşamınızda en hassas olduğunuz dönemdir. Bir gün öğretmen olmayı hayal ediyorum.

Öğretmen olmak için oyunculuğu bırakacak mısınız?

Belli bir yaştan sonra beni heyecanlandıracak rolleri alamadığımda, estetik ameliyat geçirmek zorunda kaldığım noktada meslek yaşamımın sona ereceğini düşünmek istemiyorum.

Yaşlanan birçok oyuncu yapımcılığa ya da yönetmenliğe soyunuyor.

Benim ilgimi çeken belgeseller. Beni Harvard'a dönmeye teşvik edenlerden biri de eşimin, ilk kez öğretmenlik yapan insanlar üzerine bir belgesel çekmeye karar vermesiydi. Bunu para için yapmıyordu. Mutlu olduğun işi yapmak her zaman daha iyidir. Bu işi yapmanın onu insan olarak nasıl zenginleştirdiğini gördüm ve bu da kendi hayatım hakkında düşünmeme neden oldu.

Kampüste insanlar sizi tanıyor mu?

Bilmiyorum. Daha gençken dikkat ettiğim bir şeydi bu. Şimdi kimsenin kim olduğumu bilmediğini farzederek dolaşıyorum okulda. Julia Roberts gibi biriyseniz öyle bir çoşku yaratabilirsiniz belki ama ben öyle bir etki yaratmıyorum.

Harvard'ı bitirmek üzeresiniz ve bu arada yeni filminiz "Hollow Man" de gösterime giriyor. Bu filmde neden rol aldınız?

Önceleri filmin türü konusunda bazı şüphelerim vardı. "Molly" ya da "Leaving Las Vegas"taki gibi roller bulmakta zorlanıyordum. Ben de "Hollow Man / Görünmeyen Tehlike" gibi bir film yapmaya karar verdim. Daha önce hiç fiziksel bir kahramanlık gösteren bir kadını oynamamıştım.

Görünmez bir karakterin karşısında rol yapmak nasıl bir şeydi?

Boşluğa karşı oynamak zorunda olduğunuz özel efekt filmlerindeki gibi değildi. Kevin her sahnede yerindeydi ve ben de tam gözlerinin içine bakabiliyordum. Post prodüksiyonda Kevin pekçok sahneden çıkarıldı ama çekim sırasında hep yerindeydi çünkü çoğunlukla bedenine bağlı bir şeyler oluyordu.

Film boyunca bir kayboluyor bir görünüyor mu?

Görünür olduktan sonra öyle kalıyor ama onu geri getirmeye çalıştığımız bir sahnede bir kere gidip geliyor. Sonra bir de sonlara doğru ben onu yakıyorum, bu kimyasal bir reaksiyon yaratıyor ve ondan sonra filmin geri kalanında görünür oluyor.

Görünmez olduğu zamanlarda Bacon sizi takip ediyor, bu korkutucu muydu?

İlişkimizin cinsel bir yönü de var. Eskiden ilişkimiz olmuş ama artık ben bir meslektaşımla beraberim. O bunu bilmiyor, sonradan anlıyor.

Görünmez adamken onunla sevişiyor musunuz?

Yakınlaştığımız anlar var ama sevişmiyoruz.

Sizce bu film bir korku filmi mi?

hiçbir zaman mükemmel bir kariyeri olmadığını düşünüyor.

Kendimi çok şanslı hissediyorum çünkü şu anda dünyamızda olup bitenlerle ilgili şeyler öğreniyorum. Bir tanesi globalleşmenin muhtemel tehlikeleri."

Korkunç yerleri var ve kesinlikle çok kan akıyor.

Çocukken sizi en çok korkutan film hangisiydi?
"Jaws"tı çünkü gerçek olduğunu düşünmüştüm. Bir de "The Shining".

Peki ya yetişkinken?
(Gülüyor) Bu filmde kafamı çevirmem gerekiyordu. Bu korkunçtu. Sonlarına gelene kadar fazla korkutucu olmuyor, yani sürekli kan ve dehşet göstererek korkutmuyor, daha psikolojik bir korku yaratıyor.

Görünmez olabilseydiniz nereye gider, ne yapardınız?
Görünmez olabilseydim, eski erkek arkadaşlarımı ziyaret edip nasıl bir hayat yaşadıklarını görmek isterdim.

Paul Verhoeven'la çalışmak nasıldı?
Olağanüstü bir yönetmen ama bazen insanı çok zorluyor. Dergilerde okuduğumuz şu mükemmelliyetçilerden biri o da. Dayanma gücümün sınırına geldiğim çok zor anlar oldu aslında ama yine de Paul'ün mükemmelliyetçiliği olmasaydı bu çekim bu kadar hoşuma gitmezdi. Paul çok sevgi dolu bir adam, insanların sandığından daha sıcak biri.

En büyük çıkışınızı "Leaving Las Vegas"taki performansınızla Oscar'a aday gösterildiğinizde yaptınız. Şimdiye kadar onun kadar iyi başka bir film daha yapmış olmanız gerektiğini düşündüğünüz oluyor mu?
Hayır, hayır, hayır. Başından beri kariyerimin gidişatı böyleydi, dolayısıyla değişmesi tuhaf olurdu. Hiçbir zaman mükemmel bir kariyerim olmadı.

Açıklayabilir misiniz?
Bir filmin gelişim sürecinde ortaya nasıl bir şey çıkacağını bilemiyorsun. Bunu hiçbir zaman tahmin edemedim.Tercihlerimi nasıl yapıyorum bilmiyorum. Canlandırmak isteyeceğin ilginç bir karakterle karşı karşıya olduğuna karar veriyorsun o kadar.

Başka aktrislerin yaptığı tercihlere özendiğiniz oldu mu hiç?
Her yıl hangi rolü oynamak isterdim diye düşünürüm ve bir rol seçmekte güçlük çekerim. Dolayısıyla o konuda fazla bir şey kaçırdığımı düşünmüyorum.

ving Las Vegas"ın ardından çevirdiğiniz bağımsız film "Trigger Effect"in haksız bir biçimde gözden kaçtığını düşünüyor musunuz?
Yönetmeni Dave Koepp'i çok beğenirim ve onunla çalışma fırsatı bulduğum için kendimi şanslı hissediyorum. Filmlerin neden ilgi çekmediğini kim bilebilir?

Woody Allen'ın filmi "Deconstructing Harry"deki performansınızı beğeniyor musunuz?
O tercihimden memnunum.

Ardından zar zor gösterime giren "Palmetto" geldi. O filmde oynamayı neden istemiştiniz?
Aklı başında olmayan, sağduyusunu yitirmiş, hiçbir şekilde güvenilir olmayan birini oynamak için bir fırsattı. Ayrıca Woody Harrelson'la birlikte oynamayı gerçekten istedim çünkü ona saygı duyarım. Birlikte çalışmadan önce de arkadaştık. Yani fazla düşünmeden kabul ettim ve bir riske girdim.

Harrelson'daki uyuşturucu merakı sizde de var mıydı?
(Gülüyor) Hayır, ben o sırada hamileydim. Hamileyken de insan kendi dünyasında oluyor, yani o bir şey yaşarken ben bambaşka bir şey yaşıyordum.

Siz çekimleri bitirdikten sonra orijinal senaryoda olmayan bir karakteri oynaması için Gina Gershon'la anlaştılar değil mi?
Evet, ben sadece üç hafta oradaydım, sonra Gina'yla anlaştılar, bu çok kötüydü. Bana çok tuhaf geldi. Woody'nin kızarkadaşını oynadı. Ben ayrıldıktan sonra bambaşka bir film oldu.

Bu yüzden kimseye sert çıktığınız oldu mu?
Hayır bu çirkin bir şey olurdu.

Öyleyse bu filmin sizin için yanlış bir tercih olduğunu düşünüyor musunuz?
Tercihlerimden herhangi birinden memnun olmadığımı asla söyletemeyeceksiniz bana.

1990'daki "Geleceğe Dönüş III"den beri rol aldığınız ilk büyük bütçeli film olan "The Saint" sizi hayalkırıklığına uğrattı mı?
Oradaki sorun şuydu, benim karakterim sonunda ölüyordu ama sonradan filmin sonunu yeniden çektiler ve yaşamasına karar verdiler. Ben karakteri sonunda öleceğini düşünerek oynadım, aksi takdirde bu kadar masum olmazdı. O yüzden o filmden çok fazla beklentim yoktu.

Sonra "Cousin Bette"te oynadınız. O filmde Aden Young'la birbirinizin çıplak vücuduna çikolata ve krema sürdüğünüz bir sahne vardı. Yönetmeniniz Des McAnuff bu sahnede hiçbir şekilde tereddüt etmediğinizi söyledi.

Doğru. Eğlenceliydi.

Çıplaklık sizin için hiç mesele oldu mu?
Kesinlikle. Sadece çıplaklık olsun diye asla soyunmam. Vücudumun bir parçasını gösterdiğim her sahnenin canlandırdığım karakterle ilgili bir anlamı vardır. Umarım öyledir. Mesela "Cousin Bette"de bir fahişeyi oynuyordum. "Leaving Las Vegas"ta bazı sahnelerde biraz gösterdim. "Molly"de gerçekten çıplaktım. Onlar dublör kullanmayı teklif etti ama ben aynaya bakıp "Vücudumu göstermeye hazır değilim" dediğim halde bunu kendim yapmam gerektiğini düşündüm.

"Molly"deki otistik kadını oynamak zor muydu?
Hayatımın en güzel deneyimlerinden biriydi. Molly sevilmeye gereksinim duyuyordu. Onunla yakınlık kurdum çünkü o sıralar ben de çok güvensiz hissediyordum. Orada yine o berbat, berbat, berbat dersi öğrenmek zorunda kaldım, öğrenmen gereken en kötü ders. Ve inanın bana, ne de olsa insanım, acı veriyor. Yaptığın herşeyin alkışlanmasını, kabul görmesini, kucaklanmasını istiyorsun.

Bir dakika, bu berbat ders de nedir?
Önemli olanın sonuç değil süreç olduğu. Onunla yaşamak zorundasın çünkü eğer bunu başaramazsan bütün yaşamına bir acı duygusu hakim olur. Artık büyük beklentilerim yok.

Beklentinizin en düşük olduğu filminiz hangisiydi?
"Leaving Las Vegas". En çok da o beğenildi.

Böyle bir rolün bir daha karşınıza çıkmayabileceğinin farkında mısınız?
Artık evet! Ne acıdır ki farkındayım. Ama her zaman öyle roller almayı beklemek de açgözlülük olur.

O roldeki başarınızı kendi acı cinsel deneyimlerinize bağlamıştınız. Bunlar ne kadar acı deneyimlerdi?
Kesinlikle filmdeki kızınkiler kadar acı değildi, yanına bile yaklaşamaz. Çok daha genç olduğum ve kendimi değersiz hissettiğim bir dönemi kastetmiştim o zaman. Değerli hissetmek için birçok cinsel eylemde bulunmuştum, yani cinselliğinizi bir güç aracı olarak kullanmaktan bahsediyorum.

Sizi seks konusunda kim aydınlattı, büyükleriniz mi, erkek kardeşleriniz mi yoksa arkadaşlarınız mı?
Arkadaşlarım. Ve belki bir de erkek kardeşlerim. Büyükler bu konuda pek rahat konuşamıyor. Ben bu konuda nasıl olacağım bilmiyorum. Muhtemelen o kadar açık olacağım ki uygunsuz kaçacak.

Rol yapmanın nevrotik insanların sonunda bütün kişiliklerini olduğu gibi kabullenmelerini kolaylaştırdığını söylemiştiniz. Kaç kişiliğiniz var?
(Kahkahalar) Çok. Hepsi hala içimde ama artık yüzeye çıkmak için birbirleriyle eskisi kadar sık yarışmıyorlar.

Bir keresinde Ertertainment Weekly dergisi sizi fazla donuk bir görünümünüz olduğu için eleştirmişti. Siz de buna şöyle cevap vermiştiniz: "İnsan görünümüyle yargılanmaya başlayınca nevrotikleşiyor."
Sanırım bu insanın gerilimini arttıran bir şey ama yeteneğinizin ya da seçimlerinizin eleştirilmesi çok daha incitici olur tabii.

Son zamanlarda Oscar'a aday gösterilenler içinde size teklif edilmiş olmasını istediğiniz bir rol var mı?
Aday gösterilen performanslar daha yaşlı kadınlara göre rollerdi, o yüzden zaten oynayamazdım.

Sizi etkilediğini söylediğiniz Jessica Lang, Meryl Streep ve Susan Sarandon gibileri mi kastediyorsunuz?
Meryl'in hepimizden farklı bir yerde olduğu söylenebilir çünkü o çok özgün karakterler yaratabiliyor. Jessica ve Susan ise çok güçlü ve duyarlı kadınlar. Yaptıkları işlerdeki samimiyete saygı duyuyorum. Sürdükleri yaşamlara hayranlık duyuyorum. Hollywood dünyasından ayrı yaşamları var.

"Cousin Bette"te Jessica Lange ile beraber çalıştınız. Ona Hollywood'da yaşlanmanın nasıl bir şey olduğunu sordunuz mu hiç?
Hayır ama eminim bir mücadele gerektiriyordur. Bırakın oyuncu olmayı sadece insan olarak bile bununla başetmek kolay değil ki.

Bir keresinde yaşlanmaktan korktuğunuzu söylemiştiniz.
Böyle bir korkum olmasaydı insan olmazdım herhalde. Yaşlanıyorum zaten.

"Yaşlanmanın en iyi tarafı kendini olduğun gibi kabul edebilmek." demiştiniz. Söylemesi daha kolay öyle değil mi?
Yo, buna kesinlikle inanıyorum. Ne var ki nihayet iç dünyanızda kendinizden memnun olmaya başladığınız zaman bu sefer de dış görünümünüzden kaybetmeye başlıyorsunuz.

Estetik ameliyat yaptırmayı düşündünüz mü hiç?
Hiçbir yerimi değiştirmem.

Sizden yaşlı aktrisler içinde hayranlık duyduklarınızı söylediniz. 40 yaşın altındakiler içinde sizi etkileyenler var mı?
Mesela.

Mesela Winona Ryder...
En iyisi isimler üzerinden gitmeyelim, kötü olur.

Hangi aktörlerle çalışmak istersiniz?
Bilmiyorum. Sadece isimlerini söylemek bile hayal kurmak gibi geliyor.

Hayal kurmanın kime zararı var?
Pekala, Daniel Day-Lewis ve Sean Penn.

Neden uluslararası ilişkiler ve politika öğrenimi görmeyi tercih ettiniz?
Bu seçimi 19 yıl önce, hukukçu babamın izinden gitmeyi düşündüğüm zaman yaptım. Günün birinde savcı olmayı düşünüyordum. O zamanlar oyunculuk aklımın ucundan geçmiyordu.

Şimdi bu konularda eğitim görmekten memnun musunuz yoksa pişman mısınız?
Kendimi çok şanslı hissediyorum çünkü şu anda dünyamızda olup bitenlerle ilgili şeyler öğreniyorum. Bir tanesi globalleşmenin muhtemel tehlikeleri. Bir başkası ülkemizdeki sosyal varlığın giderek azalması. Yolda birisiyle sohbet etmekten tutun da bir örgütte yer almaya varana kadar her türlü sosyal ilişkiden söz ediyorum. Son 30 yıl içinde insanlar arasındaki kişisel ilişkiler yüzde 40 oranında azalmış. Bu beni gerçekten endişelendiriyor.

Bizi yeni yüzyıla kimin daha sağlıklı bir biçimde taşıyacağını düşünüyorsunuz, Gore mu Bush mu?
Kesinlikle Gore'u tercih ederim.

Hilary Clinton hakkında ne düşünüyorsunuz?
İçgüdülerim bana yüreğini doğru yere koymuş iyi bir kadın olduğunu söylüyor. ■

Yönetmen Paul Verhoeven ile "Hollow Man"in setinde.

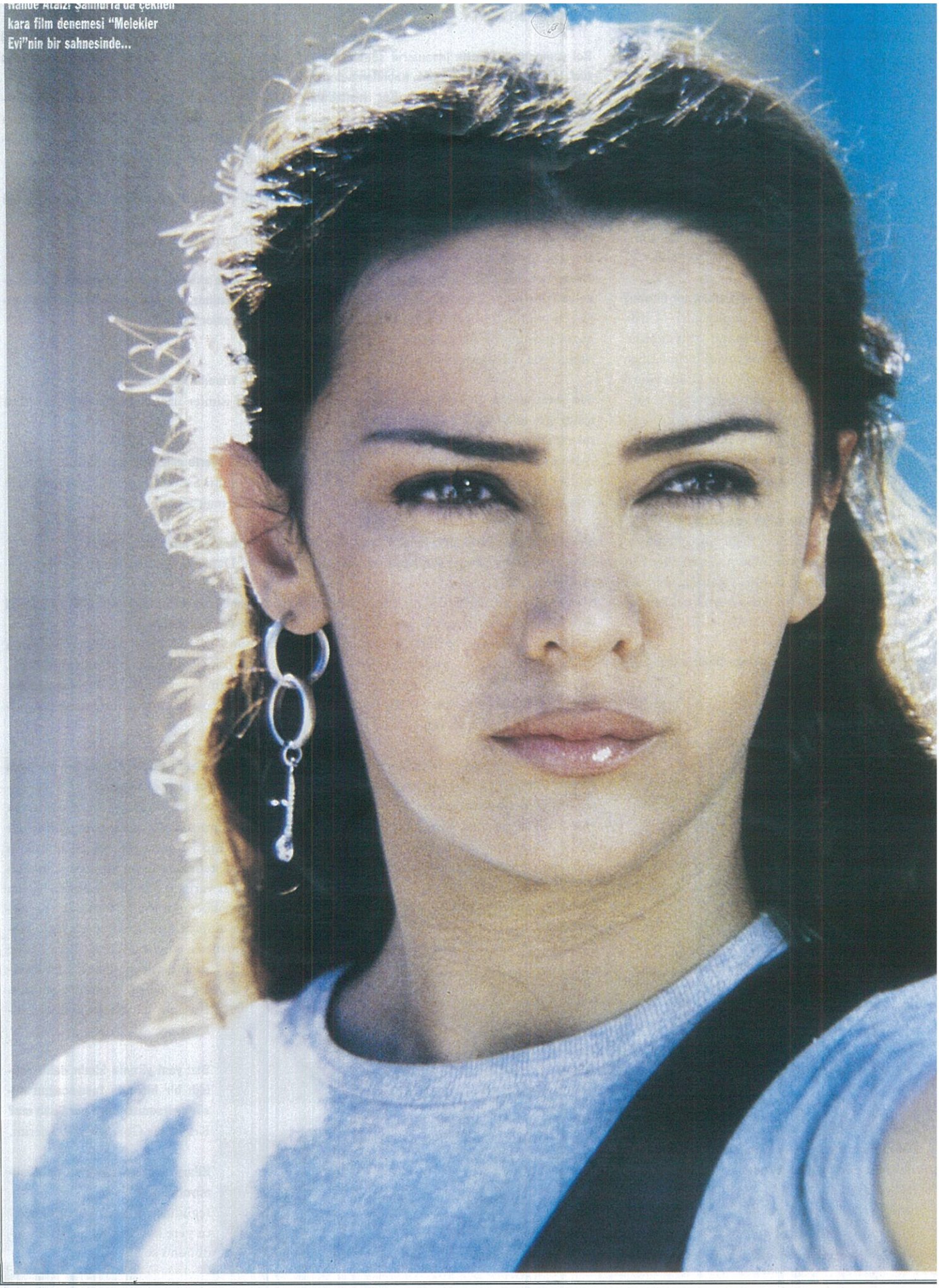

Hande Ataizi Şanlıurfa'da çekilen kara film denemesi "Melekler Evi"nin bir sahnesinde...

Yeni Yerli Filmler

Türk sineması ikibinli yıllara verimli bir tempoda girdi. Ülke koşulları gözönüne alındığında büyük prodüksiyon diyebileceğimiz iddialı işler var karşımızda: Yabancı ülkelerle ortak yapımlar, uzun süredir sessiz kalan usta yönetmenlerin yeni işleri ve gençlerden merakla beklenen projeler... İşte önümüzdeki aylardan itibaren karşımıza çıkacak yerli filmlerin listesi...

BURCU AYKAR

ÇEKİMLERİ TAMAMLANAN FİLMLER

ROMANTİK

Yönetmen: Sinan Çetin
Oyuncular: Okan Bayülgen, Yasemin Kozanoğlu, Selahattin Duman, Semih Sergen, Esin Moralıoğlu, Teoman
Yapım: Plato Film
Bütçe: Verilmedi
Gösterime Giriş Tarihi: 14 Şubat 2001
Hikaye: Film bir aşk hikayesi üzerine kurulu. Yasemin zengin bir babanın kızı. Ömer ise sıradan bir genç. Bir gün otobüs durağında tanışırlar. Bir süre sonra da aralarında bir aşk başlar. Yasemin Amerikan pembe bir Ford istemektedir. Ömer de bu arabayı bir şekilde bulmaya karar verir.
Notlar: Sinan Çetin "Romantik"i Ahmet Ümit'in romanındaki tek bir cümleden yola çıkarak çektiğini söylemişti. Senaryo Çetin ve Gülin Tokat'ın ortak çalışmalarının ürünü. Ama her Çetin filminde olduğu gibi senaryo çekimlerden montaja kadar olan süreçte yeniden yazılıyor ve film sürekli değişiyor... Yani 14 Şubat'a kadar, daha çok şey değişebilir. Bu arada Sinan Çetin filmin çok kötü olduğu için ertelendiği söylentilerini şiddetle reddetmişti.

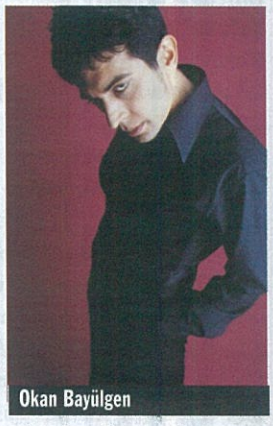
Okan Bayülgen

Metin Akpınar ve Sibel Turnagöl.

ABUZER KADAYIF

Yönetmen: Tunç Başaran
Oyuncular: Talat Bulut, Metin Akpınar, Sibel Turnagöl, Özlem Savaş, Aziz Üstel, Cenk Koray, Şebnem Özinal, Sibel Gökçe
Yapım: Replik Film
Bütçe: 1 milyon dolardan fazla
Gösterime Giriş Tarihi: 29 Eylül 2000
Hikaye: İki kimlikli bir adamın hikayesi... Biri sosyoloji profesörü Ersin Balkan, diğeri ise medya, mafya, politika üçgeni içinde varolan Abuzer Kadayıf. Abuzer Kadayıf oyunun parçası olmayı; sokaklarda potansiyel suç odakları olarak yaşayan çocukların koşullarını iyileştirmek için kabul etmiştir.
Bize gönderilen basın bültenine göre film, "değişimi isterken bizler ne kadar değişiriz, aynayı yüzümüze tuttuğumuzda suretimiz parçalanmışsa ne yaparız sorularına" değiniyor.
Notlar: "Kaçıklık Diploması"yla ne gişede ne de festivallerde aradığını bulamayan yönetmen Tunç Başaran bu kez Kandemir Konduk'un senaryosundan yola çıkıyor. Çekimleri geçtiğimiz yıl içinde tamamlanan filmin müzikleri Özkan Turgay'a ait.

FİLLER VE ÇİMEN

Derviş Zaim filminin çekimlerini bitirdi.

Yönetmen: Derviş Zaim
Oyuncular: Sanem Çelik, Taner Birsel, Haluk Bilginer, Bülent Kayabaş
Yapım: Pan Film
Bütçe: Verilmedi
Gösterime Giriş Tarihi: Belli değil
Hikaye: Bize gönderilen basın bültenini virgülüne dokunmadan size de sunuyoruz: "Halka zafer haberini verebilmek için kilometrelerce koşmak zorunda kalan ve haberi verdikten az sonra hayatını yitiren Antik Yunanlı maratoncu, canı pahasına halkı haberdar ettiğinden günümüzde bir efsane haline gelmiştir. Filmdeki kahramanımız Avrasya maratonuna hazırlanan genç Havva, yeni bir tür habercidir. Havva antreman rotası üzerinde, bize toplumun zaman zaman ne denli kırılgan olduğunu göstermektedir. Kahramanımızla Antik Yunan habercisi arasındaki temel benzerlik, sonunda ikisinin de yenik düşmesi, ancak temelde bu yenilginin toplumu haberdar etmek anlamında gerçek zaferler olmasıdır."
Notlar: Derviş Zaim'in "Tabutta Rövaşata" adlı ilk filmi Türkiye'nin dünyada en çok ödül alan filmi olma ünvanını halen elinde tutuyor. Çekimler sırasında gazete ve dergilerde çıkan yazılarda filmin hikayesinin Susurluk kazasıyla dolaylı yoldan ilişkilendirilebileceğinden sözedilmişti. Müzikler Teoman ve Serdar Ateşer'e ait.

Yönetmen: Nesli Çölgeçen
Oyuncular: Zeki Alasya, Okan Bayülgen, Nikalaous Sergianapoulos, Dimitra Matsouka, Şafak Sezer, Soner Ağın
Yapım: Erler Film ve Yunan Yapım Şirketi, Epsilon European Television and Cinema Production
Bütçe: 1 milyon dolar
Gösterime Giriş Tarihi: Ekim 2000
Hikaye: Bir taksi şoförü (Okan Bayülgen), bir şair (Zeki Alasya), bir mafya şefi (Nikalous Sergianapoulos) ve mafya şefinin sevgilisi (Dimitra Matsouka) arasında geçen ölümcül ve ironik bir hikaye...
Notlar: Filmin senaryosu Nesli Çölgeçen ve Sait Aytemur'a ait. "Züğürt Ağa", "Selamsız Bandosu" ve "İmdat ile Zarife"nin yönetmeni Nesli Çölgeçen, uzun bir aradan sonra "Oyun Bozan"la geri dönüyor.

Alasya ve Bayülgen

ACI GÖNÜL

Yönetmen: Ersin Pertan
Oyuncular: Berhan Şimşek, Selçuk Yöntem, Elyse Mirto, Erdinç Akbaş
Yapım: Annie G. Pertan, Sanmal A.Ş.
Bütçe: Verilmedi
Gösterime Giriş Tarihi: Mayıs 2001
Hikaye: Araştırma yapmak üzere bir Anadolu kasabasına gelen Amerikalı Rayna, kasabanın doktoru Zehra ile arkadaştır. Zehra'nın kocası İlhan ise köylerdeki araştırmaları sırasında Rayna'ya tercümanlık yaparken ona aşık olur. Rayna, köy ziyareti dönüşünde bir namus kavgasına tanıklık eder. Bu olaya karışan kanun kaçağı Rıza dikkatini çeker. İşlediği namus cinayetine

Berhan Şimşek ve Elyse Marie Mirto.

Ayşegül Aldinç ve Tarık Akan "Hayal Kurma Dersleri"nde.

rağmen Rıza çevresinde itibar gören biridir. İlhan, Rıza'yı kıskanır ve polise giderek bir komplo planlar. Bu sırada Rıza, Rayna'yı at gezintisine çıkarır. Yağmur bastırınca da bir dağ evine sığınırlar. Rıza'nın Rayna'yı kaçırdığı ihbarı üzerine polis baskın düzenler. Çatışma çıkar ve Rıza ile İlhan karşı karşıya gelir.

Notlar: "Kuşatma Altında Aşk"tan beri sesi çıkmayan yapımcı, yönetmen Ersin Pertan çekimleri sırasında adından pek sözettirmeyen bir filmle çıkacak karşımıza. Filmin müzikleri Nedim Otyam'a ait. Senaryo ise Kim Kotila imzasını taşıyor.

HAYAL KURMA DERSLERİ

Yönetmen: Yavuz Özkan
Oyuncular: Tarık Akan, Ayşegül Aldinç, Pelin Batu, Serap Aksoy, Kayra Şenocak
Yapım: Z-1 Film Atölyesi
Bütçe: Belli değil
Gösterime Giriş Tarihi: Ekim-Kasım 2000
Hikaye: Borç batağına saplanmış bir baba, alkolik bir adamın peşine takılan anne ve kendi yollarını bulmaya çalışan iki çocuk... Yavuz Özkan, parçalanmış bir aileyi bir tür mikrokozmos olarak alıp -basın bültenindeki deyimle- "çağdaş toplumun yaşadığı yıkımın köklerine dikkat çekmeye" çalışıyor..
Notlar: 60 makaralık dış çekimlerinde mavi lekeler oluştuğu için çekimleri yeniden yapılan, bu nedenle de planlanan tarihte gösterime giremeyen film, tüm ekibin fedakarlıklarıyla tamamlandı. Laboratuvar hatası yüzünden 100 milyarlık zarara uğrayan Yavuz Özkan çekilen yeni bölümleri Fransa'da banyo ettirdi.

MELEKLER EVİ

Yönetmen: Ömer Kavur
Oyuncular: Talat Bulut, Hande Ataizi, Aytaç Arman, Haldun Boysan, Arslan Kacar, Macit Koper
Yapım: Alfa Film
Bütçe: 1 milyon dolar
Gösterime Giriş Tarihi: 5 Ocak 2001
Hikaye: Savaş muhabiri Ahmet (Talat Bulut), Bosna'da

Talat Bulut

yaralandıktan sonra mesleğini bırakır ve yurda döner. Açacağı kişisel sergi için fotoğraf çekmek üzere Şanlıurfa'ya gider. Şehrin civarında gezinirken bir cinayete tanık olur ve fotoğraflarını çeker. Bakat kaçarken katil tarafından farkedilir ve yaralanır

William Peterson'ın bir adli psikoloğu canlandırdığı film, 80'lerin seri cinayet gerilimlerinden biri.

"Çok güzel bir film ama hemen her bakımdan gerçeklikten uzak. Hukuki prosedürün işleyişi açısından mükemmel ancak temel konu saçma. Bir kere, adli bir psikoloğun herhangi bir soruşturmada bu kadar aktif bir rol aldığı görülmemiştir. 'Kuzuların Sessizliği'nde olduğu gibi hiçbir zaman yeni mezun bir çaylak bu kadar önemli bir davada görevlendirilmez. Adli psikologlar kendilerini her zaman geri planda tutarak danışman konumunda çalışırlar. FBI'ın özel eğitim görmüş adli psikologları vardır ama onlar bile detektiflere fikir vermenin ötesinde bir şey yapmazlar.

"Ayrıca zamanlaması da kötü: son dört beş yıldır DNA delili sayesinde davalar çok daha çabuk çözülebiliyor. DNA, parmak izinden bu yana kullanılan en güvenilir delillerden biridir. Savunma avukatları çok uğraşmalarına rağmen hala DNA delilini geçersiz kılmanın bir yolunu bulamadılar. Ama sinema için çok eğlenceli bir yöntem olmayabilir tabii.

"Hollywood'da seri cinayet katillerini zeki, ilginç ve çekici resmetmek gibi bir alışkanlık var.

Manhunter: "Gerçek çok daha çirkindir."

Oysa gerçek çok daha çirkin ve basittir. Seri cinayet katillerinin çoğu öyle büyük felsefi fikirlere sahip değillerdir. Ya öldürmenin verdiği heyecan için ya da hiçbir ilginç tarafı olmayan basit bir cinsel güdünün sonunda ölüme neden olurlar. Kurbanlarına cinsel tacizde bulunur ondan sonra da öldürmek zorunda hissederler. Fazla karmaşık bir şey değildir."

THE LONG GOODBYE (Robert Altman, 1973)

Altman'ın, büyük şehirdeki çürümeyi modern bir gerçekçilikle beyazperdeye taşıdığı film, Chandler'ın "The Big Sleep" filminin yeniden çevrimi.

"'Manhunter' gibi bu da iyi bir film ama benzer şekilde gerçeklikten uzak. Philip Marlowe tarzı özel detektif tipini birçok filmde gördük ama eminim Raymond Chandler detektiflikle ilgili pek bir şey bilmiyordu.

"Özel detektiflerle ilgili en büyük Hollywood mitlerinden biri de polislerle aralarının kötü olduğu ve hep polisin bir adım önünde gitmeye çalıştıklarıdır. Doğru değil. Benim tanıdığım özel detektiflerin hepsi eski polistir ve eski arkadaşlarıyla aralarını bozmamaya çalışırlar çünkü karşılıklı bir çıkar sözkonusudur. Onlar bize biz onlara bilgi veririz."

"Eski polis olmayan bir özel detektif ancak boşanma olaylarında ya da küçük araştırmalarda faydalı olabilir. Ayrıca bu yazıyı okuyan hekes yarın kendini özel detektif ilan edebilir çünkü bu meslek hiçbir kanuni düzenlemeye tabii değildir."

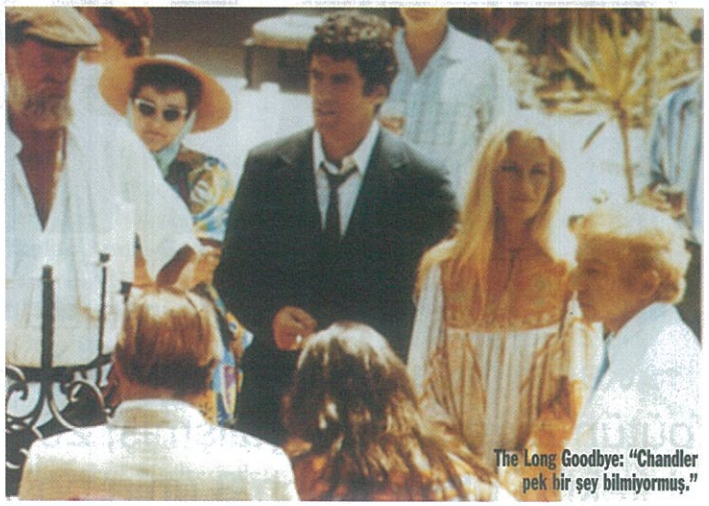
The Long Goodbye: "Chandler pek bir şey bilmiyormuş."

ŞEYTAN ÇIKMAZI (Angel Heart / Alan Parker, 1987)

Özel detektif Harry Angel rolündeki Mickey Rourke, Şeytan'a karşı bir ölüm kalım mücadelesinde.

"İşin sıkıcı ve gösterişsiz tarafını ele alışı harika. Bütün detektiflik işlerinin yüzde 99'u ayak işidir, yüzde birinde heyecan vardır. Mesela Mickey Rourke'un burada yaptığı gibi, sadece ismini ve hakkında birkaç belirsiz ayrıntı bildiğiniz birini aramak. Bütün iş eski kayıtları taramaktır: sosyal sigorta kayıtları, okul kayıtları, askerlik kayıtları vb...

"Mickey Rourke'un, çeşit çeşit mesleki kartları, kimlikleri ve önceden hazırlanmış, tam yerine uygun saçma cevaplarıyla müthiş bir donanımı var. O cevaplar, sorulabilecek soruları tahmin ederek önceden hazırlanmış olmalı. Bir saat önceden oturup 'Bu işte neler ters gidebilir ve ben o durumun içinden nasıl çıkarım?" diye düşünmeniz lazım. Benim başıma gelen en korkunç şey kayıt cihazımın ortaya çıkmasıydı. Bunun çözümü 'Ben bir gazeteciyim, The Cook Report için çalışıyorum...' türü bir hikaye uydurmak ve bunu destekleyecek uygun bir meslek kartı bulundurmaktır.

Şeytan Çıkmazı: "Mükemmel piramit."

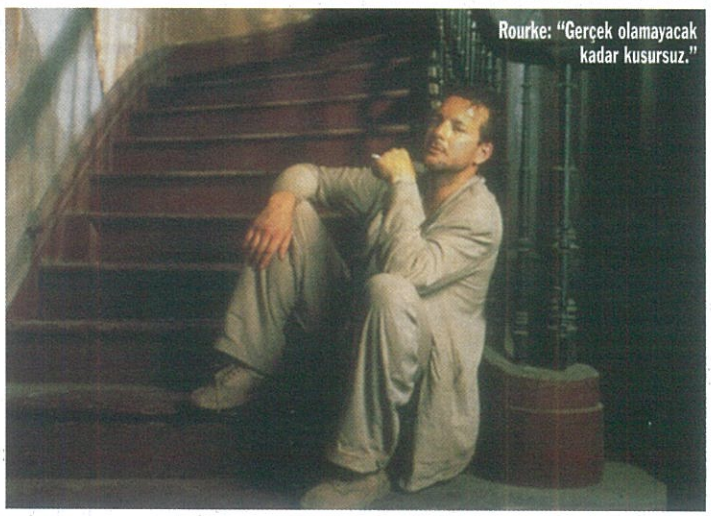
Rourke: "Gerçek olamayacak kadar kusursuz."

"Burada detektif her şeyi doğru yapıyor: bir isim buluyor, bütün olasılıkları gözden geçiriyor ve onu aradığı kişiye götürecek mükemmel bir piramit kuruyor. Sonra birini sorgularken birçok yerden saldırıya geçebiliyor. Karşısındakiler daha yalana başlamadan o gerçeği biliyor sanki."

LOS ANGELES SIRLARI (LA Confidential / Curtis Hanson, 1997)

Hanson, James Ellroy'un 50'li yıllarda Los Angeles'ın polis teşkilatı içindeki yolsuzlukları konu alan karmaşık şaheserini soğukkanlı ve kendinden emin bir yorumla beyazperdeye aktarmıştı.

"Bu bir eğitim filmi olarak kullanılabilir. Farklı düzeylerdeki yolsuzlukların örneği olarak bütün yeni polislere izlettirilmeli bence. 60'lı ve 70'li yıllarda, yolsuzluğun çok arttığı o kötü günlere tanıklık etmiş bir danışmanları vardır mutlaka. "Guy Pearce'ın bir şüpheliyi diğer şüpheliye karşı kullandığı o soruşturma sahnesinde olanlar o günlerde kesinlikle yaşanmış olabilir ama bugün değil. Çok şey değişti. Artık tutuklular, polis merkezinin arka bahçesine girdikleri andan itibaren videoya çekiliyor. Kanunlar da daha sıkı. Eğer ben arkadaşının her şeyi itiraf ettiğini söyleyerek bir tutuklunun itirafta bulunmasını sağlarsam dava mahkemeye geldiğinde yanıltarak ifade aldığım için itiraf geçersiz kabul edilir. Filmde detektiflerle basının ilişkisi de çok etkileyiciydi, özellikle Spacey karakterinde. Detektifler basını sever çünkü benzer olaylarla ilgilenirler ve basın bilgiye çabuk ulaşmak için iyi bir kaynaktır. Ayrıca biz çok hırslıyızdır ve ismimiz basında ne kadar çok yer alırsa yükselme şansımız o kadar artar. "Karakterlerden her birinin yolsuzluğun farklı bir noktasında yer alması da güzel. Detektifler iki farklı dünyada varolabilmek gibi bir yetenek geliştirirler. Ne var ki, suç dünyasının içinde kabul gördüğünü hissetmek tehlikeli olabilir. 20 yıl o insanlarla içiçe yaşamanın insanı kötülerle işbirliğine sürükleyebileceği kimsenin aklına gelmez."

Los Angeles Sırları: "Eğitim filmi olabilir."

YEDİ (Seven / David Fincher, 1995)

Tezcanlı genç detektif Brad Pitt ile deneyimli ustası Morgan Freeman karmaşık ve moral bozucu bir seri cinayet olayını çözmek için birlikte çalışırlar. Bu arada elektrikler kesiktir.

"Her ne kadar iki detektifin bu kadar karmaşık bir olay üzerinde birlikte çalıştıkları görülmüş değilse de bu film gerçeğe hayli yakındır. Burada tüylerimi ürperten tek şey Morgan Freeman'ın katilin bıraktığı notu katlayıp cebine koyması oldu. Böyle bir şey asla olmaz. En kıdemsiz polis memuru bile bu kadar açık bir delile, parmakizi araştırması yapılmadan dokunmaz. Ama genel olarak bu film ayrıntılara gösterilen özen açısından mükemmel. "Gizli teyp kaydı yaparken bile doğru kayıt cihazını kullanıyorlar: polisin en önemli araçlarından biri olan 3000 pound değerinde bir Nagra. John Doe'yu okuduğu kitaplardan yola çıkıp kütüphane kartını ele geçirerek bulmalarında hiçbir sorun yok. Bu standart bir uygulamadır. Kütüphanelere gidilir, 'The Anarchist's Cookbook', 'Mein Kampf' (Kavgam) ya da 'The Tumer Diaries' gibi kitapların kartları incelenir. Bu kitapları üç dört kez almış birileri var mı diye bakılır. "Geçenlerde bu yöntemle, çocukları taciz eden birini yakaladık. Çocuk fotoğraflarının yayınlandığı bir kitaptan şüpheleniyorduk. Bu kitabı birkaç kez kiralayanları tesbit ettik. Sonra, anti terör şubesindeyken Ford Cortino marka bir otomobil anahtarının izini sürerek arabaya ulaştık ve bu bizi suçluya götürdü. Dolayısıyla, küçük gibi görünen ipuçları önemli olabilir, buna benzer birçok yöntem kullanılır."

Yedi: "Ayrıntılar özenli."

CHINATOWN (Roman Polanski, 1974)

30'lu yılların Los Angeles'ı: Jack Nicholson, zina, cinayet ve arazi meselelerinin birbirine girdiği karmaşık bir dava üzerinde çalışan özel detektif rolünde.

"Bütün detayları ve bazı eski polis numaralarını gözönünde bulunduran iyi bir film. Eski bir polisin danışmanlığına başvurmuş olmalılar. Otomobilin tekerleğinin altına saat koyduğu sahnede, kötü adam otomobili hareket ettirince tekerleğin altındaki saat kırılır ve böylece adamın ne zaman ayrıldığı belli olur. Bu en eski polis numaralarındandır. Polisliğe yeni başladığım yıllarda devamlı ikinci el eşya satan dükkanlardan eski

"Turist gibi giyinip farkettirmeden fotoğraf çekerek, şüpheliyi kazayla kareye almış gibi yapmak da eski numaralardan biridir. Tabii bir de arka lambanın kırılması var. Şüpheliyi işaretlemek için otomobilin arka lambasını kıran çok polis görebilirsiniz. Bunu ben de yaptım ama bu kadar açıkça değil. Ben genellikle kapağı çıkarıp ampulü gevşettikten sonra kapağı yerine takarım. Daha az şüphe yaratacak bir şeydir. "Bu filmdeki en büyük sorun, ki bunu çoğu görürüz, kovalamaca sahnesindedir. İyi bir otomobil kovalamacasının filmde çok iyi durduğunu biliyorum ama aslında bir otomobili tek bir otomobille takip etmek mümkün değildir. Kısa bir yolculuk yapan birini takip etmek için bile en az, altı arabaya, iki motorsiklete ve bir minibüse ihtiyacınız olur." *(Total Film dergisinden SENEM ERDİNÇ tarafından çevrilmiştir.)*

Chinatown: "Danışmanları eski polis olmalı."

THE X-MEN

Bryan Singer, "Olağan Şüpheliler"de ustalığını kanıtlamış ve 90'ların unutulmaz filmlerinden birine imza atmıştı ama herkesin merak ettiği soru şuydu: Acaba başka bir türde aynı başarıyı gösterebilecek mi? Mesela aksiyonda...

34 yaşındaki yönetmen 20th Century Fox'un büyük yatırım yaptığı "The X-Men"den çok umutlu... Fox stüdyosunun da çok şey beklediği filmin çekimleri hayli zorlu geçmiş. Onsekiz saatlik iş günleri neredeyse setin kanunu haline gelmiş ve Singer da bu yoğun tempo sırasında, çekimin hemen başlarında Hugh Jackman'a yapması gereken bir hareketi gösterirken omzunu incitmiş. Singer çekimler sırasında birkaç kelime etmeye fırsat bulduğu Empire muhabirine önce bir çizgi filme sonra da bu filme esin kaynağı olan çizgi roman 'The X-Men'i daha önce hiç duymadığını itiraf etmekten kaçınmadı."Üç yıl önce projeye katıldığım zaman ilk önce çizgi romanları okumaya başladım, sonra da çizgi filmin 70 bölümünü de izledim. Bana çekici gelen öykünün fazla uzak bir gelecekte geçmiyor oluşuydu. Amaç, bu fikri, bu ilginç karakterleri bizim dünyamıza yerleştirebilmek ve böylece onları daha tanıdık hale getirmekti."

Yönetmenin sözünü ettiği ilginç karakterler, genetik değişime uğramış süper güçlere sahip canlılar oluyor. Gelecekteki bir dünyada bu canlılar sıkıcı, eski insan tipiyle birlikte varolabilme mücadelesi veriyorlar. Profesör Xavier'in (Patrick Stewart) adamları Tepegöz (James Marsden), Wolverine (Hugh Jackman), Jean Grey (Famke Janssen), Storm (Halle Berry) ve Rogue (Anna Paquin) hikayenin iyi kahramanları. Kötüler ise başta Magneto (Ian McKellen) olmak üzere Toad (Ray Park), Sabretooth (Tyler Mane) ve şekil değiştirebilen Mystique (Rebecca Romijn-Stamos). Settekilerin ilgisi daha çok çelik pençeli vahşi adam olarak çok ilgi çekici dövüş sahneleri olan Jackman'ın üzerinde ama Singer'ın favori karakteri sorumlu kişi o olduğu için Profesör Xavier'mış.

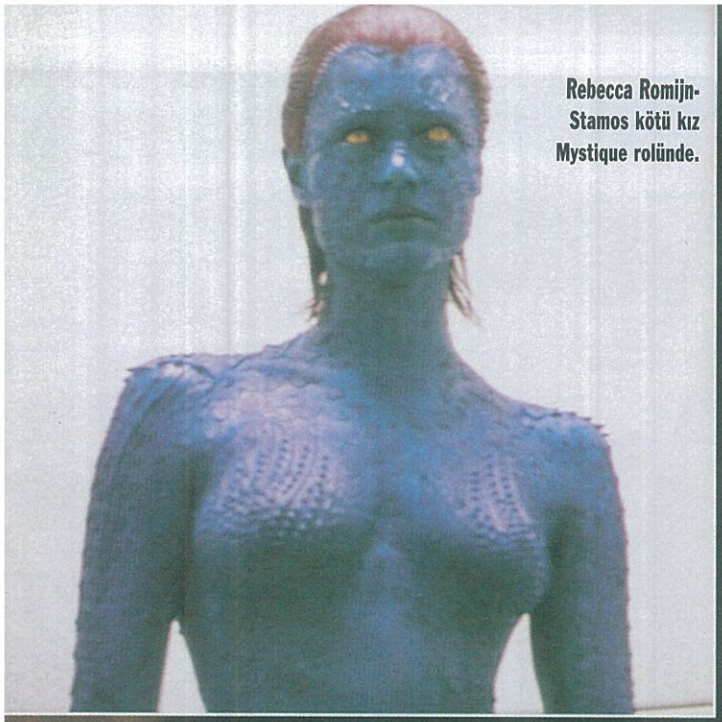

Rebecca Romijn-Stamos kötü kız Mystique rolünde.

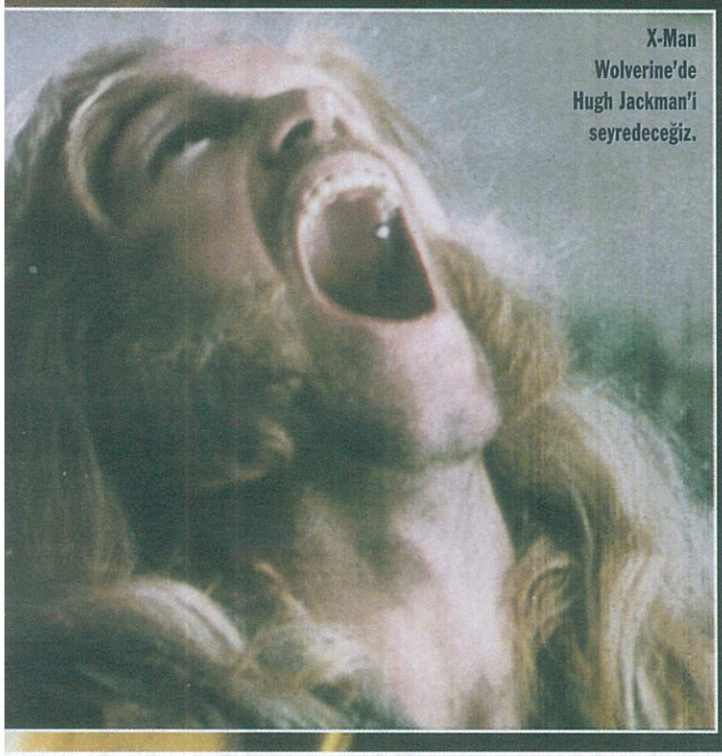

X-Man Wolverine'de Hugh Jackman'i seyredeceğiz.

"Sıcak" Filmler Mevsimi

Geride bıraktığımız yaz aylarında ABD'de gösterime giren iddialı, gösterişli yapımlar sonbahardan itibaren Avrupa'da da görücüye çıkıyor. İşte bu sıcak "Amerikan yazı"ndan çıkıp gelen stüdyo filmlerinden hazırladığımız küçük bir seçki... Bu filmleri ekim ayından itibaren Türkiye sinemalarında da seyretme şansına kavuşacağız.

LOSER

"Loser"ın yazarı ve yönetmeni Amy Heckerling filmlerini epey uzun bir zaman içinde tasarlıyor. Şu ana kadarki hızıyla beş yıla bir film düşüyor. Başrolünü John Travolta ile Kirstie Dunst'ın paylaştıkları bebekli komedi "Look Who's Talking Too / Bak Şu Konuşana" (1990), Jane Austen'ın "Emma"sının hafif bir Amerikan gençlik filmi versiyonu olan "Clueless" (1995) ve şimdi de "Loser" (2000)... "Amerikan Pastası / American Pie" türü bir komedi olan filmde "Amerikan

Biggs ve Mena Suvari oynuyorlar. Filmde Biggs'in aşık olduğu kız olan Dora'yı oynayan Mena Suvari'nin yıldızı "Amerikan Güzeli / American Beauty" ile parlamıştı. "Amerikan Pastası"ndaki rolüyle keşfedilen Jason Biggs yıl sonuna doğru gösterime girecek "Boys and Girls" filminin çekimleriyle çakışmasına rağmen "Loser"ın Toronto'daki setindeki çekimlerini hiç kaçırmamış. "Geceyarısına kadar bir karakteri canlandırıp, hop diye uçağa atlayıp öbür sete gittiğim ve değiştiğim günler oluyordu," diyor Biggs. Bol kahkaha, sevimli bir kadro ve bir tutam ironiyle "Loser" hiç de fena görünmüyor.

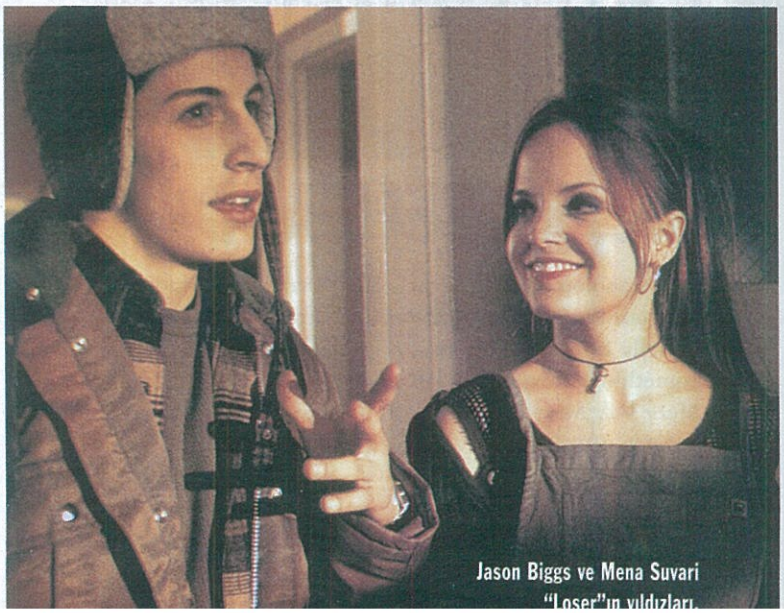

Jason Biggs ve Mena Suvari "Loser"ın yıldızları.

Charlie ve Hank: İki ayrı kişi tek bedende, Jim Carrey suretinde...

ME, MYSELF AND IRENE

Bu sezon komedi kıtlığı var ama umutsuzluğa kapılmayın, Farrelly Kardeşler "There's Something About Mary/Ah Mary Vah Mary" (1998) tadında yeni bir filmle geliyorlar. Bu kez ana konu şizofreni.

"Uzun zamandır insanların ne istediğini tahmin etmeye çalışıyorduk," diyor Bobby Farrelly, "Sonra kendi istediğimizi yazmanın daha çok işe yaradığını anladık." Farrelly Kardeşler, arkadaşları Mike Cerrone'nin on yıl önce kaleme aldığı senaryoyu tamamladıktan sonra yumuşak huylu polis memuru Charlie ile onun kötücül ikinci benliğini oynamak üzere Jim Carrey'yi seçmişler. Böylece Jim Carrey "The Truman Show" ve "Man On The Moon"dan sonra yeniden komediye dönmüş oluyor. Unutkan bir adam olan Charlie ilacını almayı unutunca ikinci benliği Hank ile sevdiği kız Renee Zellweger için müthiş bir mücadeleye girişiyor. Farrelly tarzı mizahın gerektirdiği herşeyi mutlaka başarıyla yerine getirecek olan Carrey'nin kendi kendisiyle dövüştüğü sahneleri görmek lazım.

Deneme gösterimlerindeki izleyicilere bakılırsa film "There's Something About Mary"den daha da komikmiş. Eminiz Farrelly Kardeşler ve Carrey'nin hayranları sinema salonlarını dolduracaktır. Ayrıca bu filmin setinde aşk yaşamaya başlayan Carrey - Zellweger beraberliğinin nasıl sonuç verdiğini merak edenler de filmin gişesine mutlaka katkıda bulunacak.

BATTLEFIELD EARTH

Üç metrelik uzaylılar dünyaya hakim.

3 metre boyundaki uzaylılardan oluşan bir ırk dünyayı ele geçirir ve hayatta kalan insanları da mineral bulmak için çalıştırırlar. Yeni filmi "Battlefield Earth"te John Travolta işte bu uzaylıların güvenlik teşkilatının başındaki adamı canlandırıyor. Bu arada Luke Skywalker tarzı genç bir isyancı (Barry Pepper) yaşayan başka insanlar bulmak amacıyla ıssız kasabasını terkederek yola çıkar ve sonunda da dünyayı yeniden ele geçirmek için bir direniş hareketi başlatır.
Scientology dininin kurucusu L. Ron Hubbard'ın 1982'de yazdığı bilim-kurgu romanından uyarlanan film yapımcı bulmakta epeyce zorlanmış ama sonunda Franchise Pictures filme 60 milyon dolar civarında para yatırmayı göze almış.
Uzun zamandır bu dine mensup olduğu bilinen Travolta filmin aynı zamanda yapımcı ortaklarından biri. Bu kitapla ve Scientology kilisesiyle arasında herhangi bir bağ olmadığını iddia eden aktör filmde yer almasının sadece öykünün sanatsal değeriyle ilişkilendirilmesi gerektiğini söylüyor.
Bilim-kurgu üstadı George Lucas'ın tavsiyesi üzerine filmin yönetmenliğine getirilen Roger Christian filminin mesajını şöyle özetliyor: "Ancak sınırlarınızın dışına taşıp etrafınıza bakarsanız bir şeyler öğrenebilir ve ileri gidebilirsiniz."

DINOSAUR

80'lerin sonlarında yarısı stop-motion animasyon tekniğiyle çekilmek üzere tasarlanan film 6 yıl önce yeniden ama bu kez tümüyle bilgisayar animasyon bir film olarak yeniden gelmiş. Bu sezon gösterime girecek filmin iki yönetmeni var. Biri Ralph Zondag, diğeri Eric Leighton. Hazırlık sürecinin ilk iki yılını Disney'in Secret Lab adlı yeni bilgisayar animasyon stüdyosunu ayarlamak için geçiren görsel efekt yönetmeni Neil Krepela, "Başlangıçta yapmayı taahhüt ettiklerimizin çoğunu nasıl yapacağımızı bilmiyorduk," diyor.

Bu filmde dinozor hadisesine doyacaksınız...

Bir asteroid çarpması sonucu küle dönen cennet dünyalarında yaşam mücadelesi veren dinozor dostlarına yardım etmeye çalışan yufka yürekli Aladar'ın macerasını anlatan filmin arkaplan görüntüleri, hala tarih öncesi görüntü almaya elverişli olan Havaii ve Venezuela'daki mekanlarda çekilmiş ve daha sonra bu görüntüler, en ince ayrıntısı düşünülmüş dijital karakterlerle birleştirilmiş.
Eric Leighton "Fazla kan göstermemeye çalıştık ama inandırıcılık açısından bir miktar gerekiyordu," diyor.
Yaklaşık 165 milyon dolara mal olduğu söylenen filmin diğer yönetmeni Ralph Zondag ise "'Jurassic Park' bir canavar filmiydi," diyor. "Bizim filmimizde de canavarca sahneler var ama bu kez dinozorlara çok daha fazla yakınlık duyacaksınız."

artık çok olmaya başladı, düpedüz oynuyorlar.

THE ADVENTURES OF ROCKY AND BULLWINKLE

Jay Ward'un 1960'larda yayınlanan çizgi dizisinden uyarlanan "The Adventures of Rocky & Bullwinkle" yeni sezonun en ilgi çekici filmlerinden biri. Robert De Niro, Rene Russo ve Jason Alexander'ın rol aldıkları yarı animasyon filmin yönetmeni Des McAnuff, "Bizim kuşağımız eski televizyon dizilerinden film yapan bir kuşak olarak tanınmaya başladı," diyor. "Eski günleri hatırlatan o filmlerden birini yapmak istemiyordum."

Ancak, Jay Word'ün kelime oyunlarına ve hiciv tarzına sadık kalmasına karşılık karakterleri 2000'e ustalıkla taşıyan "Analyze This"in senaryo yazarı Kenneth Lonergan'ın çalışması yönetmenin fikrini değiştirmiş.

Korkusuz Lider (Robert De Niro) ile arkadaşları Boris (Jaso Alexander) ve Natasha (Rene Russo) RBTV'de (açılımı Really Bad Television yani Gerçekten Kötü Televizyon) Amerikan halkını etkileri altına almaya çalışmaktadırlar. FBI onları durdurmak için Rocky ve Bullwinkle'ı yardıma çağırır.

60'lı yılların koşullarında bile düşük bütçeli sayılan dizinin aksine filmde hiçbir masraftan kaçınılmamış ve bütün ayrıntılar özenle ele alınmış. Natasha karakterinin sembolü olan mor elbisenin tonunda karar kılınmadan önce 50 değişik mor tonu gözden geçirilmiş.

Bu arada Industrial Light & Magic ünlü çizgi ikili için yepyeni bir görüntü yaratmış. Onlar buna 3 boyutludan ziyade 2.5 boyutlu görüntü demeyi tercih ediyorlar.

NUTTY PROFESSOR II

Eddie Murphy'ye bir türlü doyamayan hayranlarına müjde! "Çılgın Profesör II"de, Profesör Sherman, ikinci kimliği Buddy Love, Anne, Baba, Büyükanne, Sherman'ın amcası ve Sherman'ın erkek kardeşi Ernie olmak üzere yedi karakteri canlandıran komedi oyuncusunu filmin neredeyse her karesinde görebileceksiniz.

Devam filminde Profesör Sherman Klump (Eddie Murphy canlandırıyor) tuhaf ailesiyle birlikte ikinci benliği Buddy Love'ı ortadan aldırmak için mücadele etmeye devam ediyor.

"İlk filmde Klumps ailesi sadece iki sahnede görünüyordu, ama bunlar öyle etkileyici sahnelerdi ki seyirci onları hatırlıyor." diyor Murphy. "Benim için asıl zor olan onları masanın başından kaldırıp birbirleriyle ilişki halindeyken canlandırabilmekti."

Tüm filmde Murphy'nin canlandırmadığı belki tek rol Sherman'ın büyük aşkı, akademisyen meslektaşı Denise Gaines rolü. Bu rolde Janet Jackson'ı izleyeceğiz.

150 milyon dolara mal olan filmde kılıktan kılığa giren Eddie Murphy'nin hayranlarını sinema salonlarına çekmesi bekleniyor.

Filmde Eddie Murphy'yi görmeyeceğimiz tek sahne yokmuş.

SNATCH

Guy Ritchie'nin ikinci filmi "Snatch"te Brad Pitt de İngilizler'e katılıyor. İlk filmin gölgesi altında gösterime doğru ilerleyen "Snatch" kendinden bahsettirecek bir film olacağa benziyor. "Aynı oyuncuları kullanmış olsaydım sonunda aynı filmi yapmış olurdum." diyor Ritchie. Elmasların çalındığı ve yumrukların konuştuğu film bu yıl medyanın gündemine oturabilir.
En azından oyuncu kadrosuyla... Mike Reid, yahudi bir elmas tüccarını canlandırıyor.
Jason Flemyng, Vinnie Jones ve bir de Amerikalı var kadroda: Brad Pitt...
"Dövüş Kulübü'nden sonra Ritchie'nin yeni filmi için bir kez daha kana bulanan oyuncu başlangıçta İngiliz argosunu biraz yadırgasa da sonradan uyum sağlamış. "Herkesin birbirine 'cunt' (çok kaba bir tabir) diye hitap etmesi Brad Pitt'i şaşırtmıştı." diyor Ritchie. "Ama bu şaşkınlığı atlattıktan sonra aramıza karıştı. Bütün raundlarda şampiyondu."

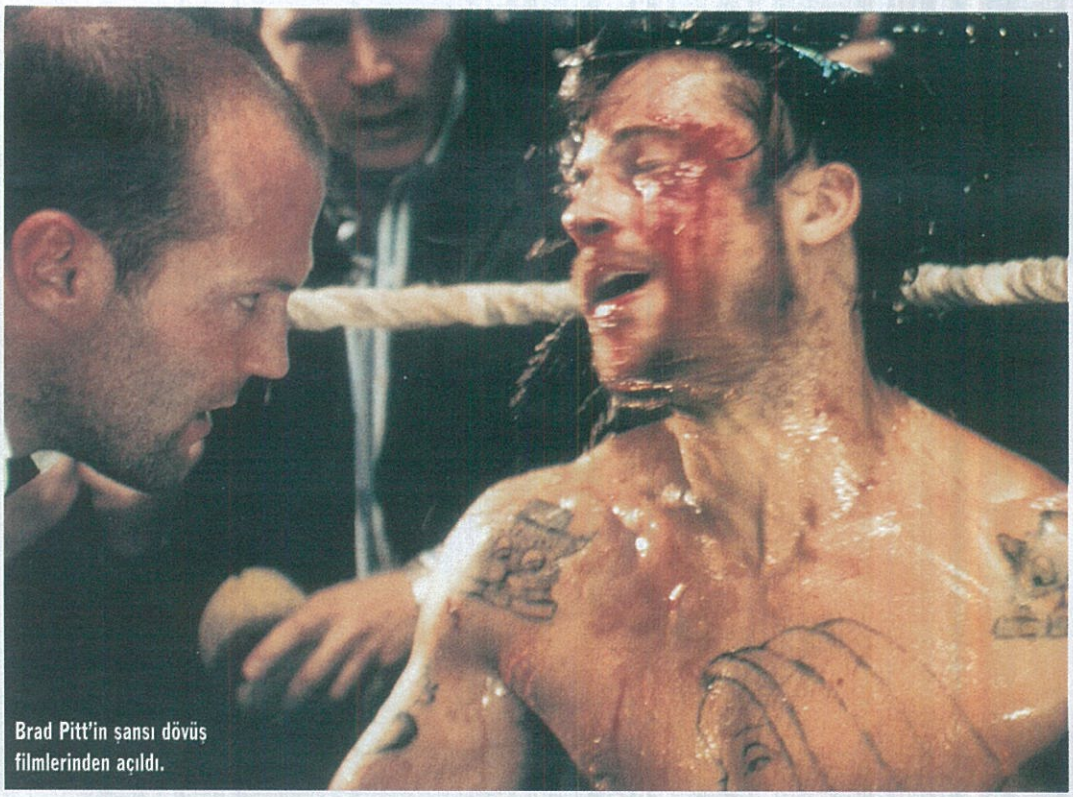

Brad Pitt'in şansı dövüş filmlerinden açıldı.

DİĞERLERİ

Amerika'da yaz sezonunun hemen başında gösterilen eğlenceli filmlerden biri olan **"Thomas And The Magic Railroad"** klasik Ringo Starr macerası "Thomas The Tank Engine"den yola çıkan yarı animasyon bir film. Karakterlerden birini Alec Baldwin canlandırıyor.
Yönetmen Ron Shelton yeni bir spor filmiyle seyirci karşısına çıkacak. Boks konulu bir komedi olan **"Play It The Bone"**da yönetmenin "Boğa Durham", "White Men Can't Jump/Beyazlar Beceremez" ve "Tin Cup"tan oluşan spor konulu üçlemesinin üzerine çıkamadığı söyleniyor. Ancak Antonio Banderas'la Woody Harrelson'ın birlikte neler yapabildiğini görmek ilginç olabilir.
DreamWorks'ün yeni animasyonu **"The Road To El Dorado"** seyircisiyle buluşmayı bekliyor. İsminden de anlaşılacağı gibi film çağdaş bir Bob Hope-Bing Crosby "yol" filmi çalışması. Kevin Kline ile Kenneth Branagh'ın seslendirme bir alt konuya sahip ilk animasyon olabilir.
Sundance'ten ödülle dönen **"Girlfriend"** hayli ilginç bir filme benziyor. Sert fakat duyarlı bir kız olan Michelle Rodriguez, boks yapmaya başlıyor ve böylece kendini keşfediyor. Yönetmeni Karyn Kusama "'Cumartesi Gecesi Ateşi' nasıl dansla ilgili bir film değilse 'Girlfriend' de boksla ilgili bir film değil." diyor. Dövüş meraklılarının dışındakilerin de ilgisini çekecek film umut vaadediyor.
Bill Friedkin'in **"Rules Of Engagement"** adlı filminde Samuel L. Jackson ve Tommy Lee Jones kıdemli ordu mensuplarını oynuyorlar. Jackson askerlerine sivillere ateş açma emri verdiği için haklarında dava açılıyor. Friedkin'in yıldızını yeniden parlatmaya yetmeyecek belki ama yine de sert adamlarla dolu sıkı bir aksiyon ve mahkeme gerilimi izlemek isteyenleri memnun edebilir.
Edward Norton, ilk yönetmenlik denemesi **"Keeping The Faith"** ile "Dövüş Kulübü"nün ağır havasından çıkıyor. 30 milyon dolarlık komedi, iki eski dostla (Ben Stiller bir hahamı, Norton da Katolik bir rahibi oynuyor) çocukluk aşkları Jenna Elfman arasındaki tuhaf aşk üçgeni etrafında gelişiyor.
"Wonder Boys", Curtis Hanson'ın "Los Angeles Sırları"ndan sonraki filmi. Michael Douglas ve Tobey Maguire'ın rol aldıkları film bir komedi ama aynı zamanda Hanson'ın özenli çalışmasıyla zenginleşen iyi oynanmış bir karakter incelemesi.
"Dawson's Creek"le ünlenen Joshua Jackson'ın rol aldığı **"The Skulls"** bir korku filmi. Rob Cohen'in ("Daylight") yönettiği film gizli bir gruba katıldıktan sonra grubun korkunç gerçeğini keşfeden bir gencin öyküsünü anlatıyor.
Başrollerinde Harrison Ford ve Michelle Pfeiffer'ın oynadığı, doğaüstü olayların konu edildiği **"What Lies Beneath"** ABD'de Ekim

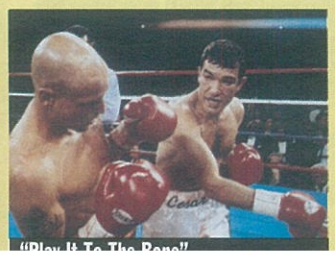

"Play It To The Bone"

"The Skulls"

Kardeşler'in Cannes'da da çok beğenilen özgün "The Odyssey" versiyonu **"O Brother! Where Art thou?"**nun da sezonun en iyilerinden biri olacağı kesin ama ne zaman seyredeceğimiz belli değil.
"Shaft Returns"te Samuel L. Jackson, Christian Bale'in canlandırdığı sapığın peşine düşüyor...
Peter Cook/Dudley Moore komedisi **"Bedazzled"**ın efekt yoğunluklu Harold Ramis yorumunda çok ilginç şeyler oluyor...
Brent Ratner'ın yeni komedisi **"Family Man"**de Nicolas Cage rol alıyor...
Robert Redford'un golf filmi **"The Legend Of Bagger Vance"**te Will Smith ve Matt Damon var.
Bakalım Cameron, Drew ve Lucy Lui **"Charlie's Angels"**ın setindeki olaylarla ilgili dedikoduları unutturmayı

"Terminatör 2"

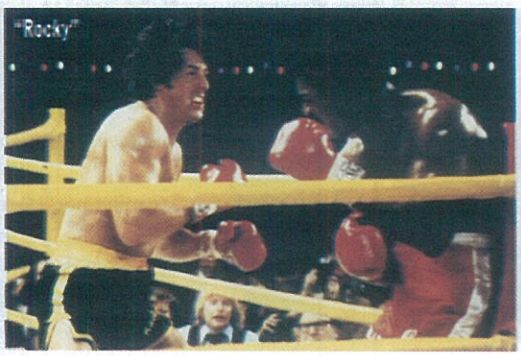

"Rocky"

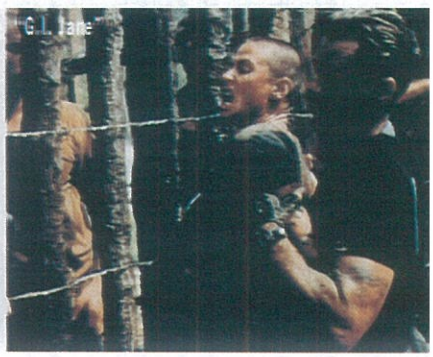

"G.I. Jane"

"BANA HA! SEN HA!"

Sözler hiçbir işe yaramaz olduğunda yumruklar ve tekmeler konuşmaya başlar. Şüphesiz bu, istenmeyen bir durumdur... Ama seyirciler öteden beri kavga sahnelerine bayılır ve sinemacılar da bu beklentiye ellerinden geldiği kadar cevap vermeye çalışır. İşte size, son 20 yılın unutulmaz kavga sahnelerinden bir demet...

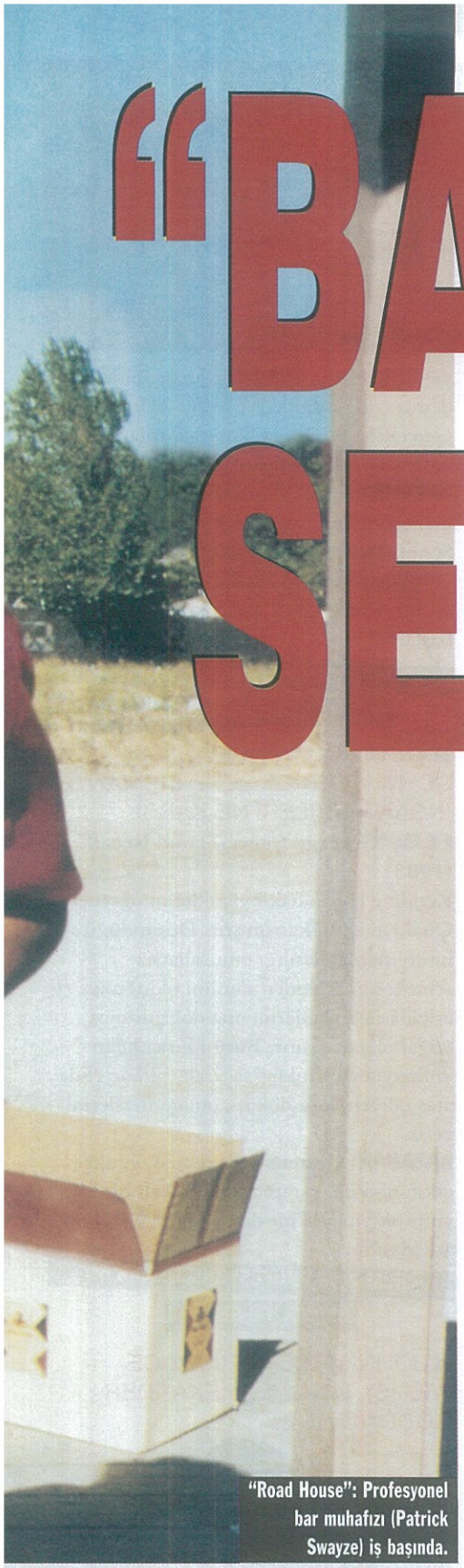

"Road House": Profesyonel bar muhafızı (Patrick Swayze) iş başında.

"Total Recall!"

"BUTCH, SİLAH MI TERCİH EDERSİN YOKSA BIÇAK MI?"

■ BUTCH CASSIDY (PAUL NEWMAN), HARVEY LOGAN'A (TED CASSIDY) KARŞI

FİLM: "Sonsuz Ölüm / Butch Cassidy And The Sundance Kid" (1969)

Butch iki basit cümleyle, olası bir çete ayaklanmasının önüne geçer: "Acıyacak yerlerinden vurun onlara!" ve "Hile yapın!" Harvey kocaman av bıçağını çıkarır, Butch onu durdururken, kurallardan bahseder...

KAZANAN: Butch (Şerefsiz -kasıklara doğru- ama kararlı bir tekme sayesinde!)

"ŞU KAZIK GİBİ DİKİLENE DİKKAT ET!"

■ GERALD CRICH (OLIVER REED), RUPERT BIRKIN'E (ALAN BATES) KARŞI

FİLM: "Women In Love" (1970)

Büyük, güzel bir ateşin önünde, iyi niyetli, homoerotik bir güreş. Daha sonraları televizyonun en başarılı gizli homoseksüeli Alan Partridge tarafından meşhur edilir ("Erkekler hep beraber... doğdukları gündeki gibi çıplak, tanrının tasarladığı şekilde kavga ediyorlar...")

KAZANAN: Hiç kimse. Herşey iyi niyetli, homoerotik bir sataşmadan ibaretti.

"SENİ KALTAK!"

■ HELGA SVELGEN (CHARLIZE THERON), BECKY FOXX'A (TERI HATCHER) KARŞI

FİLM: "Vadide İki Gün / Two Days In The Valley" (1996)

Kadınlar tuvaletinde didişmeler ve tıslamalarla başlayıp (Ne dedin bana?/Kaltak mı?), gittikçe büyüyen bir motel odası kavgasına dönüşen anlaşmazlık, çeviklikle fırlatılan eşyalarla (lavabo, vazo gibi) devam edip, küçük bir kadın silahıyla sona erer.

KAZANAN: Olimpik kayakçı Becky, vahşi, gögüs göğüse bir savaş sonrasında, kararsızca hareket eden buzdan bakire Helga'yı yener.

■ TEĞMEN JORDAN O'NEIL (DEMI MOORE), JOHN URGAYLE'E (VIGGO MORTENSEN) KARŞI

FİLM: "Jane'in Zaferi / GI Jane" (1997)
Yüzde 80'i işkence, yüzde yirmisi kavga olan velvele, iple bağlanmış O'Neil'i acımasızca yumruklayan Urgayle üzerinde yoğunlaşıyor. O'Neil ise oldukça hareketli bir insan olarak (kadın olduğunu hiç hesaba katmazsak) sert bir şekilde, güçlü bir kalça hareketi ve kasıklara bir tekmeyle karşılık veriyor.
KAZANAN: O'Neil, ahlaklı bir "son adam" zaferi.

"ŞU LANET OLASI ŞEYİ BAHÇEMDEN ÇIKARIN!"

■ MARTIN RIGGS (MEL GIBSON), MR JOSHUA'YA (GARY BUSEY) KARŞI

FİLM: "Cehennem Silahı / Lethal Weapon" (1987)
Hafifçe sallanan geleneksel kavga kamerasıyla çekilen "Cehennem Silahı"nda Busey, düşünceli, dalgın, ahlaksız ve huysuz bir adamı canlandırıyor. Brezilya jiu-jitsu'su (Japon güreş metodu) acı verici ve zor görünüyor, Mel ise her zamanki kadar çılgın.
KAZANAN: Riggs, Joshua'yı bacaklarının arasında boğuyor.

"TAVŞANCIĞI KUTUSUNA GERİ KOY..."

■ CAMERON POE (NICOLAS CAGE), BILLY BEDFORD'A (NICK CHINLUND) KARŞI

FİLM: "Con Air" (1997)
Hiçbir zaman bir adamın ceylan gözlü sevgili çocuğuna eve dönüş hediyesi olarak aldığı oyuncağa bulaşmayın.
Billy'nin, Cameron'un sıcak armağanıyla alay etmesinin ödülü, çıkıntılı manzaranın bir parçası olmaktır...
KAZANAN: Poe ("Tavşancığı kutusuna geri koyamaz mıydın?")

"SENİ DOĞDUĞUNA PİŞMAN EDECEĞİZ!"

■ JOHNY UTAH (KEANU REEVES) ve BODHI (PATRICK SWAYZE), SÖRFÇÜ SERSERİLERE KARŞI

FİLM: "Kırılma Noktası / Point Break" (1991)
Casus Utah, California sahillerinde banka soyguncularını ararken içlerinde Red Hot Chili Peppers'dan Anthony Kiedis'in de olduğu dört serseriyi kızdırmayı başarır. Süratli ve sıkı bir tekmeleme, dirsek ezici intikam meleği Bodhi tarafından önlenir.
KAZANANLAR: Utah ve Bodhi. Utah daha sonra sörfçüleri öldürerek adaleti sağlar.

"BENİ DEĞERSİZ BİR PİSLİK ZANNEDİYORSANIZ YANILIYORSUNUZ..."

■ MAX CADY (ROBERT DE NIRO), ÜÇ AHMAĞA KARŞI

FİLM: "Cape Fear" (1991)
Tehditler ve gözdağı vermeler işe yaramıyorsa, kundakçıları gönderin. Ağır ağır konuşan Cady intikam peşindedir. Ancak, Cady, yüzüne gülen alçak düşmanı danışman Sam Bowen'ın (Nick Nolte) üç yüksek maaşlı adamı tarafından dört yanı açık bir alanda pusuya düşürülür. Bisiklet zinciriyle kamçılanıp yere yapıştıktan sonra, adaleli sırtına birkaç demir çubuk yükler ve ayağa kalkar. Gerçekten etkileyici, koşarak atılan bir kafa vuruşu ile insiyatifi ele alır.
KAZANAN: Cady, birdenbire kendine inançla dolup, hepsinin kemiklerini kırar. Sonra da taşralı şapkasını başına yerleştirip yerde çömelip kalan danışmana doğru Nietzchevari bir konuşma yapmaya başlar.

"HARRY, BÜYÜK BİR YANLIŞ YAPIYORSUN..."

■ DOUG QUAID (ARNOLD SCHWARZENEGGER), ŞİŞMAN İNŞAAT İŞÇİLERİ'NE KARŞI

FİLM: "Gerçeğe Çağrı / Total Recall" (1988)
Kendine hafıza nakli yapıldığını öğrenen Quaid'in zihni karışmıştır. Düşündüğü kişi olmama olasılığı onu rahatsız etmektedir. Eskiden samimi olduğu iş arkadaşları silahlarını ona doğrultunca doğal olarak şaşırır. Burun kırıcı kalın kollarıyla yumruklar saçarak (birkaç el de ateş ederek) kan döküp, onlara derslerini verir.
KAZANAN: Gösterişli bir tekme oldukça etkili olsa da, surata atılan okkalı bir yumruk yine de bir delikanlının en yakın arkadaşıdır.

"İKİMİZ DE PROFESYONELİZ AMA BU KİŞİSEL BİRŞEY..."

■ JOHN MCCLANE (BRUCE WILLIS), KARL'A (ALEXANDER GODUNOV)

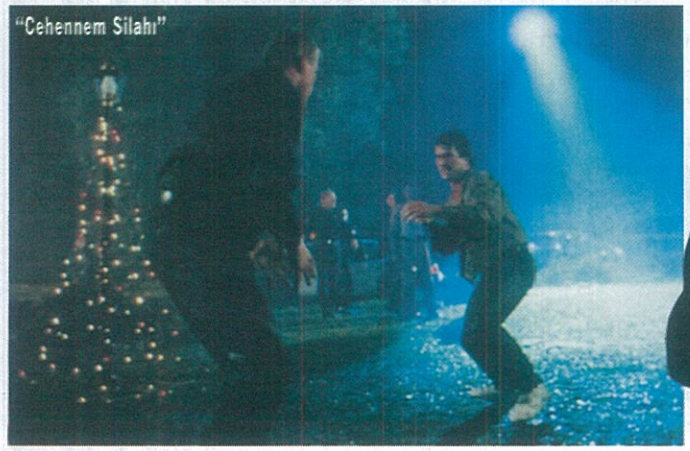

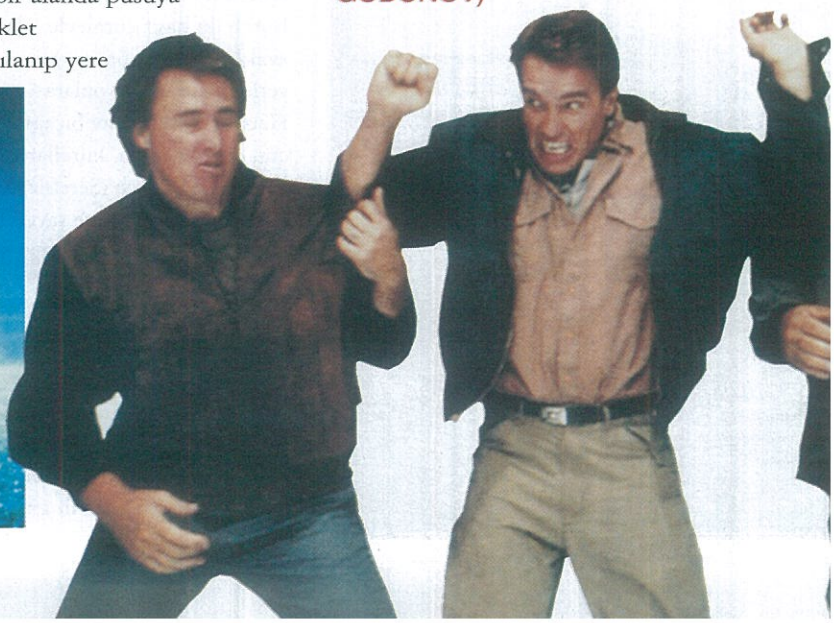

"O SENİN KARIN MIYDI? TAM BİR KALTAK!"

■ MELINA (RACHEL TICOTIN), LORI'YE (SHARON STONE) KARŞI

FİLM: "Gerçeğe Çağrı / Total Recall" (1990)

Bu, kızlar arasındaki klasik ve acı verici derecede çılgın yumruk savaşı kısa olsa da öylesine tatlı ki... Yüksek tekmeler atabilmesine rağmen Melinda, kusursuzca eğitilmiş kick-boksçu Lori'ye yeterince güçlü bir rakip değil. Bu nedenle, Lori'nin onu hırpalayıp etkisiz hale getirmesi 60 saniye sürüyor.

KAZANAN: Lori. Koca Arnie ona saldırmadan önce birkaç dakikalığına böbürlenmeye ve Melinda'nın başarısızlığını zevkle seyretmeye vakti olur ("Bunu bir boşanma olarak gör...")

"Çılgın Romantik"

KARŞI

FİLM: "Zor Ölüm / Die Hard" (1988)

Karl uluslararası markette, öldürme ve terörizm işleriyle görevlidir. John ise New York sokaklarındaki ayaktakımından suçluları yakalar. Ayrıca o gece erken saatlerde Karl'ın erkek kardeşini öldürmüştür. Karl'a, "Senin de kardeşinin boynunu kırdığımda bağırdığı gibi bağırmanı istiyorum" der. Gösterişli Avrupa dövüş sanatlarının ve yüksek tekmelerinin, Doğu yakasının dövüşleri ve azimkar kafa atışları karşısında bir hiç olduğunu kanıtlaması göz önüne alındığında, oldukça şiddetli bir maç olur.

KAZANAN: McClane. Karl'ı zincirlere bağlı bir şekilde bırakır.

ÇOK KOMİK GÖRÜNÜYORSUN!"

■ ALABAMA WORLEY (PATRICIA ARQUETTE), VIRGIL'E (JAMES GANDOLFINI) KARŞI

FİLM: "Çılgın Romantik / True Romance" (1993)

İriyarı, sadist Virgil kokain istemektedir (aslında patronuna aittir.) Alabama onu saklamak istemektedir (çünkü onun uzun vadede geliri olacaktır.) Ancak Virgil tekme tokat bir şekilde terbiyesizce soruşturmaya başlayınca, Alabama kan baloncuklarının arasından meydan okumanın kokusunu alır ve kokainin yerini gösterir. Virgil istediğini bulduktan sonra, geleneksel tanığı ortadan kaldırma faslına geçilir. Ancak anahtarlık, saç spreyi, klozet kapağı gibi şeylerle saldırıya geçen Alabama, avantajı elde eder.

KAZANAN: Alabama. Öyle anlaşılıyor ki, birçok yakın tabanca atışından ve mermisi bitmiş tabancayla cinnet içinde savrulmuş darbelerden sağlam kurtulmak pek de mümkün değil..

"ACIDIĞINI BİLİYORUM..."

■ T-800 (ARNOLD SCHWARZENEGGER), T-1000'E (ROBERT PATRICK) KARŞI

FİLM: "Terminator 2: Judgement Day" (1991)

En son "Superman 2"de izlediğimiz duygusuz, süper güçler savaşı yeniden sergileniyor. Zayıf mekanik öldürücü, John Connor'ı korumak için güçlü metal öldürücüyle aşık atıyor. Durdurulması zor bir sıvı olmanın açık bir avantaj olduğunu T-1000, T-800'ün göğsündeki demir piller sayesinde onu bir süreliğine etkisiz hale getirdiğinde anlıyoruz.

KAZANAN: T-1000. Bu dövüşü kazanmış olabilir, fakat "insanlığın geleceği" savaşını yine de kaybediyor.

"SÜRÜNEREK BURAYA GEL VE AYAĞIMI ÖP..."

■ JAMES BOND (SEAN CONNERY), RED GRANT'E (ROBERT SHAW) KARŞI

FİLM: "From Russia With Love" (1963)

Büyük James Bond'un ayaklarına kapanmış olması, SPECTRE'in adamının kibirle gülümsemesine yol açar. Fakat, rahatsızlık verici dozdaki gizli sinir gazı sayesinde tren kabinindeki masalar, kapı, herşey döner.

Connery, Roger Moore'un bu tip bir durumda kullanacağı zayıf karate darbelerine hiç de benzemeyen, sağlam yumruklar atar. İki küçük kabin arasında kalan kahramanımız, kendinde olmayan bir Bond kızını koruyucu paspas olarak kullanırken, tehlikede görünmektedir.

KAZANAN: Bond, avantajı ele geçirmek için çabalar ve Grant'i boğar. Sonra da kravatını düzeltip, yoluna devam eder...

"TAK ŞU GÖZLÜKLERİ!"

■ NADA (RODDY PIPER), DRIFTER'A (GEORGE BUCK FLOWER) KARŞI

FİLM: "They Live" (1988)

dayanıklı, homoerotik saflarından fırlamış kocaman adamlar. Çok garip nedenlerden dolayı, Nada, Drifter'ın güneş gözlüğü takmasını ister. Bunu takip eden seyretmesi oldukça zor bir sahne olur: Dev adamlar 10 ıstırap verici dakika boyunca göğüs göğüse savaşıp, birbirlerini yumruklayıp tekmeliyorlar. Söylentiye göre aslında rol yapmıyorlarmış, inanıp inanmamak size kalmış. Bu sahne seveceğiniz ya da nefret edeceğiniz türden.
KAZANAN: Nada... Sonunda Drifter'a gözlükleri taktırır.

"HAPİSTEYKEN SENİN GİBİLERİNİ BECERİYORDUM BEN..."

■ DALTON (PATRICK SWAYZE), BRAD WESLEY'YE (BEN GAZZARA) KARŞI
FİLM: "Road House" (1989)
"Şimdiye kadar kimse bir kavga kazanmamıştır," diyor Dalton. Sonra da filmin geri kalanını bu tip hippi-Zen saçmalıklarını enerjik bir şekilde çürüterek geçirir. Final, kötü adam Brad ile yaptığı oldukça vahşi (ve de fazlasıyla uzun) bir dövüş sahnesidir.
KAZANAN: Dalton...Wesley'nin boğazını çıplak elleriyle parçalar.

"DANNY KOO ÇAVUŞ MAU'YU ÖLDÜRDÜ!"

■ KEVIN CHAN (JACKIE CHAN), ÜÇLÜLERE KARŞI
FİLM: "Police Sory" (1985)
Kural çok basit: suratınla cam kır ya da asansör boşluğundan başaşağı kay. Böylece kavgadan çıkmış olursun. Utanç içindeki Hong Kong polisi Kevin adını temizleyebilmek için, bir alışveriş merkezinde Selena ile buluşacaktır ("Mau'nun öldürülmesine tek tanığım sensin!") Ancak onu korumaya çalışmak, darbe ve yumruklardan oluşan bulanık bir baraja ve patlayıp havada uçuşan cam parçalarına dönüşür. Gerçekten olağanüstü bir çalışmaya şahit oluruz - kusursuz bir armoni içinde düşerler, konarlar, yuvarlanırlar.
KAZANAN: Kevin. Zaten tutuklanmış olan orta yaşlı mafya babasını sıkıca dövüp, bir cam vitrinin içine iter.

"Police Story"

"YETENEĞİN EŞSİZ..."

■ LEE (BRUCE LEE), KİM OLDUĞU BİLİNMEYEN YÜZLERCE UŞAĞA KARŞI
FİLM: "Enter The Dragon" (1973)
Birbirlerine kibarca saldıran bir sürü adam var. Fakat Lee burada gücünün doruğunda. Arka arkaya acımasız kötü adamları bertaraf edip, bir virtüöz gibi dövüş tekniklerini kusursuzca uygulayarak, "Sen ve kimin ordusu?" cümlesini meşru kılıyor. Yönetmen Robert Clouse'a dövüş sahnelerinin ne kadarının hızlandırıldığı sorulduğunda, Lee'nin tekniği çok hızlı olduğu için, birçoğunu yavaşlatmak zorunda kaldığını söyler!
KAZANAN: Lee, sadece birkaç metal kapı tarafından dövülür.

"İŞTE İŞİN RUHU BU!"

■ RICK DECKARD (HARRISON FORD), ROY BATTY'YE (RUTGER HAUER) KARŞI
FİLM: "Blade Runner" (1982)
Kendi yaratıcısını bulup öldürdükten sonra, Roy, celladı Deckard ile karşı karşıya gelir. Böylece aralarında uzun süren, zorlu, parmak kırmaktan, gölge oyunlarına, çatılar arası atlayışlardan, boruyla dövmeye kadar varan ve yer yer haykırmaları içeren bir mücadele başlar. Deckard'ın en parlak "kopya"yı yoketme çabaları umutsuz ve adi bir hal alınca, Roy sorar, "Sen iyi adam değil misin?" Deckard kırılan parmaklarını yerine oturtmaya çalışır, Batty hızla ölüme yaklaşırken avucunun ortasına bir çivi sokar (böylece uygun dini imgeler sunar.) Kedi-fare kovalamacalarından sonra, Roy, Deckard'ı ölümden kurtararak Tanrı'yı oynamış olur ve onu son konuşmasının tek dinleyicisi olarak kullanır.
KAZANAN: Deckard. Fakat Batty "Artistik Etki"de bir 10'u hakediyor.

"O ÜN SALMIŞ BİR TERÖRİSTTİ..."

■ MARTIN Q. BLANK (JOHN CUSACK), FELIX'E (BENNY URQUIDEZ) KARŞI
FİLM: "Grosse Pointe Blank" (1997)
Keyiflerin en az bulunuru, en makbulü- montaj hilelerinden ve abartılmış bir koreografiden yararlanmayan otantik bir dövüş sanatları gösterisi. Büyük adamların çarpışması- Martin Blank (varoluş ve duygu problemleri yaşayan bir hilekar) ve Felix (pornografiyi seven, ölüm maskeli bir davetsiz misafir.) Martin lise arkadaşları buluşmasında, nemli gözlerle, okuldaki dolabının olduğu yere gitmektedir. O sırada Felix köşeden görünür, silahını çeker. Martin oldukça hızlı ve çevik bir tekmeyle onun silahını düşürmesini sağlar. Bundan sonra savaş silahsız, yumruklar, tekmelerle, göğüs göğüse devam eder. Dövüş sanatlarında belli bir seviyede eğitim almış iki insan kavga ederse ne olur, bunu görürüz bu sahnede. Hiçbir hareketleri gereksiz ya da fazla zarif değildir, tüm çabaları gerçekçidir. Dövüş sahnesi ve vücutların sunumu, "Mirror In The Bathroom" ve "99 Balloons"a göndermeler içeriyor.
KAZANAN: Martin, korkulacak biri olduğunu bir kez daha kanıtlar.

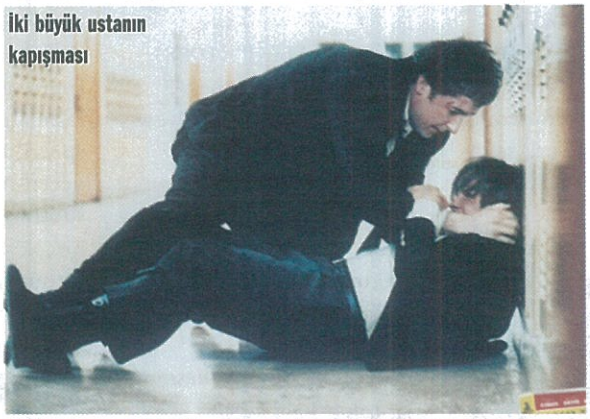
iki büyük ustanın kapışması

"The Matrix": Sanal alemde dövüşün tadı bir başka oluyor.

"MERHABA BAY ANDERSON"

■ NEO (KEANU REEVES), AJAN SMITH'E (HUGO WEAVING) KARŞI

FİLM: "The Matrix" (1999)

Neo, Matrix'teki ajanlardan kaçarken tüm arkadaşlarını telefona ulaştırmayı başarır. Fakat kendisi telefonu tam kulağına dayamak üzereyken ajan Smith onu tuzağa düşürür. İlk karşılaştıkları andan beri her seferinde "Merhaba Bay Anderson" diye seslendiği Neo, onunla havada, karada, silah silaha (sanki bir işe yarıyormuş gibi) kapışır. İlk başlarda ajan Smith'ten fena halde sopa yiyen Neo kısa sürede kendisini toparlar ve ajanı tek kelimeyle "harcar". Ajan, metronun altında ezilmesine karşın birkaç saniye sonra metronun içinden çıkar; yine de bu, onu dayak yemekten kurtaramaz. Zorlu bir "karşılaşma"dan galip çıkmış olan seçilmiş kişimiz bu ukala ve cool ajanın kibarlığından pek hoşlanmadığını belli edip, vurucu repliği sarfeder: "Benim adım Neo!"

KAZANAN: Tabii ki Neo. Eline telefonu alır ve sevdiği kadının, Trinity'nin yanına geri döner. Ama ajanla son kapışması olmaz bu. Zira bu dövüş ajan Smith'i daha da hırslandırmıştır. Böylece bir rövanş istemesi kaçınılmaz hale gelir.

"Dövüş Kulübü": Kendiyle kavga eden adam.

"LÜTFEN DUR!"

■ JACK (EDWARD NORTON), JACK'E (EDWARD NORTON) KARŞI

FİLM: "Dövüş Kulübü / Fight Club" (1999)

Unutulmaz dövüş sahnelerinden bahsederken "Dövüş Kulübü"nü anmamak imkansız. Üstelik bu sahne diğerlerinden önemli bir özelliğiyle ayrılıyor: kavga tek kişilik. Jack patronunun odasına gidip onu tehdit eder. Kendi departmanında yapılan kanundışı işlerden haberi vardır, bildiklerinden kimseye bahsetmemek için tüm istediği ise şirket dışı danışman olarak gösterilip, her ay maaş almaktır. 'Susma işini evde de yapabilirim,' der. Sinirinden köpüren patron tam güvenliği aramak üzereyken, Jack'in eli titremeye başlar, kontrolden çıkar ve kendi suratının ortasına indirdiği yumrukla yere düşer. Şaşkınlık içinde onu seyreden patronuna dönüp, 'Sen ne yaptığını zannediyorsun?!' diye bağırdıktan sonra kendine attığı başka bir yumrukla cam rafların üzerine yığılır. Gömleğinin yakasından tutup kendini oradan oraya savurur. Artık ağzı burnu kan içindedir. 'Lütfen dur!' diye patronuna yalvarırken güvenlik gelir.

KAZANAN: Jack. Gömleği yırtık, kan içinde şirketi terkederken eline geçenlerin hesabını yapar; 1 yıllık maaş çeki, 48 uçak bileti, telefon, faks makinası, Tyler'la her gece Dövüş Kulübüne gidebilmek de cabası... ■

heveskarlarının hayallerini süslerdi 8mm film kamerası.

Amatörlerin Efsanesi: 8 mm

Önce "9.5 mm" vardı. Sonra "standart 8" geldi ve son 35 yıldan bu yana da amatör sinemacılıkta bir "süper 8 mm" kültürü hüküm sürüyor. Sinemanın teknolojik tarihi boyunca belki de hiç bir film formatı kitleler üzerinde 8 mm kadar derin bir etki yaratamadı. Onunla inanılmaz işler başardı amatörler... Bazen Amerikalı Abraham Zapruder gibi insanlığın gidişâtını etkileyen bir olayı görüntüleyip tarihe kayıt düştüler; bazen de çocuklarının adım adım büyümelerini kaydedip, onlara olağanüstü bir görsel miras bıraktılar. Şimdilerde ise, bu efsanevî film formatı, amatör sinemada hızla "kolaycılığın" simgesine dönüşmekte olan videonun pençeleri arasında can çekişiyor. İşte iflah olmaz bir sinema amatörünün kaleminden 8'liğin hikayesi... **ALİ MURAT GÜVEN**

Her bir biçimde alışverişi olmuş herkese farklı farklı anlamlar ifade eden bir film formatıdır... Aralarında benim de bulunduğum kalabalık bir grup için o gerçek bir "sinema okulu", kimileri içinse çatıdaki tozlu kutular içinde yıllardır bekleyen "home movie" makaralarıdır. Ki, sorduğunuzda da, "Video çıktı çıkalı, onları da pek seyredemedik" diye hayıflanır bu paha biçilmez anıların nankör sahipleri...

8 mm, bir diğer gruba ise bambaşka -ve biraz daha hınzırca- şeyler ifade eder. Bunlar "porno meraklıları"dır. Bilenler bilir, video öncesi çağda porno film izlemenin en pratik yolu, eve 8'lik bir film göstericisi atmaktı. Ve iskandinav ülkelerinde non-stop film üreten porno endüstrisi, önce standart 8, ardından da uzun bir süre boyunca süper 8 mm formatında servis yapmıştı dünyanın dört bir köşesine...

Kendi adıma, 8 mm'yi ilk gençliğimden bu yana bambaşka amaçlar için kullandığımdan ötürü, bu iki sözcük bende başkalarının aksine son derece hoş çağrışımlar uyandırıyor. Sözgelimi, 8'lik kameramın çalışırken çıkardığı o düzensiz tıkırtıyı daima özlüyorum. Bugün bile, zaman zaman özlediğimde pillerini takıp çalıştırıyor ve o sesi; "masumiyetin sesi"ni dinliyorum yüreğim burkularak...

Şimdilerde kısa film yapmayı deneyen sinemaseverlerin çoğu, ellerinin altındaki ultra-modern "dicitıl" betacamlar ile binbir türlü teknolojik atraksiyona girişebiliyorlar.

Bu arada, "illâ ki film şeridi" diyenler için de - cüzdanlarına güveniyorlarsa- yol açık; çünkü süper 16 ve 35 mm sine-kameralara ulaşmak eskisinden çok daha kolay. Ne de olsa devir değişti; filmlerin çizik çizik bir banyo ile kahvehane tarzı laboratuarlarda perişan edildiği ya da "video efekt" adına bir tek TRT usülü "wipe"ların önümüze sürüldüğü günlerde yaşamıyoruz artık. "Avid"ler, "dolby surround"lar, "silicon graphics"ler sağolsun, artık beyazcamda veya genişperdede ölüleri bile diriltmek mümkün...

Ancak, ben yine de "özel efekt" denilince, bugün hâlâ 1990 yılı sonbaharında elde ettiğim o "büyük teknik başarıyı" anımsıyorum. Tanrım, ne inanılmaz bir mutluluktu o!

1990 yılı sonbaharıydı ve Manisa'nın Akhisar ilçesinde kısa metrajlı bir film çekiyordum. Kullandığım format, her zaman olduğu gibi yine süper 8'di. Filmin bir sahnesinde, yaşlı bir adamın yüzünde kararmaya düşerken, onun gençliğini canlandıran bir başka oyuncunun yüzünde de açılmam -teknik tabirle "fade-in" yapmam- gerekiyordu. Günümüz video teknolojisinde toplam 20 saniyede yapılabilen bu "miks" işleminin süper 8 ile çalışırken ne anlama geldiğini ise, 8'likle çalışmış olan dostlar gayet iyi bilirler.

Öykünün akışı gereği, bu efekti mutlaka ger-

çekleştirmek zorundaydım. Oysa, kapalı bir süper 8 ham film kaseti üzerinde böyle bir teknik işlemi gerçekleştirmek kesinlikle mümkün değildi. Bunun üzerine, filmin çekilen planlarını da bozmayı göze alarak bir deneye giriştim. Önce, kararmayla gözden kaybolacak olan yaşlı adamı görüntüledim ve bu planı çekerken de kameranın "manuel pozometre" düğmesini adım adım kapattım. Ardından da, kaseti sıkıca paketleyerek İstanbul'a döndüm. Haftalar sonra yaptığım devam çekiminde ise, kaseti ışık görmeyen paketinden çıkartıp pozlanmış filmi -tamamen içgüdüsel bir hesapla- karanlık odada 20-30 cm. kadar geriye iteledim. Ve nihayet aynı kaseti tekrar kameraya takıp, bu kez de pozometreyi yavaş yavaş açarak, miks ile gelecek olan planı pozlanmış bölgenin üzerine çektim.

Sonuç, o an için tamamen belirsizdi. Ya başarılı olacaktım, ya da dişimden tırnağımdan artırdıklarımla gerçekleştirdiğim Ege gezisi boşa gidecekti. Bu kasetin Kodak laboratuarından dönüşüne kadar geçen 15-20 günlük sürenin, bana neredeyse bir ömür gibi geldiğini anımsıyorum şimdi... Büyük gün geldiğinde, banyo edilmiş filmi ellerim titreyerek göstericiye taktım ve "miks" ânını beklemeye başladım.

Geçiş, olağanüstü güzel olmuştu. Filmimin kilit planı olan bu "geçmişi anımsama" sekansında, Kore gazisi ihtiyar adam yavaş yavaş siliniyor ve gazinin gençliğini canlandıran amatör oyuncunun görüntüsü de aynı kadrajda belirmeye başlıyordu.

O gün sevinçten hüngür hüngür ağladım ve sonradan, profesyonel iş yaşamım boyunca elde ettiğim başka hiçbir teknik başarı beni bu "miks geçiş" kadar mutlu edemedi. Kısa film ve kısa filmcilik, işte buydu...

Anneme, saygıyla...

Bence, kısa film çekmeye sevdalanan her insanın öncelikle "iyi niyetli bir annesi" olmalı. Tıpkı, Steven Spielberg ya da Quentin Tarantino'nun yaşamındaki o "destekleyici anne" figürleri gibi... Bu iki dahi yönetmenin biyografilerini okuyanlar hemen anımsayacaktır; Spielberg 10-12 yaşlarında çektiği ilk 8'lik filmlerde annesini oynatmıştı. Tarantino ise, anılarında, janrının temellerini oluşturan hemen hemen tüm klasik filmleri, oturdukları kasabanın sinemasında annesiyle birlikte izlediğini anlatır. İsmini dahi bilmediğimiz bu yürekli kadın, oğlundaki heyecan ve yeteneği sezince, O'nu yıllarca bıkmadan usanmadan bir filmden ötekine taşıyıp durmuştur.

Kefere yönetmenler böyle yetişiyor da, son dönem Türk sinemasının en özgün sanatçıları arasında yer alan Nuri Bilge Ceylan aynı "verimli aile ortamı"ndan istifade etmiyor mu sanki? Son İstanbul Film Festivali'nde bütün önemli ödülleri silip süpüren "Mayıs Sıkıntısı"nda ve daha önceki çalışmalarında, o da "oyuncu" olarak anne ve babasından yararlan-

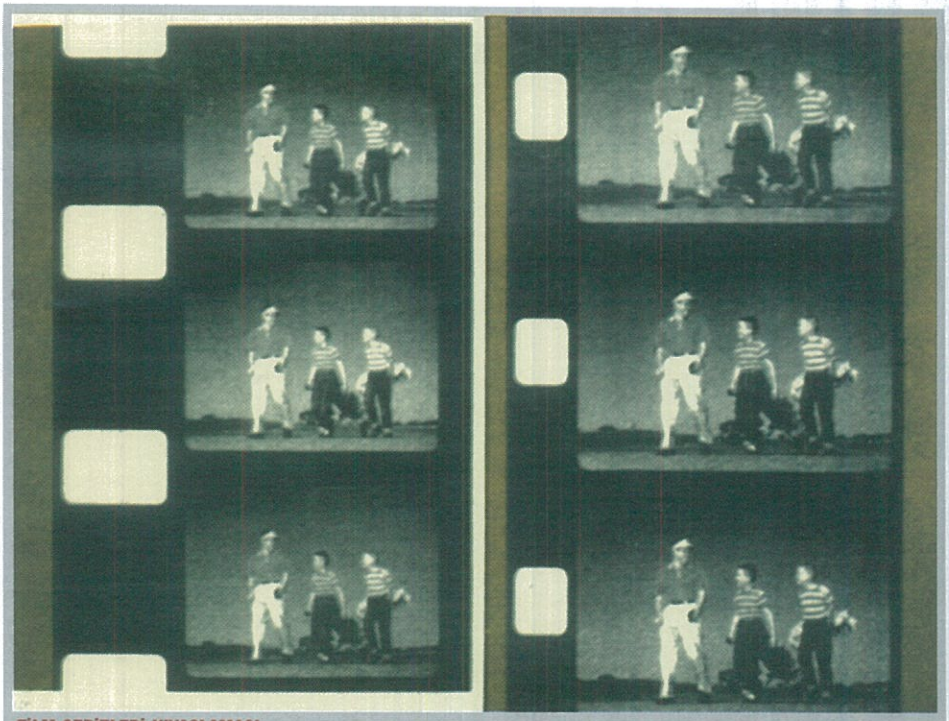

FİLM ŞERİTLERİ KIYASLAMASI

Dar formatlı filmler arasında, gelmiş geçmiş en popüler iki film: Solda "standart 8", sağda ise "süper 8"... Standart 8'de ses kuşağı (kahve rengi kısım) dişli deliklerinin hemen yanıbaşında, filmin en dış sınırında yer alır ve tek kanallıdır. 1960'ların ikinci yarısından itibaren yaygınlaşmaya başlayan süper 8'de ise, filmin her iki tarafına da ayrı birer ses kuşağı konulmuştur. Bu da amatörlere "stereo kayıt" yapma olanağı sağlar. Ayrıca, süper 8'de dişli deliklerinin boyutları küçültülmüş ve böylelikle resim çerçevesini büyütmek için yer kazanılmıştır.

SÜPER 8 VE VİDEO 8 KIYASLAMASI

Ve işte, huzurlarınızda amatör sinemanın düşman kardeşleri: Süper 8 mm Kodak ham film kaseti ile ve video 8 formatındaki manyetik video kaset... Biri görüntü kalitesiyle rakipsiz, diğeri ise ucuzluğu ve kullanım kolaylığıyla... Sağdaki soldakini son 10 yıldır epeyce pataklamakla birlikte, henüz pes ettirebilmiş değil!

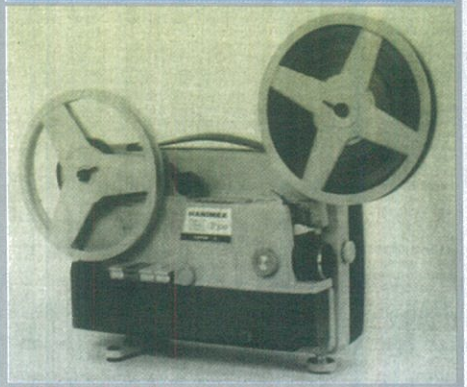

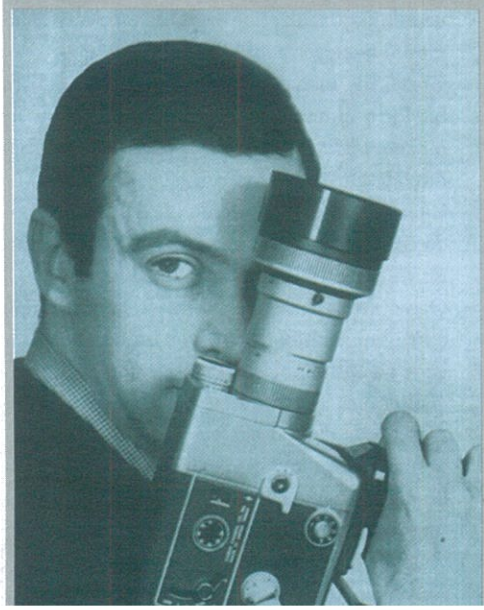

FİLM ÇEKİM VE GÖSTERİM EKİPMAN

Bir sinema amatörüne film çekmesi için gereken demirbaş malzemeler: Çalışır durumda bir süper 8 mm kamera, yeterince boş film ve 8'lik bir gösterici... Günümüzde bunların tümünü bitpazarlarından bir DVD göstericisinin yarı fiyatına temin etmek mümkün!

KAMERALI ADAM

Standart 8 mm'nin 30 yıl süren egemenliğinden sonra, 1964'de büyük bir tanıtım kampanyası eşliğinde "Süper 8" piyasaya sürüldü. Kısa film dünyasını ayağa kaldıran bu yeni ve kullanışlı formatı da, daha öncekiler gibi yine Kodak mühendisleri geliştirmişti.

Amatör film formatlarının tarihçesi

Fransız Pathé ile Amerikan Kodak'ın savaş alanı: "dar formatlı film"

1912 Fransız Pathé şirketi, 28 mm'lik ham filmi piyasaya sürüyor. Böylelikle, bağımsız sinemacılar ve amatörlere yönelik "dar formatlı filmler" dönemi başlıyor.

1922 Pathé'den bir başka yenilik daha... Sinema tarihinin en "aykırı" film formatı 9.5 mm kamuoyuna tanıtılıyor. Dişli delikleri şeridin kenarında değil tam ortasında bulunan 9.5 mm, ilk zamanlarda tüketicilerden sınırlı bir ilgi görecek, ancak 60'lı yıllarla birlikte adım adım piyasadan çekilecektir.

1923 Dar formatlı film sektöründe, Amerikan film endüstrisinden Fransızlara görkemli bir meydan okuma... Sonradan sektörün lideri konumuna gelecek olan Eastman Kodak, bugün hâlâ dünyanın en popüler yarı-profesyonel film formatı olan 16 mm'yi üretiyor.

1932 Kodak'ın amatör sinemacılara sürprizleri devam ediyor. Şirketin mühendisleri, tüm zamanların en sevimli film formatı 8 mm'yi icat edip amatörlerin hizmetine sunuyor.

1937 Pathé'den "dar formatlı film" alanında son çırpınışlar... Fransız tasarımcılar, küçük salonlar için pek benimsenmeyecek olan 17.5 mm'lik filmi piyasaya sürüyorlar.

1964 Standart 8 mm'nin amatör sinemada 30 yıl süren tartışmasız egemenliğinden sonra, büyük bir tanıtım kampanyası eşliğinde "süper 8" doğuyor. Kısa film dünyasını ayağa kaldıran bu yeni formatın mucidi de, elbette ki Kodak mühendisleri. Amatör filmlerde sesler ve görüntüler artık daha berrak, daha doğal... Üstelik "stereo" kayıt bile mümkün!

1970'ler Bauer, Eumig, Braun, Chinon, Kodak, Canon, Bell and Howell ve Chinon gibi optik devleri dünya piyasalarına birbirinden kaliteli amatör sine-kameralar ve projeksiyon cihazları sürüyorlar. Dar formatların altın çağı...

1980 Video bandın ayak sesleri... Gitgide küçülen, ucuzlayan ve de yaygınlaşan video kameralar, 8 ve 16 mm'lik film formatlarının tahtını sarsmaya başlıyor. Dünyanın belli başlı kısa film yarışmalarına gönderilen yapıtlar arasında artık "video filmler" de boy gösteriyor. Televizyonculuk sektöründe video bant kullanımına doğru büyük bir yöneliş gözlenmekte...

1985 Video kamera üreticileri, inanılmaz bir ihanet gösterisiyle amatör sinemaya son darbeyi vuruyorlar. Sanki başka hiçbir format ölçeği kalmamış gibi, Süper 8'e nazire yaparcasına "video 8" piyasaya sürülüyor! Aynı bant genişliği, aynı kamera büyüklüğü. Üstelik de, video kameranın boş kaseti, selefinin neredeyse dörtte bir fiyatına! Ha, tabiî, bir "video 8" kasetinin en az 45 dakikalık çekim yaptığını ve tekrar tekrar kullanılabildiğini de unutmamak lâzım...

1990 8 ve 16 mm, artık yalnızca arkaik sinemaseverlerin kullandığı birer "fosil sinema formatı"na dönüşmek üzere... Özellikle Türkiye'de, bu formattaki hammadde ve kameraların iyice piyasadan çekildiği, üretilen az sayıdaki filmin teknik işlemlerinin ise zorlukla yaptırılabildiği bir "fetret devri" başlıyor.

1995 Tüm dünyada geleneksel film şeridine doğru kuvvetli bir yeniden dönüş dalgası... Artık, aklı olan hiç kimse, evladiyelik olmasını istediği bir belgeseli, sinema filmini ya da müzik klibini video bant ile çekmiyor. Film şeridinin manyetik bantlara attığı ilk ciddi gol bu. Evet, üzgünüz ama video bantlar zamanla si-li-ni-yor!

Bu arada Eastman Kodak, özellikle TV belgeselcileri, reklâm ajansları ve klip yönetmenleri için "Super 16 mm"yi geliştiriyor. 16 mm'deki standart resim çerçevesinin boyutlarını büyüten bu yeni format, 35 mm'ye oldukça yakın bir görüntü kalitesi sağladığı için de kısa sürede tutuluyor.

2000'ler Reklâmcılıkta ve müzik klibi sektöründe 16 mm film kullanımı yeni bir prestij göstergesine dönüşmüş durumda. 35 mm'yi hiç sormayın; o zaten karizmasını hiçbir zaman kaybetmemişti ki! Bu arada, Eastman Kodak tüm dünyada talebin sürmesi nedeniyle süper 8 mm kameralar için günümüzde hâlâ ham film üretiyor ve çekilen amatör filmlerin de developmanını yapıyor.

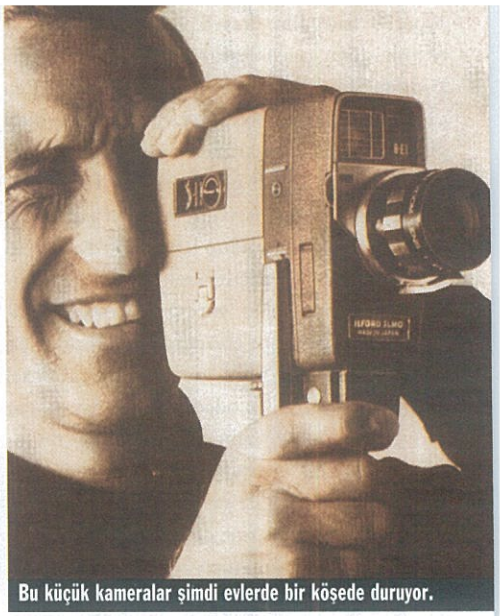

Bu küçük kameralar şimdi evlerde bir köşede duruyor.

mamış mıydı?

Bu konuda benim annem de başlıbaşına bir cevherdir. Çünkü, amatör bir kamerayla pelikül üzerine ilk kez görüntü kaydedebilmemi tamamen O'na borçluyum.

Acımasız bir çevrede, en sert koşullarda çalışarak beni ve kardeşimi okutmaya çalışan annem, bu kıvranışlarımı izliyor, ancak ilk günlerde epey ilgisiz görünüyordu. İşten yine yorgun argın döndüğü bir akşam, evde kamerayla denemeler yaptığımı görünce yanıma yaklaştı ve "Bunun filmi nasıl birşey?" diye sordu. Konuyla uzaktan yakından ilişkisi olmayan bir proleter olarak annemin bu sorusu bana hayli anlamsız gelmişti. O'nu çok da ciddiye almayan bir ifadeyle, "Bu bir süper 8 kamera" diye cevap verdim, "İçine de süper 8 film kaseti takılır".

Annem, o haftanın sonunda işten döndüğünde sessizce yanıma yanaşarak, ders çalıştığım masanın üzerine "kanarya sarısı" bir paket bıraktı. Bu, Kodachrome-40 model, süper 8'lik bir kutu ham filmdi. Tamı tamına 15 metre uzunluğunda, üzerine hayâllerimin kaydedilmesini bekleyen renkli bir şerit...

Gözlerime inanamıştım. "Haftalığım yalnızca bir kutu almaya yetti" dedi gülerek, "Bu ne menem birşey ise, fiyatı ateş pahası! Tam 5 bin lira ödedim. Satıcı indirim de yapmadı...".

Yıl 1984'dü ve o günlerde bir deri fabrikasında işçi olarak çalışan annemin haftalık kazancı ise yalnızca 6 bin lira dolayındaydı.

O bir kutu ham film, yalnızca benim değil, çektiğimiz ilk filmde oynayan bir düzine kadar genç adamın da hayatlarını sonsuza kadar değiştirecekti. Aralarından bazıları sonraki yaşamlarında daha başka ve çok daha yetkin kısa filmler yapmayı sürdürürken, kimi arkadaşlarım da meslek olarak sinemayla ilişkili dalları seçtiler. Bugün aralarında, Türk sinemaseverlerine dünya sinemasının en seçkin örneklerini sunan film ithalatçıları bile var.

Ve hep birlikte çektiğimiz o ilk filmi bugün hâlâ saklıyorum.

Eğer "Süper 8" formatta bir film çekmeye karar verirseniz...

Videonun "selüloid tabanlı" kısa film çalışmaları üzerindeki yıkıcı etkisi, gerçi son dönemlerde nisbeten azalmış gibi görünüyor. Ancak, 80'li yıllarda geleneksel süper 8 ve 16 mm kameraların üzerinden bir buldozer gibi gelip geçen video furyasının, tüm dünyada hammadde ve laboratuvar hizmetlerinin teminini zorlaştırdığı da bir başka gerçek...

Yeni yetişen sinemacıları "film şeridi kültürü"nden uzaklaştıran bu olumsuz gelişmeye karşılık, en küçük talep kıpırtıları bile dünyanın önde gelen malzeme üreticilerinin selüloid tabanlı amatör filmciliğe hâlâ destek vermelerini sağlıyor. Sözgelimi, standart 8, süper 8 ve 16 mm gibi başat film formatlarının mucidi olan Eastman Kodak, günümüzde bu üç formatın da hammaddesini üretiyor ve developmanını yapıyor. Üstelik, sözkonusu filmlerin üretimiyle uğraşmak ticarî açıdan çok da kârlı olmamasına rağmen!

10-15 yıl öncesine kadar dünyanın her ülkesi gibi Türkiye'deki foto-film marketlerinde de süper 8 mm'lik kameralar için Kodachrome-40 model ham film kasetleri kolaylıkla bulunabilmekteydi. Şimdilerde ise formatın ham malzemesi yalnızca Avrupa ve Birleşik Amerika'nın belli başlı büyük kentlerinden temin edilebiliyor. Aynı şekilde, yine Kodak'ın ürettiği ve her biri değişik duyarlılık değerlerine sahip çeşitli 16 mm'lik ham film türlerini de, Londra, Berlin, Paris gibi batı başkentlerindeki büyük satış noktaları dışında bulabilmek epeyce zor.

Eğer, elinize bir yerlerden eli yüzü düzgün bir süper 8 mm film kamerası geçerse ve bu formatta bir film çekmek isterseniz, takip etmeniz gereken en kestirme yol şu:

Öncelikle, ham film satın almalısınız. Ko-

dachrome-40 model kasetlerin her biriyle ortalama 4 dakika çekim yapılabilir. Kasetlerin içinde net 15,2 metre (50 feet) film şeridi vardır ve çekimin süresi kullanmakta olduğunuz kare/saniye hızına göre değişir. Sözgelimi, filminizi 18 kare/saniye olarak çekerseniz, her bir Kodak kaseti 4'15", 24 kare/saniye çekerseniz 3"45" sürecektir. Tavsiyem, 24 kare/ saniye çalışmanızdır. Eğer 36 kare/saniye veya daha yüksek bir hızda "slow-motion" deneyecekseniz, kasetinizdeki film doğal olarak çok daha çabuk tükenecektir.

Ham film temin etmenin en pratik yolu ise, yolunuz Avrupa ülkelerine düşerse bir fotofilm marketinden bizzat satın almak veya yurtdışına giden eşe-dosta sipariş vermektir. Bu arada, kameranız "sessiz" çekim yapan bir model ise sessiz formatta, "sesli" ise sesli formatta kasetler almanız gerektiğini de unutmayın. Aralarında hem fiyat, hem de kaset boyutları açısından önemli farklılıklar bulunmaktadır.

Yeterince ham film satın aldınız. Şimdi sıra küçük başyapıtınızı çekmeye geldi. Kodachrome-40 kasetlerin içinde "reversal" (evrilir) film bulunur ve bunların depelopmanı da tıpkı slayt film gibi yapılır. Yani, çekilmiş bir süper 8 mm film kasetini yıkattığınızda ondan "negatif" değil, doğrudan doğruya bir tek "pozitif kopya" elde edersiniz. Eğer sonradan ekstra masrafa girerek Kodak laboratuarlarında yeni bir kopya yaptırmazsanız, elinizdeki bu master kopya gerek filminizi tekrar tekrar izlemek, gerekse uzun yıllar boyunca saklamak için tek şansınızdır.

Filminizi kuralına uygun olarak çekip tamamladınız. Bundan sonraki aşama ise "development", yani kasetlerdeki filmlerin yıkatılması olacaktır. Özgün bir kimyasal formüle sahip olan Kodachrome-40 filminin developmanını, öyle önünüze gelen her laboratuarda yaptırmazsınız. Bu işlem için gerekli teknik donanıma sahip bulunan yegâne yer yine Kodak laboratuarlarıdır.

Kodak, amatörlerin banyo aşamasında sorun yaşamaması için, süper 8'i piyasaya sürdüğü 1964 yılından bu yana geleneksel olarak banyo hizmeti de vermekte. Ancak, dünya üzerindeki tüm Kodak laboratuarlarında süper 8 mm banyo tankları bulunmuyor. Sözgelimi, ABD'deki herhangi bir Kodak laboratuarında bu işlemi yaptırmanız imkânsız. (Türk amatörlerinin banyo işlemlerini yaptırabilecekleri en yakın laboratuar İsviçre'de ve arka sayfada da bu konuda ayrıntılı bilgi sunduk.)

Kodak'ın bugüne dek amatörler için üretimini aralıksız olarak sürdürdüğü iki tip süper 8 mm film mevcut. Bunlardan ilki, hem iç hem de dış mekanlarda ideal görüntü verebilen, 40/17 (movie light) ve 25/15 (daylight) ISO değerlerine sahip "Kodachrome-40"... Sesli ve sessiz modelleri bulunan bu filmin bayilerdeki perakende satış fiyatı, sonradan yapılacak ban-

Vahşetin peliküle aktarıldığı an

Amatör sinemacılık tarihinin en ünlü 8 mm filmi: Kennedy Suikasti

Tarih, 22 Kasım 1963... Amerika Birleşik Devletleri Başkanı John Fitzgerald Kennedy, seçim çalışmaları kapsamında, ülkenin politik açıdan en sorunlu eyaletlerinden biri olan Teksas'a gelmiştir. Normal koşullarda her başkan gibi O'nun da kent içi turlarını üstü kapalı bir makam aracıyla gerçekleştirmesi gerekmektedir. Ancak, sabah saatlerinde eyaletin başkenti Dallas'ı felce uğratan yağmur öğleye doğru yerini güneşli bir havaya bırakınca, Kennedy fikrini değiştirir ve Vali John Connely'den üstü açık bir araç ister.

Başkan, beraberinde eşi Jackie ve Vali Connely olmak üzere, uzun bir kortejin orta yerinde Dallas caddelerinde ağır ağır ilerlemeye başlarlar. Bu sırada, binlerce Kennedy sempatizanı da yol kenarlarını tutmuş ve coşku içinde Başkan'ı selamlamaktadır. Abraham Zapruder, Kennedy'e hayranlık besleyen orta sınıf Amerikalılardan biridir. O'nun Dallas'a geldiğini duyar duymaz, kısa süre önce satın aldığı standart 8 mm'lik kurmalı el kamerasını kaptığı gibi soluğu kortejin geçeceği caddede alır.

Kennedy'nin makam otomobili o bölgeye henüz ulaşmamıştır. Yüksekçe bir duvarın üzerine çıkan Zapruder, Başkan'ın aracını beklemeye başlar. Bu arada, kamerasıyla çevrede toplanmış olan halktan da kısa detaylar almaktadır.

Bir kaç dakika içinde Başkan'ın Lincoln'ü kavşakta belirir. Zapruder, soluğunu tutarak kamerasının deklanşörüne dokunur ve Kennedy'nin aracını kesintisiz bir planda takip etmeye başlar. Elindeki kamera, 18 kare/saniye hızla çekim yapabilen basit bir modeldir.

Bu sırada, rahat bir edâ ile halkı selamlamakta olan Başkan, seçmenlerinin ilgisinden oldukça mutlu gözükmektedir. Hemen yanında oturan eşi Jackie ise, her zamanki gibi çok güzel ve zariftir. Pembe bir tayyör giymiş olan first lady, eşiyle birlikte, yol kenarında bekleşen insanlara gülücükler dağıtır. Çifte eşlik eden Vali Connely ise aracın ön koltuğunda oturmaktadır.

Abraham Zapruder, Başkan'ı canlı olarak son kez işte o anda, kamerasının vizöründen görür. Nereden geldiği belli olmayan iki el silah sesi, çevrede toplanan herkes gibi, duvarın üzerinde çekim yapan amatör kameramanı da yerinden hoplatmıştır. Ancak, Zapruder, bunun "hayatının anı" olduğunu hemen anlar. Ellerinin titremesine engel olmaya çalışarak, parmağını kameranın deklanşöründen hiç çekmeden, Kennedy'nin vuruluş anını bire bir peliküle kaydeder.

Film, standart 8 mm formatının dar resim çerçevesinden dolayı biraz grenli, yaşanan dehşetin yarattığı gerilimden dolayı da biraz titrektir. Pozometrenin ışık değerleri de doğru verilmemiştir. Ama ne gam! Hiç bir profesyonel televizyon kamerasının bulunmadığı bir noktada, bu orta yaşlı tıknaz adam "Amerika Birleşik Devletleri Başkanı'nın hayata veda ettiği saniyeleri" belgelemeyi başarmıştır. Zapruder ve bir dakikalık filmi kısa sürede gerçek bir fenomene dönüşürler. Dönemin ünlü haber dergisi "Life", bu birkaç metrelik bobini Zapruder'den o günler için rekor bir fiyata, tamı tamına 250 bin Amerikan Doları'na satın alır. Ardından da, Kennedy'nin vuruluşunu gösteren karelerden yapılmış fotoğraf baskılarını "en has atlatma haber" olarak okurlarına sunar.

Doğru zamanda doğru yerde bulunan Abraham Zapruder, artık zengin bir insan olmuştur.

Zapruder filmi, şok edici bir olayın biricik görsel belgesi olmasının yanısıra, aynı zamanda da birinci dereceden bir adlî kanıttır ve suikasti soruşturan Warren Komisyonu üyeleri tarafından sonradan defalarca izlenecektir.

Kennedy'nin başından yaralandığı kareler, filmin en trajik anlarını oluşturur. Aldığı ilk mermi yarasıyla birlikte Başkan'ın kafatası açılmakta ve kanı adetâ bir sprey gibi havaya saçılmaktadır. Ardından da, Kennedy'nin bedeninin arkaya doğru sertçe savrulduğunu görürüz.

Film, ardarda gelen iki atış arasında büyük bir "açı farkı" olduğunu net olarak göstermekte, bu da katil zanlısı Lee Harvey Oswald'ın "cinayeti tek başına gerçekleştirdiği" yönündeki tezleri tamamen

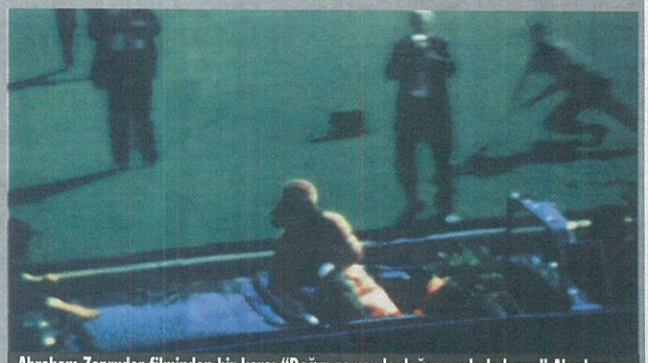

Abraham Zapruder filminden bir kare: "Doğru zamanda doğru yerde bulunan" Abraham Zapruder, soğukkanlılığı sayesinde amatör sinemanın en sarsıcı başyapıtına imzasını attı.

çürütmektedir. Belli ki, o gün meydanın iki farklı yerinde iki ayrı suikastçı mevzilenmiştir. Nitekim, ünlü yönetmen Oliver Stone da, olaylar yaratan "JFK" (1991) adlı yarı-belgesel filminde sık sık Zapruder filmine yer vererek, yıllar sonra bu gerçeğin altını defalarca çizecektir. FBI yönetimi ise, Savcı Jim Garrison'un ortaya koyduğu bu çarpıcı bulgu karşısında çocukları bile güldürecek bir yanıt verir. "Tek bir noktadan ateş edildiği bizce kesin" demektedir Federal Büro uzmanları, "Yalnızca bir saldırgan var ve o da Lee Harvey Oswald. Bunu tartışmak bile yersiz. Filmde, Kennedy'nin farklı yönlere savruluşuna gelince... Herhalde, laboratuar 8 mm. filmi yıkarken bir hata yapmış olmalı. Ne de olsa amatör bir film bu...(!)"

Zapruder filmine ilişkin son bir ilgi çekici not daha... Bu film, soruşturma komisyonundaki az sayıda üye haricinde, uzun yıllar boyunca siviller tarafından hiçbir biçimde izlenemedi. Filme ulaşmak isteyen Amerikan TV kanallarının bu konudaki girişimleri ise gizli bir el tarafından sürekli engelleniyordu.

Vahşet görüntüleri, çekildikten ancak 12 yıl sonra, 1975'de halkın huzuruna çıkabildi. CBS televizyonu sunucusu Dan Rather bir haber bülteninde "ilk kez" anonsuyla Zapruder filmini yayınladığında ise, "Kennedy Suikasti Dosyası" çoktan tozlarla kaplanmıştı bile...

Sinema amatörleri için faydalı birkaç ders

Film developmanı başta olmak üzere, hemen her konuda danışabileceğiniz adresler...

Profesyonel sinemanın olduğu kadar, amatör sinemanın da en büyük hammadde ve ekipman üreticisi olarak kabul edilen Kodak'ın, şu an Avrupa'daki en büyük laboratuvarı Isviçre'de faaliyet gösteriyor. Dünyayı çeşitli hizmet bölgelerine ayırmış olan şirket, Avrupa pazarının gereksinimlerine ise daha çok Renens kentindeki bu merkez aracılığıyla cevap veriyor. Dolayısıyla, Türk amatörleri de, gerek teknik konularda bilgi almak, gerekse çektikleri filmleri banyo ettirebilmek için Renens'e başvurduklarında daha çabuk hizmet alabiliyorlar. 1990'lı yıllara dek Türk amatörlerinin özellikle 8 mm film banyosu konusunda en sık başvurduğu Kodak şubesi, şirketin Stuttgart-Almanya'daki laboratuvarıydı. Ancak, bu şube 1994 yılından bu yana film developmanı yapmıyor, yalnızca hammadde üretip bayilerine dağıtıyor.

Kodak süper 8 mm ham film kaseti

Kodak Renens-Isviçre laboratuvarı'nda standart ve süper 8 mm, normal ve süper 16 mm, 35 mm formattaki sinema filmlerinin yanısıra, her türlü negatif-pozitif fotoğraf filminin developmanını da en iyi koşullarda yaptırmanız mümkün.

Eğer film ya da fotoğraf çekerken kullandığınız ham film, "Film price includes processing by Kodak" (Filmin fiyatı, Kodak tarafından yapılacak banyoyu da kapsar) ibaresini taşıyorsa, bu işlemin size maliyeti yalnızca "yurtdışı normal posta ücreti" kadar olacaktır.

Aksi durumda ise, (yani, Kodak'ın, "developman ücreti ayrıca ödenen bir ham film modeliyle" ya da "Kodak haricinde başka bir marka ile" çalışmışsanız) verilen hizmetin bedeli faturalandırılıp adresinize gönderillyor. Filminizi teslim almak için de, faturada yazılı olan bedeli kredi kartı, uluslararası ödeme kuponu ya da şirketin banka hesabına direkt para transferi gibi yöntemlerle ödemek durumundasınız.

Ürünlerinin teknik kalitesiyle olduğu kadar "public relations" faaliyetleri açısından da dünyanın en başarılı şirketleri arasında yer alan Kodak, tüketicilerin soru ve sorunlarıyla daima yakından ilgilenmesiyle tanınır. Yalnız film developmanı için değil, hammadde ve ekipman temininden çekimlerde yaşadığınız teknik sorunlara kadar hemen her konuda aşağıdaki adrese yazmanız -ve çok kısa bir süre içinde de doyurucu bir cevap almanız- mümkün...

KODAK PHOTO SERVICE SA
Av. de Longemalle 1
CH-1020 RENENS
ISVIÇRE / SWITZERLAND
Telefon: 00.41.21.631 01 11
Faks: 00.41.21.631 01 50

Kodak'ın yanısıra, elimizde, her formatta ham sinema filmi temin etmek ya da en azından fiyatlarını öğrenebilmek istediğinizde sizlere yararlı olabilecek bir başka adres daha var. Bu da, Ingiltere'nin en büyük foto-film malzemesi satıcılarından biri olan "Blanx"... Başkent Londra'da -tıpkı bizim Sirkeci gibi- özellikle foto-film bayilerinin yoğun olarak bulunduğu Wardour caddesinde faaliyet gösteren Blanx ile irtibata geçip, yetkililerden her türlü bilgiyi alabilirsiniz.

BLANX FILM STOCK CENTRE
(A Division of Mobart Enterprises Limited)
70 Wardour Street, London W1V 3HP
UNITED KINGDOM / INGILTERE
Telefon: 00.44.171.494 22 44
Faks: 00.44.171.287 20 40

Ve son olarak, "internet"i de unutmayalım. Sanal alemde amatör sinemaya adanmış sayılamayacak kadar çok yerli-yabancı site bulunuyor. "8mm" ya da "super 8" gibi bir anahtar sözcükle giriş yaptığınız takdirde, önünüzde koskocaman bir bilgi denizi açılacak. Ondan sonrası ise kişisel tercihlerinize kalıyor.

yonun bedelini de kapsıyor. Eğer bu modelde süper 8'lik kasetler kullanmışsanız, pozlanmış film kasetlerinizi orijinal kutunun içinden çıkan sarı zarflara koyup laboratuara gönderiyorsunuz. Zarfların bir tarafında "alıcı" olarak Kodak laboratuarının adresi, diğer tarafında da sizin adresiniz yer almalı. Laboratuvar, kendisine normal posta yoluyla ulaşan film kasetlerini geliş sırasına göre işleme koyuyor, süper 8 departmanında özenle yıkıyor, sonra da 15 metrelik film bobinlerine sararak müşterilerin adreslerine geri yolluyor. Avrupa kıtasından bir amatörün filminin Kodak'ta yıkanıp geri gelme süresi ise, ortalama 15-20 gün. Bu süre, nadiren 1 aya kadar uzayabiliyor.

Kodak'ın ürettiği bir diğer süper 8 reversal pozitif film olan "Ektachrome" ise, farklı bir developman sistemine sahip olduğu gibi, bu filmin laboratuvar banyo bedeli de perakende satış fiyatına dahil değil. Bu bakımdan, amatörler arasında diğer model kadar tutulmuyor.

Evde amatör tele-sine işlemi

Ve şimdi de, kolay kolay kimsenin vermeyeceği çok önemli bir tüyo... Laboratuvardan dönen filmlerinizin, eğer siz bir çekim hatası yapmadıysanız, olabilecek en mükemmel koşullarda yıkandığı kesindir. Şimdiye dek Kodak'a en azından 80-100 kaset film göndermiş biri olarak, kendimde bu güvenceyi verme hakkını görüyorum.) Kodak tarafından hemen hiçbir kimyasal leke ve çizik olmaksızın en ileri teknolojiyle yıkanan bu filmler, muhtemelen eski olan sinema makinenizde oynatıla oynatıla çizilmeye, lekelenmeye başlayacaktır. Ayrıca, montajı da el temasıyla yapacağınızdan, ilk gösteriminde pırıl pırıl görüntülere sahip olan çalışmanızın zaman içinde giderek "yoruldu-

Kurt amatörler, pelikül üzerindeki hasarı en aza indirmenin çeşitli yollarını bulmuşlardır. Bunlardan en yararlısı da, Kodak'tan dönen filmleri makineye takip defalarca izlemeden (ve tabii ki yıpratmadan) önce, evde kurulabilecek basit bir "telesine" düzeneğiyle video kasete kaydetmektir. Hattâ, eğer mümkünse, telesine işlemini V-8 veya VHS gibi bir düşük kapasiteli video formatlarında değil de, doğrudan doğruya analog ya da digital betacam kameralar ile yapmakta yarar var. Böylelikle, henüz hiç yıpranmamış olan filmlerinizin orijinaline yakın birer video kopyasını daha en baştan garanti altına almış olursunuz.

Telesine işlemi için yapılması gereken ise şudur. Öncelikle, elinizde bulunan sinema makinesinin film akış kızaklarını iyice temizleyin ve böylelikle cihazın mekanizmasını filmi çizebilecek her türlü tozdan arındırın. Ardından da kaliteli, pürüzsüz bir beyaz fon üzerinde filmlerinizi sırasıyla oynatın. Bu esnada, bir video kamerayla da, filmin duvardaki fona yansıyan görüntülerini aynı çerçeve ölçeğinde birebir olarak kaydedin. Projeksiyon ışığının yetersiz kalmaması için, gösterim sırasındaki çerçeve boyutu fazla büyük tutulmalı, azamî bir "yatay A-4" kâğıt ölçeğinde olmalıdır.

8 mm filmin çekim-gösterim hızıyla video kameranın obtürasyon hızı arasındaki farklar, zaman zaman "flickering" sorunları doğurabilir ve video görüntüde "pırpırlanma" dediğimiz titreşimleri algılayabilirsiniz. Bunu engellemenin tek yolu da, filmi daha en baştan mutlaka 24 kare/saniye hızla çekmek ve gösterimde de aynı hızı korumaktır. Video kameralar saniyede 25 resim karesi esasına göre çalıştıklarından, kamera muhtemelen bu durumda da "eksik kare"yi algılayacaktır. Ancak, çekim ve telesine hızları birbirine bu denli yakın olduğunda, video kameralardaki "shutter" düğmesi kullanılarak ideal bir senkronizasyon yakalanabilmektedir.

Filmi korumanın bir diğer yolu da, süper 8 pozitif master üzerinde kurgu işlemi yaparken azamî düzeyde titiz davranmaktır. Öncelikle, filmleri kesip biçerken eldiven kullanmanız ve kurgu ortamınızı da mümkün olduğunca steril hale getirmeniz gerekiyor. Kurgu bittikten sonra filminizi lüzumundan fazla izlememeye ve izletmemeye çalışın. Çünkü, filmin makineden her geçişi -hele de makineniz eski ve bakımsız bir model ise- şeridin biraz daha yıpranmasına yol açacaktır.

Hattâ, eğer imkânınız var ise, telesine yapılmış 8 mm ham çekimlerinize hiç dokunmayıp, tüm kurguyu video kopyalar üzerinden de yapabilirsiniz. Bu size, özellikle filme teknik efektler katabilmeniz açısından daha zengin bir kurgu olanağı sağlayacaktır. Sonuçta ortaya çıkacak çalışmayı sinema makinesiyle izleyemezsiniz, ancak elinizdeki ham çekimler uzun yıllar boyunca sağlam kalır ve filminizi

de "selüloid tabanlı bir video görüntü" olarak daha kolay izleyebilir, izletebilirsiniz. İşte size video ile sinema arasında akıllıca bir işbirliği örneği!

Avrupalı "8 mm holiganları"

1970 ve 80'lerle kıyaslanamayacak kadar azalmasına karşın, Avrupa ülkelerinde süper 8 mm formatına ilişkin çekim ve gösterim ekipmalarını bulabilmek hâlâ mümkün. Öncelikle, Chinon, Bauer, Braun gibi önde gelen markalar çok gelişmiş kamera ve projeksiyon cihazları üretmeyi sürdürmekteler. Bunlar çoğunlukla tek bir model ile karşımıza çıkıyorlar, ancak bu sınırlı model portföyü de, 8 mm teknolojisinin vardığı en son noktayı içermek gibi bir avantaja sahip.

Günümüzde özellikle İngiltere ve Almanya'da hâlâ azımsamayacak ölçüde 8 mm tutkunu mevcut. Bunlar kameralarını ve projeksiyon cihazlarını kesinlikle elden çıkarmıyor, inatla dar formatlı film çekmeyi sürdürüyorlar. Hattâ, İngiltere'de "8 mm Sevenler Derneği" gibi örgütlenmelere rastlamak bile mümkün! Bu tür fan kulüplerinin üyeleri için, amatör filmcilik terminolojisindeki en lanetli kelime ise -tahmin edileceği gibi- "video"... Tıpkı futbol holiganlarına benzeyen İngiliz sinema amatörleri, video kamera denilince cin çarpmışa dönüyor ve 8 mm'yi terkeden arkadaşlarını derhal aforoz ediyorlar!

Öyle ki, İngiliz amatörlerinin bu "8 mm fanatizmi" üzerine kişisel bir anım dahi var. 1998 yılında Londra'ya yaptığım bir görev gezisi sırasında, bu ülkede yaşayan kısa metrajlı film meraklılarının "London Guide to Super 8" adlı bir kitap bastırdıklarını gördüm. Kitap 8 sterline satılmaktaydı ve yayınevinin vitrininde de şu cümlelerle tanıtılıyordu:

"Amatör sinemacılar! Video kamera üreticilerinin 'size film şeridi kadar iyi görüntü sunuyoruz' şeklindeki palavralarına kesinlikle inanmayın. Süper 8 mm ölmedi ve asla ölmeyecek! Film üreticileri hâlâ büyük miktarda amatör film hammaddesi üretiyor ve kamera fiyatları da hızla yükseliyor. Süper 8 rönesansına katılarak bu yeniden doğuş hareketinde yerinizi alın. Londra'nın hızla büyüyen 8 mm sevenler topluluğu olarak, sizleri de aramızda görmek istiyoruz."

Bu ve benzeri türden öfkeli cümlelerle tanıtımı yapılan kitabın içeriğinde ise, ikinci el kamera satıcılarından yeni tarihli ham filmlerin nereden temin edilebileceğine kadar, konunun meraklısını ilgilendiren yığınla yararlı bilgiye ulaşabiliyorsunuz.

Amatör sinemacıların oluşturdukları benzeri türden cemiyet ve dernekler Almanya'da da mevcut. Çünkü, bilindiği gibi, optik araçların üretimi konusunda dünyanın en iyi şirketleri ezelden beri hep Almanya etiketliydi. Hâl böyle olunca, malzeme sıkıntısı çekmeyen Alman sinema amatörlerinin videoya fazla pas

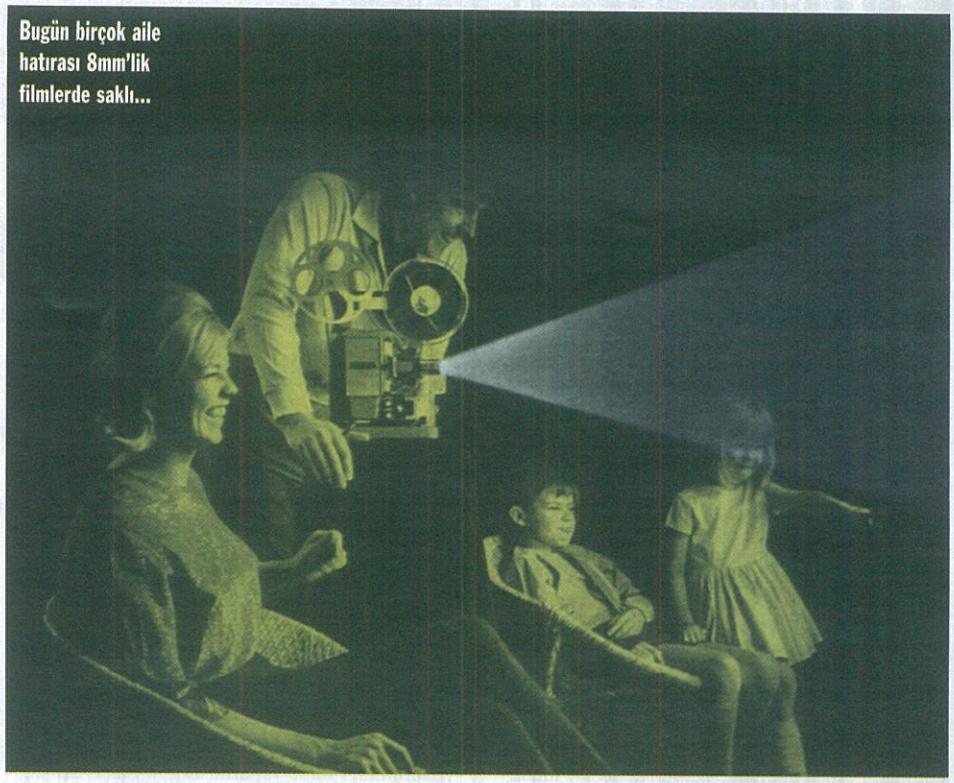

Bugün birçok aile hatırası 8mm'lik filmlerde saklı...

vermemelerini anlamak da kolaylaşıyor.

Velhasıl, belirli bir refah çizgisini yakalamış tüm batılı toplumlarda, ister sinema okulu öğrencisi amatör sinemacılar, ister kısa metrajlı film sanatçıları, isterse de profesyonel ancak bağımsız çalışan yönetmenler olsun, yolu sinema yapmaktan geçen hemen herkesin tartışılmaz bir biçimde "selüloid"i tercih ettiğini gözlemlemekteyiz. Zaten, gerek ülkemizde, gerekse de dünyanın çeşitli ülkelerinde düzenlenen kısa metraj film yarışmalarındaki katılımcıların format tercihleri de bu gerçeği açıkça ortaya koyuyor. Bu tür organizasyonlarda, özellikle batılı kısa metrajcıların 35 ya da 16 mm ile çalıştıklarına tanık oluyoruz. Bunun tek istisnası ise, videoyu yeni bir "anlatı aracı" olarak özellikle tercih eden "video-art" sanatçıları... Ki, onların da, video görüntünün film tabanlı görüntü kalitesine üstünlüğünü savunmak gibi bir dertleri bulunmuyor; yalnızca manyetik bantların kullanıcıya çekimlerde, montajda ve özel efekt yapımında sunduğu ekstra olanaklardan istifade ediyorlar yapıtlarında...

Türk sinema amatörlerinin ahval ve şeraiti için ise söylenebilecek pek fazla söz yok. Öncelikle, toplum olarak, sinemanın -bir "kitle eğlencesi" olmasının ötesindeki- misyonunu görebilecek ve kavrayabilecek bilinç düzeyine, günümüzün şiddetli medya bombardımanı altında bile hâlâ sahip değiliz. Sinemayı "kolay para kazanma aracı", sinema oyunculuğunu da "artizlik" olarak gören bir sosyal yapının içinde sinemacı, hele de çalışmalarında ticarî kaygı gütmeyen bir "amatör sinemacı" olabilmek gerçekten de yürek istiyor.

Öte yandan, foto-film cihazları ve sinema kimyası gibi sektörlerde hiçbir zaman hiçbir şey üretememiş bir ülkenin çocukları olarak geçmişte de dışa bağımlıydık, bugün de dışa bağımlıyız. En küçüğünden en büyüğüne dek, sinemacılıkla ilgili her türlü malzemenin ithal yoluyla ve son derece yüksek maliyetlerle temin edilebildiği bir sistem içinde ne kadar "sinema" yapılabilirse, o kadar yapılıyor zaten. Hem de fazlasıyla yapılıyor. Sinemaya 8'lik, 16'lık amatör film kameralarının motor tıkırtıları eşliğinde adım atıp sonradan ulusal sinemamızın yüzünü ağartan çalışmalar ortaya koyan Muammer Özer, Yeşim Ustaoğlu ve Mustafa Altıoklar gibi genç sanatçılar, ülkemiz topraklarında yetişmiş kısa filmciler için birer gurur kaynağı olmalarının yanısıra, iyi de birer örnek oluşturmaktalar.

Umarım ki, gelecekte bu ülkenin topraklarında yetişecek olan bağımsız sinemacılar, kendilerinden önceki kuşakların yaşadıkları sorunları yaşamaz, hem teknik ekipman olarak çok daha rahat koşullarda, hem de çok daha esnek bir sosyal atmosfer içinde kafalarındaki filmleri rahat rahat çekerler. ■

"Süper 8 özgürlüktür..."

"Süper 8 mm kameralar, günlüğü binlerce dolara kiralanan profesyonel aletlerle çalışmaktan tümüyle farklı. Süper 8 çabuk ve ucuzdur. Bir sinemasever film mi yapmak istiyor? Buyursun; işte süper 8 kamera. Dünyanın en ucuz şeyi bu. Resim yapmaktan, yağlıboya ve tual satın almaktan bile daha ucuz!

Diğer taraftan, bir meydan okuma içeren büyük projelere de karşı değilim. Ancak, böyle bir düşünceyi gerçeğe dönüştürmek yıllar alıyor ve ömrünüz para aramakla geçiyor. Oysa bir süper 8 kamerayı elime alıp her an sinema filmi yapmaya başlayabilirim. Arkadaşlarımı çağırır ve filmimizi çekeriz. Bunu bilmek çok rahatlatıcı. Süper 8 özgürlüktür..."

Derek Jarman
İngiliz Film Yönetmeni

Güç, derinlikte yatar

Adına "dramatik derinlik" dediğimiz ölçü aleti, yazdıkları aracılığıyla duygularını açığa çıkarmak amacını güden bilinçli bir senaristin elinde şaşmaz bir teraziye dönüşebilir, ustalığını tartabileceği mükemmel bir mekanizmadır "dramatik derinlik"... TAMER BARAN

Uzun metrajlı sinema filmleri "güçlü" olmak zorundadırlar. Filmler insanlar için yapılır ve seyirciler de filmleri etkilenmek için izlerler; gülmek, hayrete kapılmak, coşmak, büyülenmek, heyecanlanmak, ağlamak... için. Filmlerden temel beklentileri duygularını harekete geçirmeleridir. Çünkü duygulanmak hem yaşamakta olduğunu anımsamanın en etkili yoludur, hem de öğrenmenin en temel aracı.

Senaristlerin yazmaktan en önemli beklentileri de duygularının harekete geçirilmesidir. Seyircilerden farkları, sadece yazarken değil, eserlerinin insanlara ulaşmasıyla da yeni duygulanma imkanları kazanmalarıdır. Dolayısıyla senaryosunun güçlü olması, senaristin de çok işine gelir, duygularının hareketlenmesi aracılığıyla var olduğunu bir kez daha hissetmesi ve öğrenmesi, hem de seyirciye duygulanma imkanı sağlamanın duygusal hazzını yaşaması için...

Burada uzun uzun tartışamayacağımız için "öğrenmek" biçiminde özetleyebileceğimiz ana nedenle insanların kendi yaşamlarında yarattıkları dramları yazarlar kağıt üstünde yaratırlar. Filmlerde gördüğümüz aldatmalar, cinayetler, aşklar zaten hayatın parçası, an be an milyarlarca insan tarafından yaratılıyorlar, yazarların tüm yaptığı, bu dramlara yenilerini eklemektir.

Yani yazarlar insanlara, bedelini ödemek zorunda kalmayacakları dram malzemeleri sunarlar, bir insan, işlemek arzusu duyduğunda benzer bir cinayeti perdede izleyip duygularını hareket geçirme imkanı bulabilir, üstelik bu "sanal" cinayet karşılığında vicdan azabı çekmek ve yıllarca hapis yatmak zorunda da kalmayacaktır.

Yazarlar, başka sanatçıların okuru, seyircisi oldukları için aynı imkana onlar da sahiptir. Yazar olmanın asıl avantajı ise, kendi yaşamak istediklerini yazma olanağına sahip olmaktır.

Bu nedenlerle eserinin dramatik olması senaristin çok işine gelir. Özellikle de sanatçılar eserlerini hem toplum, hem kendileri için yarattıklarından...

Şu parantezi de ekleyelim: Yönetmen, senaristin ulaştığı etkiyi, oyuncular, kamera, makyaj vb. tüm öğelere ilişkin verdiği kararlarla yükseltebilir ya da alçaltabilir. David Fincher'la çalışıyorsanız, ulaştığınız 5 derecelik dramatik etkiyi onun 18'e, 20'ye çıkaracağından emin olabilirsiniz, tüm usta yönetmenler bunu yaparlar zaten. Fakat çalıştığınız yönetmen senaryoda ulaştığınız seviyenin altında da kalabilir, kağıt üzerinde 10 olan etki, perdede 5'e düşebilir... Öyleyse senarist, yönetmenin -olası- küçültme payını da hesaba katmalıdır.

Bunu nasıl yapabileceğini bulabilmesi için "dramatik derinlik" kavramına yönelmelidir.

Bu kavram bir ölçüyü dile getirir.

Filmlerdeki sahnelerin dramatik etkileri, genele göre ölçülemez, ancak senaristin kendi değerler sistemi bir ölçü oluşturabilir. Bu değerler sistemine göre diyelim ki "Seven-Yedi"nin finalinde Brad Pitt'in Kevin Spacey'yi vurması duygularınızı 10 şiddetinde sarstı. Peki vurmasaydı, silahını birkaz kez adama doğrultup indirseydi kaç derece etkilerdi? Yanıt kişiden kişiye değişir, ama filmi izleyen herkesin katıldığı bir anket yapsak, sanırım seyircinin büyük çoğunluğu yanıtın 10'dan düşük olduğunda birleşirdi. Yani filmin bu olası finalini daha az etkileyici bulmuş olurlardı.

Duygularımız 10 şiddetinde sarsan Pitt'in işlediği cinayet değildir sadece, ana günahları cezalandırma uğraşı içindeki katilin, 6. günahkar ve dolayısıyla idam mahkumu olarak kendini seçmesi, Pitt'i oyuna getirip onun da 7. olmasını sağlamasıdır. Finalde katil kazanmış, 7 günahı da kendi istediği biçimde cezalandırmıştır, öte yandan ikisi de kaybetmişlerdir.

Dramatik etkinin altında bu felsefi düzey yatar. Yani temelde düşünce vardır, karakterlerin duyguları ve onları açığa çıkaran davranışları aracılığıyla o düşünceyi işleriz.

Senaristin ciddi bir felsefi birikimi olmayabilir, zaten bu şart da değildir, olması gereken tek şey duygularıdır, bu da her insanda vardır. Eserine çalışırken duygularını açığa çıkarmak ve kağıda dökmekteki cesaret ve mahareti, onu düşünceyi işlemekteki ustalığa götürecektir, bunu yaptığının bilinçli olarak farkında olmasa da.

Adına "dramatik derinlik" dediğimiz ölçü aleti, yazdıkları aracılığıyla duygularını açığa çıkarmak amacını güden bilinçli bir senaristin elinde şaşmaz bir teraziye dönüşebilir, ustalığını tartabileceği mükemmel bir mekanizmadır "dramatik derinlik"...

"Yedi"nin son sahnesi... Brad Pitt'in oynadığı detektif karakterinin silahını ateşlemesiyle dramatik etki zirveye çıkar.

Bunu nasıl kullanabiliriz?

Önce şunu belirleyelim: Pitt'in silahını ateşlemesi, indirmesinden daha güçlü bir etki yarattığına göre, neden "dramatik güç" değil de "dramatik derinlik" diyoruz?

Çünkü güç, derinlikte yatar.

Buluşunuzu daha dramatik kılabilmenin yolu, -ele aldığınız mesele, tema, sahne üzerinde- derinleşmenizdir.

Shakespeare, derinleşme sanatının büyük ustalarından biriydi, bu da, seyircide etki yaratmakta çok becerikli olduğu anlamına gelir.

Kahramanının konuşmasıyla, elinde kafatası varken konuşması arasındaki büyük farkı bize o öğretmiştir.

Vicdan azabıyla kıvranan karakterinin duygusunu seyirciye geçirmenin en etkili yollarından birini bulan da odur: Lady Macbeth'in, ellerindeki kan lekesinin çıkmadığını sanması, insanın içindeki kötülük ve vicdan azabı temaları üzerine yaratılmış en büyük buluşlardan biridir.

Senarist olduğumuza göre, Shakespeare'in bu buluşu nasıl yaptığını hayal etmeye çalışabiliriz:

1. İçinden gelen sese kulak vermiştir... Yani vicdan azabını replikle dile getirmiş, bunu başka eserlerinde de sıkça yaptığı için farklı ve daha üstün bir karşılık bulması gerektiğini hissetmiş olabilir.

2. Düşünmüştür, yani derinleşmiştir... Derinleşmenin en önemli adımı özdeşleşmedir, Lady Macbeth'i yaratan, konuşturan değil, ta kendisi olmak... Shakespeare, o olduğunu hayal etmiştir. Aslında, bu gerçekten de Lady Macbeth olduğunu bilince çıkarmak demektir.

3. Lady Macbeth olmuş, onun gibi hissetmiştir... Binlerce kez ellerine bakıp onların kanla kaplandığını düşünmüştür. Ellerini yıkamıştır. Fakat o Lady Macbeth'tir artık, işlediği suçtan çok pişman, dolayısıyla suçunu çok büyütmeye eğilimli bir kişi... Günahı o kadar büyüktür ki, ellerindeki kan sonsuza kadar kalacaktır. Yalnız kendisi değil başkaları da hep bileceklerdir işlediği cinayeti. Belki kanın bir türlü çıkmaması buluşu bir anda gelmiştir Shakespeare'e, belki tam anlattığım gibi olmuştur, gerçekte nasıl olduğunun da aslında hiçbir önemi yoktur. Çünkü ilham, içinizde olanın bilincinize aniden çıkması demektir.

Ne kadar yoğunlaşır, yani derine inmeye çalışırsanız o kadar fazla ilham alırsınız. Neyin içine derinleşeceğiniz sonucu değiştirmez, kendinize, falanca fikri nereden bulduğunuza odaklanmanızla, fikrin kendisine odaklanmanız aynı şeydir. Çünkü yaratıcı, yarattıklarıdır.

Yine de fikirlere, yani duyguların ifadesi olan yaratıcı düşüncelere odaklanmak, kişinin kendisine odaklanmasından daha kolay ve sancısız olur. Çünkü çoğumuz gerçek benliğimizle karşılaşmaktan korkarız.

Öyleyse kendinize değil, aynadaki aksinize, yani yarattığınız fikirlere bakmayı da yeğleyebilirsiniz.

"Yurttaş Kane"de film boyunca Kane'in ölmeden önce mırıldandığı Rosebud'ın ne anlama geldiğini merak ederiz.

Odaklanma niyet ve cesareti gösterebilenler için, fikirlerin derinine inmek sanıldığı kadar zor değildir. "Bir insan ölür"le "sevilen bir insan ölür" arasında fark vardır.

Ölen kişinin bir psikopat, Gandhi gibi bir lider ya da küçük bir çocuk olması dramatik etkiyi değiştirir. Ölmekte olan kişinin yaptıkları, örneğin konuşması dramatik etkiyi değiştirir.

"Once Upon A Time In America-Bir Zamanlar Amerika"nın o unutulmaz sahnesinde, küçük çocuk vurulur ve "Ayağım takıldı," der. Dramatik derinlik budur. Çocuğun son sözüyle birlikte etkisi çok artırılmıştır.

"Potemkin Zırhlısı"ndaki meşhur bebek arabası.

Tüm büyük ustalar -Tarkovski gibi dramatik olandan çok felsefi olanı yeğleyenler de dahil- daha etkileyici olanı keşfedip sergilemişlerdir.

Örneğin "Once Upon A Time In The West-Bir Zamanlar Batı'da"nın iki ölüm sahnesi: Büyüyünce Charles Bronson olan kardeş, boynuna ilmek geçirilmiş ağabeyini omuzlarında taşıyor, eninde sonunda yorulup düşeceğini ve bunun da abisinin ölümü anlamına geleceğini bilmemiz, dramatik etkiyi çok artırıyor.

Ve diğeri: Özel vagonu dışında hareket edemeyen sakat adamın en büyük hayali okyanusa ulaşmaktır, hem kendisi, hem de sahip olduğu tren şirketinin en yüksek menfaatleri için. Bir sahnede onu yaralı görürüz, bir su birikintisine ulaşmak için sürünmektedir, okyanusa ulaşamayacağı kesinleştiği, yani öldüğü an, başı bir avuç suyun içinde kalır ve Leone usta fona okyanusun sesini yerleştirir...

Dramatik derinlik, "Potemkin Zırhlısı"nın ünlü merdiven sahnesinde, katliamın ortasında kalan bebek arabasıdır... Kane'in kızağının adını söyleyerek ölmesidir... "Umut"un finalinde arabacı Cabbar'ın döne döne toprağı kazmasıdır... Juliet'in Romeo'nun öldüğünü sandığı için intihar etmesidir... "Sürü"de Bekçi'nin Berivan'ın cesedini "Ölünüzü götürün," diyerek sürüklemesidir... Monsieur Verdoux'nun idama giderken kendisine sunulan romu, daha önce hiç içmemiş olduğu için tatmasıdır... "Alien 3"te Ripley'in Yaratık'tan hamile kalmasıdır... "Fareler ve İnsanlar"da George'un en yakın arkadaşı Lennie'yi linçten kurtarmak için kendi elleriyle öldürmesidir. ■

Eylülün tadını doyasıya yaşayın!

- Türkiye'yi kıyı kıyı bizimle keşfedin: Edremit Körfezi'nde yelken basıyor, Bozcaada'da demirliyoruz...
- Önce ralli, sonra yarış: Kalimera Yunanistan!
- Orta direk için her tür tekne: Rota!
- Tanıl Tuncel, Meksika Körfezi'nin çıkmaz sokaklarında...
- Ve... Avrupa nehirlerinde tehlikeli virajlar... Piri Reis'in asker torunları... Birbirinden güzel yelkenliler, motoryatlar: Feeling, Sunseeker, Formula, Sealine... Laser Radial'da nasıl şampiyon olduk... Teknenizin bakımını nasıl daha iyi ve hatta tek kuruş harcamadan yapabilirsiniz... Denizci modasını en iyi biz biliriz: Yat ayakkabıları, sandaletler... Teknolojinin son harikası yeni ürünler...

derginizle birlikte

ANI-KİTAP
Etap etap, gün gün ARÇELİK/DENİZ KUVVETLERİ KUPASI

YATBORSA
Türkiye'nin ilk ve tek satılık tekne kılavuzu. Yat piyasası hakkında bilmek istediğiniz her şey...

HEDİYENİZ
Tekneniz için doğayla dost deterjan Anchor Marine Cleaner

1NUMARA HEARST

ev eğlencesi

- Nicolas Cage filmografisi
- "Hababam Sınıfı Uyanıyor"
- İnternette adresler
- Yeni DVD'ler
- Kitaplar
- Film müzikleri
- Televizyonda seçme filmler

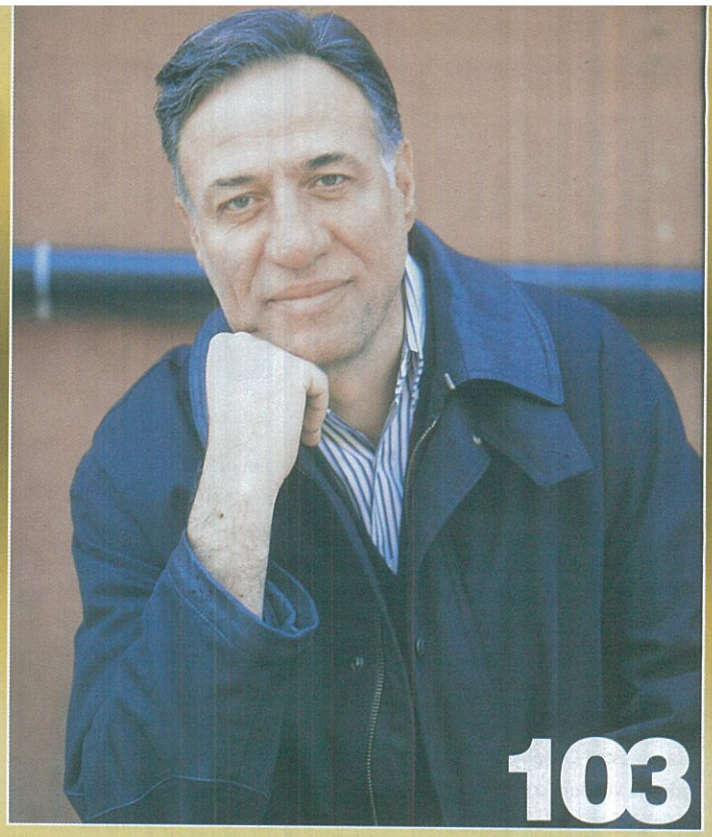

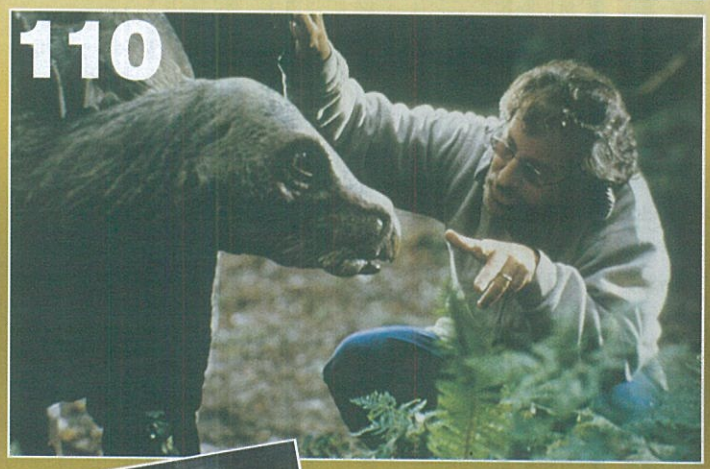

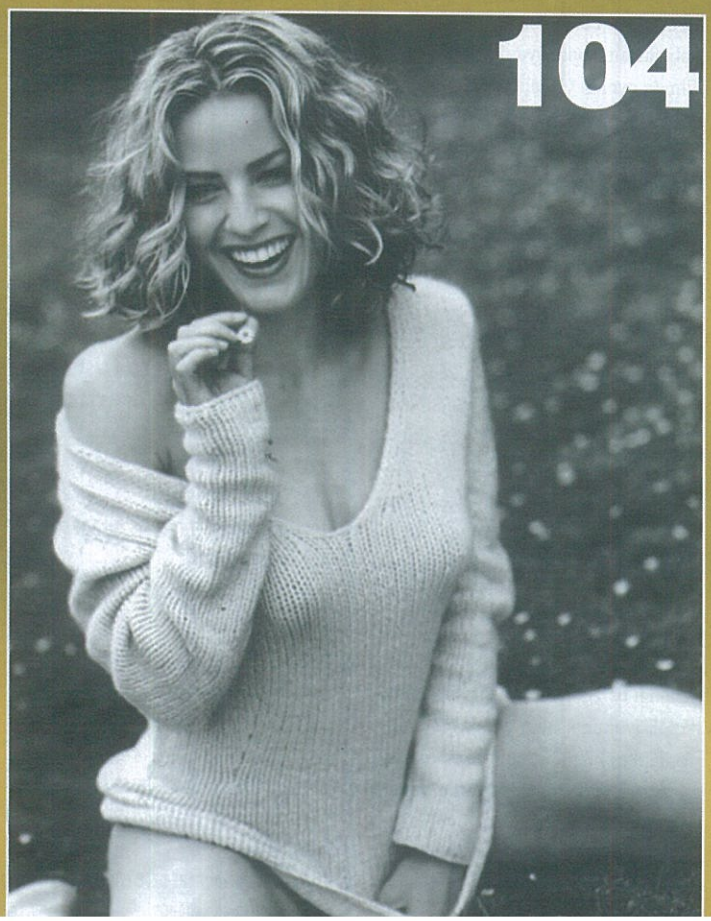

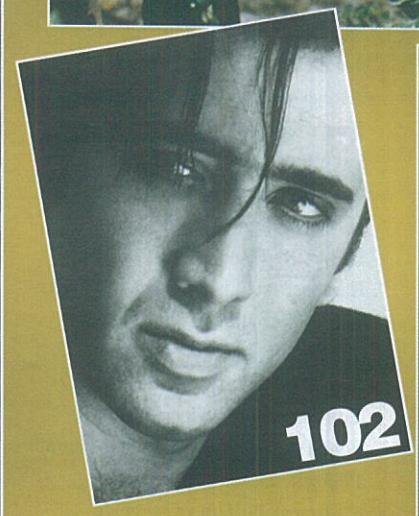

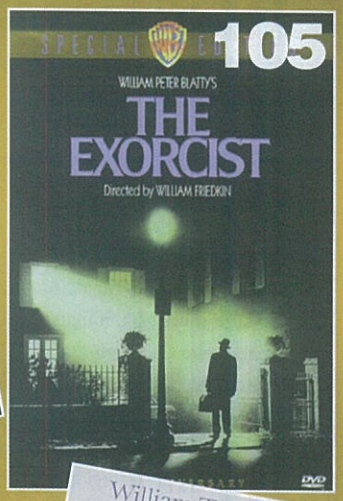

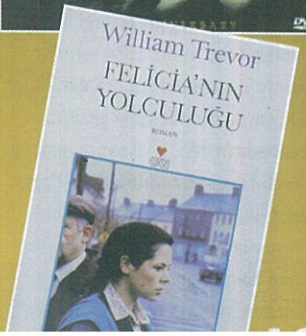

Filmografi

Nicolas Cage

7 Ocak 1964'te California'da dünyaya geldi Nicholas Kim Coppola. Karşılaştırmalı edebiyat profesörü olan August Coppola ile dansçı/koreograf Joy Vogelsang'ın oğulları olarak dünyaya gözlerini açan Nicholas küçükken yaz aylarında San Francisco'daki amcası Francis Ford Coppola'nın yanına gider ve vaktinin çoğunu kuzeni Sofia'yla geçirirdi. Zaten çocukluğuna dair en iyi anıları amcasının yanında geçirdiği zamanlara ait...

12 yaşındayken annesi ve babası ayrılınca küçük Nicholas babasıyla birlikte San Francisco'da yaşamaya başladı. Lisedeyken özellikle kızlara çıkma teklif etme konusunda utangaç ve dışlanmış biriydi.

Bir gün James Dean'in "East Of Eden"da canlandırdığı karakteri gördü ve oyuncu olmaya karar verdi. Dean'in filmde canlandırdığı gencin, sürekli olarak babasına yaranmaya çalışmasından çok etkilenmişti. Beverly Hills Lisesi'nde tiyatro dersleri aldıktan sonra bir sinema salonunda patlamış mısır satmaya başladı. Sinemadaki ilk rolünü ona amcası Francis Ford Coppola 1983'te çektiği "Rumble Fish-Siyam Balığı"nda verdi. Fakat Nicholas, soyadının -Coppola- kendisine sağladığı avantajlardan rahatsızdı. Kısa bir süre sonra çizgi roman kahramanı Luke Cage'den esinlenerek soyadını Cage olarak değiştirdi, daha sonra da ismindeki "h" harfinden kurtuldu. Nicolas Cage ismiyle boy gösterdiği ilk film "Valley Girl" oldu. 1984 tarihli "Birdy"de son derece dramatik bir rolü vardı: bir Vietnam gazisini canlandırıyordu. 2 yıl sonra, amcası Coppola'nın yönetimindeki "Peggy Sue Got Married"de Kathleen Turner'la birlikte oynadı. 1987'de Coen Kardeşler'in "Raising Arizona"sında çocuk kaçıran bir kaçıktı. Böylece hem ilk kez komedi yeteneğini ortaya koydu hem de eleştirmenlerden olumlu notlar aldı. Öte yandan, zirveye yükselmesini sağlayan film yine bu yıl içerisinde oynadığı "Moonstruck-Ay Çarpması" oldu. Cher'le yan yana oynadığı bu Norman Jewison filmi o sene Cher'e en iyi kadın oyuncu Oscar'ını kazandırdı ama Cage sadece bir Altın Küre adaylığıyla yetinmek zorunda kaldı. Yine de, filmin topladığı yüksek hasılat Cage'in sinema aleminde geniş kitlelerce tanınmasına yetti. 1989'da oynadığı "Vampire's Kiss"te canlandırdığı karakter son derece karanlıktı ve Cage rolü gereği gerçek bir böceği yiyerek oyunculuğu "hakkını vererek" yaptığını kanıtladı. Çünkü Cage'in (yemek bir yana) böcek korkusu olduğu söylenir. 1990'da David Lynch ondaki cevheri keşfetmiş olmalı ki "Wild At Heart"ta ona başrol verdi.

Vegas ise Nicolas Cage'in kariyerinde önemli bir mekanı temsil ediyor. Bir büyük stüdyo filminde oynadığı ilk film orada çekildi. "Honeymoon In Vegas-Vegas'ta Balayı" adlı bu film, adı üzerinde, Las Vegas'ta geçen bir komediydi. Cage filmde James Caan ve Sarah Jessica Parker'a karşı oynadı. 1992 tarihli "Red Rock West-Red Rock Kasabası" adındaki ilginç kara filmde sıradışı bir muammanın ortasına düşen gariban bir adamı canlandırdı Cage. 1994'te "It Could Happen To You-Size de Çıkabilir"de Bridget Fonda'yla birarada oynadıktan sonra 1995 yılında onu efsane katına ulaştıracak bir film ve rol geldi: "Leaving Las Vegas-Elveda Las Vegas" ve Ben Sanderson... Mike Figgis'in yönettiği filmde alkol uçurumuna yuvarlanmak üzere olan bir adamın bir fahişenin şefkatine sığınarak yeniden yaşama umudu bulması anlatılıyordu. Bu filmdeki rolüyle en iyi erkek oyuncu Oscar'ını alıp tam anlamıyla zirveye yükselince, Cage kariyerinin bundan sonraki birkaç yılını aksiyon filmlerine ayırdı. "The Rock-Kaya", "Con Air" ve John Travolta'yla kimlik değişimine uğradığı "Face/Off-Yüz Yüze" onun bu çabalarının sonucuydu. 1998'de iki filmde oynadı Cage; bunlardan ilki Meg Ryan'la birlikte oynadığı aşk filmi "City Of Angels-Melekler Şehri", diğeri de Brian De Palma'nın "Snake Eyes-Yılan Gözler"iydi. 1999'da "Bringing Out The Dead-Yaşamın Kıyısında" ve "8mm" filmlerinde görme fırsatı bulduğumuz Nicolas Cage'i bu ay, ABD'de başarılı bir gişe yakalayan aksiyon filmi "Gone In 60 Seconds" filminde Angelina Jolie'yle birlikte izleyeceğiz.

Bugün yine kendisi gibi iyi ve sıradışı bir oyuncu olan Patricia Arquette'le mutlu bir evlilik sürdüren Cage yapay bir kalede yaşıyor. Zaten en büyük hayali okyanusun ortasında bir kalede yaşamak. Cage'in önemli bir özelliği de zengin bir resimli roman koleksiyonuna sahip olması. Resimli romanları bugünün mitolojisi olarak görüyor. Yükseklik korkusu olduğu söylenen Cage önümüzdeki yıllarda yine o hüzünlü bakışları ve yüz ifadesiyle farklı karakterlere hayat verecek gibi görünüyor.

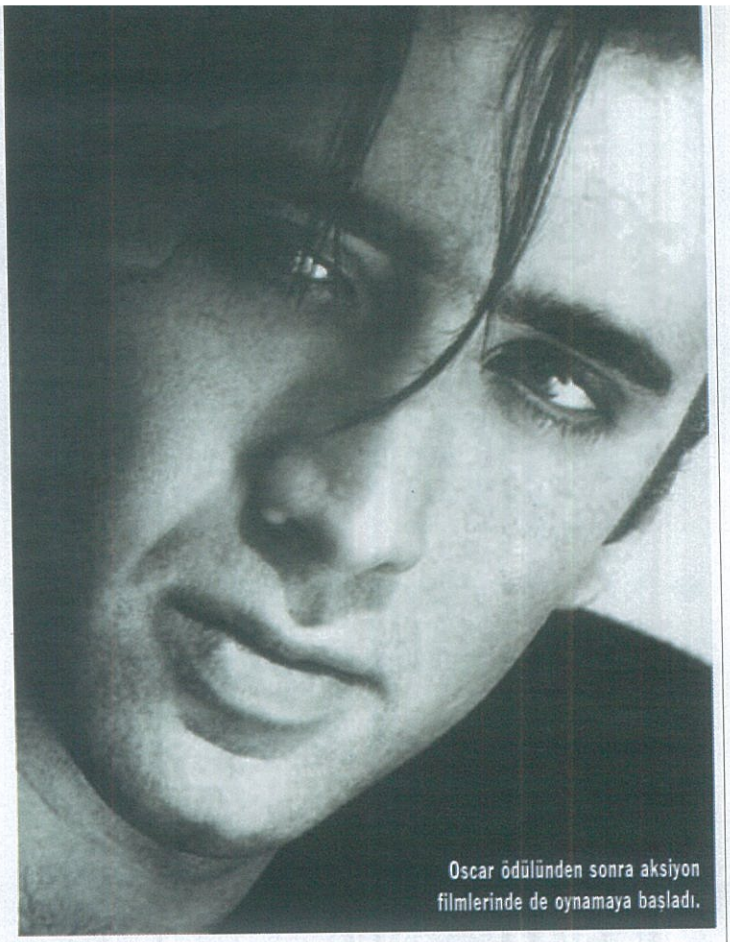

Oscar ödülünden sonra aksiyon filmlerinde de oynamaya başladı.

1982 FAST TIMES AT RIDGEMONT HIGH
1983 RUMBLE FISH (SİYAM BALIĞI)
1983 VALLEY GIRL
1984 RACING WITH THE MOON
1984 THE COTTON CLUB
1984 BIRDY
1986 THE BOY IN BLUE
1986 PEGGY SUE GOT MARRIED
1987 RAISING ARIZONA (BEBEK ARIZONA)
1987 MOONSTRUCK (AY ÇARPMASI)
1989 VAMPIRE'S KISS
1990 WILD AT HEART
1990 TEMPO DI UCCIDERE
1990 FIRE BIRDS
1991 ZANDALEE
1992 RED ROCK WEST (RED ROCK KASABASI)
1992 HONEYMOON IN VEGAS (VEGAS'TA BALAYI)
1993 DEADFALL
1993 AMOS & ANDREW
1994 TRAPPED IN PARADISE
1994 IT COULD HAPPEN TO YOU (SİZE DE ÇIKABİLİR)
1994 GUARDING TESS
1994 A CENTURY OF CINEMA
1995 KISS OF DEATH
1995 LEAVING LAS VEGAS (ELVEDA LAS VEGAS)
1996 THE ROCK (KAYA)
1997 CON AIR
1997 FACE/OFF (YÜZ YÜZE)
1998 CITY OF ANGELS (MELEKLER ŞEHRİ)
1998 SNAKE EYES (YILAN GÖZLER)
1999 8MM
1999 BRINGING OUT THE DEAD (YAŞAMIN KIYISINDA)
2000 GONE IN 60 SECONDS

Klasik Sahne

Hababam Sınıfı Uyanıyor

Ertem Eğilmez'in ilkini 1975 yılında çektiği "Hababam Sınıfı" dörtlüsünün üçüncüsü "Hababam Sınıfı Uyanıyor", defalarca seyredilse de lezzetinden birşey kaybetmeyen, başarıyla çizilmiş tipleriyle akıllardan silinmeyen bir film. Temmuz ayında kaybettiğimiz Kemal Sunal, Hababam Sınıfının en sevilen, belki bu yüzden de en çok uğraşılan karakteri İnek Şaban'ı canlandırıyor. Beden öğretmeni Badi Ekrem'le ilk filmden beri varolan çekişmeleri, burada da devam ediyor. Güdük Necmi, her zamanki fırlamalığıyla Şaban'ın başına dertler açıyor. Hababam Sınıfı, bir önceki senenin şampiyonu olarak, bu sene de, bilgi yarışmasına katılacaktır. Güdük Necmi, yarışma sırasında birbirlerine cevapları iletebilmek için, trafik polisi olan dayısından iki tane telsiz ödünç almıştır. Beden dersinde öğretmenleri Badi Ekrem'i beklerken, telsizlerin çalışıp çalışmadığını kontrol etmek isterler. Güdük Necmi telsizlerden birini İnek Şaban'a verir. Kendisi uzağa gidecek, böylece Şaban'la telsizler sayesinde konuşacaklardır. Tüm sınıf Şaban'ın etrafına toplanmış, onu seyretmektedir. Güdük Necmi uzaklaşır.

GÜDÜK NECMİ: Şaban, Şaban!
İNEK ŞABAN: Aaa, konuşuyor, hıhıhı. *(Herkes başında toplanır)* Efendim Güdükcüğüm...
GÜDÜK NECMİ: Düğmeye bas!
İNEK ŞABAN: Basayım Güdükcüğüm. Sen de beni duyuyor musun?
GÜDÜK NECMİ: Buraya bir inek sesi geliyor ama sen misin anlaşılmıyor! *(Herkes güler)*
İNEK ŞABAN: Ulan şimdi bırak hayvanlığı, itoğluit!
BADİ EKREM: *(Bağırarak koşar)* Bu ne rezalet! Bu ne kepazelik! Öğretmen böyle mi beklenir? Hizaya girin çabuk! Çabuk! Çek karnını! *(Hizaya girerler, İnek Şaban telsizi şortunun kenarına koyar.)*
GÜDÜK NECMİ: Şaban beni duyuyor musun? Şaban! Şşştt!
BADİ EKREM: Kimden çıktı bu ses? Kim konuştu diyorum!
GÜDÜK NECMİ: Ulan İnek! *(bağırır)*
İNEK ŞABAN: *(Fısıldayarak, şortunun kenarındaki telsize doğru)* Sus Güdük, sus!
BADİ EKREM: Şaban! Gel buraya! *(Kulağından çekerek hizaya girmiş olan sınıfın önüne doğru sürükler.)*
İNEK ŞABAN: Geliyorum hocam.
BADİ EKREM: Bir şey mi dedin?
İNEK ŞABAN: Hayır hocam.
BADİ EKREM: Dedin, dedin.
İNEK ŞABAN: Yok canım, dedim mi?
BADİ EKREM: Evet, ne dedin?
GÜDÜK NECMİ: İneekkkk!!
BADİ EKREM: Nee!?
GÜDÜK NECMİ: İnek dedim.
İNEK ŞABAN: *(Kafasını eğerek, telsize doğru)* Sus ulan!
BADİ EKREM: Anlamadım! *(Sinirlenmeye başlar)*
İNEK ŞABAN: Sana değil ona.
BADİ EKREM: O kim?
GÜDÜK NECMİ: Ben Güdük, Güdük!
İNEK ŞABAN: Haa, işte duydun, hihi...
BADİ EKREM: Oğlum, yavrum, sen Güdük değilsin ki. Sen Şabansın.
İNEK ŞABAN: Evet hocam.
BADİ EKREM: Güdük nereden çıktı, deli etme beni yaa!
GÜDÜK NECMİ: Ben Güdük!
BADİ EKREM: Sus lan!
İNEK ŞABAN: Ben devamlı susuyorum, o susmuyor.
GÜDÜK NECMİ: Ulan İneekk, İnekkk! *(Badi Ekrem'in arkası dönüktür. Bunu duyunca birden döner)*
BADİ EKREM: Bana, inek ha!
İNEK ŞABAN: Sana değil bana dedi eşşoğlueşek!
BADİ EKREM: Sus dedim hayâsız.
GÜDÜK NECMİ: Dikkat et, konuşacağım.
BADİ EKREM: Hayır susacaksınnnnnn!!!
İNEK ŞABAN: Ya, ben devamlı susuyorum, o susmuyor, konuşuyor!
BADİ EKREM: Hayvan herif! Al sana! *(Tokat atar)*
İNEK ŞABAN: Aaahh!
GÜDÜK NECMİ: N'oldu Şaban?
İNEK ŞABAN: N'olucak, senin yüzünden hocadan dayağı yedik, eşşoğlueşek!

Filmin Bilnet tarafından hazırlanan video-cdsini edinebilirsiniz.

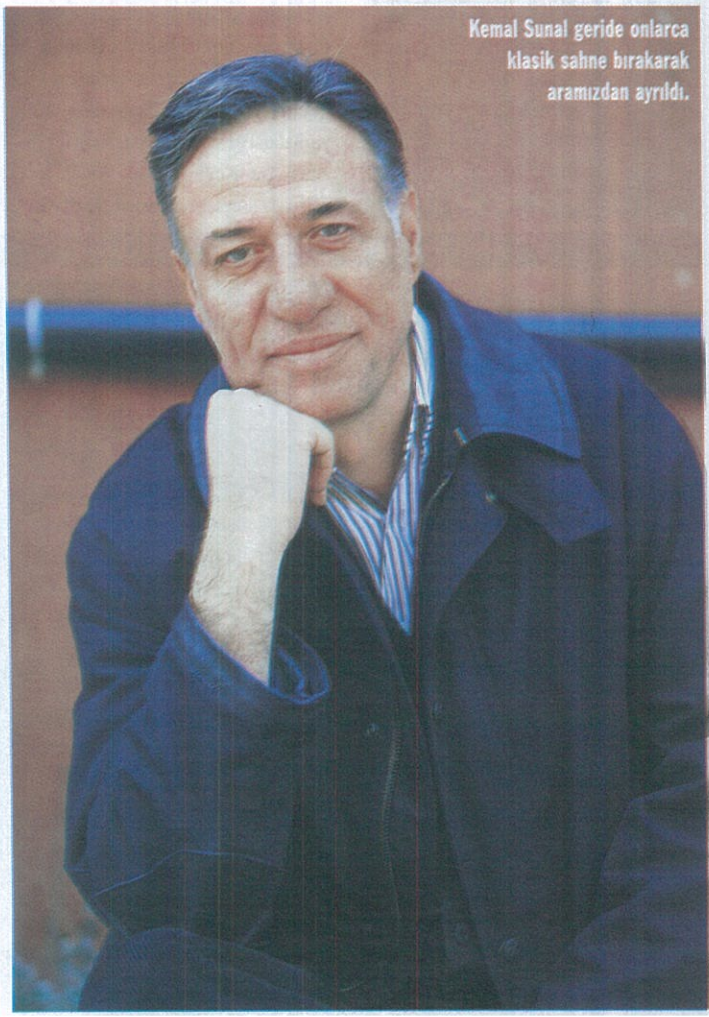

Kemal Sunal geride onlarca klasik sahne bırakarak aramızdan ayrıldı.

The Great Bs

B-FİLM KLASİKLERİ

Sinema tarihinin en çok ihmal edilegelmiş, görmezden gelinmiş bir türüne, üstelik bu türün klasik filmlerine (daha ziyade 1930 ve 40'lardakine) yakın plan bakabileceğiniz bir adresle karşı karşıyasınız.

Düşük bütçeyle, genelde özensiz bir çalışmayla kotarılan ve hatta çoğu zaman birbiriyle alakası olmayan pek çok görüntünün yan yana geldiği bir tür olan B-Filmleri Hollywood tarafından 1929 Dünya Ekonomik Bunalımı sırasında izleyiciyi sinema salonlarına çekmek için bulunmuş, kullanılmış. Kısa sürede sinema alemine kendi yıldızlarını ve hatta yönetmenlerini katmış. Örneğin Glenn Ford, Susan Hayward gibi yıldızlar B-Filmlerde başlamışlar sinemaya. Keza William Wyler, George Stevens, Edward Dmytryk,

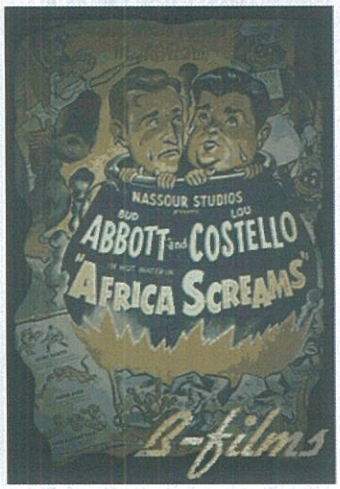

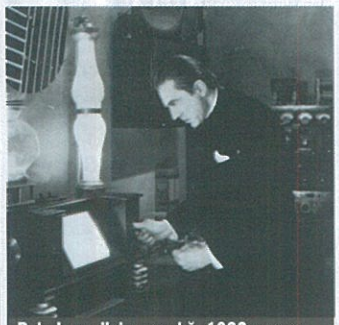

Bela Lugosi'nin oynadığı 1933 yapımı "The Whispering Shadow"

Fred Zinnemann, Jacques Tourneur, Jules Dassin gençliklerinde sinemaya B-Filmlerde görev alarak başlayan yönetmenler. Demek ki hiç de küçümsenemeyecek bir türle karşı karşıyayız. Gerçi bugün B-Filmlere hakettikleri saygınlık kimi sinema çevrelerince veriliyor; fakat sinemanın 30'lu ve 40'lı yılları başta olmak üzere klasik dönemdeki B-Filmler ne yazık ki yeterince bilinmiyor. İşte aşağıda gördüğünüz, sizi tam olarak bu mecraya götürecek ve sizi bu konuda -iyi ya da kötü- bilgilendirecek bir adres. Sizi ilk olarak karşılayan giriş yazısında klasik dönem B-Filmleri tarihçesine göz attıktan sonra bu filmlerle ilgili makaleleri okuyabilir, ardından da bu filmlerin posterlerini inceleyebilirsiniz. Zira birilerinin artık klasik dönem B-Filmlerine de saygı duruşunda bulunması gerek.

http://www.moderntimes.com/palace/b/text_contents.htm

NET'TE ANİMASYONA DALIN

Sanal aleme yakın pek çok kişi internette "uzun uzun" film izleyeceğimiz günlerin çok yakın olduğunu belirtiyor. Internetin sinemaya nasıl tesir edeceğine ilişkin bu tartışmalar devam ededursun, bilhassa animasyon alanında önemli adımlar atıldığına tanık oluyoruz her geçen gün net'te. İşte bu çabalardan bir tanesi de aşağıda tıklanmayı bekleyen adres. Çeşitli uzunlukta birçok animasyon ve kısa film çalışmasını izleyebilirsiniz bu siteden. Burada Forty ailesinin maceralarına dalabilir, "The Four Horsemen"de 4 at-adamın yaşadığı komik deneyimlere tanıklık edebilirsiniz. AtomFilms adlı şirketin hazırladığı bu site -kendi tabirleriyle- dünyanın en iyi kısa film ve animasyonlarını getiriyor huzurlarınıza. Tabii bunun hem kısa filmci ve animasyoncular hem medya şirketleri hem de siz site ziyaretçileri için ne anlama geldiğini anlamak çok zor değil. Lafı fazla uzatmayalım; ben iddia ediyorum ki bu animasyon çalışmaları -ve elbette ki bu site- ilginizi epeyce çekecek.

http://www.atomfilms.com/

ŞUH SHUE

Bu ay "Hollow Man-Görünmeyen Tehlike"de oynayan Elisabeth Shue ile ilgili ayrıntılı bilgiyi aşağıdaki adresten temin edebilirsiniz. Sinema kariyerine 1984'te "The Karate Kid-Karateci Çocuk"la başlayan Shue daha sonra "Coctail-Kokteyl", "Geleceğe Dönüş II ve III", "Leaving Las Vegas-Elveda Las Vegas", "The Saint-Aziz", "Deconstructing Harry-Yaramaz Harry", "Palmetto" gibi filmlerde yeraldı. Bu filmlerin pek çoğunda usta yönetmen ve oyuncularla çalıştı. Fakat rol arkadaşları genelde büyük başarılara imza atarken o hep dikkatlerden kaçtı. Kevin Bacon'la yan yana boy gösterdiği bu gerilim filminde Shue'yu nasıl bir halde izleyeceğimizi kestiremiyorum; ama şurası kesin ki o artık "komşu kızı" olarak görülmek ve anılmak istemiyor. Ki bence yerden göğe kadar haklı!

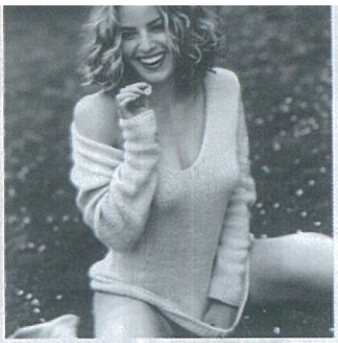

http://www.elisabeth-shue.com/

BURÇIN S. YALÇIN
burcthecritic@hotmail.com

Sine DVD

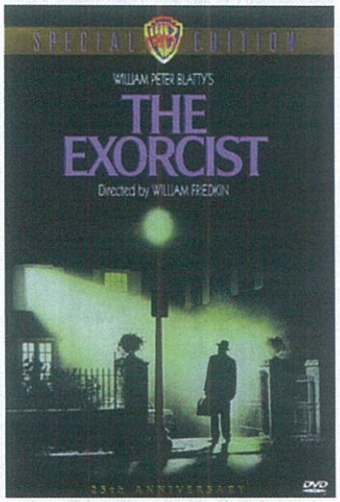

THE EXORCIST/William Friedkin/1973//175 dk./$18.73

Ergenlik çağının ortalarındaki bir genç kızın "içine" şeytan girince hem kızın annesi hem de bu olayı çözmeye çalışan dedektifler ve rahipler zor duruma düşer. Giderek çılgınlaşan kız kontrol edilemez bir hale gelir. Haçla masturbasyon yapar, kafasını 360 derece döndürür, duvarlara tırmanır... Kızının bu durumu karşısında anne, "şeytan çıkarma" konusunda usta bir rahipten yardım istemek zorunda kalır. Fakat kızın içindeki şeytan da herkesle mücadele etmekte kararlıdır. İlginçtir, yönetmenlik kariyerine 1955'te "Alfred Hitchcock Sunar" adlı TV programını yöneterek başlayan William Friedkin, "The Exorcist-Şeytan"la tam anlamıyla kariyerinin zirvesine oturdu ve bu filmden sonra da bir daha düzelmemek üzere tepetaklak bir düşüşe geçti.

Öncelikle şunu belirtmek gerek: "The Exorcist" her sinemaseverin kolay kolay dayanabileceği bir deneyim değil. Özellikle de midesi hassas olanların... Zira Friedkin, filminin içine dönemin en başarılı makyaj uygulamalarını ve özel efektleri katarak izleyiciyi ürkütücü (ve tabii mide bulandırıcı) bir sinemasal dünyaya sokuyor. Gösterildiği yıl izleyiciden de büyük ilgi gören film bugün korku sinemasının en önemli yapıtlarından biri olarak addediliyor. Filmin senaryosunu kendi romanından William Peter Blatty uyarlamış. Başrollerde de Ellen Burstyn, Max von Sydow, Lee J. Cobb ve küçük kızda Linda Blair'i izleyeceksiniz. Korku sinemasının bir kilometre taşını ıskalamak istemeyenlere...

BREAKING THE WAVES/Lars von Trier/1996/156 dk./$10.49

İşte 90'lı yılların sineması incelenirken gözden kaçırılmaması gereken bir başyapıt. Genç bir İskoç kız Bess, sevdiği erkek olan Jan'la evlenmiş ve mutlu bir yeni yaşama adım atmıştır. Aynı zamanda çok da inançlı bir kadın olan Bess sık sık kiliseye gider ve Tanrı'yla konuşur. Bir petrol işçisi olan kocası Jan ise bir süre sonra, çalışmak üzere evden ayrılmak zorunda kalır. Fakat işteyken ciddi

bir kaza geçirince felç olur. Eve dönen Jan son derece saf bir kadın olan Bess'i başka bir erkekle birlikte olması konusunda ikna etmeye çalışır. Bunu devamlı reddeden Bess kaderin, kendisini ve kocasını bu duruma getirdiğine inanamamaktadır. Ve bu durumdan kurtulmak için çok çaba sarfedecektir. Lars von Trier sürekli omuzda bir kamerayla anlattığı hikayesinde son derece biçimci davranıyor ve sıçramalardan tutun da her sekansın başına yerleştirdiği manzaralarla etkileyici ve duygusal bir dramaya imza atıyor. Watson'un en iyi kadın oyuncu dalında Oscar adayı olduğu ve bir anda "Kim bu kız?" dedirttiği "Breaking the Waves-Dalgaları Aşmak" o sene Cannes'de Altın Palmiye'yi de kazandırmıştı von Trier'ye. Filmin diğer oyuncuları Stellan Skarsgård, Katrin Cartlidge ve Jean-Marc Barr.

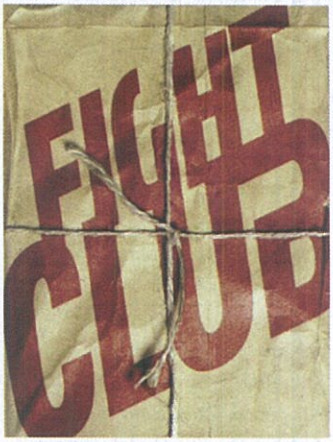

FIGHT CLUB/David Fincher/1999/139 dk./$24.49

Türk sinema yazarlarının bu sene en iyi yabancı film seçtiği "Fight Club-Dövüş Kulübü" DVD formatında, taze taze huzurlarınızda. Filmin konusundan bahsetmek biraz zor, bildiğiniz gibi. Filmin anlatıcısının başından geçen (ya da geçmeyen) bir öykü anlatılıyor "Fight Club"da. Chuck Palahniuk'un romanından uyarlanan filmin başrollerinde Brad Pitt, Edward Norton, Helena Bonham Carter, Meat Loaf, Jared Leto var. Fincher'ın -daha önceki yapıtlarında da yaptığı gibi- modern hayat eleştirisini ön plana yerleştirdiği ve izleyicisine zaman zaman küçük şakalar yaptığı bir başyapıt "Fight Club".

FELICIA'S JOURNEY/Atom Egoyan/1999/111dk./$17.98

Ermeni asıllı Kanadalı yönetmen Atom Egoyan'ın son İstanbul Film Festivali'nde izlediğimiz ve geçtiğimiz ay da viyona giren yeni filmi "Felicia's Journey-Felicia'nın Yolculuğu" kimilerince bir başyapıt olarak selamlandı (ki ben onlara dahilim) kimilerince de fazla önemsenmedi. Yalnız yaşayan orta yaşlı bir yemek ustası (aynı zamanda bir yemek şirketinin sahibi) olan Joseph Ambrose Hilditch (Bob Hoskins) bir gün arabasıyla şirketinden çıkarken yolda yalnız yürüyen bir genç kız (Elaine Cassidy) görür. Felicia adındaki bu kız, erkek arkadaşını bulmak üzere, kalkmış İrlanda'dan İngiltere'ye gelmiştir; hamiledir ve ne yapacağını bilememektedir. Hilditch ona erkek arkadaşını bulması için yardım eder. Fakat Hilditch'te bir gariplik sezilmektedir. Yoksa bazı sırları mı vardır?

Filmin senaryosunu da yazan Atom Egoyan "Felicia'nın Yolculuğu"yla son yıllarda çekilmiş en iyi psikolojik gerilimlerden birini kotarmış. Özellikle Hilditch'in psikolojisini tartışılmaz bir başarıyla izleyiciye aktaran Egoyan, hayranlarını fazlasıyla tatmin ediyor "Felicia'nın Yolculuğu"nda. Bob Hoskins'in oyunculuğu ise tarif edilemez. Kaçırılmamalı.

MIDNIGHT COWBOY/John Schlesinger/1969/113 dk./$18.73

Çekildiği dönemde büyük tartışmalar yaratmış, toplumsal gerçekçi bir üslupla Amerika'nın "arka yüzü"nü tasvir etmeye soyunmuş, nihayetinde Akademi'nin bile görmezden gelemediği bir film var karşımızda: "Midnight Cowboy-Geceyarısı Kovboyu"... James Leo Herlihy'nin romanından uyarlanan film büyük hayallerle New York'a gelen genç bir adamın yaşadıklarını ve kentin arka sokaklarında tanıştığı evsiz/işsiz Ratso Rizzo'yla olan dostluğunu konu alıyor. En iyi yönetmen, oyuncu ve senaryo (Waldo Salt) dallarında Oscar ödülü alan filmde bugün dünyanın en iyi oyuncuları arasında gösterilen iki isim, Dustin Hoffman ve Jon Voight yeralıyor. Son olarak bir not eklemek istiyorum: filmi televizyonda izlemiş olsanız bile büyük ihtimalle 104 dakikalık versiyonunu izlemişsinizdir. Oysa filmin esas uzunluğu 113 dakika ve çeşitli kaynaklar bu kaybın filmde hayati bir eksiklik teşkil ettiğini belirtiyorlar. Bu yüzden, filme bir de DVD'sinden göz atmalısınız. Ayrıca, filmin o döneme göre oldukça alışılmışın dışında "kirli" ve argolu bir dili olduğunu eklemeliyim.

Not: Yukarıdaki filmleri www.amazon.com adresinden temin edebilirsiniz.

BURÇİN S. YALÇIN

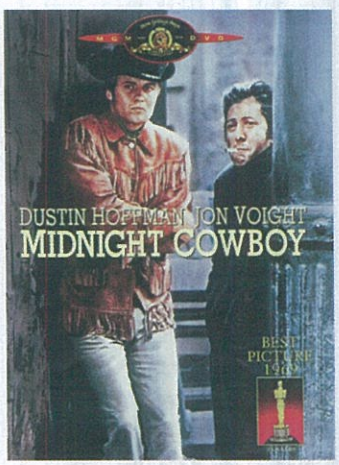

Kitap

POSTAL ALTINDA SİNEMA

İlk bakışta pek dikkat çekmese ve ilk baskısı 1996'da yapılsa da kayda değer bir kaynak "80'ler Türkiyesi'nde Sinema." "Genç Türk Sineması ve Atıf Yılmaz Batıbeki" konulu tezi ile "sinema doktoru" unvanı alan, 1996'da doçent olan yazar Şükran Esen halen Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Sinema Anabilim Dalı Başkanlığı'nı sürdürüyor. 80'li yıllarda seks

filmlerinin yerini arabesk filmlere bıraktığını, toplumcu filmlerin olanak bulabildikleri ölçüde işlevlerini sürdürmeye çalıştığını belirten Esen, kitabın başlığını "80'li yıllar" şeklinde atsa da incelemesini 50'lerden itibaren başlatıyor. Bu çerçevede genel bir Türk sineması tarihinden söz etmek mümkün.

Kitap üç bölüme ayrılmış. İlk bölüm, "1980'li Yıllarda Türk Sinemasında Kadın." 1960 - 69 arasında 1678 film çekildiğini, bu rakamın 12 Eylül darbesiyle birlikte 80'li yıllarda iyice düştüğünü tespit eden Esen bu dönemde Türk sinemasında konu ve işleyiş değişiklikleri yaşandığını, bu çerçevede kadının birey olabilme sorunlarına, evlilikte erkekten beklediklerine; toplumun kadına bakışına değinen filmlerin dikkat çekecek kadar arttığını gözlemiş. Esen'e göre 80'li yıllarda "Kadın Filmleri" denildiğinde ilk akla gelen yönetmen Atıf Yılmaz. Yılmaz'ın 1980 - 89 yılları arasında çektiği 17 filmden 13'ü, doğrudan "Kadın Filmi" diyebileceğimiz nitelikte. "Mine," Seni Seviyorum," "Bir Yudum Sevgi," "Adı Vasfiye, " "Dağınık Yatak" gibi... İlginç olan, Yılmaz'ın 13 kadın filminden altı tanesinin başrolünde Müjde Ar'ın oynaması. Esen bunun nedenini anlatmak için Hasan Bülent Kahraman'ın bir yazısına başvuruyor: "İlk dönem Türk sinemasının Şoray'ı, Akın'ı, Koçyiğit'i, Girik'i artık eskisi kadar önemli değillerdi ve yine kitlelere yeni bir ikon gerekliydi. Bu ancak Müjde Ar olabilirdi. Çünkü Müjde Ar, önce içerik filmlerinde görünmesi nedeniyle 'ciddi' basının ve eleştirinin de yanında yer aldığı, destek verdiği birisiydi. İkincisi, Müjde Ar soyunuyordu." Esen bu bölümde "Yıllara Göre Çekilen Kadın Filmleri ve Çözümlemeleri"yle bu filmlerin bir kısmının afişlerini de okuyucuya sunuyor.

İkinci bölümün başlığı, yine dönemin sosyal olgularından birini işaret ediyor: "1980'li Yıllarda Göç Olayının Türk Sinemasına Yansıması ve Arabesk Filmler." Bu çerçevede "Türkiye'de Kentleşme Olgusu"nu, "Gecekondu Olayı"nı "İç Göç Konusunu İşleyen Filmler"i, "Dış Göç Sorunu"nu ele alan yazar, göçün yarattığı ve 80'lere damga vuran kültüre böylelikle giriyor: Arabesk. Türün filmlerinden örnekler, çözümlemeleri ve 80'lerin Arabesk filmleri kronolojisi yine bu bölümde yer almakta.

Son bölümün başlığı ise "Türk Sinemasında Siyasal ve Toplumsal Eleştiri Filmleri." Anlatılan malum. Mümkün olduğunca dönemi eleştiren Türk filmleri ve özellikle de "12 Eylül filmleri;" yine çözümlemeleri ve örnekleriyle. İkinci baskıyı kaçırmayın.

80'ler Türkiyesi'nde Sinema, Şükran Esen, Beta Yay., 246 sayfa.

NESNENİN HALİ

Biraz teknik olmakla birlikte, Türkçe'de alanında ilk ve tek kitap olması hasebiyle "Görüntü Estetiği"ni listemize aldık. İnkılâp Kitabevi tarafından üçüncü baskısı yapılan kitabın yazarı Levend Kılıç. A.Ü. SBF Basın ve Yayın Yüksek Okulu'nu 1976'da bitiren Kılıç, Türkiye'nin ilk renkli televizyon çalışmasıyla ilgili Türk - Alman profesör olan yazar "elektronik görüntü"yü çeşitli yayın organlarında deneme, araştırma ve çevirilerle ele aldı. ABD ve Avrupa'da araştırmalar yaptı. Halen Anadolu Üniversitesi, İletişim Bilimleri Fakültesi'nde Görüntü Estetiği ve Televizyon Programcılığı konularında lisans - lisansüstü dersleri veriyor. İçinde bir terimler sözlüğü ve konuyla yakından ilgilenenler için bir kaynakça bulunduğunu da belirtip "Görüntü Estetiği"nin içeriğine geçelim.

"Bu kitap elektronik görüntünün gizemli dünyasını daha yakından tanımak isteyenler içindir. Günümüz insanı elektronik görüntüyle içli dışlı; ama televizyonun ötesinde elektronik görüntüyü tanımıyor. Bir yandan, teknolojinin takip edilemez hızdaki gelişimi elektronik görüntüyü televizyonun asalağı haline getirdi. Öte yandan, hangisi daha iyi diyerek, elektronik görüntü, filmle anlamsız bir yarışmaya sokuldu. Bu kitabın peşine düştüğü amaç da, elektronik görüntünün bir sanat olarak ayrımlaşmış olan konumunu televizyondan ve filmden özgürleştirerek ortaya koymaktır" diyor Kılıç. "Video Art" bölümünde "çoğaltılabilirlik" üzerinde duran

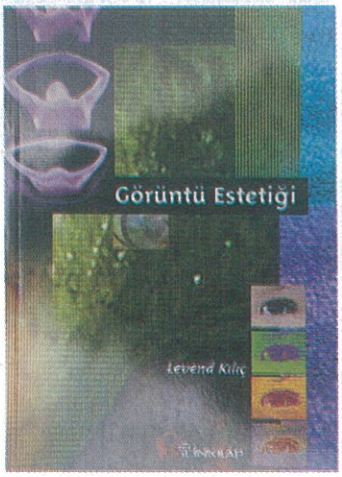

yazarın ikinci başlığı, görüntünün temel unsurunu ele alıyor: "Önce Işık." Sonra üç boyuta geçiyoruz: Görüntü, ses ve zaman. Metin ve görsel malzeme olarak yararlandığı eserleri doğrudan okuyucunun dikkatine sunan Kılıç bununla maksadının, konuyla ilgilenenleri söz konusu eserlere yöneltmek olduğunu söylüyor. Demek ki bir kitap okumakla kalmayacak, iyi bir kaynakçaya da sahip olacaksınız.

Görüntü Estetiği, Levend Kılıç, İnkılâp Kit., 106 sayfa.

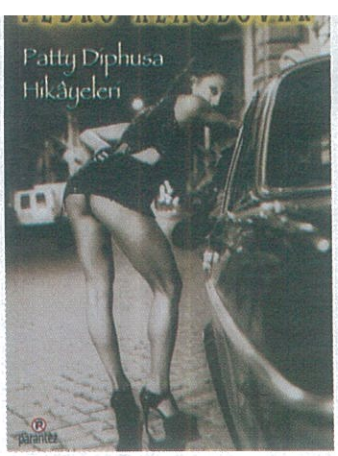

DÖNEM ELEŞTİRİSİ

İspanyol yönetmen Pedro Almodovar'ın, Madrid'de çıkan La Luna dergisinde 1983 - 84 yıllarında yayımlanan yazılarından oluşuyor "Patty Diphusa Hikâyeleri." İspanyolca'da şaşıp kalmak anlamına gelen bu ismi bütün yazılarında bir kalkan olarak kullanıyor Almodovar. Maksadı, yarattığı kadın karakterler içinde en sevdiği olduğunu söylediği Patty Diphusa'nın çok iyi simgelediğini düşündüğü 80'li yılları anlatmak: "Benim gözümde seksenli yılların başları, zamanın gerginlikle esnediği, korkusuz yıllardır. Daha genç ve daha ince olmakla kalmayıp, bilinçsizliğin verdiği mutlulukla balıklama atlardık herşeye. Belleğimiz yoktu, hoşumuza giden herşeyi taklit ediyor, bunu yaparken de çok eğleniyorduk. Ne ufak bir dayanışma, ne de politik, toplumsal veya kuşağımıza ait bir duygumuz vardı ve başkalarından arakladığımız ölçüde özgündük. Yapaydık, ama perspektif eksikliği bizde ters etki yapıyordu. Uyuşturucuların iyi yüzünü görüyorduk sadece, seks ise hijyenik bir şeydi. Genellemek değil maksadım. Sadece kendimden ve tanıdığım yüz kadar insandan söz ediyorum (aslında çok daha fazlaydılar). Patty Diphusa böyle bir ortamda doğup gelişti, bu insanlar için." O yılları kötülüyor, karalıyor Almodovar, bu on yılda Amerikalılar'ın toplumsal ve sanatsal yönden zirveye çıktığını, kendilerinin, yani "mutlu lağımcılar"ın ise el yordamıyla ilerlediğini söylüyor: "Para ve şöhret dışında ortak yanlarımız çoktu." Bir özeleştiri olarak algılanabilir Patty Diphusa; "şaşıp kalmak" istiyorsanız...

Patty Diphusa Hikâyeleri, Pedro Almodovar, Çev: Avi Pardo, Parantez Yay., 135 sayfa.

KÜRŞAT OĞUZ

Yeni Kaset & CD

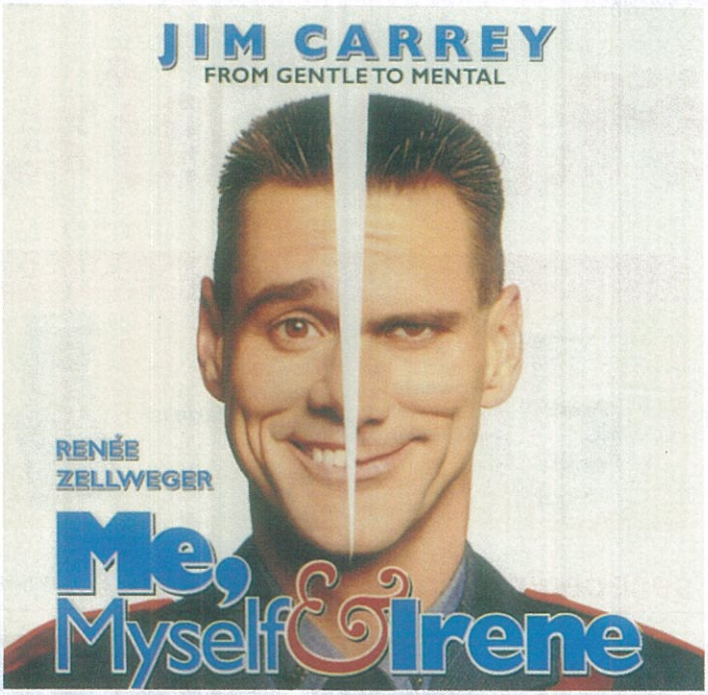

MODERN ROCK ŞÖLENİ

Jim Carrey'nin son filmi "Me, Myself and Irene" daha gösterime girmeden fazlasıyla dikkat çekti bile. Carrey'nin biri yumuşak huylu diğeri hiperagresif iki kişiliği olan bir polisi canlandırdığı filmin konusundan daha ilginç bir özelliği daha var çünkü. Asıl mesele Jim Carrey ile Renee Zellweger'in çekimler sırasında gerçekten birbirlerine aşık olmaları. Filmin müzikleri de film kadar büyük bir ilgiyi hak ediyor. Albümde 70'lerin hatırı sayılır gruplarından Steely Dan'ın sekiz şarkısı Smash Mouth, Wilco, Ivy, The Push Stars, Marvelous 3 ve Ben Folds Five gibi genç rock grupları tarafından seslendiriliyor. Steely Dan şarkılarına bolca modern rock sosu ekleyen yeni yorumlar son derece başarılı; özellikle de "Only A Fool Would Say"de Ivy'nin ve "Barrytown"da Ban Folds Five'ın performansı. Albüm bununla kalmıyor elbette. Punk rock'ın yeni kralları olan Offspring A.F.I.'in bir punk klasiği olan "Totalimmortal"ını, Hootie and The Blowfish ise Boston'lu rock grubu Orpheus'un "Can't Find The Time To Tell You"sunu cover'lamış. Albümün müthiş açılış parçası "Breakout" ile Foo Fighters, "Deep Inside Of You" ile Third Eye Blind ve "The World Ain't Slowing Down" ile Ellis Paul'da kendi şarkılarıyla boy gösteren baba gruplardan. Son derece sağlam rock gruplarını biraraya toplamayı başaran nefis bir soundtrack albüm.

Me, Myself and Irene / Balet

PARMAĞINDAN BAL DAMLIYOR

Aşk filmleri, savaş filmleri, bilim kurgular, dramalar... Film müziklerinin artık efsaneleşen ismi, Oscarlı besteci John Williams sınır tanımıyor. "Jaws"tan "Indiana

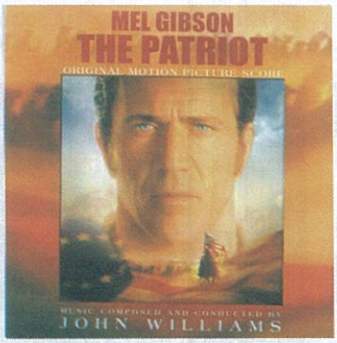

Jones"a, "Schindler'in Listesi"nden "Angela'nın Külleri"ne, "Superman"den "Star Wars"a kadar her filmin en korkunç, en etkileyici, en dokunaklı, en heyecanlı sahnelerinde onun müziği var. Durup dinlenmeden yeni çalışmalara imza atan John Williams bu kez de Mel Gibson'un başrolünde oynadığı "The Patriot / Vatansever"in müzikleri için girmiş stüdyoya. Eskiden asker olan bir adamın, hayatta en çok değer verdiği şey olan ailesini korumak için silah kuşanıp koca bir ordunun karşısına çıkışının hikayesini anlatan "The Patriot / Vatansever" Amerika'nın bağımsızlık savaşı döneminde geçiyor. Amerikalı olan Williams filmin müziklerinde kendi köklerinden etkilenmiş. Askeri ritmler ve flütler savaş havasını büyük bir başarıyla yansıtırken dramatik olay örgüsünde de elbette orkestra ve kemanlar devreye giriyor. Williams'ın 2000 yılında yaptığı ilk çalışma enstrümantal müzikten hoşlananlara tavsiye edilir.

The Patriot / Balet

TAM KIVAMINDA

Bir çizgifilm olan Titan A.E.'nin sinema versiyonu son derece hareketli ve heyecanlı. Filmin müziklerinde ise yine fazlasıyla heyecan verici isimler var. Soundtrack albümün prodüktörlüğünü Grammy ödüllü

Glen Ballard'ın üstlenmiş olması önemli bir artı puan. No Doubt, Van Halen, Michael Jackson'la çalışan ve son olarak da Alanis Morissette'in "Jagged Little Pill" albümünde boy gösteren Ballard bu albüm için de müthiş isimleri biraraya getirmeyi başarmış. Lit'in müthiş punk parçası "Over My Head" ile açılan tempolu albümde Fun Loving Criminals, Texas, Bliss, Jamiroquai ve Luscious Jackson gibi çok sıkı isimler var. Elektronik müzikten ve funky ritmlerden de payını alan eğlenceli albümün sert sound'u için tek bir söz söylenebilir: Tam kıvamında.

Titan A.E. / EMI

USTA İŞİ

Yönetmenliğini Wolfgang Peterson'un üstlendiği, George Clooney, Mark Wahlberg, Diane

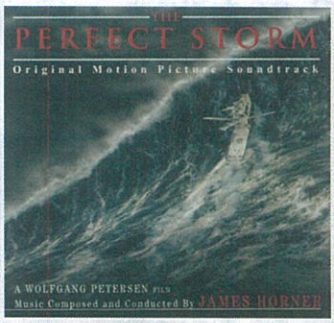

Lane'in başrollerini paylaştığı bir felaket filmi "Perfect Storm / Kusursuz Fırtına". Sebastien Jungler'in best seller romanından uyarlanan film şu sıralar gişe rekorları kırıyor. Filmin klasik müzik kulvarında boy gösteren müziklerindeyse James Horner'ın imzası var. 3 Grammy, 2 Oscar sahibi Horner daha önce "Deep Impact," "The Mask Of Zorro," "Apollo 13," "Braveheart" ve "Titanic"in de müziklerine imza atmış usta bir isim olarak "Kusursuz Fırtına"da da kendini gösteriyor. Albümün tek vokalli parçası "Yours Forever"ı da ünlü folk rock müzisyeni John Mellencamp söylüyor. Denizde geçen filme ve Horner'ın ihtişamlı bestelerine bakılırsa, ikinci bir "Titanik" vakası yaşanabilir.

The Perfect Storm / Sony

MİNE AKVERDİ

KARANLIK VE SEKSİ

"Cehennem Silahı 4"te kötü Çinli adam olarak hatırladığımız karizmatik oyuncu Jet Li ve R and B (rhythm and blues) şarkıcısı Aaliyah'ın başrollerini paylaştığı "Romeo Must Die / Romeo Ölmeli" ölümcül bir çete savaşı içindeki ailelerin hikayesini anlatıyor. Karanlık arka sokaklar, çete savaşları, zenci kültürü derken "Romeo Ölmeli"nin müziklerinin R and B ve hip hop ve rap sularında dolaşması hiç sürpriz değil. Albümün genelinde prodüktör Timbaland'ın sürekli düşüp yükselen ve duraksamalı ritmlerle dolu soundu hakim. Filmin başrol oyuncusu Aaliyah'ın söylediği ve listelerde de tutunması pek muhtemel parça "Try Again" ile açılan albümde Aaliyah'ın puslu ve seksi soprano sesini üç başka şarkıda daha duyuyoruz. Rapçiler DMX ve Blade, soul'un ünlü isimleri Dave Hollister, Joe, Destiny's Child, Ginuwine ve Mack 10 da Aaliyah'tan geri kalmıyor, R and B'nin seksi ritmi ve karanlık soundu eşliğinde herkes döktürüyor.

Romeo Must Die / EMI

Böylesini görmediniz!

2 ay bedava abonelik:
10 sayı fiyatına 12 sayı abone olun...

ya da

12 aylık ücreti ödeyerek beğendiğiniz hediyeleri alın...

3 dergiye abone olanlar için hediye seçenekleri

1 **Rowenta Çay - Kahve Makinası**

2 **Philips Traş Makinası**

İşte seçeceğiniz en iyi dergiler. 2 ay abonelik hediyeli

2 17.500.000TL
H 21.000.000TL

2 15.000.000TL
H 18.000.000TL

2 17.500.000TL
H 21.000.000TL

2 12.500.000TL
H 15.000.000TL

2 17.500.000
H 21.000.000

2 20.000.000TL
H 24.000.000TL

2 22.500.000TL
H 27.000.000TL

2 17.500.000TL
H 21.000.000TL

2 17.500.000TL
H 21.000.000TL

2 15.000.000
H 18.000.000

2 35.000.000TL Haftalık
H 39.000.000TL

2 36.000.000TL Haftalık
H 41.600.000TL

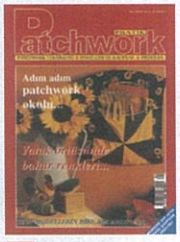

2 15.000.000TL
H 18.000.000TL

2 23.000.000TL
H 27.600.000TL

2 30.000.000
H 35.000.000

2 15.000.000TL
H 18.000.000TL

2 15.000.000TL
H 18.000.000TL

2 15.000.000TL
H 18.000.000TL

2 17.500.000TL
H 21.000.000TL

2 17.500.00
H 21.000.00

Yazışma adresimiz: 1 Numara Hearst Yayıncılık A.Ş. Okur HizmetleriBostan Sok. No:8 / 802

Kampanya

u kampanyadan nasıl yararlanacaksınız:

Yapacağınız tek şey önce hangi hediyeyi almak istediğinize karar vermek. Sonra o hediyenin gerektirdiği kadar dergiyi seçip ağıdaki abone formunu doldurup bize göndermek.
Bu kadar basit!
Herbiri birbirinden güzel bu Türkiye'nin en iyi dergilerini gördüğünüz zaman ne kadar doğru bir seçim yapmış olduğunuzu receksiniz.
sterseniz dergilerin hepsine birden abone olun hediyelerin hepsini birden alın!. Böyle bir fırsat bir daha gelmez!

2 dergiye abone olanlar için hediye seçenekleri

3 **Wolkman Exper**

4 **Telesekreter**

1 dergiye abone olanlar için hediye seçenekleri

5 **Masaj Yastığı**

6 **Sewland El Dikiş Makinası**

7 **Saç Kurutma Makinası**

8 **Çatal-Bıçak Takımı Faciks (24 parça)**

Hediye seçenekli fiyat

17.500.000TL
21.000.000TL

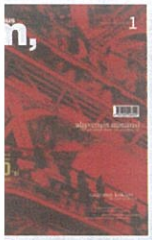

11.500.000TL
13.500.000TL
6 sayı

20.000.000TL
24.000.000TL

17.500.000TL

ABONE FORMU

Abone formlarınız için fax numaramız: [0212] 219 91 68

DERGİLER

Yandaki dergilere abone oluyorum. Lütfen seçtiğim hediyeyi en kısa zamanda dergi/dergilerimle birlikte adresime gönderiniz.

1 _____
2 _____
3 _____

HEDİYELER

Seçtiğiniz hediye/hediyelerin numaralarının karşısındaki kutuya çarpı işareti koyarak promosyonun ismini yazınız.

Promosyon adı: .....

1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐
5 ☐ 6 ☐ 7 ☐ 8 ☐

Adı Soyadı _____

Doğum Tarihi _____ Görevi _____

İş /Ev Adresi _____

_____

Semt _____ Şehir _____

Posta Kodu _____ E-Mail _____

Tel: _____ Fax _____

Yurtdışı aboneliği posta gönderiücreti dahil 100$'dır.

İmza:

Kredi kartı hesabımdan _____ TL. alınız.

Kredi Kart No: ☐ Visa ☐ Master /Eurocard

Kredi kartı son kullanma tarihi: ☐☐ ☐☐

☐ Abone bedelini banka hesabınıza yatırdım. Makbuz ilişiktedir.

☐ Y.Kredi Bankası, Güneşli Center	1003713
☐ Etibank, Nişantaşı Şubesi	667082
☐ Garanti Bankası Nişantaşı Şubesi	6299751

Bankalardan abonelik ücreti için havale ücreti alınmayacaktır.

Aboneliğiniz ne zaman başlatılsın? AY ☐☐ YIL ☐☐

Fatura Bilgileri

☐ Adıma Kesiniz
☐ Firma Adına Kesiniz

Firma Adı:
Adres:

Vergi No _____
Vergi Dairesi _____

☐ **Yeni Abone** ☐ **Abonelik Yenileme**

Bu kupon 30 / 09 / 2000 tarihine kadar geçerlidir. Ürünler 1 Numara Hearst Yayıncılık A.Ş stokları ile sınırlıdır.

TELEVİZYON
Ayın Filmleri

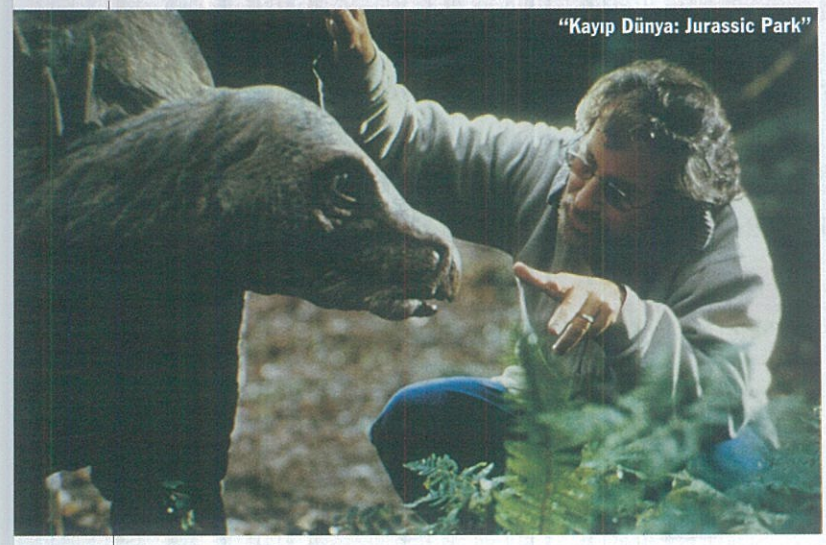
"Kayıp Dünya: Jurassic Park"

KAYIP DÜNYA: JURASSIC PARK
THE LOST WORLD: JURASSIC PARK
Steven Spielberg'in bilgisayar animasyonu alanında sinemaya yeni ufuklar açtığı, gişe rekorları kıran "Jurassic Park"ın (1993) devamı. Parkta meydana gelen felaketten dört yıl sonra bazı dinozorların hayatta kaldığının keşfedilmesiyle gelişen olayları aktaran 1997 yapımı film, ilk filmden daha çok efekte yer veriyor ama açıkcası ilkinin etki gücüne ulaşamıyor. Jeff Goldblum ve Julianne Moore'un başrolleri paylaştıkları filmin şu sıralar üçüncüsünün çekim hazırlıkları yapılıyor.
CINE5

MESAJINIZ VAR
YOU'VE GOT MAIL
Hollywood'un en sevimli yıldızları Tom Hanks ve Meg Ryan, hafif bir romantik-komedide birarada. Daha önce "Joe Yanardağa Karşı" (Joe Versus the Volcano) ve "Sevginin Bağladıkları"nda (Sleepless in Seattle) birlikte rol alan iki star, bu öyküde romantizmi sanal ortamda keşfediyorlar. Birbirlerine e-posta yollayarak aşık oluyorlar ama gerçek hayatta tesadüfen biraraya geldiklerinde, kim olduklarını bilmeden didişiyorlar. Romantik-komedi ustası kadın yönetmen Nora Ephron'un başarılı senaryosundan da destek alan "Mesajınız Var", türü sevenler için ideal...
Vizyon

HOODLUM
1930'lu yıllarda Amerika'nın en ünlü gangsterleri arasında yaşanan savaş... Dönemin mafya ilişkilerini de perdeye taşıyan "Hoodlum"da (1997) Laurence Fishburne, Andy Garcia, Tim Roth gibi ustalar boy gösteriyor. Sinemalarımıza gelmemiş ama videolara çıkmış bir film.
CINE5

ARABULUCU
THE NEGOTIAOR
İşlemediği bir cinayetle suçlanan polis memuru Danny, Chicago'daki bir gökdelenin 20. katında büyük bir kalabalığı rehin alınca... Yönetmenliğini F. Gary Gray'in aksiyon filminde Kevin Spacey ve Samuel L. Jackson gibi iki dev oyuncuyu birarada izliyoruz.
CINE5

BASİT BİR İSTEK
A SIMPLE WISH
Komedi filmleriyle tanınan Michael Ritchie imzalı bir aile filmi. Babası için küçük bir istekte bulunan 7 yaşındaki Anabel, perilerden yardım ister. Ancak küçük bir yanlışlık sonucu babası heykele dönüşünce curcuna başlar. Martin Short, Mara Wilson ("Matilda"dan tanıdığımız) ve Kathleen Turner'dan oluşan zengin kadrosuna ve zengin hikayesine karşın sinemalarımıza gelmemiş, eğlenceli bir komedi. **CINE5**

HAYAT GÜZELDİR
LA VITA E BELLA
Afişinde belirtildiği gibi dünyanın çeşitli festivallerinde 40'ın üzerinde ödül toplayan, En İyi Yabancı Film, Erkek Oyuncu ve Müzik dallarında da Oscar kazanan, son yılların en güzel filmlerinden biri. İtalyan sinemasının çağdaş komedi ustası Roberto Benigni'nin yazıp, yönetip, başrolünü üstlendiği "Hayat Güzeldir" (1997), Yahudi Guido ile oğlunun, Nazi toplama kampında yaşadıkları traji-komik olayları, müthiş bir duyarlılık ve anlatım zenginliğiyle perdeye taşıyor. Sinemalarımızda da yoğun ilgi gören film, ayın kaçırılmayacak sinema olayı... **DigiTurk-MovieMax**

THE GENERAL
Henüz iki ay önce sinemalarımızda gösterilen, usta yönetmen John Boorman'ın imzasını taşıyan "Kod Adı: General" (1998) sıcağı sıcağına ekranda. İrlandalı hırsız ve halk kahramanı Martin Cahill'in gerçek yaşam öyküsünü çarpıcı bir dille anlatan film, Cannes'da yönetmenine ödül kazandırmıştı. Filmde Brendan Gleeson ve Jon Voight'u izliyoruz.
CINE5

KUTSAL ADAM
HOLY MAN
Medya starı haline gelen bir "guru"nun öyküsü. Tüketim toplumunu hicvetneyi deneyen ama tam bir başarıya ulaşamayan "Kutsal Adam", Eddie Murphy'nin son dönem ("Çatlak Profesör-The Nutty Professor" ve "Müebbet Kuşları-Life" hariç) birbirinden kötü filmleri arasında durumu kurtarıyor. Stephen Herek'in yönettiği filmde Jeff Goldblum da kadroda...
DigiTurk-Vizyon

NED DEVINE'I DİRİLTMEK
WAKING NED DEVINE
Geçen ay sinemalarda gösterilen, 1998 İrlanda yapımı bir film. Lotodan yüklü miktarda para kazanan yaşlı Ned Devine, elinde biletiyle ölünce kasabalı iki yaşlı kafadar parayı paylaşmanın yollarını arar. Naif bir anlatıma sahip olan, Kirk Jones'un yönettiği

"Arabulucu"

filmde Ian Bannen ve David Kelly oynuyor. Filmin bundan iki ay önce, daha sinemalara bile gelmeden TRT 2'de sessiz sedasız gösterildiğini de belirtelim. **CINE5**

ALTI GÜN, YEDİ GECE
SIX DAYS SEVEN NIGHTS
Aksi ve gözüpek bir pilotla, balayı için eşiyle tropikal cennete gelen genç bir kadının romantik ilişkisi. Harrison Ford ve Anne Heche'in oyun gücüne dayanan ama uyduruk öyküsü ve zorlama senaryosuyla havada kalan bir komedi. "İkizler" (Twins) ve "Hayalet Avcıları" (Ghostbusters) gibi filmleriyle tanınan Ivan Reitman'ın yönettiği "Altı Gün, Yedi Gece" (1998), Anne Heche'in lezbiyenliğinin gündeme geldiği dönemde vizyona girdiği için ekstradan ilgi görmüştü. **Vizyon**

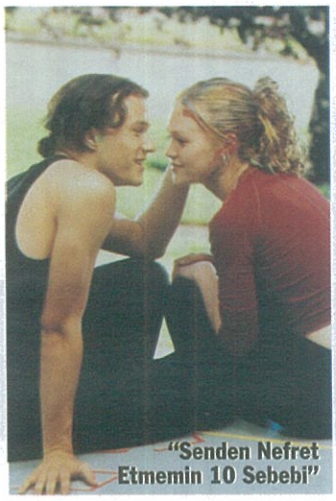
"Senden Nefret Etmemin 10 Sebebi"

SENDEN NEFRET ETMEMİN 10 SEBEBİ
10 THINGS I HATE ABOUT YOU
Okulun ilk gününde görür görmez aşık olduğu kızla beraber olabilmek için elinden geleni yapan Cameron'un başına gelenler... Gil Junger'ın ilk yönetmenlik denemesi olan bu keyifli komedi, William Shakespeare'in "Hırçın Kız"ından yapılan serbest bir uyarlama. Oyuncular, Heath Ledger ve Julia Stiles... **Vizyon**

UFUK FACİASI
EVENT HORIZON
2040 yılında ışık hızından daha hızlı yol alabilen araştırma gemisi Event Horizon, güneş sisteminin sırlarını keşfetmek üzere yola çıkar. Ancak Neptün yakınlarında hiçbir iz bırakmadan ortadan kaybolur. Yedi yıl sonra uzayın derinliklerinden bir yardım sinyali

"Ufuk Faciası"

gelir. Bunun üzerine bir kurtarma gemisi ve mürettebatı yola çıkar. Gemiye vardıklarında, insanları ele geçiren ama gözle görünmeyen bir varlığı hissederler. Konusuyla "Küre" (Sphere) filmini çağrıştıran "Ufuk Faciası" (1997), bilimkurgu sinemasının etkileyici örneklerinden biri. Laurence Fishburne ve Sam Neill başrollerde... **CINE5**

FURYO - İYİ NOELLER BAY LAWRENCE
MERRY CHRISTMAS, MR. LAWRENCE
"Duygu Imparatorluğu", "Tutku İmparatorluğu" gibi yapıtlarıyla tanınan Japon yönetmen Nagisa Oshima'nın tutku üzerine bir başka başyapıtı. Esir kampında yaşanan eşcinsel bir ilişkiyi ve yaşanan gelişmeleri anlatan filmde iki müzik starı oynuyor: İngiliz David Bowie ve (filmin müziklerine de imzasını atan) Japon Ryuichi Sakamoto... **KANAL E**

DEVLET DÜŞMANI
ENEMY OF THE STATE
Kongre üyelerinden biri, devlet yetkilileri tarafından öldürülür. Suikastı tesadüfen kameraya kaydeden biri, ajanlar tarafından takip edilir ve öldürülür. Ancak genç kameraman, filmi ölmeden önce genç avukat Robert'a fark ettirmeden vermiştir. Amansız takip başlar. Devletin elinin nerelere kadar uzanabileceğini gösteren, seyirciyi sistem üzerine düşünmeye sevk eden tedirgin edici bir politik-gerilim. Aksiyon sahnelerindeki başarısıyla da hafızalarda yer eden "Devlet Düşmanı", bugüne kadar hep ağabeyi Ridley Scott'ın gölgesinde kalmış, önemsenmemiş yönetmen Tony Scott'ın sanatını ve kendini ispatladığı bir film. Will Smith, Gene Hackman, Jon Voight, Lisa Bonet ve Gabriel Byrne gibi usta oyuncular da cabası... **Vizyon**

GÜNÜNÜ GÖRECEKSİN
PAYBACK
Sinemalara "Vatansever"le (The Patriot) konuk olan Mel Gibson, ekranda da sıkı bir aksiyonla karşımızda. Sıradan bir dolandırıcıyken, psikopat ortağı ve karısı tarafından ihanete uğrayan Porter, öldü sanılarak terk edilir. Ancak Porter intikam almak için harekete geçecek ve ortalığı kana bulayacaktır. Brian Helgeland'ın yönettiği 1999 yapımı filmde Mel

klasik komediler

Sinema Büyüsü
Atilla Dorsay ve Alin Taşçıyan'ın birlikte hazırlayıp sundukları "Sinema Büyüsü" kuşağı bu ay klasik komedilere ayrılmış. İlk haftanın filmi, yönetmenliğini Marion Gering'in üstlendiği **"Şehirde Fırtına"** (Thunder in the City, 1937). Amerikalı bir işadamının İngiltere'deki serüvenlerini konu alan yapıtta, Edward G. Robinson ve Constance Collier oynuyor. Filmin en ilginç özelliği, beyazperdede gangster rollerinde izlemeye alıştığımız Edward G. Robinson'ı nadir komedi rollerinden birinde karşımıza getirmesi... İkinci hafta bir Ernst Lubitsch komedisi yayına giriyor; **"Tanımsız Duygular"** (That Uncertain Feeling, 1941). Merle Oberon, Melvyn Douglas ve Burgess Meredith, evli bir çiftin ve eksantrik müzisyen dostlarının öyküsüne hayat veriyorlar. Üçüncü hafta, bir çizgi roman uyarlaması ekrana geliyor: **"Hoş Memo"** (Li'l Abner, 1940). Ünlü çizgi roman ressamı Al Capp'ın yarattığı, ülkemizde de yıllar önce Milliyet gazetesinde yayımlanan "Hoş Memo" çizgi romanının perdedeki ilk uyarlaması. Eleştirmenler 1959'da çekilen (yıllar önce TRT 1'de yayınlanmıştı) müzikal versiyonu daha çok beğenseler de, bu ilk versiyon da meraklıları tarafından zevkle izlenecek nitelikte. Filmi Albert S. Rogell yönetmiş, oyuncular Granville Owen ve Buster Keaton... Son haftanın filmi, ülkemizde "At Suratlı" olarak da anılan Fransızlar'ın ünlü komiği Fernandel'in oynadığı **"Küskün Babanın Beşizleri"** (Sheep Has Five Legs, 1954). Henri Verneuil'in yönettiği komedide Fernandel, kılıktan kılığa girerek yaşlı bir çiftçiyle beş oğlunun öyküsünde hepsini tek başına canlandırıyor.
Her Perşembe TRT 2

TELEVİZYON
Ayın Filmleri

"Gününü Göreceksin"

Gibson'a Deborah Kara Unger ve Kris Kristofferson eşlik ediyor.
Vizyon

YILAN GÖZLER
SNAKE EYES
Bu ay sinemalarda "60 Saniye"de (Gone in Sixty Seconds) izleyeceğimiz Nicolas Cage, Brian De Palma'nın biçim ve anlatımda son derece özgür davrandığı gerilim filmi "Yılan Gözler"le ekranda. Boks maçı esnasında öldürülen Amerikan Savunma Bakanlığı Genel Sekreteri'nin katilinin yakalanması için verilen mücadeleyi, gerçek zaman dilimi içinde anlatan filmde Nicolas Cage ve Gary Sinise oyunculuklarını konuşturuyorlar.
DigiTurk-Vizyon

SEKSİ PERİ
THE MUSE
Yazma yeteneğini kaybeden bir senarist ve imdadına yetişen çekici bir ilham perisi. Albert Brooks'un hem yönetip hem de başrolünü üstlendiği "Seksi Peri"de (1999), Sharon Stone gibi bir bomba, Andie MacDowell ve Jeff Bridges rol alıyor. Ünlü yönetmenler James Cameron, Martin Scorsese, Rob Reiner, filmde konuk oyuncu

korku sineması

'90'lı yılların en çok ilgi gören korku filmleri bu ay MovieMax ekranlarında... Wes Craven'ın yönettiği **"Çığlık"** (Scream, 1996) ve **"Çığlık 2"** (Scream 2, 1997) ayın bombaları arasında. Senarist Kevin Williamson'ın yarattığı karakterler, puzzle gibi bir senaryo ve güçlü oyuncular. Ölüm aracı olarak telefonu kullanan psikopat katil, ardı ardına öldürülen gençler ve eski korku filmlerine yapılan göndermeler... '80'lere **"Elm Sokağı'nda Kabus"** (Freddy) ile damgasını vuran Wes Craven, son olarak 3 bölüme tamamladığı "Çığlık" serisinde de maskeli katil karakteriyle korku-severlere soğuk terler döktürüyor. David Arquette, Neve Campbell, Courteney Cox gibi, seriyi takip edenler için aileden biri haline gelen oyuncuların yanısıra, ilk bölümde sadece 10 dakika gözüken Drew Barrymore da cabası...

Sırada, ilki sinemalarımızda gösterilen "Günbatımından Şafağa" serisi var. Quentin Tarantino'nun senaryosunu yazıp, başrolünü üstlendiği **"Günbatımından Şafağa"** (From Dusk Till Dawn, 1996), "Desperado" ve "Fakülte"nin yönetmeni Robert Rodriguez'in imzasını taşıyor. İlk yarısı yol filmi, ikinci yarısı ise korku filmi olarak gelişip sonuçlanan ilk yapıtın yanısıra, video piyasası için çekilmiş iki devam filmi de ekrana geliyor. **"From Dusk Till Dawn 2: Texas Blood Money"** (1999) ve **"From Dusk Till Dawn 3: The Hangman's Daughter"** (2000)... Kuşağın bir başka filmiyse, Guillermo Del Toro imzalı **"Tehlikeli Yaratıklar"** (Mimic, 1997). Oscar'lı aktris Mira Sorvino'nun başrolde olduğu film, şehri ele geçiren dev hamam böceklerinin yol açtığı dehşeti anlatıyor.
DigiTurk-MovieMax

DigiTurk-MovieMa

KAYBEDENLER
U TURN
Issız çölde ilerlerken arabası bozulan ve sakin görünümlü bir kasabada misafir olmak zorunda kalan Bobby, başına geleceklerden habersizdir. Önce seksi bir kadınla tanışır. Tam beraber olacakları sırada kadının tuhaf kocası çıkagelir ve ölüm ruleti de start alır. Yol filmi gibi başlayıp adım adım sıkı bir gerilime dönüşen "Kaybedenler" (1997), yönetmen Oliver Stone'un biçim denemeleri yaptığı, farklı bir çalışma. Başrollerde ise Sean Penn, Nick Nolte, Jennifer Lopez, Billy Bob Thornton, Claire Danes, Michael York ve Parker Stevenson'ı izliyoruz.
KANAL 7

COMET'İN YILI
YEAR OF THE COMET
William Goldman'ın "Sonsuz Ölüm"den (1969) yıllar sonra yazdığı ilk özgün senaryo... Uzaktan uzağa "Amazon'da Fırtına"yı (Romancing the Stone) çağrıştıran "Comet'in Yılı" (1992), paha biçilmez bir şarap kasesi keşfeden bir kadının, bir maceraperestle yaşadığı serüveni konu alıyor. Peter Yates'in filminde Penelope Ann Miller ve Tim Daly oynuyor.
KANAL E

"Kaybedenler"

Jon Voight gibi yıldızlar göz kamaştırıyor.
DigiTurk-MovieMax

YABANCI
NOT OF THIS EARTH
Başka bir gezegenden özel görevle dünyamıza gelen bir yabancı, kendi türünü kurtarmak için insanları kullanır.

AŞIKLAR
INVENTING THE ABBOTTS
Modern toplum düzeninin temellerinin atıldığı, Elvis'in gözde olduğu dönemde, Amerika'nın küçük bir kasabasında yaşayan iki aile arasındaki ilişkiler. Pat O'Connor'ın yönettiği, adı basınımızda da sıkça anılmasına karşın sinemalarımıza gelmeyen

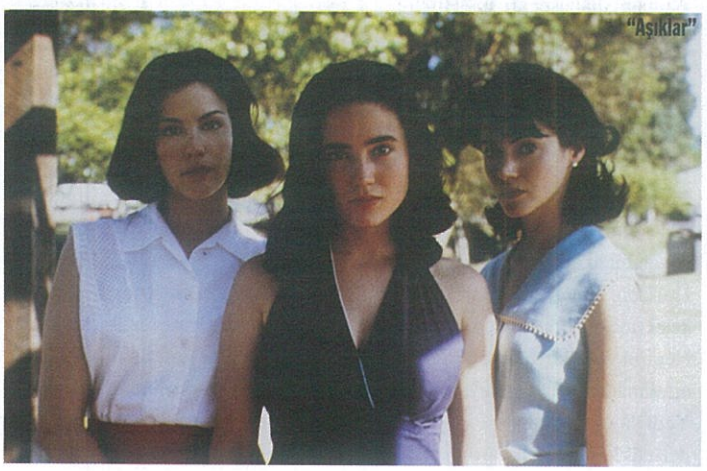
"Aşıklar"

"Aşıklar"da (1997), Joaquin Phoenix, Liv Tyler ve Will Patton başrollerde. **CINE5**

ASİT EVİ
THE ACID HOUSE
"Trainspotting"in yazarı Irvine Welsh'in üç kısa hikayesinden uyarlanan "Asit Evi" (1998), İngiliz sinemasının aykırı ve çarpıcı örneklerinden biri. Paul McGuigan'ın yönettiği filmin ilk hikayesinde, tanrı tarafından sineğe dönüştürülen bir gencin traji-komik hikayesi var. İkinci öykü, şirret karısı tarafından aldatılan kılıbık bir erkeğin yaşadıkları anlatılıyor. Son öyküde ise bir bebekle ruhları yer değiştiren toplum dışı bir karakterin hikayesi var. Ewen Bremner ve Martin Clunes başrollerde. **DigiTurk-MovieMax**

TEZGAHTARLAR
CLERKS
Amerikan bağımsız sinemasının genç yönetmeni Kevin Smith'in kült filmi. Smith'in siyah beyaz çektiği ve Amerikan bağımsız sinemasını takip edenlerin çok iyi bildikleri yapıt, küçük bir dükkanda çalışan Dante ve Randal adlı iki kafadarın yaşam ve insanlar hakkındaki düşüncelerini içeriyor. 1994 yapımı filmde Brian O'Halloran ve Jeff Anderson oynuyor. **DigiTurk-MovieMax**

ALTI TELLİ SAMURAY
SIX-STRING SAMURAI
1998 Slamdance Film Festivali'nden iki ödülle dönen, uçuk-kaçık bir komedi-aksiyon. Dünyayı mahveden bir nükleer saldırı sonrası insanlar arasında bir ölüm-kalım savaşı başlar. Savaşın baş aktörü de absürd bir kahraman olan "Altı Telli Samuray"dır. Iance Mungia'nın yönettiği filmde Jeffrey Falcon ve Justin McGuire oynuyor. **KANAL 7**

FEELING MINNESOTA
İki erkek kardeş ve aralarına giren bir kadın... Steven Baigelman'ın ilk yönetmenlik denemesi olan ve sinemalarımızda da orijinal adıyla gösterilen "Feeling Minnesota"da (1996), Keanu Reeves, Vincent D'Onofrio, Cameron Diaz, Tuesday Weld ve Dan Aykroyd gibi ünlüleri izliyoruz. **KANAL E**

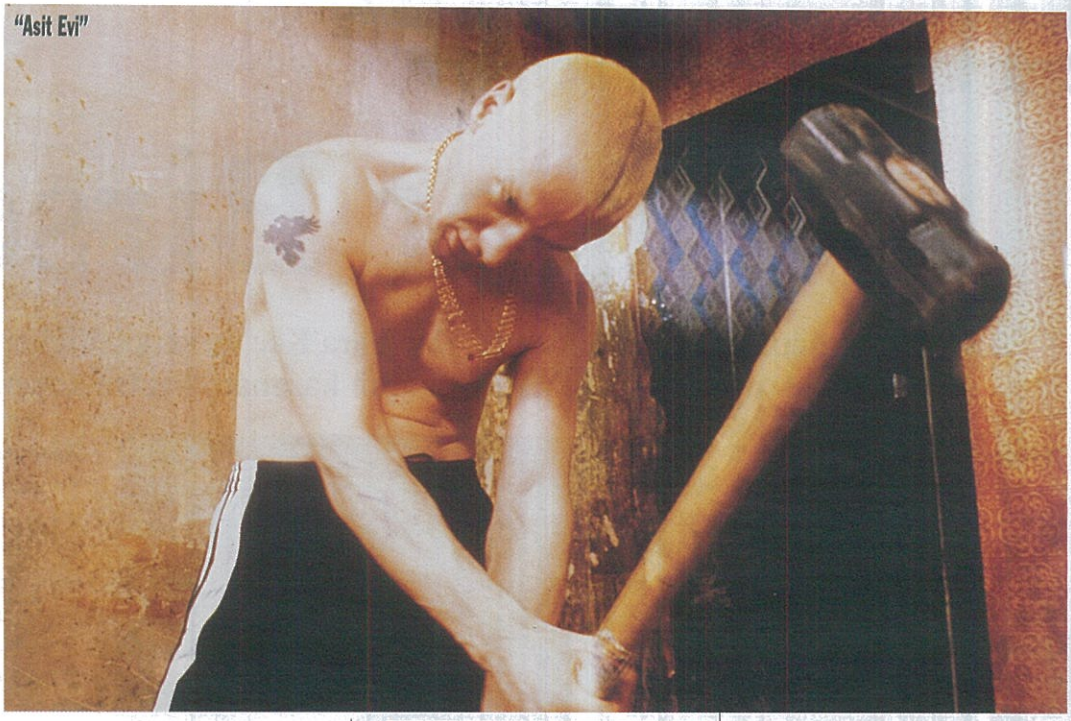
"Asit Evi"

MUCİZELER SOKAĞI
MIDAQ ALLEY - EL CALLEJON DE LOS MILAGROS
Nobel ödüllü Mısırlı yazar Necip Mahfuz'un romanından uyarlanan film, Meksika'da geçen dört ayrı bölümden oluşuyor. Üç sıradan insanın hayatından kesitler sunan, Jorge Fons'un yönettiği "Mucizeler Sokağı"nda (1995), Ernesto Gomez Cruz ve Salma Hayek oynuyor. Film, 1997 İstanbul Film Festivali'nde gösterilmiş, başka festivallerde de 30'a yakın ödül almıştı. **CINE5**

KARANLIK SIR
MAIGRET CHEZ LA FLAMANDS
Efsane detektif Maigret, sorunlu bir aile ve karanlık bir sırrı saklayan erkek ve kız kardeşle uğraşıyor. Joyce Bunuel'in yönettiği 1991 yapımı filmde Bruno Cremer başrolde.
KANAL 7

DİĞER KIZKARDEŞ
THE OTHER SISTER
"Kumsaldaki Şarkı" (Beaches), "Özel Bir Kadın" (Pretty Woman) gibi unutulmaz filmleriyle tanınan Garry Marshall'ın yönettiği bir romantik komedi. Zihinsel özürlü iki gencin, aşkları uğruna verdikleri mücadeleyi konu alan yapımda Diane Keaton, Juliette Lewis ve Giovanni Ribisi başrolleri paylaşıyor. Sinemalarda da ilgi gören film, ailece zevkle izlenen yapımlardan.
Vizyon

istanbul film festivali'nden...

MovieMax'te çarşamba akşamları ekrana gelen kuşak, bu yılki festivalde gösterilen ilginç yapıtlarla sürüyor. İlk haftanın filmi **"Paylaşılamayan Tutkular"** (Hilary and Jackie, 1998). Ünlü İngiliz çellist Jacqueline Du Pre ile ablası Hilary'nin yaşam öyküsünü iki ayrı bakış açısıyla anlatan film, Anand Tucker'ın imzasını taşıyor. Başroldeki Emily Watson'ın En İyi Kadın Oyuncu, Rachel Griffits'inse Yardımcı Kadın Oyuncu dallarında Oscar'a aday olduklarını da anımsatalım. İkinci haftanın filmi **"1900 Efsanesi"** (La Leggenda del Pianista Sull'Oceano, 1998). Oscar ödüllü, unutulmaz "Cennet Sineması" (Cinema Paradiso) ile gönüllere that kuran Giuseppe Tornatore'nin yönettiği film, 20. yüzyılın ilk günü seyir halindeki bir gemide bulunan ve adına 1900 denen bir çocuğun masalsı öyküsünü konu alıyor. Tim Roth ve Melanie Thierry filmin oyuncuları... Üçüncü sırada bir Robert Altman yapıtı yer alıyor, **"Kurabiye'nin Talihi"** (Cookie's Fortune, 1999). Mississippi'de ırkçı olarak bilinen Holly Springs adlı kasabada vuku bulan şüpheli bir ölüm olayını ve insanların birbirleriyle ilişkilerini anlatan film, mükemmel bir kara mizah örneği. Glenn Close, Julianne Moore, Liv Tyler, Chris O'Donnel'dan oluşan yıldız oyuncu kadrosuna dikkat! Son sırada **"Twin Falls Idaho"** (1999) yer alıyor. Gerçek hayatta da ikiz olan (ama yapışık değil) Michael ve Mark Polish kardeşler, küçük yaşlardan beri ilgi duydukları ve bilgi topladıkları yapışık ikizler üzerine beraberce çektikleri filmde bizzat rol alıyorlar. Ömür boyu beraber yaşamaya mahkum yapışık ikizlerin öyküsü ilginç olduğu kadar, tuhaf bir biçimde rahatsız edici...
DigiTurk-MovieMax

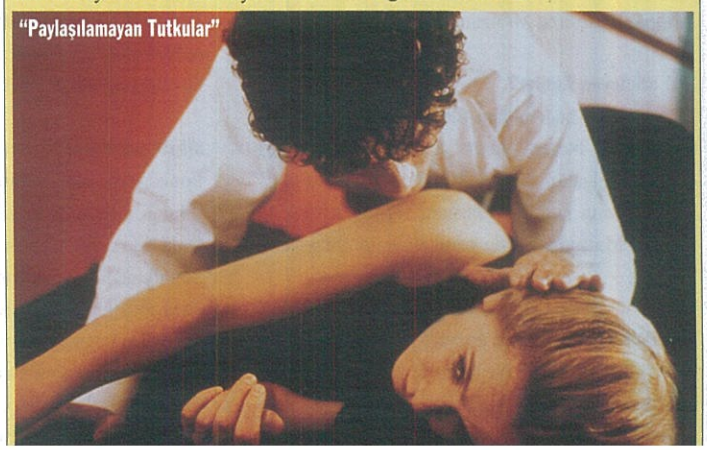
"Paylaşılamayan Tutkular"

Taner Birsel

Bu ayki konuğumuz, geçtiğimiz yıl "Kaç Para Kaç"ta sergilediği etkileyici performansla hayranlık uyandıran, SİYAD ödülünü kazanan, tiyatro kökenli bir oyuncu...

En beğendiğiniz yönetmenler?
Klasik olarak İtalyan sinemasından Visconti, Fellini. James Cameron'un büyük, dev ölçekli prodüksiyonları çok etkileyici. Gerçekten sinema cümlesi kuran, o duyarlılığa sahip olanlar, Avrupa sinemasındaki yönetmenler. Ken Loach, Lars Von Trier, yine dogmacılardan Thomas Vinterberg. Ayrıca Coen Kardeşler, David Fincher var. Türk sinemasının aradığı taze kanı verebilecek birkaç yönetmen var. Bir sinemasal kaderi paylaştığım Reha Erdem. Nuri Bilge Ceylan, Derviş Zaim, Zeki Demirkubuz önemli yönetmenler. Serdar Akar'ın çalışma biçimi ve kameradan bakış biçimi beni çok etkiledi.

En beğendiğiniz oyuncular?
Sınıf arkadaşım, dostum olduğu için objektif olamıyorum fakat Uğur Polat'ı çok beğenirim, oyunculuk disiplinini, yaratıcılığını. Haluk Bilginer, Talat Bulut, Macit Koper'i beğeniyorum. Al Pacino en başarısız filminde bile hayranlıkla izlediğim bir adam. Gary Oldman, John Turturro, Steve Buscemi, Tim Roth. Aktörlere bakış açımda beni etkileyen beni ne ölçüde şaşırtabildikleri, filme anlam katıp katamamaları.

En sevdiğiniz yazarlar?
Taner Birsel'in hem duygusal hem de mantıksal, entellektüel gelişiminde önemli katkısı olan Dostoyevski. Lise çağlarımda tanışmamdan itibaren oyunculuk serüvenimin devamında da beni en çok etkileyen yazarlardan bir tanesi. Yine klasikleşmiş Çehov'un öyküleri, oyunları. Alain de Botton herhangi bir referans olmaksızın keşfettiğim yazarlardan biri. Öyle olunca haz katsayısı artıyor. Polisiye yazarı Akif Pirinçci vardır keyif alarak okuduğum. Başarısız yönetmen ama usta romancı Paul Auster, Oruç Arıoba, Murathan Mungan, Fatih Altınöz.

Sizi etkileyen filmler?
Dün gece en beğendiğim film "Abyss"di. "Titanic" çok başarılı bence. "Idiots" beni paraladı. "Kingdom", "Dalgaları Aşmak." "2001 Space Odyssey" insanoğlunun kendi varoluşunu sorguladığı bir tez filmdi. "Matrix" de öyle uzun süre unutulmayacak bir film.

Yaşamak istediğiniz yer neresi?
Kavafis'in şiirindeki gibi, "Nereye gidersen git bu şehir bırakmaz seni." Çünkü sen nereye gidersen, kendini de oraya götüreceksin. Gidecek bir yer de

yok aslında, kendinden başka. İstanbul'da olmanın özellikle bir sanatçı için özel nedenleri var. Kültürün, insanların en heterojen, karmaşık şekilde birbirine sürtündüğü bir kent burası. Bütün Türkiye'nin kültürünün anafor biçiminde dolanıp odaklandığı bir yer.

En çok neden korkarsınız?
En çok insanlardan korkarım. Çünkü insan insanın kurdudur derler. Doğaya da yaşadığımız çevreye de en şiddetli zararı veren insan. Günlük yaşamın içinde de en fazla zarar gördüğümüz yine insanlar.

Çocukluk kahramanınız var mıydı?
Herkül. Herkül filmleri o zaman acayip popülerdi. Benim 10-15 yaş arasına tekabül eden, sinemaya gitmeme gerekçe oluşturan 3 film birden seanslarının baş kahramanıydı Herkül. Kaçırmazdım doğrusu.

Müzik seçiminiz?
Louis Armstrong'la yapılmış bir söyleşi var. Üstada "Hangi müzikten hoşlanıyorsun?" diye soruyorlar. O da "İki türlü müzik vardır, iyi müzik, kötü müzik. Ben ilkinden hoşlanıyorum," diyor. İyi yapılmış her türlü müzikten hoşlanıyorum. Arabeskin de iyi yapılmış olanını severim ve dinlerim. Herşeyi kapatıp, durup müzik dinlediğim zamanlarda Eric Satie dinlerim. Yoğunlukla da otantik müzikleri ve onlarla ilgili yapılmış deneysel çalışmaları.

Kader mi yoksa tesadüfler mi?
Pozitif bilime inanan ve öyle yaşamaya çalışan biri olarak tabii ki raslantılar. Yine de zaman zaman bu kafamın içindeki bilimsel tezi çökertecek şaşkınlıklar da yaşadım. Aynı gün içinde 20 yıldır görmediğim insanı, tuhaf ve ayrı mekanlarda üstüste görmek gibi. Gerçekten doğaüstü güçler var mı, bu yazgı mı diye düşündürten şeyler yaşamadım değil.

En büyük düşünüz?
Hiçbir endişe ve korku duymadan, dudaklarımda bir tebessümle ölmek. Açlık, eksiklik duygusuyla değil de hakikaten doymuş, hayatla olan hesaplaşmasını bitirmiş, tamamlamış, mutlu ölmek istiyorum. Azap içinde ölmek istemiyorum.

Mutlu aşk var mı?
Yok. Çünkü aşk bir hastalık durumudur. Aşık olduğu zaman insanın kalbi hızla çarpar, taşikardi olur, ateşi çıkar, uykuları kaçar, yeme düzeni bozulur, sinirleri acayip gergindir. Zaten aşık olan kişi onu kendine aşık eden nesneyle buluştuğu an, aşk biter. Bu geçici duruma ben hastalık diyorum. Aşk bir hastalıktır ve üzülmeyelim geçer...

Hayatınızda da oynar mısınız?
Evet, yalan söylerken, küçük masum tatlı yalanlar ki, bunu herkes yapar bence yaşamında, o vakit öğrendiğim bütün oyunları ortaya koyarım.

İdeal bir tatil nasıl olur sizin için?
Mutlak anlamda hiçbirşey yapmamak. Yani insanın temel gereksinimleri olan yemek, içmek, uyumak, sevişmek dışında hiçbirşey yapmamak.

Olmasa olmaz dediğiniz birşey var mı?
Var tabii. Herkesin tahmin edeceği şeyler, sevdiğim insanlar benim en büyük yaşamsal ittifakım, eşim İlknur, o olmazsa ne olacağını kestiremem. Artık bizim parçamız olmuş iki kedim. 12 yıldır bizimleler, yaşlandılar çok, yakında ölecekler. Onların ölüm düşüncesini aklıma getirmekten korkuyorum. Aynı şekilde çok sevdiğim, hayatımı paylaştığım dostlarım.

Dolar ne kadar biliyor musunuz?
Evet, 630 küsur...

SÖYLEŞİ: BURCU AYKAR
FOTOĞRAF: ALİ KESKİN

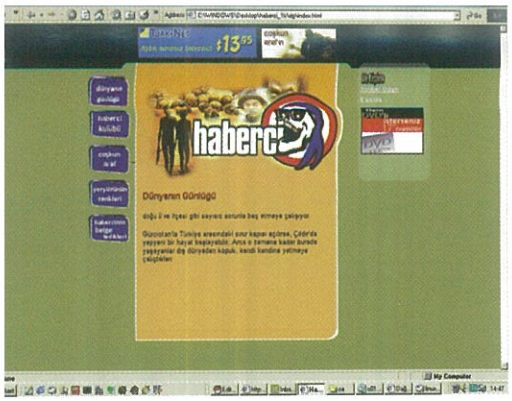

www .turkport. com

Şeriattan haberiniz var mı?

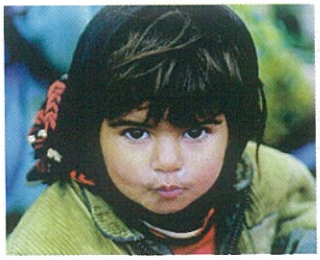

Mülteci çocuklardan haberiniz var mı?

Açlık çeken ülkelerden haberiniz var mı?

Kafatası avcılarından haberiniz var mı?

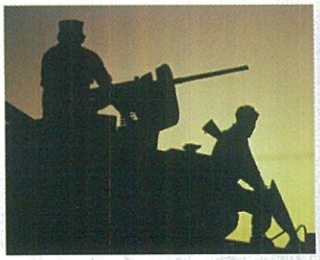

Çeçenistan'daki savaştan haberiniz var mı?

haberci

Haberci de turkport'ta... Haberiniz var mı?

17 ayrı ülkeden derlenmiş en çarpıcı savaş fotoğraflarının yer aldığı Coşkun Aral'ın "Sözün Bittiği Yer" adlı kitabını on-line satın alabilme imkânı turkport'ta...

Turkport Haberci kanalı hizmetinizde. Artık atv'nin beğenilen programı Haberci'nin içeriğine istediğiniz an ulaşabileceksiniz.

- Dünyanın Günlüğü
- Haberci Ekibi
- Ajanda
- Genç Kâşifler
- Sohbet Odası
- Coşkun Aral Biyografisi
- Foto Galeri
- Tehlikeli Yerler Kılavuzu
- Kıtalar ve İnsanlar
- Yemeğin Yolculuğu
- Güzellik Uğruna
- Dünya Müzikleri

turkport

Türkiye'nin medya portalı

CENAJANS GREY

damat
DAMAT ve TWEEN BİR advantage CARD ÜYESİDİR.
ORKA group